

చాటు ప్రబంధము

01604

హరి కథా పితామహ
శ్రీ ఆది భట్ట నారాయణ దాసు

1623

35

894.8273

N 21

సంపాదకుడు
యస్వీ జోగారావు

300p

ప్రకాశకుడు
కర్తా ఈ శ్వరరావు

Blank Page

మేలుబంతి

[చాటు ప్రబంధము]

హరికథాపితామహ

శ్రీ ఆదిభట్ట నారాయణ దాసు

సంపాదకుడు

అచార్య యస్వీ జోగారావు

M. A., Ph. D.,

ప్రకాశకుడు

శ్రీ కర్రా తుక్కరరావు

B. Com. (Hons), B. L., F. C., A.,

6

వనశకు ముద్రణ అవిష్కరణ

{ శ్రీనివాసాచార్యుల వర్ణాశ్రయ-29 వది }
{ పుష్పబహుళ పంచమి-13-1-1974 }

ప్రతులు : 1000

సర్వస్వామ్యములు : ప్రకాశకులవి

ప్రాప్తిస్థానము

కర్తా ఈశ్వరరావు

Officer, I. L. T. D. Company,
GUNTUR-4

వెల : 12 రూపాయలు

ముద్రణ

పి. రామకృష్ణమూర్తి

మేనేజింగ్ డైరెక్టర్

వెంకట్రావు ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

శివ లైను బ్రాడీంగ్, గుంటూరు-2

C

Adichhatla Horayamedas
Principal,
Sri Vijayaranga Ganapateswara.
Vizianagaram.

Blank Page

మధుర సరస్వతి

కవిసమాఖ్య కళాప్రపూర్ణ పద్మభూషణ

డాక్టర్ శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణ

[అంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వాస్థానకవి

జ్ఞానపీఠపురస్కారగ్రహీత]

వితతి సగర్భమౌ వెలుగు విస్ఫుటమౌ మతిచే మఱిన్ వికా
రితమయి వేదశాస్త్ర సువరీత పురాణ నవేతిహాస సం
గతిః గని గూడఁ దొల్తటి సగర్భ్యత మానక యుజ్జ్వలత్సర
స్వతి యయి సర్వశాస్త్ర పరిషత్ప్రథమాకృతియై వెలుంగుచున్.

అవిదితముల్ మఱెన్నియొ మహాకళలందున లీనమై మఱిన్
జవు లుదయింపఁ జేయునవి సాగెను మెట్లవు ఖండకాలమున్
నవము స్వరాకృతిం జనిన నాదము వేదము శారదాంబుదో
దృవమయి వాన వెన్నెలలు పంటలు తీర్చినయట్లు సాగఁగా.

క్రతువులు చేసి స్వర్గమున కంటె నిమేష సజీవము క్తిగా
ప్రతను రసానుభూతి గల బంధుర కావ్య విశిష్ట శిల్పి^{శీ}స
త్కృతి రచనాంగ భూతమగు రీతి కవిత్వ మనేకరాగ సం
గతమును భావ రాగ రస గానము శారద గర్భరూపముల్.

అయ గతి తాళ భేద పరిలక్ష్యముగాఁ గను ఖండకాలమున్
రయ విచలత్తురంగమ తరంగములై చను రీతిగాఁగ స
న్నయముగ మోదదాయి యగు నాట్యము భారతి వేటు రూపుగా
నయి భహుభిన్నవై భవ సనాథముగాఁ బొలుపొందు నిచ్చటన్.

ఈ యఖిలమ్మునంధఁ బరమేశ్వరుఁ దెట్టులు నిండియుండెనో
యా యఖిలమ్ము వచ్చి తనయందున నుండెన యాదిభట్టనా
రాయణదాసులో హరికథాకృతి భారతి సర్వశిల్పవి
ద్యాయుతి సంస్కృతాంధ్రముల యాకృతియై పెటమా ర్తులై మఱిన్.

Blank Page

Prof. S. V. JOGA RAO, M. A., Ph. D.

Head, Dept. of Telugu, A. U. P. G. Centre, Guntur.

President, Guntur Dist. Writers' Co op. Society.

[Formerly Professor, Leningrad University.]

సంపాదకీయము

ఉపోద్ఘాతము :

లక్ష్మీనారాయణులవలెను, శివపార్వతులవలెను, సరస్వతీచతురాస్యు లవతారము లెత్తినట్లు వినము. ఎత్తియుండిన ఇరువురును గలిసి యేకైక మవతారమెత్తియుందురు. అదియే శ్రీ ఆదిభట్ట నారాయణదాసావతారము. అనాదిగా సాగుచున్న యీ మహాసృష్టిలో వేదముఖుడగు పరమేష్ఠిపట్లనే “ఆదిభట్ట” సంజ్ఞ అన్వర్థమగును. అది యిటీవల ఇంటిపేరుగాగాక ఒంటబట్టిన విజ్ఞానము వైనముగ దాసుగారిపట్ల అన్వర్థమగుట చూడ ఆయనకు నీయనకు నేదో ఆంతరంగికమైన అనుబంధముండి యుండవలెను.

హరికథా పితామహులైన శ్రీ దాసుగారు హరికథలనేగాక నైక కృతులను సంస్కృతాంధ్రములందు గద్య పద్య గేయాత్మకములుగా రచించిరి. అందీ “మేలు బంతి” యొకటి. ఇది యొక చాటుప్రబంధము వంటిది. ఇదమితముగా ఒకవిషయముపై ఒకనాడు సావధానముగా రచింపబడినదికాదు. ఇందలి పద్యము లనేకము అప్పుడప్పు డనేక జీవిత సన్నివేశములలో సందర్భములలో అలవోకగా చెప్పినవే. అం దాకువుపాలే అధికము. అందు కొన్నిమాత్రమే పత్రికలలో ప్రకటితములైనవి. అసలు కొద్దిమాత్రమే యుపలబ్ధములు. అంటిపెట్టుకొనియుండిన అల్లుడు కీ. శే. ఉపాధ్యాయుల అప్పల నరసయ్యగారు హరికథలకై వేంచేయునప్పుడు హంగుదార్లుగా వెంటనుండిన శిష్యులు గణపతులును గురుగ్రంథులునైరి గనుక ఈ చాటుభారతము మన కీపాటియైన దక్కినది.

ముద్రణ :

అస లిది యీనాటి కిట్లచ్చుమొగము చూచుటకు మరియొక మహత్తర నిమిత్తము గలదు. అసూర్యంపశ్య లయ్య బహుధా కీటకవిటాధముల నితాంతదంతక్షతములకు గురియై ఎక్కడెక్కడో విడివిడిగా పడియున్న పత్రసుందరులను హరి

నరకాసురకారనుండి నానారాజ సరోజాక్షులను విడిపించినట్లు పట్టుకొనివచ్చి నాచేత పాణిగ్రహణము చేయించినారు శ్రీ కర్రా ఈశ్వరరావుగారు. దాసుగారి దౌహిత్రి వీరి ధర్మపత్ని. పండితలోక పారిషదులు కీ. శే. ఆచార్య కర్రా వెంకటరావుగారు వీరి పితృపాదులు. ఉభయ వంశములును కళలకు కాణాచురై, చదువులకు శారదా పీఠములై వాసికెక్కినవి. ఈశ్వరరావుగారును చదివినది న్యాయ, వాణిజ్య, గణక శాస్త్రములై నను చేయుచున్నదొక ధూమపత్రి సంవర్ధక సంస్థలో బాధ్యతగల పెద్ద యుద్యోగమైనను అసలుయోగము జాగుండి వేదకంఠులు, సంస్కృతిప్రవణులు, సంగీత సాహిత్యాది కళా ప్రయంభావుకులు, సహృదయసమ్రాట్టులు నైనవారు. హరిదాసులన్నను, ఘనపాతులన్నను, కవులన్నను, కళాకారులన్నను మమకారము పెంచుకొని మనసుతోపాటు ధనమును ఘనముగా దానముచేయువారు. గుంటూరు రచయితల సహకార సంఘమునకు ప్రధాన సంవర్ధకులై విశేష ద్రవ్యము పోగుచేసి యిచ్చి “శ్రీ ఆదిభట్ట నారాయణదాస సారస్వత నీరాజన” మను మహాగ్రంథము నద్భుతముగా రూపొందించుచున్నవారు. ఈ గ్రంథమునకు స్వయముగా ముద్రణబాధ్యత స్వీకరించినారు. ఈ కృతిని చూచిన సహృదయుల పరితోషమే వారికి తగిన ప్రతిఫలము కాగలదు. వారి నాశీర్వదించుట కిప్పుడు దాసుగారు లేరుకదా. సరస్వతీచతురాస్యులే వారి నా దివ్యధామమునుండి దీవింతురుగాక !

నామకరణము :

వివిధ విషయములపై తత్తద్వేళావిశేషముగా ప్రసరించిన అంతరంగ నంగీతమైన సాహిత్యవిన్యాస మిది. ఆ విషయముల కొక వరుసయు వాడియు లేదు. కొన్ని ఖండికలు సమగ్రముగ లభింపలేదు. వివినవీధిలో విప్రకీర్ణముగా పడియున్న పూవులనేరి జాతులు వింగడించి అభినవ స్తబకము లమర్పగా ఏర్పడిన దీ మేలుబంతి. కాని దాసుగారు ఈ గ్రంథమునకు “మేలుబంతి” అనియే నామకరణము చేసుకొనిరి. మేలుబంతి యనగా వారి యర్థము ఒజ్జబంతి లేక ఒరవడి యనుకొందును. లోక జ్ఞాడు, విశాలహృదయుడు, అంతర్ద్రిష్ట, సర్వతంత్ర స్వతంత్రుడు అయిన ఆయన సంప్రదాయపాఠేయములు, గతానుగతికములునైన అనేక భావవ్యవస్థల గురించి తన మనస్సాక్షికముగ విచక్షణ దక్షతతో చేసిన ప్రతిపాదనములు నిర్ణయములు కొన్ని విద్వారముగ నున్ననేమి అవి యెల్లరకు నొజ్జబంతులవలె నవశ్య మనుసరణీయము లని వారి యుద్దేశము కానోపును.

గ్రంథస్థ విషయము :

ఇందు పందెండు స్తబకములు గలవు. మొదటిది దైవస్తుతి స్తబకము. ఇందు రెండు తెలుగు కీర్తనలు, ఒక సంస్కృత కీర్తన, ఆరు సంస్కృత శ్లోకములు, నాల్గు తెల్లు పద్యములును గలవు. రచనలో పోతనగారివలె అంత్యప్రాసయం దాస్థ జూపిరి దాసుగారు. సూర్యనారాయణ నామాంకితులైనవారు ఆ యిష్టదైవత స్తుతిలో స్ఫురితప్రస్తుతకల్పముగ తమ వ్యక్తిత్వమును నిక్షేపించిరి. అప్రధృష్యము, దుర్నిరీక్ష్యమునైన దా మహస్సు.

ద్వితీయము ప్రభుప్రశంసా స్తబకము. ఇందు దాసుగారిని గౌరవించిన ఆంధ్ర, ఆంధ్రేతర ప్రభువుల ప్రశంస లనేకముగలవు. అందరును వీరిని విజయనగరాస్థానవిద్వాంసు లనుకొందురు. కాని యది సత్యముకాదు. దాసుగారి గాత్ర గాంధర్వమునకు మంత్రముగ్ధుడై దర్బారు సన్మానములు జరిపించిన అంత మైసూరు మహారాజే తమ యాస్థానము నలంకరింపుడని సప్రశ్రయముగ ప్రార్థింపగా "I will never serve a mortal" అని తిరిగివచ్చిన తృణీకృతబ్రహ్మపురందరు డీ హరిదాస జగద్గురుడు. అయితే ఆయా రాజులవలన సన్మానము లందినందులకు కృతజ్ఞతా సహకృతముగను, వారి గుణశీలములయెడ వా రొనర్చిన వాగ్దేవీ వరివస్య యెడను తన కేర్పడిన ప్రతిపత్తి చొప్పునను దాసుగారు వారివారిని పేరుపేరున సంభావించిరి. అంతే. అందు విజయనగర గజపతిప్రభువుల వంతెక్కువ. పూర్ణ పురుషాయుషజీవి యగుటవలనను, పుట్టుకతోనే పుట్టెడు కళాకౌశల పేశలమైన వ్యక్తిత్వమును, అలోకసామాన్యమైన ప్రతిభాసౌరభమును మోసుకొనివచ్చిన పుంభావ సరస్వతి యగుటవలనను, తన మనుగడ కాస్పదమైనది విజయనగరము కావునను, ఆ ప్రభువులు సరస్వతీపురోహితు లగుటవలనను దాసుగారు తమ యెరిగిన పెదవిజయ రామ గజపతి తరమునుండి నేటి శ్రీ పి. వి. జి. రాజుగారి తరమువరకు ఆ రాజులను రాణులను ప్రశంసించిరి. ఆనందగజపతి యంతటి దొడ్డప్రభువున కీయన పూజ్య స్థానము. ఇరువురును ఆప్తమిత్రులవలె మెలిగిరి. అగ్గిపుల్లలు పందెమొడ్డి యిరువురును పేకాట లాడుకొనెడివారు. ఆ ప్రభువు నుద్దేశించి దాసుగారు "సత్యవ్రతి" శతకమును తెప్పిరి. అది నే డలబ్ధము. అందలి కొన్నిపద్యము లీ స్తబకమున చేర్చబడినవి. విజయరామగజపతి విజయనగరమున దాసుగారు వేంచేసియున్నారుకదాయని సంగీత కళాకాలను స్థాపించి తదధ్యక్ష పదవిని బేషరతుగా యావజ్జీవితము వీరి కుంకువ చేసెను. ఈ ప్రభువునకును వారి రాణి లలితకుమారీదేవిగారికిని అంకితముగా దాసుగారు తమ "ఉమరుక్తే యాము రుణాయతు"ను వెలయించిరి. ఈ రాణి

గారికిని రాజసోదరి రీనాసర్కార్ రాణి అప్పలకొండయాంబగారికిని దాసుగారు గురు స్థానము. అలకనారాయణగజపతిప్రభువు రాజ్యమునకు వచ్చిన తరువాత రాజసమక్షమున నలుగురును పాటించు నమ్రలక్షణ మర్యాదలు దాసుగారు పాటించుటలేదని గుర్తించి వారు—“దాసుగారి కీ మరి సూదలు తెలియవా?” యని వేరొకరి నడుగగా ఆనందగజపతి కాలమునుండియు దాసుగారి కీ కట్టడలు వర్తించుటలేదని సమాధానము వచ్చెను. ఆయన రాజాశ్రితుడుగాడు, రాజమిత్రుడని గ్రహించి అలకనారాయణప్రభువులు గూడ దాసుగారి నాప్తకోటిలోని వ్యక్తిగా పరిగణించుచుండెడివారు. వారితో దాసుగారు నీలగిరియాత్ర చేసిరి. వారికి ప్రమ “నవరసతరంగిణి”ని అంకితమిచ్చిరి. విజయనగర సంస్థాన శిరఃప్రధానులు పెనుమత్స జగన్నాథరాజుగారును, ఏచూరు నరసింహంపంతులుగారును దాసుగారిని మిక్కిలి గౌరవాదరములతో చూచెడివారు. ఆ సంస్థానముతో దాసుగారి అనుబంధ మట్టిది. వారికిను మైసూరు, సేతూరు, పుదుక్కోట, జయపురము, పిఠాపురము, చల్లపల్లి, సంగమవలస, బొబ్బిలి, తుని, ఉల్లము ఇత్యాది నానారాజ సందర్శనముచేసి హరికథలును పాటకచ్చేరీలును మాత్రమే గాక తిరుపతి వెంకటకవులవలె అవధానములును అసాధారణ ప్రజ్ఞతో చేసి అపూర్వ సన్మానములంది అఖండకీర్తి నార్జించిరి. మైసూరిప్రభువు వీరి పాటలను రికార్డు చేసుకొనిరి. చల్లపల్లిప్రభువు స్వయముగా గండపెండేరపు ఘనసన్మానము చేసిరి. దాసుగారు పాలకొల్లున విజయఘంటాకంకణము స్వీకరించిరి. నందిగామ, తుని నగరములందు వీరికి “బ్రహ్మరథ” సన్మానము జరిగినది.

మూడవది మహావ్యక్తి ప్రశంసా స్తబకము. కులమతభేదభావన లేని దాసుగారెందరో మహానుభావుల నిందు ఘనముగ సంభావించిరి. అంబరీషునివంటి పరమ భాగవతుని కైస్తవ మహ్మదీయ మతప్రవక్తలను సరిసమానముగా గౌరవించిరి. తమ్ము సత్కరించిన జయంతి కామేశం, ప్రభల లక్ష్మీనరసింహంపంతులు, న్యాయపతి సుబ్బారావుపంతులు ప్రభృతులనేగాక నాటి జాతీయ నాయకులైన ప్రకాశం, రాజగోపాలాచారి, కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు, దుగ్గిరాల గోపాలకృష్ణయ్యగారలను, వివిధ రంగములలో లబ్ధప్రతిష్ఠలైన సర్ కూర్మా, సర్ అల్లాడి, సర్ రఘుపతి వెంకటరత్నంనాయుడు ప్రభృతులను, ఆప్తమిత్రులు సోమంచి భీమశంకరం ప్రభృతులను, తన ఆంగ్ల కళాశాలాధ్యాపకులను మాటలో మనసుపెట్టి ప్రశంసించిరి. ఈ పొగడ్తలు కొన్ని చట్టి పొడిముక్కలైనను రచనలో చాతుర్యమో, చమత్కారమో, రచయిత హృదయచారుత్వమో ప్రతిఫలించుచుండును. సోమంచి భీమశంకరంగారు దాసుగారికి పరమమిత్రులు. వెలయాలిని వలచి వలపించుకొన్న శృంగారభూరులు. ఆమె

పేరు చిన్ని లేక చిన్నన. కాని వారిపొత్తు వై శిశికాధికరణముకన్న పెద్దది. వారి రాసలీలాసౌరభమును తమ సంగీత సాహిత్యములలో గుణాశింపజేసిరి దాసుగారు. తమ కళాశాల గురువులు చంద్రశేఖరశాస్త్రి, కిళాంబి రామానుజాచార్యులు పరమపదించిన సందర్భమున దాసుగారు వ్రాసిన పద్యము లా గురువుల గుణశీల గురుత్వమునేకాదీ శిష్యుని హృదయకదుష్టస్నిగ్ధశీలతను పరిస్ఫురింపజేయుచున్నవి.

నాల్గవది విద్యత్రప్తశంసా స్తబకము. ఇందు నాటి వివిధ విద్యారంగప్రసిద్ధులు సుమారు నలువదిమంది ప్రశంసలు గలవు. దాసుగారి గీటునకు వచ్చిన హరికథకులను గుర్తింపగలము. అవి యేవో బోడి పొగడ్తలవలెగాక వారి వారి వ్యక్తిత్వములకు నికపోపలరేఖలవలె నుండును.

ఒక్క ఉదాహరణ :

జిలుగు రతనాల పేట పూచెండు లాట
క్రొంజపుల యూట అమృతంబు కొలను మోట
వలపు ముద్దుల మూట పువ్విల్లు వేట
హాయి నొడపోయు తేట రాజాయి పాట.

ఇట్టిదే చిట్టచివరి “మణిప్రవాళ” స్తబకములోని పప్పు వెంకన్నగారి పాటను గురించిన సీసపద్యము. ఈ ప్రశంసలలో వారి గానకళా పరిమళ ఘుమ ఘుమలేగాక దాసుగారి సరిస వాక్ప్రసూనముల జలజలలు స్ఫురించును. అయితే కొందరు వందలు వేలును గ్రుమ్మరింతుమని తమపై పద్యములు వ్రాయుడని కోరగా దాసుగారు నిరాకరించిన సందర్భము లనేకము గలవు.

ఐదవది దేశ ప్రశంసా స్తబకము. ఇందడుగడుగున ప్రతి పంక్తి దాసుగారి దేశభక్తి కెత్తిన దీపికవలె నున్నది. అందును వారి తెలుగు మక్కువ నిరుపమానము.

“త్రిలింగ భారేవ భూమిః। త్రిలింగ నర ఏవ నా
త్రిలింగ భాషైవ భాషా। నాత్ర కార్యా విచారణా॥”

అని వారి తీర్మానము. హరికథక చక్రవర్తిగా యావద్దక్షిణ భారతమున నేక చృత్రాధిపత్యము సాగించిన దాసుగారు తాము దర్శించిన పలు తెలుగు పట్టణములను, దక్షిణదేశ నగరములనుగూడ ఈ స్తబకమున వర్ణించిరి. అంత్య ప్రాసల విన్యాసములతో, పురముల కలరూపుల నిపుణనిరూపణములతో ఆ పద్యము లనవద్యముగ సాగినవి.

“వేసవి యెండైనఁ బ్రయ మగుచుండు ని
 ల్లాలి చూపుల పొలయల్క మాడ్కి
 హితమయ్యెడు నకాల హిమపాతమయ్యు వి
 వాహ మందలి యుపవాస మట్లు”

అని సాగిన యీ నీలగిరి వర్ణయందును, మరికొన్నితావులను ఉగ్గుపాలతో దాసు
 గారి కబ్బివ యుపమలు పచ్చికబయళ్ల లేళ్ల వోలె క్రేళ్లురికినవి. కొన్ని శ్లోకములును,
 మైసూరు దండకము సంస్కృతప్రౌఢిని పుణికి పుచ్చుకొన్నవి. పితాపురమును
 గూర్చి వీరు వ్రాసిన సంస్కృతపారశీకాంగ్లేయాంధ్ర చతుర్భాషా సీసము వాసి
 గాంచినది.

ఆరవది సంగీత సాహిత్య స్తబకము. సంగీత సాహిత్యములు దాసుగారి
 కుచ్చాస నిశ్వాసములు. ఇందు కొన్ని ఖండికలందు సాకల్యముగ సంగీత కళా
 ప్రాశస్త్యమును, గాణబయకారుల హరిదాసుల లక్షణమును, వీణావాద్య నిర్మాణ
 ప్రక్రియను లాక్షణిక విచక్షణచణమైన ప్రజ్ఞతో నిరూపించినారు దాసుగారు.
 అఱవబాణి కంటె విలక్షణమైన తెలుగు బాణి తీరు తీయములను తేటతెల్ల మొనర్చి
 నారు. ఆయన భరతశాస్త్రవేత్త యగుటచే నిందు నృత్య లక్షణ శిక్షణ పాండిత్య
 మును గూడ ప్రకటించి “తెలుగు గొండ్లి” లో అనాటి ఆంధ్ర సంగీత విద్వాంసు
 లను పేరుపేరున ప్రశంసించిరి. వారు రచించిన “తదరనా” అను తిల్లానయు,
 చల్లపల్లి సువర్ణ ఘంటా కంకణ స్వీకార సందర్భము నందలి సంగీత సమస్యా
 యుతమైన కీర్తనయు నిందు పొందుపర్చుపబడినవి. కావ్య నక్షత్రమాల, చదువులు-
 కవిత్వము, కవిత్వము-కవులు అను ఖండికలను బట్టి చూచినచో దాసుగారు దొడ్డ
 కవి యగుటయే కాదు సారస్వత పరమాత్మ స్వరూపము నంతశుద్ధిగ గుర్తించిన
 ఆలంకారిక మూర్ధన్యుడనియు విశద మగును. దేశ్యాంధ్ర భాష యన్నను, దేశి
 చ్చందస్సు లన్నను వీరి కభినివేశము మెండనియు నీ స్తబకమున విశదమగును.
 అట్లని సంస్కృతాభిమానము లేనివారు కాదు. సంస్కృతమున పలు రచనలు పరిథ
 వించిన వారు. వీరి సంస్కృత కీర్తనలు ముత్తస్వామి దీక్షితరు కీర్తనల వలెను,
 శ్లోకములు హితోపదేశ చందశ్చరణముల వలెను చతురత్రముగ నుండును. సంగీత
 సాహిత్యముల గురించి వీరు ప్రకటించిన అభిప్రాయములు కొన్ని విద్వారముగను,
 ఉగ్గడించిన నియమము లనుసరణ దుశ్శకములుగను నుండును. అయితే అవి
 యన్నియు సకల కళా సరస్వతీ నైపథ్యమైన ఆయనకే చెల్లినవి.

సప్తమము వర్ణన స్తబకము. కడమ స్తబకములందు దాసుగారి కవిత దూతిక వాలకములు వేసినది కాని యిందు నాయక వేషము వేసినది. ఇందలి మొదటిఖండిక-“శృంగార చాటువులు-సమస్యలు”లో హరిదాస హృదయము నుండి శృంగారలక్ష్మి సాక్షాత్కరించినది. బ్రహ్మచర్యాశ్రమమున దాసుగారంత మడికట్టు కొన్నవారు కారు. అనేక శాఖాచంక్రమణములు చేసినవారే. వాత్సల్యయనమును కాచి వడబోసినవారే. ఆ విషయమును స్వీయ చరిత్రలో వారే నిశ్చంకముగ నివేదించుకొనిరి. అయితే అది వాణి పలికినచోట చేసిన వైశికమేగాని పారదారిక పాపముగాదు. పాపమాయన యేమిచేయును! ఒంటబట్టివ కళారాసిక్యమున కాపాటి కంఠూతి యుండుట సహజమాయెను. ఆవధానములందు “అమిత విజృంభణంబు లబలా! తగునా? సుజనాళి కెప్పుడున్”, “చెలియబోలిక చలియును దెలియవలయు”, “....ప్రకృతిన్ వికృతుల్ సెలంగెడున్” అని యీ విధముగా ఈయబడిన సమస్యల నలవోక శృంగార పరముగ పూరించెడివారు దాసుగారు. కడుపు తుష్టి, కండ పుష్టి, కళాదృష్టి లేనివారికిగాని దాసుగారికి శృంగార మొక సమస్యయా? “వీరోత్సాహము” అను ఖండికలో వారి దేశభక్తి వీరమును చూడగలము. దేవుడంచేనే కాదు దేశమన్నను వారికిగల భక్తి కడు దొడ్డది. ఇందలి ప్రతిపద్యమును దాసుగారి ఉత్సాహ మావేశించినట్టే అలంకార చారుత్వ మావహించినది. “ఖరవత్సరపు కఱవు” అను ఖండిక స్వభావోక్తి సుభగమైన యొక మహాస్పష్టి. “నందన వత్సరపు సువృష్టి” యను ఖండికలో రెండవ పద్యమున వ్యాకరణ పరిజ్ఞానము నుండి దాసుగా రలంకారములను మలచిన తీ రతిమాత్ర మనోజ్ఞము. తదుపరి వర్ణ్య విషయములు గోదావరీ కృష్ణానదులు, దిగంతరేఖ, మైదానము, వేగుజుక్క, శీత కాలము ఇత్యాదులు-అన్నియు ప్రకృతి విషయములు. వర్ణ్య విషయములకు దగినట్లు న్నిటికిని అలంకారపు మొలాము వేసిరి దాసుగారు. అందు వారి సువిశాల లోకజ్ఞత, సుదుచిర శృంగార మర్మజ్ఞత, ప్రకృతి పరిజ్ఞానము మున్నగు వ్యక్తిత్వ మూల ద్రవ్యములు మూరిబోయినవి.

ఎనిమిదవది హితోపదేశ స్తబకము. ఈ స్తబకము స్తబకమంతట దాసుగారి నయకోవిదత్వమును, ధర్మనిష్ఠను, దేశకాలమాన పరిస్థితి పరిశీలన క్షమమైన దృష్టిని దర్శింపగలము. మొదటి యెనిమిది ఖండికలును సంస్కృత ఘటితములు. రిశి ఆశు ఘృష్టులును, ఒక గీతి. అన్నిట రుచిరార్థ సూక్తులు కోకొల్లలు. రచన సర్వతః ప్రసన్నము. వివిధ జీవిత వ్యవహార సందర్భములందు ఉదాహరణ యోగ్యములైనట్టి

వా శ్లోకములు. “యథార్థ కథనము “అను ఖండికలో పరమ నిర్భీకముగ దాసుగారు తమ యభిప్రాయములను ప్రకటించినారు :

“అంద తొందొరిమిక హాయిగా మనఁగల్గు
నాఁడు పు నైముడుపు వేడబంబు”—

“పసుల బాధింపక పను లన్నియున్ యంత్ర
ములచేత మాత్రమే సలుప వలయు”—

“నకల లోకోపకారము సల్పు రీతి
కొలఁది నాచారములు మార్చుకొనవలయును”—

విద్య గురించి చెప్పినవి రెండు ముక్కలే యైనను “సుభాషిత” కర్త చూచిన సెభాషను నట్టివి. భాగవతుని మించు పావనుడు, విద్వాంసుడు, సమ్మాన పాత్రుడును లేడని దాసుగారి విశ్వాసము. “ఉగము నరయిక” అను ఖండికలో మానవుడు తన ఆయుః ప్రమాణమును గురైరుంగుట కొక చిట్కా చూపినారు. “పెండ్లిగోడు” అను నొక పెద్ద ఖండికలో వివాహ వ్యవస్థకు ప్రతికూలముగ వాదనైశిత్యమును ప్రదర్శించిరి. అస లెత్తుగడయే—“పెంద్రోవకుం దవ్వు పెండిలిగోడు” అని- మోక్ష మార్గమున కది పెద్ద ప్రతిబంధకమని. అంతేకాదు సాంఘిక నైతిక మనస్తాత్త్వికాది వివిధ దృక్కోణములనుండియు ఆ వ్యవస్థను దర్శించిరి దాసుగారు. “సూర్య నారాయణ” పేరును సార్థకము చేయు చూపు వారిది. వారి యుద్దేశము కిట్టని వారికిని వారి యుపపత్తులను, తార్కిక ప్రజ్ఞను పరాస్తము చేయుట యన్న అంత తేలికగా నయ్యెడు పనిగాదు. ఈ స్తబకమంతయు అత్యంత ప్రబోధాత్మకముగ నున్నది. శిశు సంరక్షణ విధానము నుండి వేదపాఠక లక్షణము వరకు ఆయన కచుంబితమైన విషయము లేదనిపించును.

తొమ్మిదవది అనువాద స్తబకము. ఇందు కొన్ని ఆంగ్ల సంస్కృత రచన లకు దాసుగారు సంస్కృతాంధ్రాంగ్లములందు చేసిన అనువాదములు మూల సహితముగా చూపబడినవి. ఆయన తత్తత్సాహిత్య సత్తనెరిగిన బహుభాషావేత్త. అనేకము లవధానములందును హరికథలందును అప్పటికప్పుడు పృచ్ఛకు లడిగిన మీదట ఆశువుగా కాళిదాస షేక్స్పియరు ప్రభృతుల కవిత లనువదించినట్లు నాటి పత్రికల వార్తలను బట్టి తెలియుచున్నది. ఆ మహాకవుల వివిధకావ్యసౌందర్య సారము నాపోశనము వట్టి “నవరస తరంగిణి” యను బృహద్గ్రంథము వెలయించిరి. ఉమరు కైయాము రుభాయతును పార్సీమూలమునుంచి సంస్కృతాచ్చాంధ్రములందు సరిత

రించిరి. వారి అనువాద విధానము మూలవిధేయము అన్యూనాతిరిక్తము నయ్యు స్వతంత్ర రచనమువలె సాగి ముచ్చట కొల్పించును. ఆంధ్రీకరణ విధానమున “నాటు తెలుగు” పలుకుబడియే వారి కుపాదేయము.

దశమ మాశాసన స్తబకము. ఇందు వ్యక్తిగతములైన ఆశాసనము లటుండ కష్టజీవులైన కార్మికులను దాసుగారు సానుక్రోశముగ సమాశ్వాసముతో ఆశాసించుట గమనార్హము. 1931 లో గుంటూరులో జరిగిన అఖిలాంధ్ర గాయక మహాసభ కద్యక్షపీఠము వహించి తమ యువన్యాసము చివర దేవభాషను, సంగీత మును సమాశ్రయించి వారొక మంగళాశాసనము పలికిరి. అది ఆ గుంటూరు సభకే పరిమితముకాదు. “వాగ్దేవీకృపవలన సర్వభారతీయులును పరస్పర మైత్రితో ప్రమోదింతురుగాక! సర్వభూమండలమునను కృతయుగధర్మము ప్రగల్భించునుగాక!” అని యీ విధముగా సాగినది. అనలీకృతిని వారు ప్రతి హరికథాంతమందును మంగళము పాడుటకు ముందు పాడుచుండుట పరిపాటియని దాస జీవిత చరిత్రకారు లైన శ్రీ మరువాడ చయనులుగారు తెలుపుచున్నారు.

ఏకాదశము “స్వవిషయ స్తబకము”. ఇందు దాసుగారి యుదంతము, హృద యము కొంతకొంత ప్రకటమైనవి. ఆయన జీవుని వేదన, భక్తిభావపావిత్ర్యము, ఆధ్యాత్మిక భావధారయు వ్యక్తములైనవి. ఇందలి “వింతకల” అనునది యొక విశిష్టరచన. పైచూపునకొక కట్టుకతవలె కనిపించును. అంతర్వాహినిగ ఒక నిగూఢ మైన ఆధ్యాత్మికమైన అర్ధాంతరము గలదు. దానికి శ్రీ ఓరుగంటి నీలకంఠశాస్త్రిగారు చేసిన వివరణ మక్కడనేగలదు.

ద్వాదశము “మణిప్రవాళ స్తబకము”. ఇందు చేర్చబడిన రచన లసలు మేలు బంతిలోనివి కానేకావు. కాని ఆవియన్నియు గ్రంథస్థములుకాని అనిబద్ధ రచన లగుట వలనను, ఇదియొక చాటు ప్రబంధమగుటవలనను ఇందు చేర్చబడినవి.

ఒక చిత్ర మేమన మొన్నమొన్నటి దాసుగారి గ్రంథములే నేటి కుత్సన్నము లై పోయినవి. వారి సత్యప్రతి శతకము, ముకుందశతకము, దంభపుర ప్రహసనముల నుండి కొలది పద్యములు తప్ప అసలు గ్రంథములు లభించుటలేదు. అందుచే ఆ పద్యములను దాసుగారి అముద్రిత స్వీయచరిత్రమునందలి కొన్ని పద్యము లనుగూడ నిందు చేర్చితిమి. ఇందలి పద్యములు కొన్ని చయనులుగారి దాస జీవిత చరిత్రమున నుదాహృతములైనవి.

రచనాసమీక్ష :

ఇది ప్రధానముగ తెలుగు గ్రంథమే యైనను సంస్కృతము నిందు పలు తావుల చోటుచేసికొన్నది. మనకు తెలుగునగా సంస్కృతాంధ్ర మిశ్రభాష. కాని దాసుగారికి తెలుగునగా తద్భవములతోగూడిన అచ్చతెలుగుగూడ కాదు, శుద్ధ దేశ్యాంధ్రమే. దానికి “నాటు తెలుగు” అనివారొక ముద్దుపేరు పెట్టుకొనిరి. అందులో శుద్ధ దేశ్యములేగాక మారుమూల మాండలికములును వినియుక్తము లైనవి. (మరీ కఠినములనుకొన్న కొన్ని పదములకు మాత్రము అర్థము చూపితిని) అచ్చతెలుగే కఠోరనియమ మనుకొనగా దానిని మించిన దీ నాటు తెలుగు దీక్ష. ఆంధ్రీకరణమునకెట్లును వారు నాటుతెలుగును దప్ప నసేమిరా మరియొకటి వాడరు. అది వారి వ్రతము. అంతేకాదు నాటుతెలుగున అనేక స్వతంత్ర గ్రంథములనుగూడ వెలయించిరి. మిశ్రభాషలో మినమినలాడునట్లు వ్రాయగల్గియు నాటుతెలుగుపై మమకారమును పెంచుకొనిరి. అది కొంత ముదురుపాకమున బడినదనక తప్పదు. అందువలననే వారి ఆ గ్రంథ సంచయమునకు రాదగినంత ప్రశస్తి రాలేదు. పోనీ వారికి సంస్కృతము పొడ యంత గిట్టదందమాయన్న కేవల గీర్వాణముతో పండిత సుత్రామశ్లాఘాశిరః కంప పాత్రములైన తారికము హరికథామృతము, రామచంద్ర కాశీశతకములు మున్నగు పలురచనలు చేసిరాయెన. ఈ మేలుబంతి యందును సంస్కృతమున శ్లోకములు, కృతులు, కీర్తనములును కుప్పించిరి. మిశ్రభాష నాశ్రయించి కొన్నిపద్యములు వకడ్చుందుగా చెప్పకపోలేదు. కాని నాటుతెలుగు నవురు సవురులేవారి నచ్చిక.

మొలక రేతటికము తలిరులనవకము

మొగ్గ సోగదనము పూవుతావి

అలరుతేనెతీపి తెలుగునకేకావి

మోటలాఁతి నాటుమాట కేది? (చూ. పుట 141)

అయితే అంత కక్కులకల్లెము వంటి నాటుతెలుగు నందును భావ వ్యక్తికరణ వైశద్యము వారి సొత్తు. ఆశువుగా చెప్పినపుడైన అనాయాసముగా వ్రాయుట వారి చాకచక్యము. పద్యరచనలో గణయతిప్రాసల కోసము పడిగట్టు రాళ్ళను పేడు బిగింపులును కన్పింపవు. సహజముగా వారికై లి పర్వతః ప్రసన్న మైనది. కాని కై లీలాలిత్యసాధనకు పనిగట్టుకొని ప్రయత్నము చేయరు కావునను, ఉన్న భావపుష్టినంతయు నొక్కయూపున పద్యము పీకలమీదికి త్రోయుదురు కావు నను ఒక్కొక్కచో కై లి ప్రీతిపోవును, బంధసౌందర్యము నడలుచుండును,

దాసుగారు సంగీత ప్రాణస్నాయువు లగ్గుటవలన నిందు పలు కీర్తనలును గలవు (కొన్నిటిని వారే స్వరపరిచిరి). కాని పద్యకవితపాలే యధికము. అందును వారి తెనుగుదనము మక్కువచొప్పున సంస్కృత శ్లోకములందు దప్ప తెనుగున వృత్తములు తక్కువైనవి, జాత్యుపజాతులే యెక్కువైనవి. సంస్కృత వృత్తములకును తెలుగుపేరు పెట్టిరి. ఉదా : చంపకమునకు బంగారమనియు, మత్తకోకిలకు కోయిల యనియు. దేశిచ్ఛందస్సులలో సీసము, తేటగీతి; ఆటవెలది, కందము, ద్విపద, మంజరి, మధ్యాక్కర, తరువోజ, రగడయు ప్రయుక్తములైనవి. ఇవియే "తెలుగు కూర్పులకు నమరెడు" నని వారి యభిప్రాయము (చూ. పుట 141). వీనిలో మంజరికి ప్రాచుర్యము. దానిని చెండు, పూగుత్తి, బంతి అని వ్యవహరించిరి. అట్లే కొన్నియెడల ద్విపదకు అడ్డుదోయి, జంట అనియు, మధ్యాక్కరకు నడియక్కర అనియు, కందమునకు మూపు అనియు తెలుగు పేర్లు పెట్టిరి. అఖండయతి, రలయతి వంటివి వారి కభ్యంతరములు కావు. సంస్కృత శ్లోకములందును తెలుగు రివాజుగా యతిప్రాసలను పాటించుటయు కాననగును. సంస్కృతరచనకు తెలుగు చందస్సులను వినియోగించుట కద్దు. అస లొక్కొక్కచో సంస్కృత రచనకే తెలుగువాలకము వేయుదురు. అనేక పద్యముల నాళువుగా చెప్పుటవల్లనో యేమోకాని చందస్సును సరిపెట్టుటకోసము అటనట శైలి కుంటువడినట్లే వ్యక్తివాచక శబ్దములకు వికృతి యేర్పడుట శోచనీయము. అయితే దాసుగారెచటను భావమును బలిచేయరు. ఆయన ప్రతిభాసమగ్రుడు. ఆ పాండిత్య పరిణాహ మెంత దొడ్డదో లోకజ్ఞత యంతలోతైనది. అనుభవమెంత సువిశాలమైనదో ఆలోచన యంత సునిశితమైనది. వీని యన్నిటికిని దోడు దొడ్డహృదయ మున్నది. పొగడ్తలతో పొడిముక్కలేకాని ఉపదేశ వాక్కులలో ఉదాత్త భావ సంపదగలదు. వర్ణనలలో మధురభావములు తమ చతురాస్యములతోను కవితా సరస్వతిని కదుష్టచుంబనము చేసినవి; రచనలో రాణివాసపు రామణీయకము గోచరించినది.

అయితే దాసుగారి అభిప్రాయములు కొన్నికొన్ని కొందరికి నచ్చవు, అవి అత్యధునాతనములుగను వింతగను విద్వారముగను గూడ నుండునని యిదివరకే మనవిచేసితిని. ఆయన సంప్రదాయప్రవణత లేనివారుకారుగాని స్వతంత్ర వివేచన వారి స్వభావజీవలక్షణము. నారాయణునకుగూడ నమ్రుడగునే కాని భయంపడడు. కనుక నిశ్శంకాతంకముగ ఎంత విరంకుశభావములనైన వ్యక్తము చేయగలరు. ఇంకొక విశేషము. ఆయన యొక పూర్ణపురుషుడు. లోకములోని మానిసులెల్ల అట్లే

యుండవలె ననుకొందురు. అది సంభవమైనచో మంచిమాటే గాని తమకున్న వివిధ కళాకౌశలములు, విద్యావిదగ్ధతలు, వ్యక్తిత్వలక్షణములు, శరీరశారీరములు గలవాడే కవి, వాడే గాయకుడు, వాగ్గేయకారుడు, అసలు మానవుడుననియు కాకపోతే కాడనియు నుగ్గడింతురు. అది అతివాద మనిపించుకొనును.

ఏమైననేమి ఒక ఆరితేరిన అనుభవశాలి యగు మాలకరి కట్టిన మేలుబంతి యిది. సర్వ సహృదయ మధువ్రతముల కించునుగాక !

ఏతద్గ్రంథ పరిష్కారమున వేదాంతపారీణులు, విద్యాభాషాప్రవీణులు శ్రీ ఓరు గంటి నీలకంఠశాస్త్రిమహోదయులు నాకు తమ సంపూర్ణసహకారము నందించిరి, వారికి నా కృతజ్ఞతాపురస్సర పురస్కారము.

ఆవిష్కరణ :

తేది 31-8-1864 లో ప్రభవించిన దాసుగారు పూర్ణపురుషాయుషజీవిత్యై 2-1-1945 న పుష్య బహుళ పంచమినాడు పరమపదించిరి. వారి 29వ “వర్ధంతి” 13-1-1974 న పడినది. నాడు వారి వర్ధంత్యుత్సవమును, ఈ “మేలుబంతి” ఆవిష్కరణమును గుంటూరు “భారతీయ విద్యాభవన” కేంద్రము పక్షమున జరుగుటకు కారణభూతులైన తద్వ్యవస్థాపకులును, సహృదయలోకపారిషదులును అయిన శ్రీ వూటుకూరి భానుమూర్తి, ఎం. ఏ. గారికి నా సౌహార్ద సాధువాదములు.

ఒకసలహా :

దాసుగారి గురించి యింకను చెలిసికొనగోరువారు శ్రీ మరువాడ వెంకట చయనులుగారు, B. A., B. L. రచించిన— “శ్రీమదజ్ఞా డాదిభట్ట నారాయణదాస జీవితచరిత్రము”ను (ప్రకాశకులు : కొండపల్లి వీరవెంకయ్య అండు సన్సు, రాజమండ్రి), శ్రీ వసంతరావు బ్రహ్మజీరావుగారు, B. A., B. L. వ్రాసిన— “Life of Sri Adibhatla Narayana Das” అను గ్రంథమును, శ్రీ కర్రా ఈశ్వరరావు ప్రభృతుల వితరణవశమున నా సంపాదకత్వమున గుంటూరు రచయితల సహకార సంఘము ప్రచురణముగా త్వరలో వెలువడనున్న— “శ్రీ ఆదిభట్ట నారాయణదాస సారస్వత నీరాజనము” అను నొక భూరి పరిశోధన నిబంధమును సంప్రదింపదగును.

మేలుబంతి - చాటుప్రబంధము

డాక్టర్. ప్రసాదరాయ కులపతి, M. A., Ph. D.

శ్రీ దాసుగారి చాటుపద్యముల సంకలనగ్రంథ మిది. దీనికి మేలుబంతి యను పేరు వారే పెట్టిరి. నిజముగా నిది మేలైన పంక్తియే. చాటుపద్యముల ప్రకృష్టమైన బంధముగా దీనిని పరిగణింపవచ్చును. చాటుపద్యములనగా ఒక కావ్యంతర్గతములుకాక ముక్తకములుగా అప్పుడప్పుడు చెప్పినవని అర్థము. తెలుగుదేశమున ఈయర్థమున చాటుశబ్దము రూఢమైనది. నిజమునకు చాటువనగా ప్రయోక్తియని యర్థము. ప్రాచీన సంస్కృతకవు లీయర్థముననే ఉపయోగించిరి.

1. ప్రియః ప్రియాయాః ప్రకరోతి చాటుం — ఋతుసంహారము 8-14

2. శిప్రావతః ప్రియతమ ఇవ ప్రార్థనాచాటుకారః
— మేఘసందేశము—31

3. విరచితచాటువచనరచనం చరణరచితప్రణిపాతం — గీతగోవిందము—11

4. పటుచాటుశతై రనుకూలం—గీతగోవిందము—2

తెలుగు కవులును ఈయర్థమున ప్రయోగించినవారు పెక్కురు.

1. చాటుప్రౌఢికి చేసె ధూర్జటి మహాశ్లాఘాశిరః కంపమున్
— శ్రీనాథుడు-కాశీఖండము

2. చాటుప్రౌఢిఁ బిసాళమాడెదవు కాసల్పాటి బాపండవో
— క్రీడాభిరామము—92

3. హాటకగర్భవధూటీ
వీటీకర్పూరశకలవిస్ఫమరపౌర
భ్యాటోపచాటుకవితా
పాటవమరుదవని వల్లభన్నకు నమరున్
— క్రీడాభిరామము—24

4. ధోటకలాటకిరాటవ
రాటమరాటాంగవంగరాజన్యసభా
రూటనిరాఘాటనట
ఛాటుకవిభ్యాంకు ధరయ జగ్గన ధరణీన్
— కూచిమంచి తిమ్మకవి-నిరసాశైల మాహాత్మ్యము

పైన ప్రయోగింపబడిన చాటుప్రౌఢి, చాటుకవితలలోని “చాటు” శబ్దము మృదుమధురోక్తి యను నర్థముననే కనిపించుచున్నది. అదృష్టితో కావ్యంతర్గత కవితయు చాటుకవితయే. కాని ఏకారణముచేతనైనను కాలక్రమమున చాటుకవిత్వ మనగా కావ్యములలోనిదికాక విడిగా వివిధవిషయములపై వివిధసందర్భములలో పలుకబడిన కవిత్వమని లోకరూఢి వచ్చినది.

కావ్యము నిలుకడగా ఆలోచించి నవరసాత్మకముగా కవి నిర్మించెడి ప్రకృష్టమైన బంధము. చాటు వట్లుగాక తత్కాలావసరమునుబట్టి సామాన్యముగా ఆకు వుగా పలుకబడినది. శాంతచిత్తముతో విశ్రాంతచింతనతో నిర్మితమగు కావ్యమున సహజముగా రససిద్ధియుండును. కాని ముక్తకములలో ఆయవకాశము తక్కువ. రససిద్ధి కవసరమగు విభావానుభావవ్యభిచారిభావములకు వీలుండదు. అట్లని రసస్థితి రాదనజాలక ముక్తకములలో అసంలక్ష్యక్రమమున రసనిష్పత్తి యగునని కొంద రాలంకారికులు భావించిరి.

విమర్శక వరేణ్యులు శ్రీ రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మగారు వేమననుగూర్చి వ్రాసిన గ్రంథములో నొకచోట ప్రాచీనకవుల కావ్యములలోకంటె వారి చాటువుల లోనే రసవంతమగు కవిత్వము కనబడుచున్నదని పలికిరి. అలసాని పెద్దననుగూర్చి ఉదాహరించుచు మనుచరిత్రములోని పద్యము లన్నింటికంటె కృష్ణదేవరాయల నిర్యాణానంతరము వ్రాసిన “ఎదురై నచో తన మదకరీంద్రము డిగ్గి కేలూతయొసగి యెక్కించుకొనియె....” అను పద్యము మిక్కిలి రసవత్తర మైనదని వ్రాసిరి. దానికి కారణ మేమనగా మనుచరిత్ర రాజు కొరకు, తోడిపంతులమొగము చూచుచు తన ప్రజ్ఞాప్రాభవము ప్రదర్శించుటకు వ్రాసినది. రాయల మరణానంతర పద్యమో దుఃఖావేశముచే సహజముగా వెలువడినది. ఆసహజత దానికా రససిద్ధి నిచ్చినదని శర్మగారు భావించిరి. కావచ్చును. కొన్నిసార్లు చాటువులలో పరమరమణీయము లైన కవితాజలపాతములు కావ్యమహితత్వము నధిగమించినవి లేకపోలేదు.

నారాయణదాసుగారి చాటువులలోను ఆవిధమైన వైశిష్ట్యము, మృదుమధు రోక్తి సంవిధానము, చమత్కారచారుత్వము కలవనుట అతిశయోక్తి కాదు. సహస్రాధికములైన అముక్తకములలో అనేకసమయములలో అనేకసందర్భములలో పలికినవికలవు. వ్యక్తిగత జీవితము, వేదాంతము, శృంగారము, భక్తి, లోకపరి శీలన, దేశభక్తి, భాషాభక్తి. ఉత్తమపురుషకీర్తనము, ప్రకృతివర్ణనము, దేశవర్ణనము, నగరవర్ణనము, సంగీతాదికళాప్రాశస్త్యము మొదలగున వెన్నియో ఆయన చాటువులలో చోటు చేసికొన్నవి.

దాసుగారి దైవభక్తి నిరుపమానము. ప్రాచీనసంప్రదాయానుగతమైన భావ పరంపరకు తోడు వైయక్తికమైన నిశ్చలచిత్తవృత్తి అందుకు బాగుగా తోడ్పడి వారినొక ఉత్తమ సారస్వతోపాసకునిగా తీర్చిదిద్దినవి. విద్యాధిదైవతమగు వినాయకుని వారెట్లు స్తుతించిరో చూడుడు—

శ్లో॥ హేరంబ లంబోదర వక్రతుండ
సదావతంసీకృతచంద్రఖండ
సమస్తభక్తాభయదానశౌండ
నిజప్రభాభాసితపద్మజౌండ

అంత్యప్రాసనుందరమైన ఈవద్యమునకు తీసిపోనిదే యీక్రింది తేటగీతి

గీ॥ బొజ్జ నుండ్రొళ్ళ నించిన గుజ్జవేల్పు
పాప జన్నిదములు నెలవంక తాల్పు
రమ్ము భక్తుల భవసాగరమునఁ దేల్పు
తగునె నాబోటి నీదు తత్వంబు బోల్పు.

కవి ఆదేవతలంతవా డవియే దాసుగారి నమ్మిక. కవి సాక్షాద్వేదపురుషుడనియే వారు వరికిరి. పరికింపుడు—

శ్లో॥ కవి స్సాక్షాత్ త్రయీమూర్తిః కావ్య మేత చ్చరాచరమ్
నకల్చి ద్వస్తుతో భేదః కార్యకారణయో స్తయోః.

శ్లో॥ ధర్మార్థకామమోక్షతాం కావ్య మేకై కసాధనం
ప్రత్యక్షదేవతామూర్తిః కవిరేవ నసంశయః

నర్తించుచు, పాడుచు, స్వకార్యము నాలాపించుచు కవి తాను తరించి పరులను తరింప జేయునట!

శ్లో॥ నృత్యన్ గాయన్ స్వరచితం కావ్య మాలావయన్ కవిః
స్వయం తీర్త్వా తరయతి సంప్రదాయాత్ పరా నపి.

వారి సిద్ధాంతము ప్రకారము కవులందరును నర్తకులు, గాయకులు కాకున్నను వారు మాత్రము నర్తకులు, గాయకులు, నైన కవులు. ఈశ్లోకము వారివిషయమున నన్వర్థము.

సంగీతసాహిత్యముల సంబంధమును, వానిఫలమును వారు చాల సుందరముగా భావించిరి.

శ్లో॥ సంగీతం పుష్ప ముద్దిష్టం సాహిత్యం తద్రజః స్మృతం
ఆస్తికత్వం ఫలం ప్రోక్తం కైవల్యం రస ఈరితం

సంగీత మొక పూవు, సాహిత్యము పుప్పొడి. సంగీతసాహిత్యముల పరమావధి రసానుభవము. అది అందరు నంగీకరింతురు. కాని ఆస్తికత్వమును ఫలమునుండియే అది యుదయించునని దాసుగారివంటి తాత్త్వికుడు తప్ప పలుకజాలడు.

కావ్యము వై దికము లౌకికము రెండు విధములట! దేవతాస్తోత్రాత్మకమైనది వై దికమనియు, మర్త్యవర్ణనము లౌకికమనియు వారిట్లనిరి.

శ్లో॥ వై దికం లౌకికమితి ద్విధా కావ్యం విభిద్యతే
వై దికం దేవతాస్తోత్రం లౌకికం మర్త్యవర్ణనం.

అటులే కావ్యము ఛాందసము, ఆర్షము, భాషారూప మని మూడువిధములుగా వారు భావించిరి. వేదము ఛాందసమనియు, రామాయణ మార్ష మనియు, గీతగోవిందము భాషారూప మనియు నిట్లు వర్గీకరించిరి.

శ్లో కావ్యం త్రిధా ఛాందసార్షభాషారూపేణ కీర్తితం
సామ, శ్రీరామచరిత, గీతగోవిందనామకం.

ఇట్లు కవితాతత్వమునుగూర్చి ఒక నక్షత్రమాలిక పలుకుచు “కావ్యనక్షత్రమాలేయం కృతా మందధియా మయా” అనిరి. ఇందు “మందధియా” అనివిడదీసిన “మందః కవియశః ప్రార్థీ” అన్నకాళిదాసువలె వినయమును సూచించును. లేక “అమంద ధియా” అని సంధివిడదీసిన చతురాహంకారముస్ఫురించును. రెంటును యోగ్యులే దాసుగారు.

మరియొకచోట కవిత్వము కవులు అనుశీర్షికపై పలుకుచు సహజకవితా లక్షణము నీరీతి నిర్వచించిరి.

సాక్ష కమైచ్చునన్ వచ్చు తీగకరణి
సాతెపురుగు కడుపులోని నూలువలెను
దబ్బువన్ దొర్లిపడు కొండ ధార మాడ్కి
సహజకవిత బయల్ వెడి సన్నుతిగను.

తిక్కన “జాత్యముగామి నొప్పయిన సంస్కృత మెయ్యెడ జొన్న” నని తెనుగు కవిత్వమున సంస్కృతోపయోగమును నియమబద్ధము గావించెను. దాసుగారును అటులే

గీ॥ అతుకు లుంచక పద్యము లల్లవలయు
యమకమున్ జెప్పవలెను రసము చెరపక
అనవసరముగ జొన్నరా దాంధ్రకృతుల
రచన చేయు కవి తన గీర్వాణమెల్ల.

అని పలికిరి. ఇందలి “గీర్వాణ” పదప్రయోగములోని సొగసు సహృదయవేద్యము.

బాణ, భవభూతి, కాళిదాసాది మహాకవుల గ్రంథములు చూచిన వా డెవ
డైనను తాను నొక కవియని కవిత వ్రాయబూనుట సాహసమే. ఐనను లోకములో
కవు లుదయించుచునేయున్నారు. కావ్యములు పలుకుచునే యున్నారు. దాసుగారును
అభావననే వినయపూర్వకముగా నిటు లందించినారు :

గీ॥ కాళిదాసుని రఘువంశకావ్యము కను
గొనియు భవభూతి నాటకమును జదివియు
బాణు గద్య మరసియు, కవనము చెప్ప
వెరవ డద్దిర నావంటి వెర్రివాడు.

పూర్వకవులలో సంస్కృతమున గీతగోవిందకారుడగు జయదేవుడన్నను,
ఆంధ్రభాగవతక ర్తయగు పోతనయన్నను వారికి మిక్కిలిభక్తి:

గీ॥ పూర్వకవులందఱున్ గడు పూజ్యులందు
భాగవతులయి గోస్తనీపాకముగను
కృతు లొనర్చు నధికుల సంస్కృతమున జయ
దేవు తెనుఁగున పోతనన్ దెలిసి యెంతు.

వారిద్దరు భాగవతు లగుటయు తానును “భాగవతార్” అగుటయు ఆభక్తికి హేతువు
కావచ్చును.

సంస్కృతకవితకంటె తెనుగుకవిత యునిన వారికి ప్రీతి అధికముగా
కన్పించును.

1. తల్లి మద్వెలుఁగని ద్రావిడు జేజేల
నుడి గ్రుడ్డి కద్దము వడువగుఁ గద

2. తిన్ననివాఁ డచ్చ తెనుఁగునఁ బల్కు
టక్కరి వేల్పు మాటల డాబు పేయు

3. మొలక రేతదనము తలిరుల నవకము

మొగ్గ సోగదనము పూవు తావి
తేనె తీయదనము తెలుగునకే గాక
పరుషసంస్కృతాభ్యాస కేది.

4. తేట తీయని అచ్చతెలు గల్లువాడు

సాటిగానని కయిసరి మొనగాడు
తీయని తెలుగున్నదే పల్కు వెరవు
దయ్యపు నుడ్డు గోతాల్కోయు తెరవు.

దేవభాషను వికృతిలో దయ్యపు నుడు వనుటలోని చమత్కారము గమనింపదగినది.

అచ్చతెను గనిన దాసుగారికి ప్రాణాధికము. అందు వారనేకగ్రంథము లే రచించిరి. పోతనగారి పద్యమువలె శబ్దాలంకారశైలీసమన్వితమగు ఈ యచ్చ తెనుగు సీసము చూడుడు—

సీ॥ అంకుల కొల్చున కంకింప కున్నచో
నాట కాదది పేకులాటగాని
జన్నపుఁ దిండుల నెన్నఁ బోవనియెడఁ
బాట కాదది బంగిపాటకాని
వేల్పుల గొప్ప తోపింపనేరని చోట
మీట కాదది మోట మీట గాని
జేజేల నెపుడు కై సేయని పట్టున
మాట కాదది కానిమాటగాని

గీ॥ మ్రోలఁ దెలుగంట్ల రావింపఁ జాలనప్పు
చదువు కాదది నెఱి గ్రుడ్డి చదువుగాని
జియ్యల న్మది నెలకొల్పఁ జెల్లనపుడు
వ్రాత కాదది చెదపుర్వు వ్రాత గాని.

తెనుగు సీమ యనిన దాసుగారికి ప్రేమాస్పదమైననేల. రాష్ట్రభక్తిపూరితమైన వారి హృదయమునుండి తెనుగుసీమ వర్ణన మిట్లు వెల్వడినది.

సీ॥ పాడి పంటల నెల్ల నాడులన్ మించిన
ధనయము మన మంచి తెనుగు సీమ

కలిమికి నలువ నెచ్చెలి కున్నిపట్టు ని
 చ్చలు మన పుట్టిన తెలుగు సీమ
 వేయేం డైదురు లేక రాయలు మొదలు తేం
 డలరిన మన మేటి తెలుగుసీమ
 తిక్కన్న పోతన్న తిమ్మన్న పెద్దన్న
 వెలసిన మన గొప్ప తెలుగుసీమ

గీ॥ చెలగు నన్ని యిమ్ముల మన తెలుగు సీమ
 చెలగు పెద్ద యేరుల మన తెలుగుసీమ
 తనరు పొడవు గుడుల మన తెలుగు సీమ
 పొనరు వేల్పు కొండల మన తెలుగుసీమ.

దాసుగారు అచ్చ తెలుగుపై మోజు పెంచుకొనిరి. కాని అది కొంత మితి
 మీరినదేమో అనిపించును.

“తెలుగు పలుకు చేను వలనుగాఁ బెరుగదు
 వేల్పు నుడువు కలుపుఁ బెరుకకున్న”

ఆంధ్రసాహితీక్షేత్రములో సంస్కృతపదములు కలుపుమొక్కలవంటి వనుట
 అత్యంతసాహసము. అనేకసందర్భములలో సంస్కృతభాషాభక్తిని ప్రకటించిన
 దాసుగారు - పోతనవంటికవివరుల సంస్కృతపదబంధురకవితను స్తుతించిన దాసుగారు
 అంతగా సంస్కృతమును తిరస్కరించుట ఏదో ఆవేశవశమున పలికినదై యుండు
 నని భావించుట సముచితము.

దాసుగారు చాల అష్టావధానములు చేసిరి. వారి గంగాప్రవాహమువంటి
 అకుదార, అపారపాండిత్యమును, దానికి వన్నె చేకూర్చినవి. కాని హరికథకునిగా
 వారికి వచ్చిన కీర్తి ఇతర నైపుణ్యప్రజ్ఞాప్రాభవలబ్ధకీర్తులను మ్రింగివేసినది.

ఒక అవధానములో “అమితవిజృంభణమ్ము లబలా! తగునా? సుజనాశి
 కెప్పుడున్” అని సమస్య నొక రిచ్చిరి. దానిని దాసుగా రెంత శృంగారమధురముగా
 పూరించిరో చూడుడు—

చం॥ క్రమ మెఱుంగంగలేని విధి వ్రాత బలమ్మునఁ దమ్ము మోయు మ
 ధ్యము పయి నీదు చన్ను లిసుమంతయు నక్కటికంటు మాని యు
 బ్బి మదకతోతభావమున విస్తరమంది చలింపఁజేసి జృం

భము నటు చూపకున్న క్షతమర్ధనబాధల పాలుగావుగా
అమితవిజృంభణమ్ము లబలా! తగునా! సుజనాళి కెప్పుడున్—

శృంగారము దాసుగారికి కావ్యమునను, జీవితమునను మిక్కిలి యిష్టమైన
రసము. అటువందే మరొకటి పరికింపుడు—

చం॥ వలపుల మీరి మీరి నును వాతెర తేనియ లాని యాని గు
బ్బల నెదఁ గ్రుమ్మి గ్రుమ్మి పలుభంగుల ముద్దులు పెట్టి పెట్టి నే
వలచిన వన్నెకాడ! యిక వద్దర జాగని పైకి లాగు నిన్
దలఁచిన గుండె ఝల్లుమని తల్లడ మందుగదే! తలోదరీ!
ఇంకను చిత్తగింపుడు—

ఉ॥ సన్నపు మోటికల్ కలుగు చక్కని చన్నుల పైట జారఁగా
చెన్నగు వీణ మోపి శ్రుతిఁ జేయుచు మెట్టు లమర్చి తీగెలన్
క్రాన్నెలవంక లొప్పు కొనగోళ్ళను మీటుచు నీదుచెంత నా
చిన్నది వాద్యగానములచేత దలంచెద భీమశంకరా!

వినవచ్చు వీణాగానముమీద నెంత శ్రద్ధయున్నదో వీణీయ మీటు చెలువ
పైట జారగా బయటపడు వక్షోజములపై నంత శ్రద్ధయు దాసుగారి కున్నది.
మనసు గానముపైన- చూపు స్తనములపైన.

శ్లో॥ చతుర్భుజే చంద్రకళావతంసే !
కుచోన్నతే ! కుంకుమరాగశోణే !
పుండ్రేక్షుపాశాంకుశపుష్పబాణ
హస్తే ! నమస్తే జగదేకమాతః !

అని జగన్మాత కుచోన్నత్యమును విస్మరింపని కాళిదాసును,

గీ॥ పద్మకోశాభినయహస్తపల్లవంబు
చూపె నచ్చోట రమణికి సౌబగు డొక్క
డంత యోగిర మడిగెనో అంతలేసి
మెరుగు పాలిండ్ల నడిగెనో మెలత నతఁడు.

అని భోజనసందర్భమున నై ష్ఠమయి పలికిన శ్రీనాథుడును నారాయణదాసుగారి
కాదర్శకపుల్లె వారిచేతను అట్టి పద్యములు పలికించి యుండవచ్చును.

భర్తృహరి శృంగారశతకశ్లోకమునకు వారి అనువాదమును ఇట గమనార్హము.

శ్లో॥ ఉరసినిపతితానాం స్రస్తధమ్మిల్లకానాం
ముకుళితనయనానాం కించిదున్మీలితానాం
ఉపరిసురతభేదస్విన్నగండస్తలానాం
అధరమధువధూనాం భాగ్యవంతః పిబంతి.

అనువాద మిది—

ఉ॥ అక్కున వ్రాలి వాలి బుజమందున క్రొమ్ముడి వీడి చిందులన్
ద్రొక్క సగంబు మోడ్చువడు తొంగలి రెప్పల విప్పి చెమ్మటల్
చెక్కుల గ్రమ్ముచుండ మగసేతల చొక్కెడు తీగబోండ్లలో
దక్కిన మోవి పానకము త్రావెడువా రెటువంటి ధన్యులో.
స్రస్తయనుటకు చిందులు ద్రొక్క యనుటయు వధూ శబ్దమునకు తీగబోడి
యనుటయు మేల్తరమగు ననువాద నైపుణ్యమునకు సూచన. పురుషాయితమునకు
“తీగబోడి” మిగుల సమర్థురాలుగదా !

ఈ శృంగారపు పట్టులోనే ఏ మధురస్మృతులు హృదయమున మెదలినవో
గాని ఈక్రింది పద్యమును గూడ పలికినారు

ఉ॥ వీడిన రైకతో సగము వీడిన కొప్పున రాలు పూలతో
బేడిసమీల కన్గవను వింతగు నిద్దుర మబ్బు చొక్కుతో
వీడిన నీవి నొక్కకయి వెల్గగ బట్టి మహానుభావ ! నన్
గూడుము ప్రాణముల్ నిలిపి గొబ్బునఁ బ్రోవుము చేడిఁ జంపగా
గూడ దటంచు నాడు పలుకున్ వినవా ! యది నీవెరుంగవా !
వేడి తమిం బయిం బడిన వెట్టక కూడిన పాప మున్నదా ?
కూడు మటంచు నన్ను మును కొంగును లాగు నొయారమైన నీ
జాడలు గంటి గాదె ? యిక చాలదె ! స్వర్గము వేరె యున్నదే ?

ఆ ప్రి యెవరో గాని వరూధినివలె

“వెతలన్ బెట్టకు మింక నన్ననుచు నీవీబంధ మూడన్”

పై బడినది. కాదనుటకు దాసుగారేమి ప్రవరుడా ? కాదు కనుక ఆతరుణియు ధన్యురాలైనది. వారును భూలోకస్వర్గము ననుభవించిరి.

దాసుగారు జగదాకర్షకమూర్తియని ప్రసిద్ధి. అట్టి వ్యక్తిని స్త్రీలు వలచుట పెద్ద ఆశ్చర్యము కాదు. గోదావరీతీరప్రాంతముల శ్రీనాథుని కాలమున పంచారామ ప్రౌఢేందుబింబాననలు కానుకలంపి మన్మథతుల్యుడగు బెండపూడి అన్నమాత్యుని కవయుటకై కబురులు పెట్టెడివారట. అట్టి అనుభవములు దాసుగారికిని కలిగినట్లు తోపింపఁజేయునదీ క్రిందిపద్యము. ఇందు వారిరూపవైభవముకూడ కన్నుల గట్టి నట్లు వర్ణింపఁబడినది.

ఉ॥ చక్కని నవ్వుమోము కడు సన్నపు కౌను వెడందరొమ్ము బల్
నొక్కుల కొప్పు సోగయగు నున్నని చామనచాయ మేను పై
నిక్కు బుజంబులన్ జివురు నిగ్గుల మోవి దయారసంబు నల్
దిక్కుల జొక్కు వాల్గనులు తీయని మాటలు మొల్క మీసముల్
గ్రక్కున జుట్టిరా బవిరిగడ్డము దిద్దిన జవ్వనంబుతో
నిక్కడి కేగుదెంచి నను నిట్టుల మాటల పాటలన్ గడున్
జొక్కగజేసి నామనము చూరగ గొంటివి భూసురేంద్ర! నే
దక్కితి నీకు నన్నెదను దాల్చెదొ మారుని కప్పగంచెదో
నిక్కము చెప్పుమా! యిపుడు నిన్ బ్రతిమాలెద నంచు వేడు నా
చక్కదనాల కుప్ప! నిను సంస్మరియించెద జీవితేశ్వరీ!

ఇట్టి దాసుగారిని గూర్చి కాముకు డనియో అహంకారి యనియో ఏవో అధి
క్షేపణలు చేయువా రుండకపోరు. అట్టి వారినిగూర్చి ఏనుగు పోవుచుండగా మొరుగు
కుక్కలవంటివారని ఆయన తిరస్కరించెను.

కం॥ దొరవేపి మొరగినంతన్
వెరపున నాకొమ్ముచేన్గు వెనుక దిరుగునే
కొరగాని మాట వదరిన
సరకు గొవ రొకింతయైన చదువరి మిన్నల్.

కవి యన్నవానికి కొంత సాత్వికాహంకార ముండక తప్పదు. అది లేనిచో కవి
త్వమే పుట్టదు. దాసుగారును శ్రీనాథాదుల వంటి వారు.

“నాల్గేండ్ల యీడున నాకెల్ల చదువు
లబ్బె తమంతనే నరసినకొలది
నేఁబుట్టులయకాడ నేమాటకాడ
నాటపాటల మేటి ననిపించుకొంటి

నాకెదు రేరికే నాడులనై న
వేవేలమందికి వినుచు నాగొంతు"

అనియు బహురాజసన్మానములందితిననియు, బహురాష్ట్రములు నిరాఘాట పరిపాటి సంచరించితిననియు దాసుగారు చెప్పుకొన్నారు. తమ వ్యక్తిత్వము యొక్క విశిష్టత నిటులే అనేకస్థలముల వారందించిరి. నాలుగేండ్ల యీడుననే విద్యలు వారిని వరించినట. "ప్రపేదిరే ప్రా క్తనజన్మవిద్యాః" అను కాళిదాసోక్తి వారియం దన్వర్థమైనది. ఆయన పలికినట్లే తాను జన్మభాగవతుడు. భాగవతకళాభ్యుత్థానమునకై జన్మించిన మహితాత్ముడు.

ఆయన చాటుపద్యములలో నీవిధముగా వారి వ్యక్తిగతజీవితరహస్యముల నుండి లోకరహస్యపరిశీలనమువరకు అనేకశతాధికవిషయములపై నాధికారికమైన చిత్రణము కానిపించును.

నాటి దేశపరిస్థితిని, దేశదౌర్భాగ్యమును వర్ణించుచు దానికి హేతువులను 1942 సం॥ ఎడ్వర్డ్లెజరు అను పత్రికలో కొన్ని శ్లోకములు ప్రకటించిరి. అందులో కొన్ని

శ్లో॥ ఆర్యాణాం మ్లేచ్ఛసాంగత్యం పునుర్భూపాణిపీడనం
హీనజాతినమస్కారః కదర్యధనసంచయః॥

శ్లో॥ అత్యంతస్వార్థపరతా సామరస్యవిహీనతా
పరధర్మానుసరణం శిష్టాచారవిదూషణం॥

శ్లో॥ స్వవర్ణాశ్రమసంత్యాగః శుష్టగ్రంథావలోకనం
అనర్హోద్యోగాధిపత్యం పుణ్యభూమివినాశనం॥

వారుపలికినట్లు పుణ్యభూమియగు భారతసీమనాశనమునకు కారణములగు మ్లేచ్ఛ సాంగత్యము, గోమహినురనిందయు, అనర్హోద్యోగాధిపత్యము మొదలగునవి ఇంకను అధికాధికముగా సాగుచునే యున్నవి. ఈజాతి యెప్పటికి బాగుపడునో : ఈభూమి యెప్పటికి ప్రాచీనోన్నత్యమును చెందునో :

ఇట్లే వారి చాటువులలో నీతి ధర్మప్రబోధకములు, సంస్థారప్రేరకములు నగు నెన్నో విషయములు కన్పించును. ఆ స్తికుడైనను నా స్తికుడైనను ప్రజాశ్రేయోరతుడైనచో జగత్సృజ్య దవియే వారిహృదయము.

శ్లో॥ స్యాదాస్తికో నాస్తికో వా సర్వలోకహితే రత !
యస్స ఏవ జగత్సృజ్యో నాత్రకార్యా విచారణా ॥

సంస్థారరహితయగు స్త్రీయును, గ్రంథతస్థుడగు కవియును, తీర్థరహితమగు దేశమును, వ్యాధిపీడితమగు దేహమును ఉండియేమి లేకేమి ? యనుచు దాసుగారు

శ్లో॥ కిం స్త్రీ సంస్థారరహితా ? కిం కవి గ్రంథతస్కర ?
కిం దేశ తీర్థరహిత ? కిం వపు ర్వాధిపీడితమ్?

అని ప్రశ్నించిరి.

వట్టి కవికంటె పండితునికంటె భాగవతుడు శ్రేష్ఠుడని వారి సిద్ధాంతము. విద్వాంసుడు పాడిన దెల్ల ఆడవలెనని వేదము చెప్పుచున్నది గాన వట్టి మాటలు చెప్పిన మెచ్చరాదని వారి అభిప్రాయము.

గీ. కొసరి సంగీతసాహిత్యరసికులెల్ల
హాయి హాయి యనంగ తానాడి పాడి
అఖిలదేశంబులందు ప్రఖ్యాతిగన్న
భాగవతుకన్న సన్మానపాత్రు డెవరు ?

అని భాగవతుని విశిష్టత వారు బహుముఖముల కీర్తించినారు. ఈవిధముగా భాగవతులగూర్చి, నాటి సమకాలీనకవులగూర్చి, రాజులగూర్చి, ప్రాంతములగూర్చి, పరిస్థితులగూర్చి వా రనేకపద్యములు పలికినారు. కాళిదాసు షేక్స్పియరు మొ॥ సంస్కృతాంగ్లకవుల రచనలకు నిపుణమగు ననువాదములును చేసినారు. ఇట్లు బహువిధముల విస్తరించిన దాసుగారి చాటుపద్యప్రపంచము ఆంధ్రసాహితీ కొక చక్కని జ్యోత్స్నావిహారభూమి.

ఈ దాసభారతిని ఆంధ్ర రసజ్ఞచతురాస్యుని కందించుచున్న పుణ్యము మాన్యమహోదయులు శ్రీ కర్రా ఈశ్వరరావుగారిది. నా మీది యాదరముతో వారీ పీఠికారచనకు నన్నాదేశించిరి. వారి సహృదయతకు సౌహార్దమునకును నా సాధువాదములు.

xxv

విషయసూచిక

I. దైవస్తుతి స్తబకము

1. వినాయక స్తవము 1; 2. గజముఖ కీర్తన 2; 3. సూర్యస్తుతి 4;
4. బాలాత్రిపురసుందరి 5; 5. భగవత్కీర్తన 5; 6. పెనుగొండ కన్యకాపర
మేశ్వరి 6.

II. ప్రభు ప్రశంసా స్తబకము

౧. విజయనగర ప్రభువులు

1. గజపతిరాజ కీర్తనము 7; 2. పెదవిజయరామగజపతి 8; 3. ఆనంద
గజపతి వట్టాభిషేకము 9; 4. ఆనందగజపతి ప్రశంసలు 11; 5. ఆనందగజపతి
వల్లభ్యగీతములు 14; 6. సత్యవ్రతి 16; 7. రాణి అప్పలకొండయాంబ 18;
8. విజయరామగజపతి 19; 9. మహారాణి లలితకుమారీదేవి 21; 10. అలకనారా
యణ గజపతి 22; 11. విజయానందగజపతి 27; 12. మహారాణి విద్యావతీదేవి 29;
13. విజయరామగజపతి 29; 14. విశ్వేశ్వరగజపతి 30; 15. దివాన్ పేనుమత్స
జగన్నాథరాజు 30; 16. దివాన్ ఏచూరు నరసింహంపంతులు 30.

౨. ఇతర ప్రభువులు

1. మైసూరు చామరాజ ఒడయరు 31; 2. సేతూరుప్రభువు 33; 3. శ్రీకృష్ణ
రాజేంద్ర ఒడయరు 34; 4. వాడ్రేవు వెంకటప్పారావు 34; 5. విక్రమదేవవర్మ 34;
6. పుదుక్కోట మహారాజు 35; 7. పితాపురం మహారాజు 35; 8. సంగమవలన
ప్రభువు 35; 9. చల్లపల్లిరాజు 36; 10. ఉర్లాం సంస్థానము 36; 11. టొబ్బలి
మహారాజు 36; 12. తుని రాజు 36; 13. మంత్రిప్రగడ భుజంగరావు 37.

III. మహావ్యక్తి ప్రశంసా స్తబకము

1. అంబరీషుడు 38; 2. ఏను, జేకబ్ 39; 3. మహమ్మదు 40; 4. విక్టో
రియారాణి 41; 5. సోమంచి భీమశంకరం 42; 6. జయంతి కామేశంపంతులు 43;

7. W. R. S. సత్యనాథన్ 44; 8. సర్ కూర్మా వెంకటరెడ్డి 44; 9. రాజగోపాలాచారి 51; 10. మంత్రిప్రగడ నరసింహం పంతులు 51; 11. ఈడ్పుగంటి రాఘవేంద్రరావు 51; 12. టంగుటూరి ప్రకాశం పంతులు 51; 13. బుర్రా రాజలింగశాస్త్రి 52; 14. ప్రభల లక్ష్మీనరసింహం పంతులు 53; 15. కాశీనాథ నాగేశ్వరరావు 54; 16. న్యాపతి సుబ్బారావు 54; 17. దుగ్గిరాల గోపాలకృష్ణయ్య 55; 18. సర్ అల్లాడి కృష్ణస్వామి 56; 19. బూడూరి సోమయ్య 56; 20. గరికిపాటి సుబ్బారాయశాస్త్రి 57; 21. బ్రహ్మర్షి రఘుపతి వెంకటరత్నం 58; 22. చంద్రశేఖరశాస్త్రి 58; 23. కిళాంది రామానుజాచార్యులు 59; 24. వ్యాసుల జగన్నాథరావు 61; 25. వల్లూరు సూర్యనారాయణరావు 61; 26. గంటి లక్ష్మన్న 61; 27. దండెమురాజు భగవాన్లు 63; 28. తట్టా రంగనాయకులు 63; 29. ముప్పన సోమరాజు 64; 30. అవసరాల జగన్నాథరావు 64; 31. చుండూరు నారాయణరావు 65; 32. ఇనగంటి బుచ్చితమ్మయ్య 66; 33. కరిడేహాల శ్రీనివాసరావు 66; 34. పాలంకి సూర్యనారాయణ 67; 35. మెహర్ 67; 36. బి. రాఘవేంద్రరాజు 67; 37. జుజ్జవరపు బ్రహ్మన్న 67; 38. పేర్ల సత్తెయ్య పెట్టి 67; 39. పొట్టా అచ్చయ్య పెట్టి 68; 40. చిన్నారావు 68; 41. నాయక ప్రశంస 68; 42. వివిధ వ్యక్తులు 68; 43. సొలసా వెంకటరామయ్య 68; 44. జూపూడి వెంకన్న 69; 45. జూపూడి సుబ్బన్న 69.

IV. విద్యుత్ప్రశంసా స్తబకము

1. శ్రీపాద కృష్ణమూర్తి ఓ ఆకొండి వ్యాసమూర్తి 70; 2. తంగుటూరు శ్రీరాములు 70; 3. ఓరుగంటి రామారావు 70; 4. బంకపల్లి బాలకృష్ణదాసు 70; 5. మద్ది రంగనాయకులు 70; 6. గోరు వీరభద్రదాసు 71; 7. కొమ్మూరి బాలబ్రహ్మానందదాసు 71; 8. నాటి హరికథకశ్రేష్ఠులు 71; 9. బుర్రా శేషగిరిరావు 71; 10. వావిళ్ళ వెంకటేశ్వరశాస్త్రి 72; 11. రుద్రాభిల్ల రామశాస్త్రి 72; 12. దంటు సుబ్బావధాని 73; 13. వెదురుమూడి రామారావు 73; 14. నగర్కొయిల్ దాక్టరు 73; 15. తిమ్మరాజు వెంకటశివరావు 74; 16. వల్లూరి జగన్నాథరావు 74; 17. తిరువల్లూరు రాజాయి పాట 74; 18. పంతుల లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి 74; 19. కానుకుర్తి లక్ష్మీనరసింగరావు 75; 20. ఎనమండ నారాయణమూర్తి 76; 21. కోడుగంటి రామదాసు 76; 22. పసుమర్తి యజ్ఞనారాయణశాస్త్రి 76; 23. ఘుడుంబ నరసింహాచార్యులు 77; 24. కొంపెర్ల సుబ్బారాయశాస్త్రి 77;

25. పరవస్తు రంగాచార్యులు ఓ బులుసు పావయ్యశాస్త్రి 77; 26. తిరువతి వెంకట కవులు 77; 27. కొక్కొండ వెంకటరత్నశర్మ 78; 28. తాతా సుబ్బారాయ శాస్త్రి 78; 29. ఆర్యసోమయాజుల పార్వతీశ్వరావధానులు 79; 30. వివిధ విద్యా రంగ ప్రసిద్ధులు 79.

V. దేశ ప్రశంసా స్తుతకము

౧. మనదేశము—మనసీమ

1. భరతమాత 82; 2. భరతవర్షము 83; 3. బ్రిటిష్ పరిపాలన 83; 4. తెలుగు సీమ 84; 5. త్రిలింగదేశ ప్రశంసా 86; 6. ఆంధ్రుల కర్తవ్యము 87; 7. ఎన్నందగు తెలుగువారు 87.

౨. వివిధనగర ప్రశంసలు

1. సికిందరాబాదు 88; 2. విజయనగరము 89; 3. కాకినాడ 93; 4. రాజ మహేంద్రవరము 94; 5. శ్రీకాకుళము 95; 6. బందరు 95; 7. నందిగామ 95; 8. విశాఖపట్టణము 96; 9. గుంటూరు 96; 10. పీఠికాపురము (చతుర్వాషా సీసము) 96; 11. సింహాచలము 97; 12. తుని 98; 13. పార్వతీపురము 98; 14. పాలకొండ 99; 15. ఏలూరు 99; 16. తణుకు 100; 17. సింగరేణి 100; 18. పెద్దాపురము 100; 19. పాలకొల్లు 101; 20. మూలపేట 101; 21. గొల్లల మామిడాడ 102; 22. ఎలమంచిలి 102; 23. నెల్లూరు 103; 24. బొబ్బిలి 103; 25. ఉప్పాడ 103; 26. క్రొత్తపేట 104; 27. ఆకివీడు 104; 28. చెన్నపట్టణము 104; 29. నీలగిరి 105; 30. బెంగుళూరు 106; 31. మైసూరు 106; 32. పుదుక్కోట 107; 33. రవణసముద్రము 108; 34. బళ్ళారి 108.

VI. సంగీత సాహిత్య స్తుతకము

1. సంగీతప్రశస్తి 109; 2. వాగ్గేయకారుడు 110; 3. అయకారుడు 111; 4. ఆటపాట 118; 5. వీణీయ 120; 6. దెబ్బకుదెబ్బ 124; 7. శ్రీకృష్ణావతార భారతపీఠిక 128; 8. తెలుగు గొండ్లి 131; 9. "తదరనా" అను తిల్లానా 134; 10. చల్లపల్లి సువర్ణ ఘంటాకంకణ కీర్తన 135; 11. కావ్య నక్షత్రమాలా 135;

12. చదువులు-కవితలు 139; 13. కవిత్వము-కవులు 147; 14. సీమపల్లు 150;
15. నాటు తెలుగు 150.

VII. వర్ణన స్తబకము

1. శృంగార చాటువులు-సమస్యలు 156; 2. వయ్యారిపిల్ల 160; 3. వీరో
త్సాహము 161; 4. ఖరవత్సరపు కలుపు 162; 5. నందనవత్సరపు సువృష్టి 165;
6. గోదావరీనది 167; 7. కృష్ణానది 168; 8. త్రివేణి 168; 9. కాల్యలు 169;
10. కొండదార 169; 11. నూతులు 170; 12. దిగంతరేఖ 170; 13. కొండల
వరుస 170; 14. మైదానము 170; 15. అడవినేల 171; 16. వేగుజుక్క 172;
17. శ్రావణమాసము 172; 18. శీతకాలము 172.

VIII. హితోపదేశ స్తబకము

1. విజ్ఞాపనమ్ 173; 2. విచారణ 174; 3. దుఃస్వభావః 174; 4. దేశ
రిష్టమ్ 175; 5. వైపరీత్యమ్ 176; 6. నిర్ణయః 177; 7. సిద్ధాంతః 177; 8. వేద
పాఠకః 178; 9. యథార్థకథనము 179; 10. విద్య 181; 11. భాగవతుడు 182;
12. ఉగము నరయిక 184; 13. పెండ్లిగోడు 185; 14. శిశు సంరక్షణము 193;
15. చదువరి బాపడు 198; 16. కోమటి గొప్ప 202; 17. కాపు గొప్ప 203;
18. మందలింపు 205; 19. నిరుకు 206.

IX. అనువాద స్తబకము

1. India's Glory 207; 2. The Seven Ages of Man 212;
3. షేక్స్పియరు సౌగసులు 214; 4. కాళిదాసు సౌగసులు 216; 5. రామాయణ
రత్నము 218; 6. భర్తృహరి శ్లోకము 219.

X. ఆశాసన స్తబకము

1. సభాశుభాశంసనము 220; 2. శ్రీమదానందగజపతి మహారాజు 220;
3. పప్పు సోమసుందరము 220; 4. కోట సన్యాసయ్య 221; 5. గొట్టిముక్కల
జగన్నాథరాజు 221; 6. గరిమెళ్ళ అచ్చయ్య 222; 7. పనివారలు 222;
8. దీవన 223; 9. గుంటూరు గాననభ 224.

XI. స్వవిషయ స్తబకము

1. నామాట-నాయెఱుక 225; 2. యథార్థ రామాయణము 229; 3. నంది గామ హరికథాభివర్ధిని సభాప్రసంగము 229; 4. భంగుపాట 230; 5. ముకుంద వందనము 230; 6. పరిదేవనము 231; 7. స్వాంత సాంత్యనము 232; 8. వింత కల 233; 9. హరికీర్తనము 239.

XII. మణిప్రవాళ స్తబకము

1. రాధాకృష్ణీ సంవాదము 241; 2. బాలరామాయణ కీర్తన 242; 3. పసి పాప 242; 4. వేనవి 243; 5. జయంతి కామేశంపంతులు 243; 6. కాళింగంగన 244; 7. న్యాపతి సుబ్బారావు 245; 8. బొడ్డు వెంకటేశము 246; 9. పప్పు వెంకన్నగారి పాట 246; 10. లోకము పోకడ 247.

Blank Page

xxxx

మే లు బం తి

వంస్కృత. పాఠశీక. అంగ్ల, ఆంధ్రములలో
శ్రీ దాసుగారి చే వ్రాలు

Blank Page

హరిదాస జగద్గురువు

"దాసు నారాయణునకు నీ కండు, వీని
దాసు లెల్లెడఁగల హరిదాసు లెల్ల"

—తిరుపతి వేంకటకవులు

Blank Page

I దైవస్తుతి స్తవము

1. వినాయకస్తవము

శ్లో॥ హేరంబ లంబోదర వక్రతుండ
సదావతంసీకృత చంద్రఖండ
సమస్త భక్తాభయ దాసశౌండ
నిజ ప్రభాభాసిత పద్మజాండ.

గీ. బాజ్జ నుండ్రాళ్ళ నింబిన గుజ్జవేల్పు
పాప జన్నిదములు నెలవంక దాల్పు
రమ్ము భక్తుల భవసాగరమునఁ దేల్పు
తగువ నాబోటి నీదు తత్వంబుఁ బోల్పు.

: కల్యాణి - మిత్రగతి :

- ప॥ కరిరాజ వదన సజ్జనచిత్త సదసనే-గనిపెట్టుకొంటి నీరాక
పప పాప పపప మాపద పాప నిదపమగా - మగారిని సారిగారి
- అ॥ కరమరుదుగనెల్క గుట్టమెక్కి వేగ - గదలిరావేల పరాక
సససని ససరీరి గామాపదనీదపమగరీ - నిదపమాగారి నీపారిమగా
- ౧॥ భోగిభూష సంతత భక్త పోషబె-బ్బులితోలు నీవల్లెవాటు
వేగ మమ్ములగావ వేంచేయుదేవ నీ-వే తొల్లి మ్రొక్కుటోల్లేటు.
- ౨॥ కారుణ్యసాగర మాయింట నాగర-గణనాథాయేకదంత
నారాయణదాస మానసోల్లాసని - వ్రచ్చస్తుతింపగ నేనెంత.
- పప పాప పప పామ పదపాథా నినిదప మగానిదపామగారిని సరిగా
మగరీ సససానీసస రీరిగామా పదనీదపమగరీ, నిదపామా గారి రీ
గమ పామగారి॥

2. గజముఖ కీర్తన

దేశీయము -

సరిమపనిస
సనిదపమగరిస }

మార్గము -

సరిగమరిపమపదనిస
సనిదపమగరిస }

కావీరాగము - ఆదితాళము

“గృహలక్ష్మి” 1-4-1938

22వ మేళకర్తయగు “ఖరహరప్రియ”యందు జన్యము.
వ్రేలికి నాలుగు అక్షరములచొప్పున ఘాతనుండి రెండు
అక్షరములు త్రోసి పాడుకొనవలయును.

పల్లవి॥ గజముఖ రూపా ! వినుత ప్రతాపా !

భుజగ భూషణ సుతా ! త్రిభువన సన్నతా ! ॥గజ॥

అనుపల్లవి॥ ఆద్యంతముల కాధారంబగు

వేద్యుడవని మనసార నుతింతును ॥గజ॥

చరణము॥ అమరులకెల్లను అధినాయకులై

ప్రమదగణములతో కొలువై యుండెడు

పార్వతీశ్వరుల అంకతలముపై

బరగుచు భక్తుల నిరతము బ్రోచెడు. ॥గజ॥

ప॥ ,, : పపామపా పమగరిమాపా । ,, మనీదనీ । పమపా. మగరిస ।

గజా ముఖారు ఉఉఉపాఅ । ,, వినుతప్ర । త అఅ. ప అఅఅ

రిమ:నిదానిపాపమగరిమాపా । ,, పసానిసా । దనిపా. మగరిస ।

అఅ : గజాముఖారు ఉఉఉ పాఅ । ,, వినూతప్ర । త అఅ. ప అఅఅ

రిమ : నిదానిపా పామామగరీ మాపా । ,, పగారిసా । నిదనిప. పమగరి ।

అఅ : గజాముఖారు ఉఉఉఉ పాఅ । ,, వినూతప్ర । తఅఅఅ. పఅఅఅ

మప : పనీనినీ సానీసనిసా । ,, నిదానిపా । పమగరి. సరిరిమ

అల : భుజగభూషణసుడతా । ,, త్రిభువన । సలలల. న్నుడతల.
 మప : పనీనినీ సాసాసానీపనిసరి । గరి. నిదానిపా । మగరిస. రిమపని.
 అల:భుజగభూషణసుడత అలలల అల త్రిభువన । సలలల. నుడతల
 సరి : నిదానిపా. పామామగరీ మాపా । పదమపగరిసరి । మపనీదపా.
 అల : గజముఖా రూడ ఉడఉ పాట । అలలలలలలలలల అలలలలల,
 అ॥ ,, : నినిమాపానీనీ సనిసా । ,, పగారిగా । సారీసనిసా
 అలల ద్యంత ముడలా । ,, కఆధాట । రం బలగూ
 ,, : నిదని పమప నీనీ సనిసా । ,, పగారిగా । రిమగరిసనిసా
 అలలలలద్యంంతము డలా । ,, కఆధాట । రంంంబలగూ
 ,, : నిదనిపమప నీనీ సనిసా । ,, సమాగమా । రిమగరి సనిసా
 అలలలలద్యంంతముడలా । ,, కఆధాట । రంంం బలగూ
 ,, : గా, రిసనిదానీ పామా । పానీ నిరిసా నిదనిప । పమగరి. సరిరిమ
 వే, ద్యుడలవ ని మన । సాఅలలలరలనుడ । తింంంతుడనుడ
 మప : గా, రిసనిదానీపామా । రిమపని సరిగరి । సనిదని పమగరి
 ఉడ : వే, ద్యుడలవనిమన । సలలలలరలనుడ । తింంంతుడనుడ
 మప : నిదానిపా పామా మగరీ మాపా । పదమప. రిమపని,దపా,,,,
 ఉడ : గజముఖారూడ ఉడఉ పాట । అలలలల.అలలలల । ,అల,,
 చ॥ ,, : పపాపపా-పా ,, పాపా । ,, మగామమా । మగమమ-గారీ
 అమారులా-కే ,, ల్లను । , అధి. నల । యలకుడ-లై ఈ
 ,, : పపాపపా-పా ,, పనిపసనినిపా । , మగామమా । రిమపని.దపమగ
 అమా రులా-కే ,, ల్ల అలలనుడఉ । ,, అధినల|యలకుడ.లై ఇఇఇ
 రిమ : నిదామపా-మగరీ సనిసా । ,, సమాగమా । రీగా-రిసరీ-
 ఇఇ : ప్రమదగ - ఇలమూలలతో । ,, కొలు వై ఈ|యుం-డెదా-
 ,, : నినిమ పపా నీనీ సనిసా । ,, పగారిగా । సారీ - సనిసా
 ,, : పలల ర్వతీ ఈశ్వరుడలా । ,, అం కత । ల ము-పై ఇఈ
 ,, : నిధని పమపనీనీ సనిసా । ,, పగారిగా । రిమగరి - సనిసా

గీ॥ వెలుగుల దొరకెదుట నిల్వ వెఱచి పగలు
గ్రుడ్డియై మూలదాఁగున్న గ్రుడ్ల గూబ
తెలివి మాలినరే ప్రాపువలన రేఁగి
బయలువడి యూలవెట్టు నీవాట్లుమాని.

3

శ్లో॥ నిజభక్త పరాయణం దయాఽఽధ్యమ్
త్రిజగద్బంధు ముమాపతిం ద్యురత్నమ్
అజ మవ్యయ మాశ్రితాను కూలమ్
భజ మానస సూర్య మిష్ట దైవమ్.

౪

4. బాలా త్రిపురసుందరి

శ్లో॥ క్రూర విశిష్టా చరణం
త్యజ భజతవ రూప సంపదా భరణం
కమపి కులీనం దాసం
సవిలాసం శ్యామలాంగి నిస్త్రానం

శ్లో॥ సర్వాంగ సుందరీం తాం
బహుశోమాం వీక్షితం సమాయాతాం
మన్యే జ్యోతాన్ని రచితా
మథవాకవి దంత కల్పితా కాంతా.

శ్లో॥ జననీ సర్వలోకానాం । సచ్చిదానంద రూపిణీ
మాం పాతు సతతం దేవీ । బాలా త్రిపురసుందరీ॥

5. భగవత్కీర్తన

సవరోజ - చతురస్ర

ప॥ మానససంచరరే బ్రహ్మణి మానససంచరరే

౧॥ సృష్టి స్థితిలయ కారణ భూతే
శిష్ట భక్తజన పాపి జాతే

- ౨॥ పరమ హంస భావిత పదయుగళే
నిరత దుఃఖ భాజన భవ నిగళే
- ౩॥ నారదాది సన్నత గుణ జాలే
నారాయణ దాసావన లోలే॥

6. పెనుగొండ కన్యకాపరమేశ్వరి

- గీ॥ ఎన్నఁగాఁ బెనుగొండనీ - వున్నయూరు
పూని నినుగొల్పు వాడునీ - లోనజేరు
నీవు ముక్కంటి మేన సంగోరు పేరు
హాయి నలరారు మాకన్యకామ్మవారు.

II ప్రభు ప్రశంసా స్తబకము

౧. విజయనగర ప్రభువులు

1. గజపతిరాజ కీర్తనము

: తేగడ రాగము - చతురశ్రజాతి రూపకకాళము :

ప|| ,, గగ | మా పధప|| ; మపధా | ధపమా మగ|| గరి+గగమా||
విజ య నగర మే.లు చుం . డు || . . + విజ య||

అ|| ,, సరి | స స రి స || రిని | ధపమగ || గరి + గగమా||
గజ పతిబిరు దుగ లుగుదొర|| లు + విజ య||

చ|| ,, సస | గ రి గ మ || గ గ | రి రి స స |
.. విత రణగుణ మిం తం త ని

,, సా | సా స ని దా పా || ,, మప | ధా పమమగ|| గరి+గగమా.
.. వే యినో . . శ్ల .. బొగ డ ద ర మ|| . . + విజయ||

,, సా | సా గా రీ గా || ,, మ ప | మా గ గ రి ||
.. అ గ్ర హో ర .. ముల ను స . ల్పి

,, గ ప | మా ,, ,, ,, || ,, ,, | ,, ,, గ మ ప మ||
.. నా రు త మ పు ర

గ రి స రి ! సా సా రీ నీ || నిని | ధ ప మ గ||

మున అఖి ల వి . ద్య ల నె ల్కొ . ల్పి

రి గ ! ధా ధ ప మా గా || రీ ,, || సా ,, ,, ,, ||

. నా . రు

,, గ గ | మా పా ,, పా || ,, పా | ధ ప సా ,, రీ ||
.. అమ ల జీ .. వ .. నం బు .. ని .. ల్పి

ని ధ | పా , గ మ ప మ || గరి సస | గ రి గ మ||

నా . రు .. త మ పు ర ముననా . రా . ర .

ప మ | మ గ రి గ || మ ప ధ ప | మ ప ధా ధ ధ ధ ధ||

పూ . . స పా . ట్య . . స్వ యా బి

రి స స ని | ని ధ ధ ప ప మ మ గ || గ రి + గ గ మా||

చం ద్రులు శ్రీ . || . . + వి జ య

,, గ మ | పా ధ ప || సా | రి ని ధ ప ||

.. అ ల కా . మ హా . రా . జ్ఞ

,, మ ప | ధా ధ ప మా గా || , మా | ధ ప ప మ మ గ గ రి||

.. అం లు గ . . ట్టి .. తి య . మ . . . వి.

,, స ని | స గ రి గ మ || మ గ మా | గ గ రి స ||

.. అది పుడు. క . ల్ప . వృ . త మయి

రీసా | , రి స ని ధాపా || మపదా | దపమా గగ|| గరి+గగమా||

యభీ. . వ్య . ఫల ము. లి డు. ప్ర జల || కు+విజ య

చిట్ట స్వరము

స నీ స | గరిగమధమగరి || తర్పుంత | కిటర్పుణతకుఁదరి||

స రి స స , రి స ని ధ ప సా|| ఝుంతరి | కిటతక గమగరి||

గమధమ | గరి సని సగగా|| మధపమ | తర్పుణత కిటతక||

తరికిట| తకర్పుం తరికిట|| తకధళఁంగు తకదధిగిణ|| తొం-విజయ||

2. శ్రీశ్రీశ్రీ పెదవిజయరామ గజపతి మహారాజులుంగారు

నీ|| అసహాయుడై పులిన్దైనఁ జంపఁగఁజాలి

నట్టి సామార్థ్యమే జెట్టి కలరె

పురుషులకై నను మోహంబు పుట్టించు
 సౌందర్యమే నెరజాణ కమరె
 ఊణములోఁ దనకు వశ్యంబుగ నొంగ్గ ప్ర
 భుతఁ జేయు నేరుపే ప్రోడకుఁదగె
 రమ్య సంతానము, రాజ్యాభివృద్ధి, మ
 హారాజ బిరుదే కృతార్థు నందె
 భోగ సురరాజ విద్యల భోజరాజ
 శౌర్య మృగరాజ విజ్ఞాన జనకరాజ
 ధైర్య గిరిరాజ సూన్యత ధర్మరాజ
 రాజలెన్ శ్రీ పెదవిజయ రామరాజ.

3. శ్రీశ్రీశ్రీ అనందగజపతి మహారాజపట్టాభిషేకము

: ధన్యానీ - తానవర్ణము - (ఆది)

పట్ట అల, భిఱ, పిఱ, క్తు ఉడయి, న ఆడే

ప॥ సాసధప, ధపమప, మరి, మమరిరిసా
 రిస మరి పమదపదరి ॥సా॥
 ఆల, నం, ద అ । గజపతి॥
 సరీదసా పదా మసారిమ పదపమరిసరిమ
 ప్రభాకరాన్వయాబ్ధి చంద్రుడు, నం, రంద అన, అలొ
 పదమప, ధరిసధ, పధసా॥
 ఒబ విజ, య నగరమున

ప॥ సా సదప దప మప మరి మమరిరి సా
 పట్ట అ అభి ఇషి ఇ ఇక్తుడయిన అడె
 రిసమరి పమద పధరి ॥సా॥
 సరీ దసా పదా మసారిమ । పధప మరిస
 రిమ పధమప । ధరి సదపద ॥సా॥

- అ|| రీరి పమరి మప దాదాసా, సద పద పమ
పాపా, మా మరిస పాప, మరిదాద పమ
సా సదప, రీరి సద, సరిదస పదమ, రిమమ పదరి ||
- సా|| పలలలలలట్టు గద్దెన్ | కూ ఉఉర్పుం ఉఉడి సామం |
తుల్ నతులు సేయ, భట, వలలలర్గంబు, గొబ, ఒల్వ |
బ్ర అలలలహ్మణులు ది ఇఇఇవిం ||ప||
పదమప, దసధప, మరిసరి, మరిపమ, పదపస, ధరిసద
రిసమరి, సరిమప, దసరిమ, పమరిస, రిమపద, సరిసద
పదరిస, రిమపమ, పధమరి, మపదరి ||సా||
- అ|| దాదా, పాపామరీ, సాసారి మపదా
యెట్టి వే, ఏడుకే, నేడంద అరికి
- ౧|| పదాపమ పమపా మరి మరీమప
ఖరాబ్బపు గరు వెచ్చటికి బోయెను
మదాపదపసదాపమరి సరిమప్ప||దా||
గదా చెరువులు నిండి పొలములలరె
- ౨|| కృపాళుడైన మన ప్రభువు రహితుల, కిడెమదువులు బకాయి
మాపుజేసి, యిపుడెల్ల నొఖర్ల జీతంబులు హెచ్చించెన, ట
సద్గుణ సాంద్రుడు
- ౩|| రిపామ పామరి మపద పమరిసరి, దసరి మరిసరి మాపదాసరీస,
ద పదా సదాపామపాదాపమరీ మారిస, దసాదరి సాదప ||దా||
- ౩|| గుత్తలకమ్మబడిన కోవెలలున్, సత్తరవుల బాగుచేసెధర్మం
బుత్త మముగ పసులజంపనమ్ముట కొప్పడట యాప్రభువుమార్కట్టున
- ౪|| జీతంబులు శుతలక నోమరి, పోతులకీకయర్లుల కొసంగుచు
ఖ్యాతిగ బాతశాలలు సర్వవిద్యలకై గట్టించుచుండెనట ప్రభు || వె||

రహితు = రైతు (శ్రీకాకుళమండల వ్యవస్థాపకము); బకాయి = ధాన్యము

- 3|| దాద్దపదాపమపమరీమరిసా, పప్పమపమరీమరీ సరీరీ
మమ్మపపదదరిసదాపమా పదరీసదపదాపమరి మారీమప ||దా||
- ౪|| పాదాపదసాధాపమపామరి, మాపమపాదపామరిమమారిస
దాసరి మారిపా మదాపదారి సదాసాదాపమారి సరిమప ||దా||

4. ఆనందగజపతి వ్రశంసలు

౧

- ౧|| దానాధ్యుడే దయాజలనిధి స
దా నంద మూర్తియే శ్రితులకు ని
ధా నంబె సుమ్ము గాయకకవిహ్మ
దానుమోది ప్రమదా నవాంగజుడే.
- ౨|| సంతతము దయారసమొలుకు నేత్రసరోజాతుడు శ్రితపారిజాతుడు
సుంతయుంగొండెములవినబోడు, సుకవితాగాన చణుం
డెంతయునై దారుభాషలందెక్కుడు శక్తివీణన్ బ్రజ్జ య
త్యంతబాహుబలము మేటిసౌందర్యంబు సాహసౌదార్యముగల
ప్రభువు ||దా||
- 3|| సారిసదసదాపదసరిమరీస, ధసారీసరిమపదాపమారిస,
రీమపాదాపమరిసరిసాద, పదపమారీమపాదారిసా,
దాపమరీ మాపమారిసా, పామరిమాపదారీ సాదపా,
దారిసాదపదపమారిసాద, రీసరీమరీపాదపమరిమప ||దా||

౨

- శ్లో|| దీన విబుధానుకూలః
సూన్యత పాలో మహాదయాశీలః
గాన కవితా విలోలః
జీయాదానంద మృత శుండాలః

కం॥ ఆనంద మహారాజున
 కే నరులున్నాటి గాంచ రీవిన్ తీవిన్
 గాన కవితారసజ్ఞత
 ధీనయ బలరూప సంగతిన్ విత్పథక్తిన్.

సీ॥ జగముపై నొరిగియున్నార్యంబు దప్పని
 లింగలక్ష్మజి ధీలీలతోడ
 అమలుడై యుద్యోగ మరయు విజాపురి
 కోదండరాము సుగుణముతోడ
 శిష్టవృత్తిన్విభుసేవించు కరడాల
 నరసింహరాయు వినయముతోడ
 హిత మిత భావలనే పారు ద్వారకా
 సుబ్రహ్మణ్యై దిక శోభతోడ
 మిగులు నీ పరివారంబు మెలపుతోడ
 పరిమళముఁ జవిగలమేల్మి పసిడియగుచు
 వన్నెగను నీ విజయపురి భాగ్య పదవి
 నవరసోద్దీప! శ్రీమదానంద భూప!

శ్లో॥ సంధ్యాతపరక్తాంగం
 మదవారణ కుంభ వీరికాసీనం
 కందుక కేళీ కుతుకం
 విజయదశమ్యా మపశ్యమానందం.

3

: మణిమాల - ఖండరూపకిము - ధన్యానీ :

ప॥ ఆనందగజపతింగంటి - చెలి ॥యా॥

అ॥ సూన శరాకాదుడే - దీన జనాధారుడే

మిత్ర! గాన కవితా వినోది - హూణ భాషాను వాది

సూన్యతవచోభూషణుండు - సుగుణనిధి - సుఖజలధి -

స్తుతికపధి ||అ||

౪

: స్వరజతి - సింహేంద్ర మధ్యమ - ఆది :

ప|| సంతోషించుచుండ్రు నీప్రజ ||సం||

నీ గా.....

లెంతో యానంద గజేంద్ర! గుణసాంద్ర!

ఆ|| సంతతంబుం దయాంభోనిధివని

జనులకు మేలె వెదకుచుందువని

౧|| సేవకులెంతయపరాధ మొనరించిన సహించి యేలుకొనుచుందువని

పై వారలదేకనీ పురజనులనె భాగ్యవంతుల సేయుచుందువని

దేవబ్రాహ్మణ భక్తింగలిగి సదాస్వధర్మముండప్పకుందువని

నీవెల్లపుడున్నమస్త విద్యాభివృద్ధి న్నరపుచుందువని ||సం||

౨|| ఉత్తమక్షత్రియ వంశంబునందు బుట్టినందుకు దగినయల్లె యు

దాత్తేదార్యగాంభీర్య వీర్యధైర్య శౌర్యధుర్యుండవీవని ||సం||

౩|| చల్లని విఘ్నోరియాంబా ప్రభుత్వమునంగడు విశ్వాసముంగలిగి

యెల్ల హూణాధికారులయెడ నేర్పునమెలగి బిరుదులందితివని. ||సం||

౪|| కాపులకు మదుపులిడి భూములంబాగుసేయించి నీ రాజ్యమ్మునెం

తోపండించెదవని! మూన్నిచాలిటింగడు జాగ్రతసేయించెదవని

నీపురికేటికాల్వల దెప్పించి నీటియంత్రమ్ముల వింపించెదవని

వేపరి నారాయణ దాస కవిత విని యాదరించి శ్రేయముపది. ||సం||

5. శ్రీమదానందగజపతి వాల్మభ్యగీతములు

౧ : ఏక - ధన్యాసి - మంజరి :

ప॥ ఆనందనృప - గనరాకృప

ల॥ నే నమ్మితిమే నమ్మితిసీ - కా॥

౧॥ గామ పామ గామగారి సాగరి సారిసీ సనీదపానిదాపమ
 గాపమానిపాసనీగరీ సరిగరిని, సనినపమ, నిధపమగదపమగరి
 సదానంద మదేభ! సంశ్రితచాతకఘనాభ
 బుధాళి మధురవవిలాసపుష్పిత వసంతమల్లికాభరితవికాస
 మదవతి యాకలి నిదురెరుగదు.
 నినుదలచి సైప జాలదు.

౨॥ నన్ను జూచినంత నిన్నుగన్న యట్లు పొంగు
 గామపామపానిదాపమా పమాగరీస
 వన్నె కాడ నాకుదెల్పవశమే దానిరంగు
 గాపమాని పాసనీ గరిసని దాపమాగ
 చిన్నది - నినుగన్నది - భ్రమ | గొన్నది | ర | మృన్నదిరా ॥స॥
 రీనిస-గమ, నీదప-మప-గారిస, పా, సానిధపా ॥స॥

౩॥ జాబులో వ్రాసెబదము చక్కబాడుమా
 పానిదా పామదపమ గానిదాపమా
 యీబులాకి యానవాలిదిగొ చూడుమా
 గాపమాని పాసనీ గరిసనీ సమా
 గూడుమా, మాటాడుమా, బిగివీడు, నీతోడు ॥మాస॥
 గాదమా, మానీద మాపమా పాదమాపాసాద ॥మా॥

౪॥ అన్నమన్నమాటసై పదక్కటక్కటా
 సాగగామ మాపపానిసీపగారిసా
 కన్నుమూతలేదు వెన్నెలకాక పొక్కట
 సానినీదపాపపామ| మాగగారిసీ॥

యెన్నరా కన్నెమిన్నరా మించువన్నెరా నాయన్నరా

॥స॥

రీనిసాగామ గారిసానీదపాని సాగామాపనీ

॥స॥

౨. హేమవతి - శబ్దవల్లవి - త్రిన :

ప॥ సానిదని దపాపమ పాదని దపమా

రాజ విజయ రామతనూజవి ఇద్య

గపమపమగరిగరిరి సనిసగరిగ సరిస

భోఓజ అలశ్రితక అల్పభూజసు ఉర్యతేజ

జణుంత జణుదణాంతధిణగధీంతగధీతధిగిణత

2. కాలం.

౧॥ సనిసరిసనిదనిసా, పదనిధపమ పదపా

కలికి మనవి వినరా కనికరమును గొనరా

గపమపమ గరిమగమగరిపగరిగరినిస

వలసిన చెలియుసురిడుట వలదు వలదు

పాప పానిససాపాపపారి తాంతకిణత తద్దదిగిణత

బ్రోవరా ధీవరా దేవరా

3॥ సగరిగారి సరిసనిదని సరినిరీ సనిసనిదపా

మమ పప దద నిని దద పమ పదపమ దమపమ గమగరీ

ససస పపమ ససస

4 కాలం.

ధిర్గ్ ధిర్గ్ తకద్దదిగిణత తదదిగిణత దధిగిణత

నెలత సోయగము గని చెలువలె విరాళి గొనెదరురా

కలికి జలిబిలి పలుకులు విని చిలుకలె బ్రమయునురా

వినరా చనరా గవరా॥

నిగరి సనిదని ధపమా పనిదపమ గరిసనిసా

నిగరిగా - రిమగపా - గదపధా - పస్సనిసా

నిగరి సనిదప మగరి సనిసాపాసా

అనుగు చెలియ కనుతుదల్

నిను గనుగొనినది మొదల్

చనవురా నిదురకున్, మనవు వెన్నెలలకున్ నిముసమయిన
నెరసరసుడ, రా, వేరా.

౪॥ పాససానీగగారీరీ పామానినీ పాసనిదపమగరిసా
నీరినీ సగరిగరి సనిసరి సనీదప నీనీ పాదపసాసా
రిగి గగ మమ పప, దదనిని ॥సా॥

ఆటలుం బాటలున్ మాటలున్ మాని నీతోడిదె జగమనియెరా
తోటలో బువుపొద నడగినదిర, నీటుగారమ్మా. కూటమింగొమ్మా
ఆ అలలలలలన నంద గజపతి॥

6. సత్యవ్రతి

(అనందగజపతుల కంకితమైన శతకమునందలి పద్యములు)

క॥ బ్రతుకున సుంకం బెఱుగక
స్వతంత్ర రాజ్యంబు చేయు - ప్రభువువలెబతి
వ్రతవలె సహజ కవివలెన్
సతతము సంతస మెసంగు - సత్యవ్రతికిన్ ॥

క॥ అతిజార విసుగుఁబతికిన్
మతిహీనుఁడు ధనము లొసఁగు మఱి తిరుపతికిన్
స్తుతిపాసఁగు జగత్పతికిన్
సతతము సంతసమెసంగు - సత్యవ్రతికిన్ ॥

క॥ క్షితిలోఁ గొండెమలఁతికిన్
మతిలో ధైర్యంబుపూత - మానుషసతికిన్
వితయగు బ్రతుకు కుమతికిన్
సతతము సంతసమెసంగు - సత్యవ్రతికిన్

కం॥ అతుల వికారము మీస మ
నృతవాదికి శక్తిహీన - నీచకుమారికిన్
క్షీతి సూన్యమనెడ సాగసది
సతతము సంతసమెసంగు - సత్యవ్రతికిన్॥

కం॥ బ్రతు కుపకృతి సలుపుట సూ
నృతమునకు ఫలంబు మంచి - నేర్పుదెలుపుటల్
జతపడు సుస్థిరధృతికిన్
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్

కం॥ క్షీతి నానందమయము సూ
నృత మది వివరించి వ్రాయు టెటులొ నిక్క
ల్పిత కవిత నిజ మెఱుంగదన
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్॥

కం॥ క్షీతిఁ గొంట పొగడ్త చమ
త్కృతి కల్పన లిచ్చకములు - గేరడములు గ
ల్లితనమునకుఁ బిల్లలనన్
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్॥

కం॥ క్షీతి దాతృత్వము సత్సం
గతిత్వ మాదార్య శౌర్య - గాంభీర్యంబుల్
తత కరుణా సూన్యతములు
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్॥

కం॥ అతిరతివాంఛ కుమారికిన్
బ్రతిమర్కట చేష్ట నీచ - మనుజాకృతికిన్
బ్రతుకు వృథ లోభరతికిన్
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్॥

కం॥ క్షీతిలో సూన్యత తత్వము
మతి నెఱిగి నుతించి నడుపు - మాన్యులకు స్స
తత జీవనము క్తియనన్
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవతికిన్॥

కం॥ బ్రతుకునఁ జదువులుసందెలు
జతురకళానిపుణతయును - సర్వప్రజ్ఞల్
విత సూన్యత మాడనిచో
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవతికిన్

కం॥ చతురకళావిద్యా సం
గతికిన్ స్థిరధృతికిఁ బ్రకట - కరుణామతికి
కృతి యానంద గజవతికి
సతతము సంతసమెసంగు - సత్యవతికిన్.

7. శ్రీ శ్రీ శ్రీ రాణి అప్పలకొండయాంబాదేవిగారు

సీ॥ కాశీపురంబందు ఘట్టము కట్టించి
శాశ్వత కీర్తిని జరుపుతల్లి!
పాలుపుగ నీదు తమ్ముని యాశ్రయలకు గొం
దరికి జీతము నిల్పు ధర్మమూర్తి!
పేదసావలఁగని ప్రియమున నన్నవ
ప్రములిచ్చి కాపాడు సదయహృదయ!
ఘనతకెక్కిన నీదు జనకునివలె కేశ
రూప గాంభీర్యము లొనరు బోటి!
కుటిల కుంతల రోలంబ! సగ్గుణకదంబ!
పైకత నితంబ! ముఖజిత చంద్రబింబ!
గమన కాదంబ! మధురవాక్య నికురంబ!
గోవిద వలంబ! యప్పల కొండమాంబ!

గీ॥ నిలువఁజేసె ధనంబు లక్షలకొలందిఁ
జారులకునెల్ల నిత్యజీవనము పెట్టె
మించి స్వర్గంబునకునెల్ల మెట్లు గట్టెఁ
గొంకెఱుంగని యప్పల కొండయాంబ.

8. శ్రీ శ్రీ శ్రీ విజయరామగజపతి మహారాజులుంగారు

గీ॥ మాటతప్పడు జీవహింస న్సలువఁడు
పారులకు సుంతయైన నిబ్బంది యిడఁడు
భక్తి శ్రద్ధల నిఖిలదేవతలఁ గొల్చు
విజయరామ గజపతిరాజు జనహితుఁడు.

గీ॥ కూర్చు జీవన మప్పల కొండయాంబ
జనులకు, విజయరామ గజపతిగాన
పాఠశాలను స్థాపించి వన్నె తెచ్చి
రి తమ పూర్వుల సద్గర్మకృత్యములకు.

సీ॥ ఈశ్వర ధ్యానమం దెంతయు లీనమై
శివరాత్రుల నుపవసించుచుండె
సంగీత మిహపర సాధకంబని రామ
చంద్ర సాక్షిగ గానశాల నిల్పె
తన పూర్వు లేర్పఱచిన ధర్మములకెల్లఁ
బట్టుదలన్గడు వన్నె పెట్టె
భూతదయయు సత్యము న్నాశితప్రజా
పాలన మొనరింప వ్రతముపట్టె

ఇరుకెలంకుల నిజపుత్రు లేపుమీఱ
వజ్రములమధ్య మా క్తికప్రభతనర్చి.
నిందుకొలుపుండె నెల్ల పండితులుమోచు
విజయరామ గజపతి వేల్చి నిజముగ.

సీ॥ ఏరాజ చంద్రుడశ్వారోహణ ప్రవీ
 ణతఁ జూపె నభినవనకులుఁ డనఁగ
 ఈ విజయనగర మేలిన నృపులలో
 పల నే ప్రభువు మేటి భాగ్యశాలి
 జేజేలు మెచ్చఁ గాశీక్షేత్రమందుఁ గ
 న్యాదాన మిచ్చిన యనఘమూర్తి
 భూవిభునకుఁ బలువుర నెట్టులైనఁ బో
 పించుటే తగవను మంచి తేఁడు

కడుపుపైఁ గొట్టి యెఱుఁగఁడు కపటిఁ కాడు
 ఆస్తికో త్తముఁడుం బండితాభిమాని
 ఐహికామస్మికముల విఖ్యాతిగన్న
 విజయరామగజపతియే వీరవరుఁడు.

శ్లో॥ శ్రీ విజయరామ గజపతిరాజః
 సంశ్రిత జనామర మహీజః
 విద్యాభోజః సంపద్భోగవిడోజః
 స్మితాననాం భోజః.

కం॥ శ్రీ విజయరామ గజపతి
 భూవిభునకు సాటి యెవఁడు పురహరభక్తిన్
 జీవావనానురక్తి న
 హా వే నుడులేల మరి మహాత్ముఁ డతండే.

గీ॥ విద్య లభివృద్ధి గావించి, వితరణంబు
 సలుపు, పూర్వుల పేరు పెంపులకు వన్నె
 దెచ్చె విజయరామ గజపతి విజయనగ
 రమున సంగీతపాఠశాల మొనయించి.

చెండు॥ ఏఁ గన్న యొడయండ - నెవరై న విజయ
(మంజరి) రామ గజపతితో - రా లేరు సాటి.

కనికర మోర్పు ము - క్కంటిపైఁ దలఁపు
మంచిప ల్కీవి యీ - మన్నియ పాడి
పాటుల వేల్పుల - వలెఁ గాంచినాఁడు
నలుతీర్లఁ దేజీల - నడిపించినాఁడు
తగనాలు బిడ్డలం - చాఁ బెంచినాఁడు
అడి తప్పని నిక్క - మా మగవాఁడు
ఎల్లడన్బరెక్కె - నీ యెకిమీఁడు
ఇంతటి గొప్పఁజేఁ - డిఁకఁ బుట్టబోఁడు.

9. శ్రీ శ్రీ శ్రీ మహారాణి లలితాకుమారీదేవిగారు

శ్లో॥ శ్రీ సూర్యవంశ సింహరాజప్రియే
దినకరదినేశ మాతామహి
దివాకర లలితా మాతాదేవి
శతం సమాభూయాః సౌభాగ్యవతీ.

గీ॥ రాజ్యమేలు పిల్లలఁ గన్న రాజపత్ని
ప్రచుర సౌభాగ్యమలరారు రాజపుత్రి
సంశ్రితుల గారవించు ప్రసన్నహృదయ
మంచిమాటల లలితాకుమారిదేవి.

సీ॥ రాజనకుం బుట్టి రాజు చెట్టుబట్టి
రాజులఁ గన్నట్టి రాణివీవు
మెల్లని మాటలఁ జల్లని చూపుల
నెల్ల ప్రజంబెంచు తల్లివీవు
*ఒడమి కుప్పొంగక యిడుమకున్దుంగక
తాలిమిగొను ముద్దరాలవీవు.

అన్ని జగంబుల కాదరువగు గుజ్జ
వేలుపమ్మకు బత్తురాలవీవు

ఒరుల నొప్పింప సుంతయు నొప్పవీవు
ఎప్పటికినైన మఱి యాడితప్ప వీవు
మంచి నెన రీవి నీ సొమ్ము లెంచిచూడ
గారివే నీవు లలితాకుమారి దేవి !

10. శ్రీ శ్రీ శ్రీ అలకనారాయణగజపతి మహారాజులుంగారు

శ్లో॥ జీవ చిర మలకనారా
యణ గజపతిరాజ విజయనగరీశ!
వీరాత్మజ వీరా గజ
వీర జనక! పూషవాణ్మహావీరమణే!

ద్వీ॥ పూషవాడన్వయభూషణ! విజయ
రామన్యపతి పుత్రరత్నమా! జగతి
నీ సాహసాచార్య నీతు లద్భుతము
విజయనగరమేలు విభువులం దెల్ల.

శ్లో॥ మృదుమధుర వాక్పూరం
దయార్ద్ర హృదంచితమ్
ముహూః పరిచితాశాంతం
కాంతం నిజాన్వయభూషణమ్.

శ్లో॥ విజయనగరీదీపం భూపం
సదలక నారాయణమ్
ముహూరిహ మహాపాయా
త్పాయాత్క రాగ గిరిర్హరిః.

శ్లో॥ ఆదిత్యో లలితావిష్ణు
ర్గణనాథో మహేశ్వరః
నారాయణ గజపతి
మహారాజ మవస్తుతే.

సీ॥ నీ తండ్రికొఱకు గన్నీళ్ళ నూర్పుల జల
స్థలములఁ దార్మారు సలిపినావు
శ్రద్ధతో మిక్కిలి శ్రమకోర్చి పితృమేధ
మూ న్యధావిధినంతపుచ్చినావు
దిక్కుల న్నీ కీర్తి పిక్కటిలన్ బాత్ర
మెఱిగి కోరని కోర్కెలిచ్చినావు
పూవవాడన్వయంబున గజపతి బిరు
దలరు పెద్దలపేరు నిలిపినావు

గద్దెపై గూరుచుండి యోగ్యతగల సచి
వుల నియోగించి ప్రజల సంపాదణమ్ము
కొఱకుఁ గంకణముం గట్టుకొంటి వీవు
మనుము సుచిర మలక *నరాయణ గజపతి!

సీ॥ పిలచిన రాబోక బిట్టబిగిసిన నీ
కుటమువారలను లోగొన్న నేర్పు
గద్దెపైనుండి మేకలఁ బులులంగూడ
జతగూర్చి యేలు నీ జాణతనము
పట్టపుటేనుంగుపై స్వారి వేంచేసి
జనుల కన్నండువు సలుపునెనరు
అశ్రితులకు దగు నాదర మొనరించి
యలరుతోట స్త్రుతులందు ఘనత

నరాయణ - ఈ శబ్దము నీయన బుద్ధి హర్షకముగనే పలుకడవులు ప్రయోగించెను.
ఇది వస్త్రీ తత్పురుషము.

పండితులయెడ నీకున్న భక్తి, విద్య
లందు నీ చూపు ననురక్తి యసదృశంబు
నిక్కమిది యిచ్చకముకాదు నీకు నీవు
పమ యలక నరాయణ గజపతి నరేంద్ర!

సీ॥ సకల కలా పాఠశాలా దివానిశం

తావకీన రసిక-తాం స్తువన్తి
నియతవేశాదత్త నిత్య సత్రాన్నస
న్తర్పితాస్తే భవంతం నువన్తి
జాగరూకా స్త్వ దుద్యోగినో భక్తి వి
శ్వాస విభాసురాస్త్యాం భజన్తి
పరమ సుహృత్త్వాణ బాంధవాః కింకరాః
సర్వేపి యుష్మద్వశాశ్చరన్తి

దాతృ వర్య! ప్రవిమల స్వతంత్రచర్య!
రసిక శేఖర! దివ్య సూర్య కులనృపర!
త్వం చిరంజీవ సజ్జనతాం సదావ
లలక నారాయణాఖ్య! విద్యాత్మసఖ్య!

సీ॥ త్వద్విరహాతపతప్తమై తావకా

గమ సుధావృష్టి మొగమ్ములెత్తి
వలిన వారి నెడ్డెప్పు కందుమొ యని
తత్తరః గనురెప్ప లెత్తి చూచి
అబాల గోపాల మందఱుం బొరులు
నెంతయు సందడి నెదురువచ్చి
పువ్వులు గురిపించి నివ్వారులంబట్టి
కనుపండువుగ సముఖమున నిల్చి

దిగ్విజయముగ హాయి నేతెంచి మఱల
ప్రజలఁ బాలింప దొరకొన్న భద్రమూర్తి
అలక నారాయణ గజేంద్ర! అఖిల సుఖము
లలర నీశ్వరకృపను శతాయువగుము.

....

మిత్ర - బేహగు

- ప॥ మంగళంబు యువరాజా నీకు మంగళంబు
స్వచ్ఛమౌక్తిక తేజా మంగళంబు॥
- ౧॥ విజయనగరరాజ్యపాత్ర॥ శ్రీవిజయరామ
రాజ గజపతి పుత్ర ॥మ॥
- ౨॥ పలుసుగుణంబులఁబుట్టి - శ్రీలలితా మహారాజ్ఞ
తొలిఁగన్నపట్టి ॥మ॥
- ౩॥ అమల విద్యావతీ స్వాంతాబ్జధామ
అలక నారాయణ గజపతినామ ॥మ॥

....

- గీ॥ విజయ నగరము పాలించు గజపతులను
రామచంద్రుండు సూర్య శూరాన్వయుండు
పెంచఁ దగునంచు వేట ప్రార్థించ నేల
విడువఁడు కులాభిమాన మే వేలుపైన.
- గీ॥ ఉద్భవిల్లిరి కృష్ణుఁ డీ వొక్కనాఁడె
కనుక నారాయణాఖ్యతోఁ దనరినావు
పూషవాటి కులాంబుధి పూర్ణ చంద్ర!
విజయమొందు మహారాజ గజపతి! క్షితి.

పార్థమాసీ వృత్తము :-

నిరత సామంత విసమిత పదపాథోజ!
సతత సంపాషిత వివిధవిధ విద్యాజ!

నరహరి స్త్వాం సమవతు సుకవితాభోజ!
అలక నారాయణ గజపతి మహారాజ!

కం॥ ఆయెడఁ బద్మవ్యాహం

బా యభిమన్యుండు చించి - యశమందె న్దా
నీయెడఁ జూపె నలక నా

రాయణ గజపతి నృపాలుఁ - డతి పౌరుషమున్.

గీ॥ సతత సత్యవ్రతుఁడు హరి - శ్చంద్రమాడ్కి
శరణనఁగఁ బ్రాణమిడు శిబి - త్కౌపతివలె
పౌరుష జ్ఞానకీర్తుల - న్స్వర్గమేగ
కలఁడె యలక నారాయణ - గజపతికెన.

శ్రీ అలక నారాయణ గజపతి పెన్నినక్రీడా వినోదము

సీ॥ ధర్మార్థ మెగచు మత్స్యముల లంకించు
గ్రద్దలగతి బంతి కోలలు చలింప
అస్వతంత్రపు బ్రతు కట్టు లిట్టు ల్బాలఁ
గొట్టఁబడిన చెండ్లు మిట్టి పడఁగ
రాణివాసపు తెఱలా గంటరాక మ
ధృష్టమా జూలు మర్యాద నిలుప
యజ్ఞ వాటమునలె స్వచ్ఛమై నున్నని
హద్దుల నాటప ట్టలరుచుండ

భటులు మగ్గపుకండెల పగిది తిరుగ
ఓటమి న్నెల్పు లెక్కించు మాట చెలఁగ
అలక నారాయణ గజేంద్రఁ డతిలఘువుగ
వేడుకలుమీరఁ గందుక క్రీడ సల్పె.

11. శ్రీ శ్రీ శ్రీ విజయానందగజపతి మహారాజులుంగారు

: కమాచ రాగాము - మిశ్రతాత్యేకతాళము :

పల్లవి॥ మమమధాధ పథ ధధ నీరీ నీధా

వి జ య నంద గజ, పతి రాజా! రాధా

స స మా సా సా సా పప ధా నీరిసా నిదపమ

ప్రియ! లక్ష్మీ రాజా, జన కా! జయము, నీ—కు ॥విజయ॥

అనుపల్లవి॥ సస మాసాస సానీనిధధా నీసా

సుజవ వంద్య, యశోవి—శాలా

సా సానిస నిరిస సాసా

శూ రా గ్రణి — నూ

పాధా ధానిరి సనిధపమ

రేండ్లు హాయిగనుం — డు ॥వి॥

మగమ ధాధనీ ధపా పపా పాప

నీవే పరాక్రమ శాలివి రాజా

ధస పాపాపాధ నీధపాపాపా

నీవే సంగరరంగ, శూలివీరాజా,

సాసాసా, సాసససా, నీరిసా పపప

నీ వింత, ధైర్యమ, పారమాలలితా

సా మా సా స పాధానీధపాపాపా

దేవీ కన్న, కడసారమా రాజా ॥విజయ॥

౨॥ చూడఁదగిన వెల్లుఁ - జూచితి మిగుల

వేడుకతోఁ బ్రజలఁ గాచితి ॥రాజా॥

లేడు నీకు సాటి - తేడు ఫిత్తుభక్తిఁ

దోడివారలందు నీ కెంతో యనురక్తి ॥విజ॥

- 3|| ఆసేతు శీతనగంబు, నీ - యయ్య వేడ్కలఁ గొన్నడంబు
రాజా, ఈ సర్వజగము న్నించితి, వాసి -
నీవు నీతండ్రి న్నించితి || రాజా || వి||
- ౪|| నీదెంతో గొప్పసావాసము, సరిగ, నీ స్వభావము
చిద్విలాసము రాజా
నీ వాక్కు లమృతసారము, భళిర, నీతోడఁబుట్టె
నీ బీరమురా జా ||విజ||
- ౫|| పూసపాటి వంశభూషణా! సుజన! పోషణ నిత్యసంతోషణ! రాజా
నీ సాహసాదార్య నీతు లబ్బరములు, నీకు దేవుడిచ్చుఁగోరిన
వరములు ||విజ||
- నీ|| పురుషాగ్రగణ్య! అద్భుత పరాక్రమశాలి!
ధైర్యమందరుఁడ! రాధా ప్రియుండ!
లలితా మహాదేవి కడచూల! విజయరా
మావనీశ్వరు ద్వితీయాత్మజుండ!
ఆస్తిక! అలకనారాయణ గజపతి
రాజానుజుండ! రాజాజనకుండ!
పూషవాడన్వయాంబుధి పూర్ణచంద్ర! య
ప్పలకొండయమ్మ ముద్దు లిడు తంచి!
నమ్ర! పితృభక్తుండ! విజయానందరాజ!
సుందరాకారుండ! విజయానందరాజ!
అందరికి మిత్రుండ! విజయానందరాజ!
వందయేండ్లు మను! విజయానందరాజ!
- కం|| ఆనంద గజపతియె విజ
యానందగజపతి యయి తదస్వయమున | బ
హ్మనందముతోఁ జెలఁగు
న్దా సంబాపాద భక్తి తత్పరుఁ డగుచున్.

12. శ్రీ శ్రీ శ్రీ మహారాణి విద్యావతీదేవిగారు

శ్లో॥ రాజపత్ని రాజమాతా
రాజజా రాజసోదరీ
విద్యావతీ మహాదేవి
బాలాత్రిపురసుందరీ.

శ్లో॥ సుతద్వయం సుతాద్వయం
స్వత్సంతానం ప్రవ యత్
విద్యావతీ మహాదేవి
తవజన్మైవ సార్థకమ్.

శ్లో॥ తవభర్తా మహారాజః
పౌరుషజ్ఞాన కీర్తిమాన్
విద్యావతీ మహాదేవి
తాదృశీ త్వం తపస్విని.

శ్లో॥ శ్రీమదలక నారాయణ
గజపతి రాజస్య ధర్మపత్నిత్వమ్
సంశ్రితరక్షాదీక్షే
జయజయ విద్యావతీ మహాదేవి!

13. శ్రీ శ్రీ శ్రీ విజయరామగజపతి మహారాజులుంగారు*

శ్లో॥ విద్యావత్యలక నారాయణ గజపత్యైరసః
శ్రీవిజయరామ గజపతి ర్జీవ్యాచ్ఛిరం ప్రభుః॥

శ్లో॥ శ్రీవిజయరామ గజపతి మహారాజ చంద్ర!
విజయనగరరాజ్యలక్ష్మీం పాలయ నరేంద్ర!

శ్లో॥ మాతా విద్యావతీదేవి! తే ప్రత్యక్ష సరస్వతీ
పితా సత్యహరిశ్చంద్రోఽలక నారాయణప్రభుః

శ్లో॥ జనవర! శ్రోత్రియ స్త్వం పూషవాద్రాజ చంద్రమః
శ్రీవిజయరామ గజపతీంద్ర సుగుణసాంద్రః

* వీరు ఆంధ్ర విశ్వకళాపరిష దధ్యక్షకలులు, ఆం. ప్ర. మాతీ విద్యామంత్రులు
ఆయన శ్రీ పి. వి. జి. రాజుగారు.

శ్లో॥ శ్రీవిజయరామరాజ! విద్యా నారాయణాత్మజ!
శ్రీత విద్వత్కల్పభూజ! రాజ్యం శాధ్యధునా మహత్

గీతః॥ సూన్యత వాచా పితరం

పితామహం శీతల మనుసర తమయా

దానే నాప్పల కొండ

యాంబా మానంద గజపతిం బుద్ధ్యా.

14. శ్రీ శ్రీ శ్రీ విశ్వేశ్వర గజపతి మహారాజులుంగారు

శ్లో॥ శ్రీవిజయ నగర రాజ్యాధిపతి

శ్రీ మదలక నారాయణ గజపతి

మహారాజాధి రాజస్య ద్వితీయశారస పుత్రః

శ్రీ విశ్వేశ్వర గజపతి శ్చిరంజీయాత్.

15. విజయనగర సంస్థానము దివాంజీ

శ్రీ పెనుమత్స జగన్నాథరాజుగారు

గీ॥ కొద్ది స్థితినుండి మిక్కిలి గొప్పపదవి

నొంది బంధుల దీనుల నుద్ధరించె

చదువకయ బుద్ధిచేత రాజ్యంబు నేలె

నరవరామాత్యుడౌ జగన్నాథరాజు.

16. దివాన్ శ్రీ ఏచూరు నరసింహంపంతులుగారు

శ్లో॥ ఏచూరు వంశ వార్ధీన్దు | ర్వెలనాటి మహీసురః

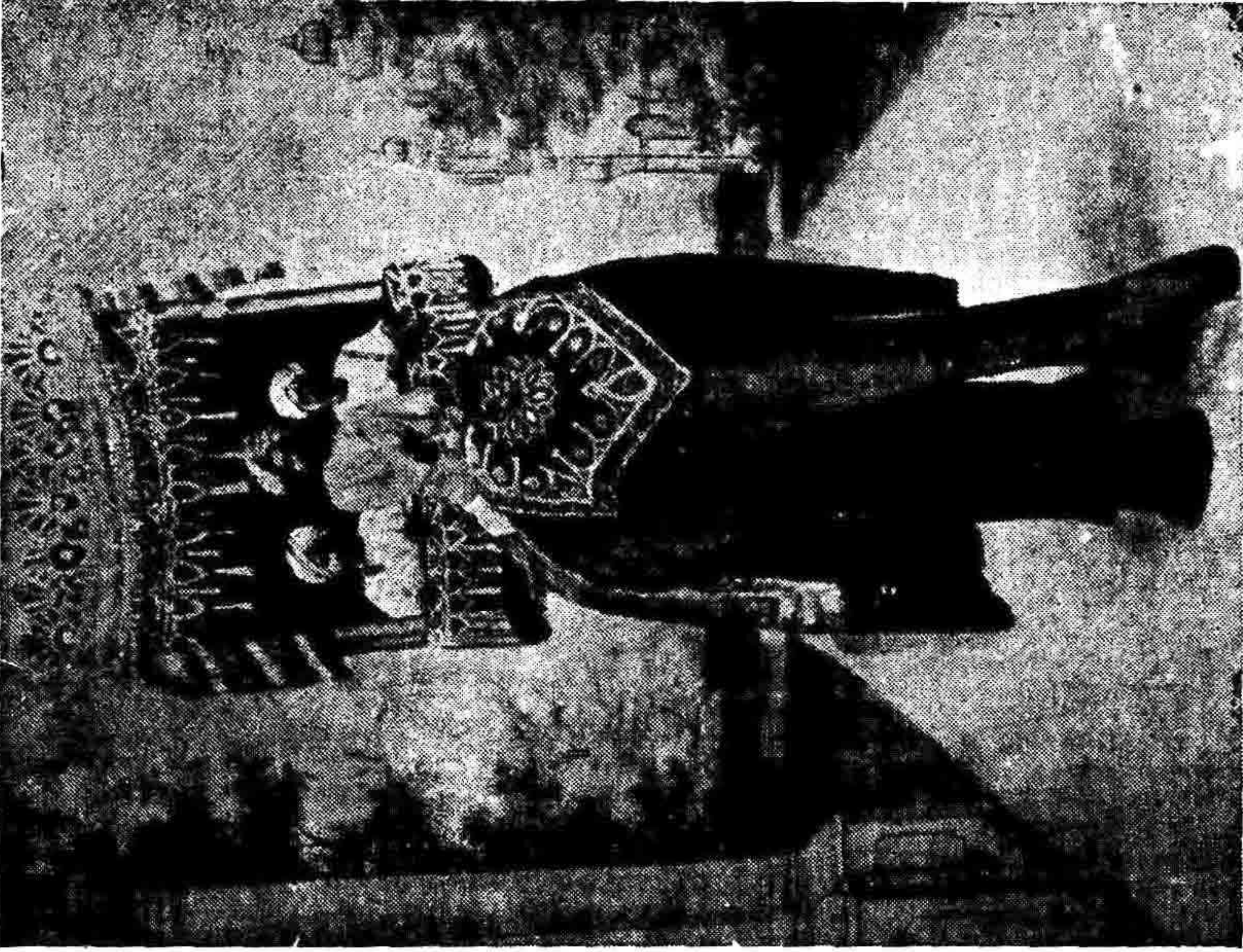
నరసింహా రాజమంత్రి | జీయా దాచన్ద్రితారకమ్.

ఒరులకు స్నేలు సలిపి మేలొందు పెరవు

లంతయు నెఱింగి యెఱుంగనట్లమరు మెలపు

జెడ్డకుం జెడ్డ మంచి మంచికి గడించు

తీరు నీ పేరు తగు నీకు నారసింహ!

మైసూరు దర్బారు సన్మాన సందర్భము
 “గంధ సింధురముపై గంధ సింధుర మొందు
 కొల్పాదీరిన యట్టి చెల్వూచూడు” —యస్వీ.

సింహసంహననుడు
 “కనులకు రతిరాజు కళలకు రేరాజు
 పడగె తైనిది అదిభట్ల పోజు” —యస్వీ.

Blank Page

౨. ఇతర ప్రభువులు

1. మైసూరు శ్రీ చామరాజేంద్ర ప్రకాశం

[హిజ్ హిసన్ మైసూరు మహారాజా శ్రీశ్రీశ్రీ చామరాజు ఓడయర్ వారి దర్బారులో ఫోనోగ్రాఫులో సం॥ 1894 డిశంబరు నెలలో రికార్డుచేయబడినవి. ఈయవి నూరు సంవత్సరముల వరకు విన నొనని ప్రభువువారు సెలవిచ్చిరి]

సీ॥ ఏ మహాప్రభు నీతి-యేపారు నాంగ్లేయ
విక్రమాంభోధికి-వేలయగుచు
నే మహిజాని వీ-తూ మాత్రమున నిరు
పేదయు నెగడుఁ గు-బేరుడగుచు
నే ధరణీకాంతు-నేలుబడి నిరి
తనరారుఁ దామర-తంపరగుచు
నే రసికాగ్రణి-చారుధోరణి మించుఁ
బండితజన కర్ణ - పర్వమగుచు
నలరు గావుత! గాన వి-ద్యాప్రకేలి
దుష్టవనకీలి, భక్తి సం-తుష్ట శూలి
శ్రితకమల హేళి, రూపమో-హితనరాళి
రమ్యగుణపాళి శ్రీచామరాజమాళి॥

కం॥ సర్వస్వతంత్ర రాజ్యమ
ఖర్వం బురు విక్రమము ని - గర్వము వీక్షా
పర్వంబగు సంతానం
బుర్విన్ శ్రీ చామనృపతి - కొక్కనికె తగన్॥

క్కో॥ బాలసూర్యతప సరాగ ముఖపద్మమ్
నూం విదేశీయ ముఫలక్షిత కటాక్షమ్

చారు * 'లేగోరు' యవనాశ్వ మధిరూఢం
చామరాజేంద్ర మహా మున్నత మపశ్యమ్.

శ్లో॥ విద్యజ్ఞనే సవినయం
స్వజనే దాక్షిణ్య మార్ద్ర మా ర్తజనే
శత్రుజనే చాత్యుగ్రం
ప్రసరతి భో చామభూప! తే దృష్టిః

శ్లో॥ న్యాయస్థానే ధర్మః
లాల్యాగారామ మండ పే మదనః
మైసూ ర్విపణిషు జనకః
భాతి శ్రీ చామరాజ దేవేంద్రః

శ్లో॥ సింహాసనాధిపత్యం
విశ్రుత సత్యం సరాగ దాంపత్యం
పశ్యామి విబుధమాన్యం
మహిషపురీ చామరాజమూర్ధన్యం.

మానిని.

అశ్వచతుష్టయ రశ్మి పరిగ్రహణాతతకౌశల హస్తయుగం
హూణ విలాసవతీ చతురోక్త్యనుకారి మనోహరహాసయుతం
మామపి పూర్వనివేదిత మధ్వని వీక్ష్య కృతస్మితదృగ్లసితం
చామనృపం గత సాయమ బిభ్రజదాత్మరథస్థ ముపేంద్రనిభమ్.

చ॥ సన్నని మబ్బులోమెఱయు-చందురుపోల్కి మొగంబు, పెన్వలం
బన్నగఁ ద్రుళ్లు బేడిసల-మాడ్కి గనుంగవచూపు, చాపలోఁ
జెన్నలరారఁ గల్గిచెలి-చెల్వగు రాణియుఁ బట్టు గద్దెపై
వెన్నునిబోలు చేమదొర-నించుత కోరిక తల్లిదండ్రులై ॥

* లేగోరు - ఇది ఆశ్వప్రళప్తిని దెలుపు నొక ప్రదేశము పేరై యుండును.

శ్లో॥ యేన ప్రథమ కటాక్షా
దేవ జ్ఞాతా మమాంచితప్రతిభా
తం గాతుం మత్కవితా
నేచ్ఛతి కిం చామరాజ ముచితజ్ఞం.

శ్లో॥ వాణీ విలాసాక్షిచకోర చంద్రం
సౌజన్య సంతాన విభూతి సాంద్రం
స్వచ్ఛంద కార్యేషు సదా ప్యతంద్రం
పాయా చ్ఛివ శ్చామధరాధిపేంద్రం.

: కమాచ - మతియ :

ప॥ నీ దామ పాదా నిదా, మమపా - ధనిసానిధమ ॥ద॥
చామ భూపతిం గంటివా - చెలియా మైసూర్విభుని॥

2. సేతూరు ప్రభుప్రశంస

రాగః - కమాచః - ఆదితాళః

ఉద్గాహః॥ శ్రీసేవక పాండ్యనుహారాజ - సేతూరురాజ్యభోగవిడౌజ
ఆభోగః॥ భాసుర సుగుణవ్రజ స త్రేజ-పండిత సురభూజ విద్యాభోజ
స్వరః॥ సా నిధాపథప సానిధా - కిటతకధిన్న, పాథపామపథానినీ
(త్రివారముక్తాయి) స ని ధ ప మ గ రి స, ధిగుణ, ధిగుణ, తరికిటతక
తళంగు తకదధిగిణతోం.

శ్లో॥ శ్రుతి పూర్ణ లయబ్రహ్మన్
కంజరావాద్య కోవిద
సేతూర్మహారాజ చంద్ర
త్వం జీవ శరదాం శతం.

{ తిరువనంతపురము }
18-7-88

3. శ్రీ శ్రీ శ్రీ కృష్ణరాజేంద్ర ఒడయరు మహారాజులుంగారు

శ్లో॥ సకల విచిత్రరాజ్యాంచిత హిందూనృప తిలక! చామరాజసుత!
జయజయ మహిసూరవిభో! ఉడయరబిరుదాధ్య! కృష్ణరాజేంద్ర!
విజయాబ్దేఽపశ్యమహాంత్వాం పితురంకస్థితం మహారాజ!

4. శ్రీ వాడేవు వేంకటప్పారావు

గీ॥ వేడి వేలుపు, గొరమ్మ, వెన్నదొంగ
*యెంటికొమ్ముదేవర, బేసికంటి జేజె
కాచుచుందురు మిముఁ గోరికల నొసంగి
యెప్పటికిని వాడేవు వేంకటప్పరాయ! (17-3-82)

5. 'సాహిత్యసమాఖ్య' శ్రీ శ్రీ శ్రీ విక్రమదేవవర్మ

మహారాజులుంగారు

శ్లో॥ దాతృత్వం ప్రియ వక్తృత్వం ధీరత్వ ముచితజ్ఞతా
తవైవ శ్రీవిక్రమాఖ్య చత్వారః సహజగుణాః

ఉపేంద్ర వక్షః :-

విద్వత్ప్రభో విక్రమదేవవర్మన్! రాజన్య మూర్ధన్య నదాన్య మాన్య
జీయాశ్చిరం వైష్ణవ ధర్మమూర్తే దిగంత విశాంత నితాంత కీర్తే॥

కం॥ జయపుగ మేలెడు తేడా

వయిపు తెలియు చక్కని చదువరి మొనకాడా

కయికెమ్ము లేనివాడా

వెయి తెలుగుల మిమ్ములఁగటి - వేలుపుప్రోచున్

ఒంటికొమ్ము దేవర = ఏకదంతుడు; వేడి వేలుపు = సూర్యుడు;
బేసికంటి జేజె = త్రినేత్రుడు.

6. శ్రీ శ్రీ శ్రీ బృహదంబాదాస రాజగోపాల తొండమాన్

బహదూర్

[పుదుక్కొట మహారాజావారు]

శంకరాభరణ రాగః - ఏకతాళః

ఉద్ఘాతః॥ శ్రీనవసాల పురీ రాజ్యాధ్యక్ష దైవ
దక్షిణామూర్తి స్వరూప సదాశివ

ధృవః॥ బ్రహ్మాండ సరస్వతీ సమనుగృహీత రాజ
కుటుంబాధీశ్వర సంగీత సాహిత్య విద్వదవన

మేళాపకః॥ సంశ్రిత జనమందార జగజ్జేగీయమాన
యశః పూరిత సకల దిగంతర

ఆభోగః॥ శ్రీబృహదంబాదాస మహారాజ రాజగోపాల
తొండమాన్ బహదూర్ సుఖం చిరంజీవ.

7. పిరాపురం మహారాజావారు

గీ॥ ఏకపత్నీ వ్రతుండు, సూ-నృత పరుండు
దాతృ శేఖరుఁ, డఖిల వి-ద్వ త్త్రియుండు,
ఇపుడు పీఠికాపురమేలు-నృపుఁ, డనాథ
రక్షకుం, డట్టి మంచిదో-ర మఱిలేడు.

8. శ్రీరాజా మృత్యుంజయ నిశ్శంకబహదూర్

[సంగమవంశ వ్రతువు]

గీ॥ రేయి పవలుగఁ బగలు రా-త్రిగఁ భరించి
సకల విద్యల సాధించి-సమద సింహ
మువలె నూతేండ్లు నారోగ్య-ముగను బ్రతికె
నార నిశ్శంక మృత్యుంజ-యాభ్య నృపతి

9. చల్లపల్లి రాజావారు

అ॥ వె॥ కమ్మవారి కెల్లఁ-గడు వన్నియ నైచ్చి
చల్లపల్లి రాజ్య-సంపదఁ గొని
యేలుచుండె నటువ-దేండ్లనుండియు మల్లి
కార్జున ప్రసాదుఁ - ధార్యుతుఁడు.

10. ఉర్లాం సంస్థానము

గీ॥ వేదశాస్త్ర పరీక్ష స-ల్పించి శ్రోత్రి
యులకు బహుమతు లేటేట-నొసఁగుచుండు
శ్రావణి బసవరాజు, త-త్సంతతియును
వన్నియనైచ్చె నాత్వేల-వారికెల్ల.

11. బొబ్బిలి మహారాజావారు

గీ॥ పేదలంబెంచె, రాజ్యము-వృద్ధి చేసె,
ఏగె నీమ, కధిపతుల-లోఁ గొనియెను,
పడసె బిరుదు, శాసనసభ్య-పదవిగాంచె,
రాజితముగ బొబ్బిలి మహారాజమాళి.

12. తుని రాజావారు

శ్లో॥ అధిరాజన్వతి తునిపురి సుధియః కవయో వసంతి రాజానః
శ్రీశ్రీమీర్జా నల్లపరాజాచ్యుత రామరాట్ ప్రభుర్యేషాం॥

గీ॥ భారతీవదనాంబుజ భ్రాజమానః
కలిత కర్పూర తాంబూలకబళ గంధ
బంధురంబులు నీ మంజు భాషణములు
లలితగుణధుర్య! అమృత రాజవర్య!

18. కీ॥ శీ॥ రాజా మంత్రప్రగడ భుజంగరావుగారు

సీ॥ సత్యవాక్యప్రియుం-డత్యంత శాంతుఁడు
 బ్రహ్మణ్యమూర్తి, స-ర్వజనసముఁడు
 సంశ్రిత కల్పభూ-జము, కవీశ్వరుఁడు, ని
 మ్క-పట మానసుఁడు, భా-గవతమూర్తి
 రమ్య సద్గ్రంథ విరచనాధురీణుఁడు
 ప్రఖ్యాత పురుషుఁడు - బహుకుటుంబి
 భవ్యవర్తనుఁ, డేక-పత్నివతుం, డిహ
 పరములఁ దరియించు - భాగ్యశాలి

ఆఱువేల నియోగి, ధ-ర్మానురాగి
 మహిత మంత్రప్రగడ వంశ-మండనుండు
 భూసురాగ్రణి, యేలూరు-పురనివాసి
 స్వర్గమరిగెనె "రాజ భు-జంగరావు"

III మహావ్యక్తి ప్రశంసా స్తవకము

1. అంబరీషుఁడు

ఉ॥ పాలన చంద్రిక న్మనుజ భావ కళంకము తామసింప దు
శ్శీలుర జార నోరులను జేతికి సంకెల వేసి నెల్ల వై
రాళి మొరుంగ జేసి గరుణామృత బిందు తుమార బద్ధమై
తూలగనీక చేనివలె నోపరిరక్షణ మోసె రాజ్యమున్.

గీ॥ యవన హయ మేఘమున మెఱు పలర కమ్మి
మిక్కుటపురుము విలురొద పిక్కటిల్ల
నంపవానల గురిపించి యరుల ముంచి
వీడుగు మొత్తిన రాలకై వడిగ జేసె॥

గీ॥ నడుచునెడ, జీవితేశ్వరి కడను బూలు
ముడుచు నెడ, ముద్దుపాపల మురిపెపుసిరి
గుడుచు నెడ సత్య గర్వంబు వడియు నంబ
రీఘఁ డన్ని తఱులను హరినె తలంచు॥

గీ॥ స్వపరివారంబు లిహపరివార శ్రీల
సతత పర పరివార విజ్ఞాన మీన
పాడి పంటలు గల రాజ్య భార మేలి
కొడుకునకు బట్టముం గట్టి యడవి కరిగె॥

సీ॥ నిమ్మాన్నతంబుల నిడున వాల్గనవ
భూమి సహన భారములను దెలుప
సాటివారలఁ దన మేటి సతీత్వంబు
ఫలించి భాగ్య సంపదలుబెంప

గారవ మందము గల రత్నమై విభు
 నికి దన వయ సలంకృతులు దెలుప
 దాన ధర్మ వ్రతానూన విఖ్యాతి వి
 ప్రుల చెవులకు నంటుపోగు నిలుప

చెలఁగు పరభృతవాణి శేయలరుబోణి
 తులిత శార్వాణి నూత్న కిసలయ పాణి
 విస్తృత శ్రోణి దృగ్జిత విచకిలైణి
 యంబరీషుని రాణి రోలంబ వేణి॥

శ్రి. ఏను చరిత్రము

శంకరాచరణము - త్రిపుట

- ప॥ శాంతక్రైస్తు చరిత్రము - సకల లోక పవిత్రము
 అ॥ సంతత సుజన మిత్రము - సతతానంద పాత్రము
 చ॥ సత్యవేద స్థానము - సర్వభూత సమానము
 నిత్య దయా ప్రధానము - నిశ్చేయ నిదానము
 భవ్య తత్వ ప్రచితము - పాపాత్మ సంకుచితము
 సత్యవాక్య సముచితము - నారాయణ రచితము.
- సీ॥ నవ మన్మథాకృతి నృరగియు నాజన్మ
 బ్రహ్మచర్యంబునఁ బ్రబలినాఁడు
 తన సోదరుల మాడ్కి మనుజుల నందఱు
 న్నేమి మీఱఁగ నాదరించినాఁడు
 ఏ కోరికలు లేక యెల్ల జనంబుల
 న్గూరిమి పెంపారఁ గొల్పినాఁడు
 దైవ భక్తియును భూతదయ సత్య జ్ఞాన
 నులు మూర్తి దాల్చిన ట్ల లిలినాఁడు

శక్తి గల్గియు దుష్టుల నైసించినాఁడు
మంచి మాటల మతము బోధించినాఁడు
ఒరుల మేలునకై బాధ కోర్చినాఁడు
యేసువంటి మహాత్ము డెందేని గలఁడె.

గీ॥ బుద్ధు డాల్పిడ్డల నోసపుచ్చినాఁడు
కృష్ణుఁడు న్యవనునకు వెన్నిచ్చినాఁడు
ఇద్దరాండ్ర మహమ్మదుఁ డిఱికినాఁడు
శంకరుఁడు పశుహింస కాజ్ఞ యిడినాఁడు.

-: కమాత్ - చతురశ్ర :-

ప॥ ఏసువంటి ప్రభువేడి జగమున - నెంత పెదకిన న్నాని
అ॥ యీ సకల లోకములో నా పురుషుఁడే నిక్కంబగు జ్ఞాని.

-: జంజాటి - ఆది :-

ప॥ పరమార్థము చెప్పిన యవతార పురుషులలో యేసుడొకడే ఘనుఁడు
అ॥ సరిగ దానాచరించిన ధర్మమె పరుల కెరిగించె నమ్మహామహుడు.

-: తే క ట :-

గీ॥ కోరి గోదరిలోఁ గొంతు - కోసికొంచు
నీళ్ళ నుఱికిన యాతతా - యి న్దలపడి
పట్టి తెచ్చిన జాకబు - వంటి జెట్టి
కలుగునే యెన్నఁడై న జగంబునందు॥

(9-8-40)

3. మహమ్మదు

గీ॥ ఎవరి కందని మింటిపై - కెక్కినాఁడు
చిమ్మచీకటుల న్బారఁజిమ్మినాఁడు
సరిగ నందరికి న్మేలె - నల్పినాఁడు
జగము చుట్టము పేర్కొన-నాగు నెపుడు.

ఉ॥ కల్లులు వేదముల్ స్మృతులు - కల్లులు సువ్రత యజ్ఞకర్మముల్
కల్లులు పైతృక క్రియలు - కల్లులు ఘోరతపః ప్రభావముల్
కల్లులు వేదవాక్యములు - కావున బైజలు మాని మామతం
బెల్ల విధంబుల న్నడుపుఁడిమ్ముల ముక్తికిఁ బోవ గోరినన్.

4. విక్టోరియా రాణి జయంతి

సీ॥ ఏయమ్మ పాలింప - నెల్ల హిందువులకు
నిర్భయ భోజన నిద్ర లొదవె
నేరాణి శాసింప - దూర దేశంబులు
చేరువ లయ్యె సంచారములకు
నేదేవి యాజ్ఞ చే - నేర్లు కట్టువడి కో
రిన తావులందు జీ-వనము లొసగె
నే చక్రవర్తిని - యేలగ ధనధాన్య
విద్యాయురారోగ్య - వృద్ధి దనరె
నట్టి విక్టోరియాంబ యా-స్య శశి బింబ
వితత సింహాసన ప్రదీ-పిత నితంబ
కోవిద జనావలంబ స-ద్గుణ కదంబ
నేడు పుట్టిన దినమంట-నేస్తులార॥

ఆ॥ ఐ॥ ఎనుబడేండ్ల పాయ- మెంతయో సుగుణంబు
నేలయందు సగము - నేలుచుంట
కడుపు నిండ మంచి - గంపెడు పిల్లలు
దనరు రాణి కన్న-తల్లి తల్లి॥

శ్లో॥ జీయా దాండ్లెయరాజ్ఞ చిరతర విభవా దీన వాత్సల్య మూర్తిః
దేయా ద్విక్టోరియాంబా స్మిత ముఖ కమలా హిందు రాజ్యాభిలాషమ్

ఝాకాఫ్ కెంట్యాత్మజాతాం శత దశ శరదో హ్యదిదేవః ప్రపాయాత్
శేయా త్వర్వత్ర లోకే ప్రతికవి తిలకః పాలినీం భారతోర్వాః.

5. శ్రీ సోమంచి భీమశంకరంగారు

(పకీలు - రాజమండ్రి)

ఉ॥ చక్కని యోపు, నమ్మి పెద-జల్లెడు చూపునుఁ వాడవాడ బెం
పెక్కిన విద్వే, సత్యరతి - యింపగు వర్తన, దీనబాంధవం
బెక్కుడు గాగ గల్గి నను - నిట్టులఁ జొంగగఁజేయు వాని ని
స్మక్కువతో స్మరించెదను-నవ్యరసాఁకుర! భీమశంకరా!

చ॥ కులుకుమిటారి మేల్పసిడి గుబ్బలు, ముద్దు మొగంబు, చేరలం
గొలువగ వచ్చు వాల్లనలు - క్రొమ్మెరు గారెడి మేని జవ్వనం
బలరగ నిన్న నిన్వలచి హాయిగ దంబుర మీటి పాడఁ బు
వ్విలుతుని బోలి నీవు విను వేడ్క దలంచెద భీమశంకరా!

ఉ॥ తేలెడు కన్నుదోయి, వడ-చేరెడు ముద్దుమొగంబు, కాకలం
దూలెడు మేను, మిట్టిపడి-త్రుళ్ళెడు చన్దవ, వేడి చెమ్మటల్
గ్రాలెడు చెక్కుటద్దములు - గల్గుచుఁ గ్రన్నన నీదుకొగిటన్
సోలెడు గాత యాసవము - చొక్కునఁ బైకొని భీమశంకరా!

గీ॥ తొడవులకు నెల్ల దొడవైన - యొడలితోడ
వలపులకు నెల్ల దనమేను - వలపు దెలుప
చిన్నిపాటలతోడుత - వెన్నల నిను
వలచి కొల్చుట కన్నుల - పండు వయ్యె.

—: పదము : చలతోడి - రూపకము :-

ప॥ మరుడు వెలిగుడారు వైచినాడె - మగువరొ నేనేమి సేతు ॥మరు॥

గా॥ చల్లగాలితోడు గోరినాడె - మొల్ల పువు బకు నూరినాడె ॥మరు॥

- ౨॥ గండుకోయిల దండు నంపినాడె-మెండు తేంట్ల గుండ్లు
నింపినాడె ॥మరు॥
- ౩॥ చెఱకువిల్లు చేత బట్టినాడె - కఱకుటమ్ము లెక్కు వెట్టినాడె ॥మరు॥
- ౪॥ చిలుకపై సవారు చేసినాడె - చివురుబాకున కొర దీసినాడె ॥మరు॥
- ౫॥ భీమ శంకరుడుగ వచ్చినాడె-కామితములమెచ్చి యిచ్చినాడె ॥మ॥
- చ॥ ఒరులు వినంగలేని యెడ - నొండొరుతోడుత ముచ్చటాడుటల్
ఒరులు వినంగ గల్గు నెడ - నొండొరుతోడుత నర్మగర్భముల్
ఒరులకు దోచితోచనటు - లొండొరుతోడుత గన్నునైగ లి
ట్లిగువుర మొక్కపై సలుపు పెన్నడొ దెల్పుమ ప్రాణ మిత్రమా॥

6. కీ॥ శే॥ జయంతి కామేశముపంతులుగారు

- సీ॥ పసినిమ్మ పండట్లు - పచ్చని దేహ, మా
అద్దుల నర పొడ, వంగుశములు
నలువదెన్నిది చుట్టుకొలత తొమ్ము, నిడుపు
చేతు, లేనఁగు చూపు, సింహముఖము,
హృదయము నవనీత, మింద భోగ, మనంత
పాండితి, వెలనాటి వైదికతయు,
సమ్మోహనాకృతి, సరసకవిత, మహా
ర్జన శక్తి, జానకీ రామ భక్తిఁ

బరఁగెడు జయంతి కామేశు వంటి దాత
ఆగతి స్వతంత్ర పురుషుఁ డెం - దైన లేఁడు
పౌరుష జ్ఞాన కీర్తులఁ జూఱఁగొన్న
యతనితోడ రసిక సృష్టి - యంత మయ్యె.

- శ్లో॥ ఈడే జయంతి కామేశ! పండితం గుణ మండితమ్
జీవన్ముక్తం రామ భక్తం! సుందరం ధైర్యమందరమ్॥

శ్లో॥ దివ్యేషు రామచంద్రః పంచజనేష్వపి జయంతి కామేశః
గణ్యా వితి మన్యే నాఽ తిశయోక్తి రియం నను స్వభావోక్తిః॥

శ్లో॥ బాంధవ జనానురక్తి ర్విద్యా
సక్తి రపి దేవతా భక్తిః
అవ్యాజోక్తి ర్భావే
స్మిత శక్తి స్తృప్త భుక్తి రనుభూతా॥

7. W. R. S. సత్యనాథన్

సీ॥ శ్రీమహితుండు సుస్థిర రాజ్య భక్తి మూ
ర్తి భవించిన మహా - వై భవుండు
జవ్వనంబున బ్రహ్మచారియై మివుల లో
కోపకారము సల్పు నుత్తముండు
నోచిన తల్లిదండ్రుల కొక్కడే చాలుఁ
దగిన కొడ్కునుట కుదాహరణము
పై దేశమునఁ బాటుపడి ప్రయోజకుడయి
మాతృభూమి న్గొల్చు మంచి ప్రభువు
ధీరుఁ డుద్యోగవీరుఁ డు-దారమాళి
గొప్ప చదువరి మెత్తని-గుండెవాఁడు
భరత శాస్త్రప్రియుండు - సర్వమత సముఁడు
సత్యనాథనుఁడౌర యా-జానుకరుఁడు.

8. సర్ కూర్మా వెంకటరెడ్డి

కం॥ ఏయెడ వెంకట యను పే
రేయే వారలకుఁ గల్గు-నీ మొత్తముపై
నాయాయి వారె మేటులు
వేయేలా పెట్టుదొడ్డి - వేంకట రెడ్డి.

కం॥ పలికెదు చిటునగు ముతైము
 లొలుక న్బద్దలకు వంగి - యొనరించెదు మ్రొ
 క్కులు తెలుఁగు వారి గొప్ప
 న్వలయించితివి - చవిబుడ్డి - వేంకటరెడ్డి.

కం॥ మొనగాఁడవు చదువరుల
 న్బనిపాటులు నేర్పు మేలు-బంతివి నీవే
 యనినైన నెవరికేని
 న్వనుకాడవు పండె మొడ్డి-వేంకటరెడ్డి.

గీ॥ నేను గొనియాడ నిను మఱె-ద్దానికై న
 గాని మెచ్చక తీరని - కతము కలదు
 వెన్న దొంగయై తగు నల్ల-వేలుపుపయి
 దొడ్డ కోర్కి సర్వెంకట-రెడ్డి నీకు.

కం॥ వైజాగులో గవర్నరు
 గాఁజనుదెంచి దొర కొలువు-కావించు తఱి
 న్ని జాను నుడి వడికి నీ
 యోజకు మేమెల్లఁ బొంగు-చుందుము రెడ్డి.

గీ॥ ఆలకాపరి నీ యిలు-వేలు పగుట -
 నిడితి గోపాలుఁడనుచు నీ-కొడుకు పేరు
 జాలిగుండె నవ్వుల బండి-మేలి మగడ
 పాలబిడ్డి వేంకటరెడ్డి-పసిఁడి కడ్డి.

కం॥ తలపపు చేతువ్వరికిన్
 గొలిచెదు పెరుమాళ్ళ నెల్ల - కోర్కులు దీరన్
 సలిపెదు మేలే పగఱకు
 వెలి పుచ్చపు నీదు నడ్డి - వేంకటరెడ్డి.

గీ॥ చెలగి నోచిన తల్లిదండ్రులకు నిన్ను
వంటి కొడుకొక్కఁడే చాలు-బవర మందు
వెఱ పెఱుంగని మగవాఁడ-వెలితి పడిని
యింటికాఁప*తిర్పుడి మిన్న-యీవికాఁడ.

ఆ॥ వె॥ నిన్నుఁ గన్న తల్లి-నిన్గట్టుకొన్న యి
ల్లాలు నీ యిలువడి - యవ్వ లెల్ల
గొప్ప పేరు గొన్న - శ్రొత్తడు ల్లావున
నింత వాఁడ వైతి - వీవు రెడ్డి.

గీ॥ నా యెఱింగిన యిప్పటి - నాల్గు తెగల
వారిలో నెల్ల నీవంటి - వాఁడు లేడు
నెత్తిపైఁ బెట్టుకొందువు - నేస్త కాండ్ర
మెచ్చి చదువరులనె పైకి - దెచ్చి దీవు.

గీ॥ నాలుగవది పెంద్రోవయే - నయ మయినటు
నాలుగవ తెగవారె యం-దటికి వాసి
కాలిపుట్టువుల నైల-గాలు మేలు
వారలందు కూర్మావారు - వాఁడి మగలు.

గీ॥ అలరెఁ దొల్లి యనంబెరుమాళ్ళ - యడుగు విన్ను,
కలిగె నద్దాన వినువాఁక - కాపు తోడ
మ్రొక్కఁ దగు నడ్డులే నల్పు - బొందె నెల్ల
మందిలోపలఁ దెలగాలె - మంచివారు.

బంతి॥ ప్రాయేఱు తూర్పున - న్బడమట నుడిపి
†వలవైపు కంచి, దా-పలఁ గటకంబు

* తిర్మడి (తిరుమడి) = వైష్ణవుడు;

† క్రొత్తడి = పతివ్రత.

‡ నంబెరుమాళ్ళ యడుగు = విష్ణుపదము = ఆకాశము;

† వలవైపు = దక్షిణదిక్కు; దాపల = ఉత్తర దిక్కు;

నదుమ నలరుఁ దెల్లు - నా డెల్ల నేల
రాకట్టు తెలగాదొ - రల కాటపట్టు
నాగేరు కావేరి - నడి యాణిపూస
నయకల పాడిపం - టలకుఁ బుట్టిల్లు
తెనుఁగునాడు వలె నం-దేలేదు సీమ
తెలగా దొరలవంటి - తెగువరు లేరు
తల తొల్త, జబ్బలు - తరువాత, తొడలు
పిదప, నడ్లులు పైకి - వెడలుచు నుండు
అంజలు లేని మే - నరుగుట యెట్లు
కాఁపులు కలుగక - గడువ దెవ్వరికిఁ
గాఁచు వారలు గానఁ - గాఁపు లైనారు,
అడియరి కొలిచెడు - నప్పు, *డయ్యల్ల
దినుసు లందరికి నం - దించెడు నపుడు,
ఆలము కావించు - నంతట జేఁడు,
ప్రాఁజదువుల నేర్పు- పట్ల బాపండు
గా మారుచుండు నొ-క్కండె నిక్కముగ
వేతె తెగలు లేవు- వేంకటరెడ్డి.

సీ॥ తన తల్లి యబ్బ పే-ర్దాల్పు బాపన్నయ్య
నాయఁడు సీతండ్రి- నీయనుంగు
పెద్ద నాయన గారు-వేంకట రామయ్య
కొడుకులు వెంకన్న-కొడుకఁడై
కిత్తమ్మకు, న్నీదు- ముత్తాత కూర్మ సెం
బన్న* తాఁ గాపుర- మున్న యూరు

* బంతి = మంజరీద్వీపద (దీనినే దాసుగారు వేటొకచో 'చెండు' అని పేర్కొనిరి.

అయ్యల్ల = వైశ్యవాచక శబ్దముగా ప్రయుక్తమైనట్లు తోచును.

♦ 'సాంబన్న' అని తె. భా. స. విజ్ఞాన సర్వస్వము సం. 4.

ద్రాచ్చరామ కెలన- దచ్చి¹ తోడనోబ్బరి
తా నెగ్గికొనె కుమం-దాను² బిరుదు,

అతఁ డేడడుగుల పొడ, - వందగాఁడు
గొప్పవాఁ, డుక్కుతునియల-కు మొనకాఁడు
ఎఱుక గలవాఁడు, తగవరి, యీవికాఁడు
తరలె నాతనితోడ న-తని పొలంతి.

బంతి॥ కూర్మాపురం బేలు-కొను జమిందార్లు
నీ తొంటి పెద్ద లో-నిండు మగండ
అలరారెఁ గొన్నాళు - లా దివాణంబు
గొప్ప మీఠ నొప్పంగు - క్రుంగులు వచ్చు
నోజమై యెటువంటి - యొడయల్కై న
* పెట్టు వేలుపుగిడ్డి - వేంకటరెడ్డి.

తరువోజ.

ఎలమిఁ గూర్మావార- ఇలింటిల్లి పాది- యెవ్వరినైనఁ దా-మెగ్గింప బోరు
సులువుగా మనుచంద్రు-సోమరుల్కారు- చూపరు లెరవారి
జోలికి బోరు
కలిగిన దానితో - గడుపుకొనెదరు- కల్లులు వలుకరు- క స్తి కోర్చెదరు
వెలితి కన్నర్చరు- పెరుమాళ్ళ నెపుడు- వేడుకొందురు పెంతు - .
పేదల నెల్ల.

కం॥ నిడుద కయిగవ, గుడుసు మెడ,
వెడంద తొ మ్మొడ్డు పొడవు - విడికెడు నడు మా
విడి తమ్ముల గేరు కను
ల్యడముడి సెంబన్న వంటి-లావరి యేడి.

1. దచ్చి = దచ్చివారు; 2. 'Commandant' శబ్దభవము.

* పెట్టు = ఈవి;

4 ఇంటిల్లిపాది = ఇంటనున్న యందఱు (ఇది శ్రీకాకుళం మాండలికము);

మ॥ కడిమి న్గుట్టము నెక్కి యుక్కు పగమూఁక న్మట్టి మల్లాడు న
ప్పుడు సెంబన్న కడింది చేవఁ గని య-బోబ్బ యీ*దునేదారు క
న్వడికో కర్వలిపట్టికై న నెన దాఁ-గావచ్చు నందేని లొం
గఁ డితండే మగఁడంచు నెంత్రు తెలగా-లైకొన్న పేరెల్లరున్.

క॥ కూర్మా వెంకన్న కడున్
బేర్ని న్దన యూరిలోనఁ- బెత్తనకాఁడై
కూర్మిఁ గనుచుండు నందటి
నోర్మిం గొని యెల్లవార- లోహో యనఁగాన్.

క॥ వెంకన్న కొడుకు కిత్తమ
కొంకఁడు పై దుముకుచున్న - క్రోల్పులి కై నన్
గ్రుంకఁడు చెడు నలవాటుల
నింక నతని గొప్ప పొగడ - నెవరి తరంబా.

క॥ ఒప్పే కైకొను చుండు
న్దప్పుల కోసరిలుచుండుఁ - దాఁ గిత్తమ్మొ
క్కప్పు డయినఁ బై చెల్వకు
విప్పఁడు తన పట్టుచెడ్డి - వేంకటరెడ్డి.

క॥ ఏయెడ వేంకటరామయ
నాయఁడు తెలగాలలోన - నయగారి కడున్
హాయిగ నందటికి న్నే
లే యొనరిచె నాళువారు - లెస్సబ్రతుకునన్,

బంతి॥ అరయఁ గూర్మా వారి - యాడుపడుచులు
క్రొత్తడు లందఱు - న్గొప్ప కోరెదరు
నీ తలిదండ్రులు - నికపు వేలుపులు

* దునేదారు = కృపాణపాణియైన కూడుడు. కర్వలిపట్టి = వాయుపుత్రుడు.

* పై చెల్వ = పర ప్రి.

నచ్చి బాపన్నయ్య - నాయఁడు గారు
 తమ తల్లితండ్రి పే - ర్గాల్చిన వారు
 పొదుపుగా గాపుర - ము స్సల్పినారు
 తోడి వారల కెల్లఁ - దోడయినారు
 తనకన్నఁ బెద్దల - న్నాఁగొనియాడు
 కొంట గొప్ప నైపు - కొంటె యెట్లైనా
 వెఱపు తెఱచు దిడ్డి - వెంకటరెడ్డి.

ఉ॥ ఇమ్మయి పుట్టితీపు పదు - నన్నిది నందల డెబ్బదైదులో
 నమ్మయి నుడువ్వుతోడు తిని - హాయిగ నుయ్యెల నూఁగు చాలికి
 న్దమ్మ యొసంగ జాబిలి ప - దంపడి మీసము దువ్వుకొంచు న
 ద్దమ్మ కనున్గొనంగఁ దలి -దండ్రుల నోముల పంటయో యనన్

సీ॥ నేర్పున రాజనుం - డ్రీ చెన్ననగరులఁ
 జదివి, బీయే వయి - పొగలి, యిర్వ
 డేండ్ల యీడునఁ దెల్పి - యెసఁగ సయస్ససి
 పైంటు టీచరు పని - చేసి, పిదప
 బీయలై స్తీడరీ - వెరవున సల్పి నీ -
 టీ తండ్రి బోర్డర్పిసి - డెంటు వైతి,
 మెద్రాస్లెజెస్లేటీ - ప్పొంబరై, వరుసగాఁ
 బై కెక్కి యాక్టింగ్-వర్నగు వయి
 నేడు వైస్సాన్సలరు పని-నెఱపు చుంటి
 వార తెన్గు సీమకుఁ దెల్లు- వారి కెల్ల
 నిండు పేర్దెచ్చినావు నూ-తేండ్ల వఱకుఁ
 బెంపు మీఱఁగ నీవు నీ-బిడ్డ లెల్ల
 నందరు న్మెచ్చ హాయిగా- నలరినావు

గీ॥ ఇండియా వారి గూర్చి ని - న్లండ నాఫి
కాల కేలిక పంప నీ-వచట గొప్ప
పనుల నెఱవేర్చి తిరిగి నీ-పట్టు చేరి
నావు వేంకటరెడ్డి క-న్సండు వగుచు.

9. శ్రీమాన్ చక్రవర్తుల రాజగోపాలాచారి (మధుర)

శ్లో॥ శ్రీ రాజ గోపాలాచారి
స్వరాజ్య పరిపాలకః
చిరం జీయాత్ ముఖ్య మంత్రీ
హిందీ భాషానుశాసకః

10. రావుబహద్దూర్ శ్రీమంత్రిప్రగడ నరసింహం పంతులు

గీ॥ మహిత మంత్రిప్రగడ వంశ - మండనుండు,
దాత, స్మిత పూర్వ భాషి, స-త్యవ్రతుండు,
దొడ్డ యధికారి, రావబహ-దు ర్నసింహుఁ
డాటువేల నియోగుల -ఖ్యాతి నిలిపె.

11. శ్రీ ఈడ్పుగంటి రాఘవేంద్రరావు (నాగపూరు)

ఆ॥ వె॥ తెలుఁగు సీమ పరువు - మెలఁగించు మేల్త్రావ
నాల్గు తెగల కెల్ల - నయము నీవ
బొర సాటిలేని - పేరు వడసినావ
ఈడ్పుగంటి రాఘ-వేంద్రరావ!

12. శ్రీ టంగుటూరి ప్రకాశముపంతులు

(రాజమహేంద్రవరము)

గీ॥ ఆదితప్పఁ డెన్నఁడు, తెల్లు-నాడుకొఱకు
కడఁగి తన యుసుదులనైన - నిడు వజీరు,
ఏ నెఱింగిన వారిలో - నెల్ల టంగు
టూర్ప్రకాశుఁ డొక్కఁడె నిం-దు మగవాఁడు.

13. చోడవరము డిస్ట్రిక్టు మున్నబు

కీ॥ శే॥ బుర్రారాజలింగ శాస్త్రి

- ప॥ ఫేర్వే శేర్వే ల్బీరాజలింగ - శర్వాణీప్రియ పాదజలజాత భృంగ
 ౧॥ ఫేర్వే శేర్వే ల్విమలాంతరంగ - సర్వదా జనహిత సత్యప్రసంగ
 ౨॥ లాంగ్లీవ్ లాంగ్లీవ్ లభ్యాచ్ఛవర్ణ - ఆంగ్లేయాంధ్ర విద్యా పరి
 పూర్ణ

3॥ ఫేర్వే శేర్వే ల్బీతార్తి భంగ - గర్విత కామాంధకార పతంగ.

ఉ॥ పాలన వృత్తి, పౌరుషము, - వైదికసంపద, పండువంటి యి
 ల్లాలును, మంచిముత్తయము - లట్టుల గంపెడు పిల్లలు, న్నువా
 జ్జాలము, గ్రామ్యయేట్టిరుదు - గల్గిన పండిత రాజలింగమున్
 బోలిన పుత్రునిం గనఁగ - నోచిన తల్లి యదృష్ట మెట్టిదో.

కం॥ పరకాంత మాతృభావము

పర ధనములయందు లోప్త - భావము గల ధీ

వర రాజలింగ శాస్త్రికి

సరి మునసబుఁ జోడవరము - జన మిఁక గనునే.

నీ॥ పెద్ద కుటుంబముం - బెంచుచు నుండియు

లంచం బెఱుంగని మంచి ప్రభువు

బహుళాధికారంబుఁ బచరించు చుండియు

గర్వింప బోని విఖ్యాత కీర్తి

అఖిల లోక వ్యవహారమం దుండియు

తప్పు సేయని సూన్యత వ్రతుండు

ఉరు హూణ విద్యా పయోధి యయ్యును వైది

కుల నిరసించని కోవిదుండు

తనదు బంగారు జవ్వన-మునకు సత్ప్ర

వర్తనము తావిగాఁగ నె-వ్వొడొనరిచె

అవనిలో బుట్టి రాజలింగార్యుఁ డెడయఁ
దగు మనుష్యుల సంఖ్య- యెంతయునుఁ దగ్గె.

14. శ్రీ ప్రభుల లక్ష్మీనరసింహం పంతులు
(విశాఖపట్టణము)

సీ॥ వేద వేదాంగ వి-ద్యా దర్శకాగ్రణి!
పూర్వ శిష్టాచార పోషకమణి!
సంతత జప తప- సాస్వధ్యా య శాలి! దే
వీ భాగవత కేలి! విబుధ మాళి!
ధర్మావలంబి వే-దాంత వీణాతుంబి!
స్వర్గ వైభవ చుంబి! బహు కుటుంబి!
సంస్కృతాంధ్రాంగ్ల భా-షా సార సంవేది!
హరికథా మోది! సన్న్యాస వాది!

జ్ఞాన వైరాగ్య పరిపూర! దానవీర!
వర యశః సాంద్ర! వైదిక బ్రాహ్మణేంద్ర!
లలిత వాగ్రూప! ప్రభుల వంశ ప్రదీప!
కీలితాంహ! ధీ రంహ! ల-క్ష్మీనృసింహ!

... ..

గీ॥ ప్రభుల లక్ష్మీనృసింహ వి-ద్వద్వరేణ్య!
పొందు మీపు మఱొక షష్టిపూర్తి వేడ్క
అనురు నీయిల్లు వేయి యిండ్ల మొద లగుచు
నీయశంబు జగంబులో నిండి యలరు.

... ..

గీ॥ ప్రభుల లక్ష్మీనృసింహుఁడా! వైదికమణి!
దాత! వాగ్మీ! తపోనిధి! తత్త్వవేత్త!

ఇహపరములదరించు న-దృష్టశాలి !
అకట! మము బాసినావ !మహానుభావ!

15. దేశోద్ధారక శ్రీ కాశినాథ నాగేశ్వరరావు

సీ॥ గొప్పతనంబున-కు న్గుర్తు నాసిక,
యను శాస్త్రమున కీవు -దాహరణము
సర్వ ప్రపంచ ప్ర-సంగావహాత్మ వి
ఖ్యాతి నీపే ర్శంక-రాభరణము
సంగీత సాహిత్య- సారామృతాంజనం
బలరు నీవృత్తి యార్తావనంబు
ఎల్లప్పుడు న్గపా-లేశ్వరమునకునె
యరుగుట నీ సహ-జాచరణము

నాఁడు బమ్మెరపోతన- నేఁడు నీవు
వన్నియ నైచ్చి రాఝేల-వారి కెల్ల
ఔర సకలాంధ్ర జనపదో-ద్ధారకమణి!
కాశినాథ నాగేశ్వరాఖ్య సుగుణిమణి !

కం॥ తన కష్టార్జిత ధనమున్
తన యిలు తన కన్నతనయఁ- దాఁ దన మేన
ల్లున కిడు భాగ్యము నీకొ
క్కనికే తగు నాంధ్రపోషకా! నాశేశా!

16. ఆంధ్రభీష్మ-శ్రీ న్యాపతి సుబ్బారావు పంతులు
(రాజమండ్రి)

సీ॥ ఏలోపములు గాన- కెన్నదై దేండ్లును
హాయిగా బ్రతికిన న్యాయ వాది

ఇహ పరంబులు రెండు- నెంతయు నున్నువుగా
 దరియింపఁ గల్గిన- ధర్మమూర్తి
 మేని చెమ్మట నూడ్చి- వేనవేలు గడించి
 సద్వినియోగము- సల్పు ఘనుఁడు
 తెనుఁగు దేశంబున- నెనలేని పేరు ప్ర
 తిష్ఠలు గొన్న య-దృష్టశాలి

భవ్య వర్తనము న్గన్న- బహు కుటుంబి
 యఖిల జన సమ్మతుండు వి-ద్యా రసికుఁడు
 రాజమాహేంద్రవర నగ-రమున నలరు
 సుగుణముల ప్రోవు న్యాపతి- సుబ్బరావు.

గీ॥ ఆలు బిడ్డలు మంచి ము-త్యాలు, గృహము
 నాక సదృశము, పే రాస్వర్వ-లౌకికంబు,
 జన్మ మెల్ల గతుల నీకు-సార్థ కంబు
 సుగుణముల ప్రోవ! న్యాపతి -సుబ్బరావ!

17. ఆంధ్రరత్న- శ్రీ దుగ్గిరాల గోపాలకృష్ణయ్య (చీరాల)

గీ॥ దుగ్గిరాల వంశంబుధి తుహిన కిరణ
 గో మహీసురుల న్గొల్చు గొప్పవాఁడ
 ఆంధ్రరత్న గోపాల కృష్ణయ్య నీవు
 పౌరుష జ్ఞాన కీర్తులఁ బరగినావు.

గీ॥ ఉత్తములు భారతీయులె యుర్విలోన,
 వారిలోపల నాంధ్రులే, వారిపట్ల
 ఆరువేలనియోగులే అందు దుగ్గి
 రాల గోపాలకృష్ణయ్య మేలుమేలు,

18. సర్ అల్లాడి కృష్ణస్వామి (చెన్నపట్టణము)

శ్లో॥ ఆదిత్య లలితా విష్ణు! గణనాథ మహేశ్వరాః
కృపయా తేఽల్లాడి కృష్ణ! స్వామినం పాస్తు సర్వదా.

శ్లో॥ తాకిక వ్యవహారేషు! దక్షోఽపి పరమార్థవిత్
చిత్రం త్వ మల్లాడి కృష్ణ! స్వామి న్నుభయతారక.

సీ॥ న్యాయవాది మః యాన్ధ్రా ద్రావిడుల పెద్ద
తల బిరుదంబును- దాల్చినావు
ఇంగ్లీషు తెలుఁగు సంస్కృత మరవము మొద
లెన్నియో భాషల- నెఱిగినావు
అమల వర్తనుఁ డాస్తికాగ్రణి గృహమేధి
బహుపోషకుఁ డను పేర్వడసినావు
చెన్నపట్టణమునఁ జెప్ప దగిన గొప్ప
వారల కెల్ల మేల్బంతి వీవు

మంచి వినయ వివేకము ల్గొంచినావు.
దేవరాజ సేవల నారి తేరినావు
సత్కుటుంబి వాశితపారిజాత మీవు
లాలితామృత కృష్ణ! అల్లాడికృష్ణ!

19. ఆనరబుల్ శ్రీ బూదూరి సోమయ్య

శ్లో॥ పద్మావతీ రాసుమూర్తి! లక్ష్మీ న్నారాయణ వివ
సమస్త వైభవోపేతౌ, జీవతాం శరద శ్శతమ్ ॥

చెండు॥ బూదూరి వారిపే ర్నొదలించినావు
నందవరీకుల న్లన్నాకు నీవు
నీతల్లిదండ్రు లెంతే గొప్పవారు
నీవంటి మంచివాని న్గొంచినారు

చెల్లియు స్తుతేని చెలుపు సలుపవు
చదువర్ల నందఱ న్నాకుచుండెదవు
ఆలుబిడ్డలతోడ హాయిగా నీవు
బ్రతుకుము నూతేండ్ల వఱకు సోమయ్య!

శ్లో॥ బూదూరు వంశ క్షీరాబ్ధి పూర్ణచంద్ర ద్విజోత్తమ!
త్యాగ భోగైశ్వర్య విద్యాధికారాధిక సోమయ!

20. శ్రీ గరికిపాటి సుబ్బారాయశాస్త్రి

శా॥ సత్యం వాచి దయా నిజాశ్రితజనే స్నేహ సహోద్యోగిషు
తాంతి శ్వాత్యపకారిషు ప్రియ మహో నిర్వాజ మాప్తవజే
భక్తి ర్గో ద్విజ సంచయే పర వధూ ద్రవ్యేషు నిర్లిప్తతా
సాధో సాధు వితన్యతే సచివ సుబ్బారాయ శాస్త్రిం స్వయా

కళావతీరాగము - ఏక తాళము

౧॥ ఫేర్వోర్ ఫేర్వోల్ సుబ్బారాయశాస్త్రి
గుర్వహూది భీదురాస్త్రి

౨. ఉర్వినిను బోలెడు సదుద్యోగి యుంట యరుదు గద పెదకి జూచినను
భళి భళి భళిరా నీసుజనత

౩ సాధు విధేయ. లలిత వచన సముదాయ
అంగ్లేయాంధ్ర భాషార్థ హేలా. అంచితైక పత్ని వ్రత పాల

౪ నీదు శత్రు వగు దుర్వ్యసనమ్ము - నీకు నాగర్వము సొమ్ము
పేదలయెడ నీ యాదరమ్ము - విబుధులతో నీ సావాసమ్ము

౫ గరికిపాటి కుల జలధి ముత్తియమ
కలుగుత నీకు విజయమ - మరి నీకున్ గుడ్డేబయని పల్కెడు
వారిదాసుని స్నేహంబు మరువకుము ॥భళి భళి భళిరా॥

21. బ్రహ్మర్షి రఘుపతి వేంకటరత్నం

కం॥ వర! రఘుపతి వేంకట ర

త్న! రఘ్యగుణ! సాంద్ర పండితవరా! దీనో

ధరణ నిపుణ! బ్రహ్మర్షీ!

ధరలో నీతో నె చెల్లె ధర్మము తండ్రీ. [జనవాణి. ది. 29-5-1939]

22. స్వర్గీయ చంద్రశేఖరశాస్త్రి

సీ॥ ఏదినంబున శోక మెఱుంగని బుధు లెల్ల

కన్నీటి వరదలు గార్చినారు

చీమ బారులవలె శిష్యు లేదినమున

నెండలో బడి పరు వెత్తినారు

గ్రహణ దినము పోల్కి గనుపట్టె నెద్దిన

మఖిల జనస్నాన మతిశయిల్లె

నెద్దినంబున బ్రతు కెల్ల నీపురిలోన

దుర్దినమై యేమి దోచకుండె

నెద్దినంబున మనబడి యేపు దరిగె

నెద్దినంబున గురువుల ముద్దు చెల్లె

నెద్దినంబున శ్రోత్రియం బేపు దొరగె

తద్దినంబా యిది విబుధ విపద్దినంబు.

మ॥ స్మితపూర్వాస్యసరోజ, మన్నత భుజా శ్లిష్టంబు, నాజాను లం

బిత బాహుద్వయ మబ్జ నిర్మల శిరోవేష్టంబు, సత్యామృతాం

చిత వాక్పూర, మఖండ వక్ష, మరుణ స్ఫీతంబు, శిష్యాశి బ్రో

వుత మంచు న్గురు చంద్రశేఖర మహామూర్తిం బ్రశంసించెదన్.

28. శీ॥ శే॥ కిళాంబి రామానుజాచార్యులు

శ్లో॥ పూర్ణ చంద్రాంశ సంభూతం॥ వాసుదేవ నిభం గురుం
కిళాంబి వంశ భరణం॥ రామానుజ మహం భజే॥

గీ॥ వేంకటాద్రి వలన నంకురించెను బడి,
పల్లవించె నరుణ పర్వతమునఁ,
బూచి కాచె జంద్రభూషుచే, రామాను
జన్ముచేతఁ గల్పశాఖ యయ్యె॥

గీ॥ పౌరుష జ్ఞాన కీర్తులఁ బరగ నేని
వానిజీవన మొక్క పూటైనఁ జాలు
నాఁడు శ్రీరామచంద్రుఁడు నేఁడు నీవు
సరి కిళాంబిరామానుజాచార్య వర్య॥

గీ॥ మంచి రూపు, మంచి మాటలు, మంచి ప్ర
వర్తనంబు, మంచి కీర్తి, మంచి
యనుభవంబు, మంచి యాలు బిడ్డలు, మంచి
బ్రతుకు జారఁ గొన్న ప్రాజ్ఞుడీవె॥

కం॥ ఒప్పువు మెప్పున కీవు
న్నప్పు డిప్పుడు తప్పక్షీవె యాచించెదవో
యప్పా దేవగురుండే
చెప్పెడు నీగొప్ప నీకు శిష్యుండగుచున్॥

గీ॥ తప్పనాడు పెఱుంగ వప్పు జేయుపెఱుంగ
వెప్పుడైన లంచ మిడుపెఱుంగవు
అడుగుపెఱుంగ వయ్య అంత గొప్ప కుటుంబ
మెట్టు లుద్ధరించు పెఱిగినావు॥

సీ॥ ధర్మమూర్తి! నీకుఁ దర్పణ తోయము
 భక్తి నేపారు మా బాష్ప ధార
 పరమ పావన! నీకు పార్వణపున్నద్ర
 లకలంకములగు మా త్రికరణములు
 పండితోత్తమ! నీకుఁ బ్రచ్ఛాదనం బచ్చ
 నిజమున కలరు మా నిర్మలాత్మ
 అగ్రజాగ్రణి! నీకు నాబ్ధిక కర్మము
 పరువై న మా సత్ప్రవర్తనంబు

తే॥ గీ॥ డెబ్బదై డేండ్లు బ్రతికినా వబ్బ యుభయ
 తారకంబుగ నీవలె గౌరవంబు
 కాచుకొన శక్య మెవని కిక్కలియుగమున
 సత్కిశాంబి రామానుజాచార్య వర్య!

గీ॥ వన్నె గంపెడు పిల్లల న్గన్న తండ్రి
 కడుపు శోక మెఱుంగని పుడిమి వేల్పు
 ఏ కొఱంతయు లేని యదృష్టశాలి
 సత్కిశాంబి రామానుజాచార్యుఁ డొకఁడె.

గీ॥ అయ్య రామానుజాచార్య యక్కటకట!
 యెగ్గు విజయనగరమున కెంతవచ్చె
 మంచి మర్యాద నడిచి బోధించు నిన్ను
 వంటి బ్రహ్మణ్యు డింక మా కంటఁ బడడు.

గీ॥ డెబ్బదాతేండ్లు బ్రతికినా వబ్బ యుభయ
 తారకంబుగ నీవలె గౌరవంబు
 గాచుకొన శక్య మెవని కలియుగమున
 సాధుచర్య! రామానుజాచార్య వర్య!

24. కీ॥ శే॥ వ్యాసుల జగన్నాథరావు

గీ॥ పవలు రేలు రాధాకృష్ణ - భజన గాంచి
గరిమ నవ విధ భక్తి మా-ర్గముల మించి
నాకమునకు వ్యాసుల జగ-న్నాథుఁ డరిగె
విజయనగర నివాసుఁ డు- ర్వీసురుండు.

మంజరి. నా స్తి వ్యాసుల జగ-న్నాథుని వెనుక
విజయనగరమున - విష్ణుభక్తుండు.

25. శ్రీ వల్లూరు సూర్యనారాయణరావు

స్తో॥ కడగి రెంటాల పెంకట సుబ్బరావు ప్రా
పది బియ్యే బియ్యలైతి వీవు
పార్వతమ్మను ధర్మపత్నితోడన్ గూడి
కొడుకుల స్తూతులఁ బడసినావు
బందరులో న్యాయవాదివై లక్షకు
మించు రూప్యముల గడించినావు
వ్యసనము లెవ్వియు నంటక స్వేచ్ఛతో
హాయిగా డెబ్బదేండ్ల లరినావు
కొనకుఁ గొవ్వూరిలో నెలకొంటి వీవు
సంస్కృతాంధ్రములకు బడి సల్పినావు
పౌరుష జ్ఞాన కీర్తుల బ్రతికినాడ
వార వల్లూరి సూర్యనారాయణుండ!

26. శ్రీ గంటి లక్ష్మన్నాపంతులు

(అంధ్రపత్రిక 6-12-40)

శ్లో॥ న్యాయవాదాగ్రణీః సాధుగ్రామణీ ర్గంటి-లక్ష్మణః
త్రిలింగ దేశే నా స్త్యైవ తాదృశః కోఽపి భాగ్యవాన్.

వస॥ జ్ఞానీ వదాన్యః స్మిత పూర్వ భాషీ
సనాతనా ౭౭చార రతః ప్రసిద్ధః
శ్రీగంటి వంశాం ౭౭బుధి పూర్ణచంద్ర
స్సలక్ష్మణ స్సర్వ జనోపకారీ.

గీ॥ ఈడున న్వాసి నీకు నీ-యింతి కలఁతి
హాయిగా మీరు కన్నవా-రలరఁ చొల్త
నరిగె నీచెల్వ పండుము-తైదు పిదప
వేల్పునగరునకు న్గతు-వేసి తీవు.

గీ॥ మిగులఁ బొడవైన నెమ్మేను-నగవు నోరు
నిండు చూపుల మేల్మి ప-సిండి మెఱుఁగు
గొప్ప తెల్విఁతేటలు కల్పుఁ -గోలుతనము
మెచ్చఁదగు వాఁడు మాగం టి-లచ్చనుండు.

కం॥ తబ్బిబ్బు లాడ నొప్పవు
డబ్బునకై వెలితి పడవు -డాబెఱుఁగవు నీ
వబ్బ లచ్చనుఁడా మే
మబ్బుఁగనని నిన్నువంటి-మగవాఁ డేడి.

నీ॥ ఏ వదాన్యోత్తము నిల్లాలు మిక్కిలి
పెట్టుపోతల పట్లఁ బేరు మించె
ఏ మహాదారుని సామే నలువదేండ్లు
ముత్తైదు క్రొత్తసి బొట్టునుంచె
ఏ మాన్య చరితు పెండ్లాము పల్వర మగ
యాడు బిడ్డలఁ గని హాయి బెంచె
ఏ పురుషాగ్రణి కై పట్టు చిలుకల
కొలికి యంధటిలోన గొప్ప గాంచె

మగఁడు కొడుకులు కూతులు- మనుమ లెల్ల
కూర్మిఁ గొలువగ నెన్నఁడే - కొదువ గొనక.
గంటి లక్ష్మన్న చెలువ ము- క్కంటి ముదిత
యందు పొందుగ డిందె నా-సుందరమ్మ,

27. శ్రీ దండెమురాజు భగవాన్లు పంతులు

ఉ॥ ధన్యులు నిన్నుఁ గన్న తలిదండ్రులు, దండెము రాజు పంశమూ
ర్ధన్యుఁడ, వర్కభక్తుఁడ, పుదార చరిత్రుఁడ, వారువేల స
మ్మాన్య నియోగి భూసుర సమాజ విభుండవు, రాజమాన సా
జన్య పవిత్రమూర్తివి, రసజ్ఞుఁడ వోభగవాన్లు నీవొహా..

28. తత్త్వా శ్రీరంగనాయకులు

శ్లో॥ బ్రహ్మ పాదోద్భవ స్సాధుః తత్త్వా శ్రీరంగనాయకః
ఉన్నతోద్యోగ చతుర శ్చిరం జీయా ద్యధాసుఖమ్॥

కం॥ తొట్టల గాచిన నందుని
కుట్టని చరితామృతంబు- గొనకొని చెవులన్
జుట్టుచుఁ దనివి న్నొవఁడి
తత్త్వా వంశాంబునిధి సు-ధాకరుఁ డొరా.

కం॥ చిటునగవునఁ బను లన్నియు
నుటిది న్జేయించుఁ గ్రింది యుద్యోగులచేఁ
దెలు పెఱిగిన యజమానుఁడు
గుటిగా శ్రీరంగనాయకులు నాయఁ డిదో.

కం॥ పరువంబు లాడ నొల్లఁడు
సరసుండు న్నత్కుటుంబి- చదువరి సుగుణా
కరుఁ డీ తత్త్వాకుల భట
గురుండు శ్రీరంగనాయకులు నాయఁ డిదో.

కం॥ కనఁ బ్రభువుల విశ్వాసము
మనుచుండు స్సంతయైన - మాట పడక వే
తన మభివృద్ధిగఁ బనిగై
కొని కను శ్రీరంగనాయ-కులునాయఁ డహః॥

కం॥ మఱి యేఁబడేండ్లు నీవే
కొంతయు న్లేక యెల్ల కోరిక లలరన్
గఱివేల్పు కరుణ మనుమా
గుఱుతుగ శ్రీరంగనాయ-కులు నాయండా॥

29. శ్రీ ముప్పన సోమరాజు

సీ॥ అడుగ లేదని చెప్ప -దాలస్య మొనరింపఁ
డౌదార్యమున కల-యంగరాజు
న్యాయముగా లక్ష-లార్జించి నిజకుల
కర్మ శూరులఁ బెంచు -ధర్మరాజు
సంగీత సాహిత్య -చతుర విద్వాంసుల
పొత్తెప్పుడు స్తోరు -భోజరాజు
ప్రతిపక్ష మత్త ద్వి-రద మద భేదన
శౌర్య ధైర్య ప్రళ-స్త మృగరాజు
దుండగీడులకు నైప్పు-దోసిరాజు
చేద వెన్నెల పులుఁగుల -నృంచురాజు
కొజ ముప్పన వారిలో -రాజ రాజు
సోయగంబున వలరాజు -సోమరాజు.

30. శ్రీ అవసరాల జగన్నాథరావు పంతులు

గీ॥ అవసరాలాస్వవాయ దు-గ్ధాబ్ధి చంద్రు
డాడి తప్పని మేటి వి-ద్యారసికుఁడు

గొప్పయుద్యోగి దైవభ - క్తుడు నిగర్వి
న్యాయ వర్తనుఁ డీజగ-న్నాధరావు.

31. శ్రీ చుండూరు నారాయణరావు

సీ॥ ఎనలేని తన గొప్ప -తన మేడు నాల్గంత
రవుల గుమ్మటము రేబవలు పెంప
చల్లని చేతుల న్దల్లి పిల్ల న్వలెఁ
గాల్వల గోదారి కౌగిలింప
వేయి తీరుల కూర -గాయల నింపారు
కమ్మతోటలు చవు ల్లుచ్చుచింప
తిని పెట్టఁగల మేటి -తెగువరి తగువరు
లిరుపేదలన్దని-యించిపంప
వన్నెవన్నెల సన్నని -వలువ లల్లు
సులువుగా బేరములు చేసి -కలిమినొల్లు
నెఱి చదువరులకుఁ బసిండి -విరజల్లు
పాడిపంటల పుట్టిల్లు -పాలకొల్లు॥

శ్లో॥ చుండూరు నారాయణార్య -కవి గాయక బాంధవ
వదాన్య మూర్ధన్య మాన్య -త్వం జీవ శరదాం శతమ్॥

గీ॥ ఆహూయ విజయఘంటా
కంకణ మత్యంత సమ్మదేనాదాః
కలిరపి కృతాయతేహా
చుండుర్నారాయణ త్వయా చిత్రమ్॥

సీ॥ కోరు మిచ్చెద నంటి -వొర నీసరి యీవి
కాడు నాకెందున -గాన రాఁడు
నీచూపు చల్లన -నీమాట మెత్తన
నెమకిన నీచేతి -కెముక లేదు

ఎందఱనో తిర్చె - మెత్తిన కానుక
 నీ వొంటి నిడు నగ - కీడురాదు,
 నినుగాంచి పెంచిన - నీ తలిదండ్రుల
 స్వేల్పు ప్రోలున నెల-కొల్పినావు
 నెగడి తొడపుట్టువుల పర్వు - నిల్పినావు
 చాల చుండూరు వంగడ - మేలినావు
 పాలకొల్లున హాయిగా - వంద యేండ్లు
 బ్రతుకుచుండు నారాయణ - రావు నీవు॥

కం॥ ఎగ్గెన్నక యందఱికి

నగ్గున నీపాలకొల్లున న్గడు తెంపున్

దిగ్గున నీవి న్నేర్పిన

జగ్గయ మనుమడవు నీకు - సాటి యిక్కేడి॥

[28-1-34 తేదీన పాలకొల్లులో దాసుగారికి విజయపుంటాకంకణ సమర్పణ సందర్భము]

32. శ్రీ ఇనగంటి బుచ్చితమ్మయ్య

-: స్వరజితి - కాంభోజి - చరణ :-

ప॥ సానిదపమగసా॥ రిసనిపదసా॥ సమగరి॥ గదపమ॥ గనిపధరి ॥సా॥

సామిచెలి గనరా॥ కరుణ గొనరా॥ మగువ ను॥సు రిడుట॥

తగదు సుమి॥

అ॥ పాధానిపాదమపమాపదమగపదగారిసీధమాగాపదరి

కామించి యున్నది రమా పొలతు॥క యినుగంటి బుచ్చితమ్మయ్య
 దొర॥

33. శ్రీ కరిడేహాల శ్రీనివాసరావు

శ్లో॥ కర్డాల శ్రీనివాసేన ముద్రితా పక్షపత్రికా

ప్రసిద్ధా సేతుకీర్తాది భూయా దాచంద్ర తారకమ్,

34. శ్రీ పాలంకి సూర్యనారాయణ

శ్లో॥ సర్వ సంపద్యుతః సాధ్వీ భర్తామృతకరః సుధీః
ద్వితోవదాన్యః పాలంకి సూర్యనారాయణో భిషక్.

35. విజయనగరము సబ్ కలెక్టర్ మెహర్

శ్లో॥ ముహు రహరహ రిహ మెహర
మృహోన్నతం జనహితం దయా సహితమ్
పాలక బహూకృతం గుణ
మహితం పాయా దహో మహాదేవః.

36. బి. రాఘవేంద్రరాజు

గీ॥ వితరణంబున సంగీత విద్యయందు
రామభక్తిని భోగ సామ్రాజ్యములను
మిక్కిలి రసజ్ఞతన్ నిన్ను మించ నేర
డెవ్వడై నను బి. రాఘవేంద్ర రాజు

37. శ్రీ జుజ్జవరపు బ్రహ్మన్న

శ్లో॥ సమస్త విభవోపేతో విష్ణు భాగవతాగ్రణీః
దాతా భోక్తా జుజ్జవర్పు బ్రహ్మన్నః స్యా చ్చిరం సుఖి॥

38. విజయనగరం శ్రీ పేర్లన తెయ్యసెట్టి

గీ॥ ధర్మ మార్గము నప్పక - ధనము గూర్చి
అగ్రహారము లొనరించి - యఖిల సంప
దలను మించు పేర్ల సత్తయకు సాటి
గౌర వైశ్యులయందునఁ - గాన రాదు.

39. గజపతి నగరము శ్రీ పొట్టా అచ్చయ్యసెట్టి

క॥ పెట్టె నేబ్బదల కన్నము
పుట్టెడు బలగమున సకల - భోగములకడన్
ముట్టెన్ వైశ్యుల లోపలఁ
బొట్టా యచ్చన్నవంటి పురుషుం డేడి.

40. శ్రీ చిన్నారావు

గీ॥ అన్నవరపు సత్రమందు ధర్మము గాయ
ధర్మవరపు వేల్పు చాటులేయ
నీవె దగుదు పసిడి నెమ్మికి దలపోయ
చెలుల మేలు వ్రాయ జిన్నరాయ

41. నాయక ప్రశంస

ఆ॥పె॥ కోడె రామమూర్తి - గొప్ప బలాధ్యుడు
రామదాసు నాయ్దు - రణ చతురుడు
జనులఁ గాచు పైన - సన్యాసినాయుడు
హనుమ మల్లనాయఁ - డమితదాత.

42. వివిధవ్యక్తులు

గీ॥ ఘనులు సోమంచి భీమశం - కరుడు, కొమ్ము
రెడ్డి మూర్తియు, జాగంటి - త్రిపురసుంద
రయ్య, బాదమువేంకట - రత్నగుప్త,
పైడ వేంకట చలపతి, - బసివిరెడ్డి.

43. శ్రీ సొలసా వెంకటరామయ్య

పిలిపించెన్ నన్ను వణి.

క్కుల మణి సజ్జనవిధేయ గుణనిధి పాల్కోల్

సాలసా వెంకట రామయ

కలుముల చెలి మగని పెండ్లి కత లాలింపన్.

44. శ్రీ జూపూడి వెంకన్న

గీ॥ మేనరికము వావి-మిసమిస నూనూగు
ప్రాయము కులగుణ-వై భవములు
సుబ్బమాంబ మఱియు-జుప్పుడివెంకన్న
యలరుచుండ్రు కొత్త-యాలుమగలు.

45. శ్రీ జూపూడి సుబ్బన్న

సీ॥ కన్యావరణ వేళ ఘన సదస్యము తఱి
ద్విజలకుం దగిన సత్కృతు లొనర్చి
ఐదు దినంబు లహర్దివముం బేద
సాదల కన్నవ-స్త్రము లొసరి
అబాల గోపాల మందఱానందము
దవుల నూరేగు నుత్సవము సల్పి
ప్రియ బంధు మిత్రులం బిన్న పెద్దల నెల్ల
నర్హముగా గడు నాదరించి

అగ్రజుడు పెండ్లికొడుకున కాకివీడు
నందు నెలకొన్న గౌరవైశ్య ప్రభుండు
శక్తికొలది ధర్మము కొనసాగ నిచ్చి
పేరు జుప్పుడి సుబ్బన్న జారఁ గొనియె. 19 - 20 - 25.

VI విద్యుత్ప్రశంసా స్తవకము

1. శ్రీ శ్రీపాద కృష్ణమూర్తి శ్రీ అకొండి వ్యాసమూర్తి

గీ॥ ఆంధ్రమున భారతంబుల - నాచరించి
కీర్తిఁ గైకొందు శ్రీపాద - కృష్ణమూర్తి
పండితాగ్రణి యాకొండి వ్యాసమూర్తి
వారి సాహస మేమనవచ్చు నొర!

2. తంగుటూరు శ్రీరాములు

గీ॥ ఆంగ్ల భాషను సుకవిత్వ మాచరించు
వ్యసనరహితుండు, సూన్యతవాక్కు, విమల
హృదయుండు, పరోపకారి, పాపదమనుండు
తంగుటూరి శ్రీరాము లెంతయు ఘనుండు.

3. శ్రీ ఓరుగంటి రామారావు

చెండు॥ మా యోగుగంటి రామారావు తెలుఁగు
పెరుమాళ్ళ పాట యొప్పిద మలరించు.

4. శ్రీ బంకపల్లి బాలకృష్ణదాసు

ఆ॥వ॥ నీకు విజయవాడ - నెలపు నీ వేలుపు
స్వర్ణ దుర్గ భాగవతుండ వీవు
నిన్ను వంటి దాత నెమరిన నేఁడిటు
బళిర బంకపల్లి బాలకృష్ణ॥

5. శ్రీ మద్ది రంగనాయకులు

ఉ॥ వాసిగ యక్షగానముల-భక్తిరసం బలరారఁ బెక్కులన్
తేసి యశంబుఁగన్న సర-సీజభవాంఘ్రిజవర్య సద్గుణో

“తొండమెత్తిన మత్తకుండాలి మారము
గ్గినపండ్లు నెమరువేసినది నేడు.” —యస్వీ.

Blank Page

భాసితు రంగనాయకులు-వాసుని మద్దికులాబ్ధిచంద్రునిన్
శ్రీసుడతీమణివిభుఁడు-శ్రేష్ఠము లెప్పు డొసంగికావుతన్.

6. శ్రీ గోరు వీరభద్రదాను

గీ॥ నాదు శిష్యోపశిష్యుఁడై నా రచించు
హరికథల నెల్ల నేర్చి సభ్యాళి మెచ్చ
నాట పాట మాటలఁ గడు నారితేరి
దొడ్డ పేర్గోరు వీరభద్రుండు కొనెడు॥

7. శ్రీ కొమ్మూరి బాలబ్రహ్మానందదాసు

శ్లో॥ శ్రీపాద కృష్ణమూర్తేః కలాప్రపూర్ణ కవినార్వభామస్య
శిష్యో మహామహాపాథ్యాయస్యానందనామకః జీయాత్.

గీ॥ ఇంపుగా శ్రీహరికథపిన్నింపఁ గలుగు
చలువుమై నాంధ్రకవనంబు చెప్పఁదగును
నతము కొమ్మూరు వంశాబ్ధి చంద్రుఁడలరు
వాసి బాలబ్రహ్మానంద దాసుఁ డితడు.

8. నాటి హరికథక శ్రేష్ఠులు

గీ॥ హరికథకుఁ గుప్పసామినాయుండు, నాది
భొట్ల నారాయణుండు, చేబ్రో లెఱకయ
వాజపేయ సుబ్బయ్యయు బాలకృష్ణ
దాసు నేమానివరహాళు తగిన వారు.

9. శ్రీ బుట్టా శేషగిరిరావు

కం॥ బుట్టగల వారి లోపల
బుట్టా శేషగిరిరావు - ముఖ్యుఁ డతఁడబుల్

బట్టిన దివి కేగంగాఁ

గుట్టలకు న్నవుల కూతకోల యిక్కేదీ!

కం॥ పరువగు బుట్టా శేషగి

రిరావు తగు నాటక మొనరిచె బుధు లలరన్

మరి యేడి యిట్టి కవీ

శ్వరుండు సముచిత పదార్థ భావజ్ఞుడిలన్.

గీ॥ తెలుగునాడునకు న్నొప్ప - దెచ్చినాఁడు

మంచి చదువరి యను పేరు - గాంచినాఁడు

విజయనగర ప్రభుల పేర్ని పెంచినాఁడు

సాటిగానని బుట్టా శేషగిరిరావు.

10. శ్రీ వావిళ్ళ వేంకటేశ్వరశాస్త్రి

శ్లో॥ వేంకటేశ్వర శాస్త్రితు శ్రీరామస్వామి శాస్త్రిణః

వావిళ్ళ వంశక్షిరాద్ధి రాకాపూర్ణ సుధాకరః॥

శ్లో॥ వస్త్రేణ వపుషా వాచా విద్యయా వినయేనతే

కోపి నస్యాత్ సమా త్యంతం వేంకటేశ్వరశాస్త్రిణః

11. శ్రీ రుద్రాభట్ల రామశాస్త్రి

శ్లో॥ పండితగ్రామణీ రుద్రా

భట్టాగ్రజ కులాగ్రణీ

సహస్రమాస జీవీ శ్రీ

రామశాస్త్రి దివంగతః

గీ॥ అడుగ నిక్కమె మెత్తగా - నుడివినాఁడు

మంచియే తీసికొని హెచ్చరించినాఁడు

చట్లఁ దనుమించు చదువర్ల సలిపినాడు

బ్రతికినా డెనుబది యేండ్లు - రామశాస్త్రి.

12. శ్రీ దంటు సుబ్బావధాని

శ్లో॥ శ్రీ దంటు సుబ్బావధానీ వాగ్మీవైదికసత్తమః
కవి ర్వదాన్యః సర్వశ శ్చతుర్భాషావిశారదః.

గీ॥ వాసికెక్కిన చదువుల - పంటచేని
యుల్కు కుల్కుల తీయని - పల్కుతేని
ఎఱుఁగుఁ దెవులులకు న్మందు - లెన్నియేని
యే వెఱపు లేని దంటు సుబ్బావధాని.

శ్లో॥ వైదికాచార సంపన్నః సర్వ విద్యాధురంధరః
స్వర్గస్థః సుబ్బావధానీ దంటు వంశాభిచంద్రమాః

గీ॥ తెలుఁగునాడునకు న్వాసి - తెచ్చినాఁడు
మంచి చదువరి యను పేరు - గాంచినాఁడు
వబదవ యేటఁ బెంద్రోవ - కేగినాఁడు
మేవడి న్బాని దంటు సుబ్బావధాని.

13. శ్రీ వెదురుమూడి రామారావు

శ్లో॥ త్రైలింగ సంస్కృతాంగ్లేయ పార్శ్వ భాషా విశారదః
న్యాయవాదీ వెదుర్మూడి రామారావ వైష్ణవోత్తమః

మంజరి॥ గొప్పగాఁ గొడుకులు - కూతు లింపలర
మనుమలు, మునిమనుమలు కొనసాఁగ
నిండు చదువరులు - నిన్ను గొండాద
మాయమైనావ రామారావ యయ్యో!

14. నగర్కొయిల్ డాక్టరు

శ్లో॥ పియానో వాదనచణా
వీణావాద్య విచక్షణా!

ప్రాచీనార్వాచీన గాన
సమానేయంసరస్వతీ॥

15. శ్రీ తిమ్మరాడ్వేంకట శివరావు

గీ॥ పేద విద్యార్థులకు బడి వేతనములు
శాశ్వతముగఁ బలుపుర కొసంగినాఁడు
సంస్కృతాంధ్రాంగ్లభాషా విశారదుండు
తవరయా తిమ్మరాడ్వేంకట శివరావు.

16. శ్రీ వల్లూరి జగన్నాథరావు

గీ॥ వితత సంగీత సాహిత్య - చతురతయును
ఘనతరోద్యోగ మఖిలసౌఖ్యములఁ గాంచి
ఆంధ్రశారీరకగ్రంథ - మాచరించె
నవ్యకీర్తి వల్లూర్ జగన్నాథరావు.

17. తిరువళ్ళూరు రాజాయిపాట

గీ॥ జలుగు రతనాలపేట పూచెండులాట
క్రొంచవుల యూట అమృతంబు కొలను మోట
వలపు ముద్దులమూట పువ్విల్తువేట
హాయి నొడవోయు తేట రాజాయిపాట.

18. శ్రీ పంతుల లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి ధ్వన్యాలోకము

శ్లో॥ త్రిలింగ భాషయా ధ్వన్యాలోక మన్వవదీ దయమ్
పన్తులాన్వయ రాకేన్దు ర్లక్ష్మీనారాయణః కవిః॥

గీ॥ నాటు తెలుఁగున వేలుపు మాట గుట్టు
తేలుపఁజాలిన చదువరి కలుగు టగుడు;

ఈ నుదుల కూరుపరి పిన్నయైన గాని
చెద్దపని చేసే మిక్కిలి పేరుపొందు॥

19. శ్రీ కానుకు ర్తి లక్ష్మీనరసింగరావు పంతులు

సీ॥ తంత్రి వాయించు సుధారస మొల్క నెం

తేనిఁ బ్రసంగించుఁ దేనెచిల్క

నలువారఁగా వ్రాయు నాల్గైదు భాషలఁ

బరుల కెల్ల పుడువశ్యతులు చేయు

ఆగర్భశ్రీమంతుఁడై విరాజిల్లు స

త్సంగతికి న్నడు సంతసిల్లు

ఆత్మలాభము మాని యధిపుల సేవించు

మఱిమఱి రామనామము జపించు

విజయరామ మహారాజ గజపతీంద్రుఁ

గరముఁ బ్రోత్సహ మొనరించి గానపాఠ

శాల స్థాపింపఁజాలిన సకలరసిక

శేఖరుఁడు కానుకు ర్తి నర్సింగరావు.

సీ॥ చల్లని కుత్తుక స్వరసంబుగాఁ బాడు

నింపుగాఁ దంత్రి వాయింపఁ గలఁడు

హితమిత మృదుభాషి - యెవరికి న్నొంగఁ దా

గర్భశ్రీమంతుఁడు - గర్వికాఁడు

ఇంగ్లీషు హిందీ తెలుంగుల భాణ శ్రీ

రామకోటి వ్రాయు - ధీమహితుఁడు

రమణీయమూర్తి పరద్రవ్య మెఱుంగఁడు

రసికుఁడు బంధుమిత్రపరవశుఁడు

కానుకు ర్తి వంశాబ్ధి రా కావిధుండు

చెల్లి పోయె లక్ష్మీనరసింగరావు

అటువదారేండ్లు బ్రతికి బుధాళి పొగడ-
ఇచ్చకములాడ నొల్ల డా బుచ్చిబాబు.

20. శ్రీ ఎనమండ నారాయణమూర్తి పంతులు

సీ॥ ఆంధ్రాంగ్ల భాషల నధికసాండిత్యము
మధుర ప్రబంధ నిర్మాణశక్తి
ముత్తయములవంటి పుత్రుల గూఁతుళ్ళు
బలుపురఁ గన్న యశావనధనమ్ము
హితమిత వాక్కులు హృద్యమా వేష మ్ము
దారత్వము పరోపకారబుద్ధి
ప్రభువుల యెడల నపారవిశ్వాసము
మచ్చ సుమంతము లేని మంచినడత

వెలయ గానకవిత్వాభివృద్ధి చేయ
శ్రీ విజయరామ గజపతి భూవిభుఁ బురి
కొలిపి యెంతయుఁ గవిగాయకులకు గార
ము నెనమండ నారాయణమూర్తి కూర్పు.

21. శ్రీ కోడుగంటి రామదాసు పంతులు

మంజరి॥ రామ జోగారావు ప్రథమ పుత్రుండు
కోడుగంట్యస్వయ కువలయేశుండు
గొప్ప భారద్వాజ గోత్రోద్భవుండు
దైవభక్తుఁడు రామదాసనాముండు
వైణికాగ్రణి హాయి బ్రతుకు నూరేండ్లు.

22. శ్రీ పసుమర్తి యజ్ఞనారాయణ శాస్త్రి

మంజరి॥ బందరుపురవాసి - పసుమర్తివంశ
బలధి చంద్రుండు కాశ్యపసగోత్రుండు

వెలనాటి వైదిక-విప్రుడు సూర్య
నారాయణుడు జన్మబ్రహ్మచారి
యనఘుడు యజ్ఞనారాయణశాస్త్రి
సర్వకళావేది - జగదుపకారి
శివభాగవతుడు వాసిగఁ బ్రచురించు
వరచిత్రకళ స్థిరప్రఖ్యాతి నలరు.

(7-8-89)

23. శ్రీ ముడుంబ నరసింహాచార్యులు

గీ॥ అఖిల లోకోపకారార్థమై రచించె
గావ్యములఁ బెక్కులన్ మతగ్రంథములను
కవిశిఖామణి వైష్ణవగ్రామణి నర
సింహుఁడు ముడుంబ వంశాబ్ధి శీతకరుఁడు.

24. శ్రీ కొంపెర్ల సుబ్బారాయ శాస్త్రి

గీ॥ సకల సిద్ధాంతముల బృహస్పతిసముండు,
సంస్కృతాంధ్ర భాషా విచక్షణుఁడు, రసిక
శేఖరుండు, వదాన్యుండు, శిష్టవిప్ర
నాయకుండు కొంపెర్ల సుబ్బారాయశాస్త్రి.

25. శ్రీ పరవస్తు రంగాచార్యులు శ్రీ బులుసు పాపయ్య శాస్త్రి

గీ॥ జగతిఁ బరవస్తు రంగయాచారి వంటి
బహుముఖప్రజ్ఞ గలిగిన పండితుండు
బులుసు పాపయ్యశాస్త్రినిఁ - బోలినట్టి
నిఖిలవేదార్థవక్త జన్మించఁబోఁడు.

26. తిరుపతి వెంకట కవులు

గీ॥ ఉభయభాషా కవులలో సమున్నతిఁ గని
సకల రాజసభల యందు జయముగాంచి

శతవధానంబు సల్పు పండితులులేరు
భళిర తిరుపతి వేంకటేశ్వరులు దక్క

27. మహామహోపాధ్యాయ-శ్రీ క్రొక్కొండ వెంకటరత్న శర్మ
తరువోజి|| అలరె మహామహోపాధ్యాయుఁ డౌచు నాంధ్రభాషా పండి
తావతంసుండు! సలలిత వాక్సునాసార సంప్రీత సకల సజ్జన
సభాచయుఁడు క్రొక్కొండకుల పయఃపాథోధి కువలయేశుండు
కోమలహృదయుఁ డకుటిలవర్తనుఁడు! కలుషదూరుండు
శంకరమతశాలి కవికుంజరుండు వేంకటరత్నశర్మ.

గీ|| సాంఖ్య శాస్త్రంబు చేతను సర్వశబ్ద
వితతి నోంకారమయము గావించినాడ
వే మహామహోపాధ్యాయ! విబుధగేయ!
ప్రచురసత్కర్మ! క్రొక్కొండ! శర్మశర్మ

28. మహామహోపాధ్యాయ శ్రీ తాతా సుబ్బారాయ శాస్త్రి

(పట్టిపూర్తి సమ్మాన సభ)

మంజరి|| తెఱగంట్ల నుడి తీరు - తెలిసి తెల్పుటకుఁ
దగువాఁడ వీవె తా - తా సుబ్బారాయ
హాయిగా నిక నెన్ని - దై దేండ్లు మనుము
పేరూరి యరవల - పెంపు నిలుపుము
నీ వంటి చదువరి - నేలయం దరుదు
పాటులకన్నాక - *వహితోడునీడ!
దొరల మెప్పించు పం - తుల మేటి వీవు
వేలుపునుడి బడి వెన్నెలగాయ
నెలనవ్వున నైప్పె - డే చదువైన
కన్నట్టెదవు పైకి - గఱకుగాఁ గాని

* వహి = పుష్కమ.

జాలిగుండెవు నీకు - నాటి యెవండు
చిన్నలకు న్నంది - సెబ లెటింగి
వెరవు మప్పుటకు నీ - వే యాటపట్టు
నాకన్న చిన్న వ - న్నానిన్ను బొగడి
నాటుమాటలు మఱి - నా నోట నూర
నాటపాటలమేటి - నగుచు దీవింతు.

29. శ్రీ ఆర్యసోమయాజుల పార్వతీశ్వరావధానులు

శ్లో॥ ఆర్యసోమయాజవంశ! భరవ్యాజగోత్రజాత!
పార్వతీశ్వరాభిధాన! యజుర్వేదవిద్యరేణ్య!

కం॥ నడువడి దిద్దు పనులఁ దగు
*మిడియల చదుపరులలోన మేటి, నుడువు త
ప్పడిదిగొ మావాడియ్యెడఁ
గడుఁ బొగడిటు గొనుట మాకుఁ గన్పండువుగా.

కం॥ తొలిమినుకులు దిన్నఁగఁ బం
తులు చెప్పినయట్లు పలికి దొడ్డచదువరుల్
సలిపిరి మే లిప్పటి వా
రలు నాలుక మెదసలేని వ్రాయసకాండ్రే.

30. వివిధ విద్యారంగ ప్రసిద్ధులు

సీ॥ గంట నీతన నీల - కంఠావధాని ప్ర
ముఖులు నిగమశాస్త్రములకు ఘనులు
ముఖ్యులు జ్యోతిషం - బున దండిభట్ల రా
ముండును బిడపర్తి మూర్తిశాస్త్రి,
నాయకు ల్వైద్యము-సన్ మండలీక వెం
కన్న మంగయ్యనాయఁడును మిగుల

* మిడియ - వేదశాస్త్రము.

న్యాయవేదాంతము-అందాదిభట్ల మూ
 ర్తియును గూరెళ్ళ సూరియు నధికులు
 వ్యాకరణమున నోరి బ్ర-హ్మణ్యశాస్త్రి
 పేరి వెంకటశాస్త్రియుం-బెద్దవారు
 పేర్కొనిరి స్మృతుల న్నడి-వింటి రామ
 తోగిశాస్త్రియుఁ జిరపూరి-సోమయాజి.

గీ॥ ఆంగ్లభాషఁ గిళంబి రా-మానుజుండు
 సంస్కృతము తాత సుబ్రహ్మ-య-శాస్త్రి విజయ
 నగరమున నేర్పి బడులలో-నన్ గురువుల
 గురువులై గొప్ప ప్రఖ్యాతి-గొనుచునుండ్రు,

సీ॥ ఉద్యోగులై పండితోత్తము లగు వారు
 పంతుల శ్రీరామ-పండితుఁడు, జ
 యంతి రామయ్య, జం-ద్యాల గౌరీనాథ
 శాస్త్రి, హర్నాగభూషణుఁడు, గిడ్డు
 రామమూర్తియును, గు-ర్జాడ యప్పారావు,
 వావిలాలా వాసుదేవశాస్త్రి,
 అత్మకూరి నృసింహ-యజ్ఞ, ధర్మవరపు
 కృష్ణమాచారి. కూరెళ్ళ సుబ్బ
 రాయగుప్తయు, దాసు శ్రీ-రామకవియు,
 మచ్చ వెంకటకవియును, -మండ సూరి.
 దేవగుప్త నన్యాసి, నా-దెళ్లపురుష
 మణియును, జల్లెపలి హను-మంతరావు.

సీ॥ సంస్కృతాంధ్రములం దసములు శ్రీ రామకృ
 ష్ణకవులు శతవధానకరులు శివ
 రామచిదంబరుల్ శ్రీ మండపాక పా
 ర్యతుఁడు మల్లాది యచ్యుతుఁడు పంక్తు

బ్రహ్మయ్య యాకొండి - వ్యాసమూర్తియుఁ దెలుం
గందు శ్రీ మంత్రప్రగడ భుజంగ
రావు, వడ్డాది సుబ్రహ్మణ్యుడు, పాన్లంటి,
చెట్టి, చిలకమర్తి సింహులు, లాది
పూడి సోమనాథుడు, బేతపూడి సుభగ
వానుఁ డాచంట శర్మ, త్రిప్రాన తమన
రాయకవి, మామిడన్న భద్రమ్మ, బుట్టి
సూరమయ్యను, గుండచ్చెమ్మ నారులందు.

సీ॥ న్యాయవాదులొన నాయకుల్ మారెళ్ళ
చలపతియున్ బుట్టి శంకరుండు
కూరెళ్ళ వెంకన్న గుండాల చంద్రుఁ డా
కెళ్ళ సూరయ బజ్జెళ్ళి సూర్య
నారాయణుడు బయ్య నరసింహ చల్ల పే
రయ్యయు సోమంచి శ్యామలుండు
గంట సుబ్రహ్మణ్య లక్ష్మన్నలు పేరి నా
రాయణమూర్తి పురాణ వెంక

టప్పయ్య మండ సూర్యసారాయణుండు
ఓరుగంటి సుబ్రహ్మణ్య వల్లూరి సూరి
దాసు మాధవరావు దుర్వాసమూర్తి
చదలవాడ్డోపి మోచర్ల చంద్రరావు.

V దేశ ప్రశంసా స్తబకము

౧

మనదేశము మననీమ

1. భరతమాత

సీ॥ సరిగ మాపని ధర్మము - జరిపి మమ్ము
గరుణ నేలుము భారతీ - భరతమాత
భారతీయుల కెల్ల నీ - ప్రాపుదక్క
కలుగునా వేఱు శరణ మో - కన్నతల్లి.

కం॥ సరిగ మని సరిసరిగ మా -
పరిదానము* లుంచుకొనెడు - స్వాతంత్ర్యముతో
దిరిగించు మమ్ముఁ గావ్వేం
దిర భారతి మేము భార - తీయులమమ్మా.

[మదరాసు సంగీతసభలో చదివినవి]

2. భరతవర్షము

(ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామా నంతరము)

సీ॥ ప్రతివ స్తువు న్నాల్లు - వంతులు ధరమోచ్చె
నెంతటి దుర్దశ - యిప్పువచ్చె
సంగ్రామమునకునై - సకలధనము చెల్లె
భటనికరము పరం - పదమువెళ్ళె
వర్ణములకుఁ బర - స్పర కలహముమించె
బ్రాచీన మర్యాద - లంతరించె
కఱవు, వింతలెవుఁబు - మఱిమఱి కొనసాఁగె
బ్రజలకెల్ల న్నాస్వర్థ - పరతరేగె

* పరిదానము = వస్తు వివిషయము.

డంబ మేపారె, దుష్టభో - గంబు మోతె
ధర్మము నశించె, స్త్రీస్వతం - త్రతలభించె
ఆ స్తికత యద్గువట్టె స-త్యమ్ము గిట్టె
కర్మభూమికి శని గూడె - జ్ఞానమూడె.

వారిణి॥ ప్రబల రిపుసంగ్రామాత్ తామా న్ముహూర్విషమబ్ధరా
దననసర వేమాలంకారాన్నిరుద్ధ వణిగ్జనాత్
బహుకులమతాన్యోన్య ద్వేషాద్విదానాశితవై భవా
దవతు సపునర్జ్జార్జిక రామవనిం విజయోన్నతః॥

గీతి॥ దుర్గమ దేశాన్గత్వా ౭ కుర్వన్ భవదాజ్ఞయా మహాయుద్ధమ్
భారత వర్ష భటా, స్తాం స్తోమయ, ద త్వే ప్సితం బ్రిటిష్ రాజ॥

సీ॥ భారతవర్ష మ - హారాజపుత్రు లు
సుటుఁగోలు పడిరి నీ - కొరకుఁబోరి
కర్మావనీ భట - కాంతలు నీకయి
బహుఘోర వైధవ్య - పాత్రలైరి
పుణ్యభూమి న్దన - మున్ధాన్యములు నిన్ను
బట్టి బొత్తిగనిట్లు - వట్టిపోయె
ఆసేతు శీతన - గాంచిత ప్రజలెల్ల
నీ చెప్పుసేతల - నిరుగు చుందు
రింత విశ్వాసమున నిన్ను - నెప్పుగొల్చు
హిందుదేశ నివాసుల - కీ వభీష్ట
పదవులందిచ్చి వేగఁగా - పాడఁదగవు
కరము మే లెఱింగిన బ్రిటిష్ - దొరతనంబు

3. బ్రిటిష్ పరిపాలన

హావగాళ - శకురప్ర

ప॥ బ్రిటిష్ పరిపాలనంబు వింతలు-

నిన్ను పెద్ద మర్యాద లేక పెంచుచుండె వంతలు

అ॥ కట! మారె మంచిపొంతలు-

కొఱగాని జాతివాని గోలు లవెంతలు

చ॥ ఏల చెప్పవలయు నేటి ముడుకులు

రచ్చ కెక్కు చుందురు కన్ననాకొడుకులు

తాళగలవ దగినవారి ముడుకులు-

తలదాకనలసె సిగ్గువలన ముడుకులు ॥బి॥

4. తెలుఁగు సీమ

సీ॥ పాడిపంటల నెల్ల నాడుల న్నించిన

దనయము మన మంచి తెలుఁగుసీమ

కలిమికి నలువనెచ్చెలి కున్నిపట్టు ని

చ్చలు మన పుట్టిన తెలుఁగుసీమ

వేయేండ్లదురులేక రాయలు మొదలు జేం

డ్లలరిన మన మేటి తెలుఁగుసీమ

తిక్కన పోతన్న తిమ్మన్న పెద్దన్న

వెలసిన మన గొప్ప తెలుఁగుసీమ

చెలఁగు నన్నియిమ్ముల మన తెలుఁగుసీమ

చెలఁగు పెద్దయేలుల మన తెలుఁగుసీమ

తనరు పొడవుగుడుల మన తెలుఁగుసీమ

పొనరు వేల్పుకొండల మన తెలుఁగుసీమ.

తరువోజ:

నలుతెఱంగుల తెన్ను నలువుగా నింట నంగక పల్కు జాణలు

తొలికమ్మ

వెలనాడు తెలగాణ్య వేగిన్నా డాబువేలవారు న్నీలవేలుపు లందు

పెలుచఁగా పల్నాడు పెనుముర్తి నాడు వింత క్షరణకమ్మ

వేపారులెల్ల

లలిఁ గోనసీమ యలరు తోఁట దిమిల లంకలలోన మెలంగు
ద్రావిడులు.

క॥ మానిసు లనందగిన ప్రజ
లీనేల దైనుఁగువారలే, యేమనఁ దె
ల్లే * నేఁబల్ల నుడులలో
గాన న్నాటలకొలంది గారవమబ్బున్

మ॥ తెలుఁగు న్నన్నడ మప్పచెల్లె లటు లెంతే కై తలు న్నాతలున్
పలుకు ల్నడ్వడు లెల్ల వంటకములు న్నాటాటలు న్నొగ్గులున్
తలఁపు ల్పెయ్యులు నించుమించు వలకేల్దాచేయి చందంబుగా
వెలయు న్లాని విలాతియేలుబడికి న్వేరొటయే మేలగున్.
తెలుఁగుపలుకుచేను-వలనుగాఁ బెఱుగదు
వేల్పునుడువు కలుపుఁబెఱుకకున్న
తెలుఁగుసీమ కేల్బడిల వేఱు కాదేని
దెలుఁగువారి బ్రతుకు-తిన్నఁబడదు.

చ॥ తురితపు దాడపాట, కడు దుందుడు కెంగిలి నంగిమాట, యే
కురవలనైన నా స్తి సమకూర్చు కొననబ్బడు పీకులాట, పై
దొర కెటులేని లంచమిడి దొంగిలు బల్తలపాటుపీట పొ
ర్పొరి వెలిపుచ్చు నా యటవమోట సయించునె తెల్లుపేరిమిన్.

ఉ॥ ప్రేముడియొప్పు నొండొరుల పేరున కోరిచి తెల్లువార లెం
తే మరియాద నొక్కటయి తెన్నునిలాటికి వేఱె యేల్బడిన్
నేమముతో గడించుకొని నేర్పున నెగ్గెడు కల్మిబల్ములన్
వేమఱుఁ గల్గఁజేసి వడిఁబెంచు వెలుంగులతేడు నిచ్చులున్.

ళా॥ వాకున్వీరనఁబోక తెల్లనడు నవ్వారెల్ల నొండొర్మికన్
మేరన్మీఱక రచ్చలెక్కి తమనఁజేమ్మ వేఱుగా నేల్బడిన్

* నేట=దృఢమైనది, ఋజువైనది.

దాతే యొడ్డలమాడ్కిఁ జేసికొనఁ బంతరబూనిన న్దప్ప కా
సీరాముండు బితాన సాయపడి లచ్చి న్నెచ్చి యిచ్చున్లుఁడి.

మ॥కో॥ పట్టుపట్టి తెనుంగువారలు బానిసీండ్లు గాక యా
వట్టిపోకిరి పంద తైర్వడపాండ నమ్మక నేర్పుతో
నెట్టులేనియు దెల్లుసీమల యేబ్బడి న్మన చేతిలోఁ
బెట్టుకొంటకుఁ బూనుకొందము వేల్పు సాయముచేయుతన్.

5. త్రిలింగదేశ ప్రశంసా

- శ్లో॥ త్రిలింగదేశభాషైవ పరుషాక్షరవర్జితా
విస్పష్టా సర్వసులభా స్వతంత్రా సార్వతాకికా॥
- శ్లో॥ త్రిలింగభాషైవాస్మాకం నాంధ్రభాషా కదాచన
వయం ప్రమాదతోహ్యంధ్రా ఇత్యాఖ్యాతా న సంశయః॥
- శ్లో॥ వేదబాహ్య ద్రావిడా అ ప్యాంధ్రాస్తే మ్లేచ్ఛజాతయః
రామేశ్వరప్రాంతజనా స్తస్మాదాంధ్రాః కథం వయమ్॥
- శ్లో॥ సమశీతోష్ణస్థిత్యా సంతతధనధాన్యభోగసంపత్త్యా
విద్యావినయవిభూత్యా త్రిలింగదేశ శ్చకాస్త్రివిఖ్యాత్యా॥
- శ్లో॥ తృణకాష్ఠజలసమృద్ధః సంతతపావనకులీన పరిశుద్ధః
శిష్టాచారనిబద్ధః త్రిలింగదేశః ప్రసిద్ధకవివృద్ధః॥
- శ్లో॥ త్రిలింగదేశ వాస్తవ్యః స్వతంత్రః సూన్యతవ్రతః
దానధర్మదయావీరః సర్వతోముఖపండితః॥
- శ్లో॥ స్వాపజ్ఞాశ్చతకావ్యః స్వతంత్రనిష్కలుషజీవనః ఖ్యాతః
నిత్యధయాంతఃకరణః స్త్రిలింగదేశోద్భవః సురూపాధ్యః॥
- శ్లో॥ శ్రీశైల కాలహస్తి ద్రాక్షారామ త్రిలింగదేశోయం
భాషాత్ర సమాజసిద్ధా విభాతి శశ్వదపి లోకమాతేవ॥

శ్లో॥ త్రిలింగభూరేవ భూమిః | త్రిలింగనరవవనా
త్రిలింగభాషైవభాషా నాత్ర కార్యావిచారణా॥

....

గీ॥ తెలుఁగు మాటాడువారలు - తెలుఁగువారు
కాని చెడుగులౌ నాంధ్రులు - కారు కనుక
ఆంధ్రరాష్ట్రము మాది మే-మాంధ్రుల మని
చెప్పుకొనరా దిక్క నైలు-సీమవారు॥ [ఆంధ్రపత్రిక 28-11-1941]

6. ఆంధ్రుల కర్తవ్యము

గీ॥ రెండునాల్కల తైర్వడదిండ్ల సమ్మ
వలదు తెలుఁగు మాటాడెడు వారమెల్ల
కడువడిన్ దెన్గుసీమ యేల్బడి నునకయి
నుంచుకొని యెనలేని పేర్గాంచవలయు.

అ॥వ॥ పూటకూళ్లు, చొడపాట, యెంగిలిమడి
మప్పి చెఱచినారు మన కరవలు
ఇంకమీఁదనైన నేమగ కీ మన
తెలుఁగుతల్లి పరువు నిలుపవలయు. [జనవాణి-తేది 1-9-1988]

7. ఎన్నందగు తెలుఁగువారు

గీ॥ భరతవర్షము శ్రేష్ఠ మీ-ధరణిమీద
ఆంధ్రదేశము గడుతెస్స-యందులోన
మఱియు మేలు గోదావరీ-మండలము
నాణెము సలిపె వాయువు-రాణ మిట్లు.

గీ॥ తెలుఁగుదేశమునం బుట్టి-తెనుఁగు సహజ
ముఁగ బలుకు జగదుపకారు-ల గడియింతు

సరిగ నా యెఱిగినయంత-వఱకు గొప్ప
వారిచరిత మరయ మేలు-వచ్చు గనుక.

గీ॥ తెనుఁగుదేశమునందు నేఁ దెలుపకున్న
ప్రజలలోన నెందఱో గొప్పవారు కలరు
ఇప్పుడీ జనపదము ప్రత్యేకపాల
నాధికారము నందుట కర్హమయ్యె.

గీ॥ వర్ణధర్మము విడువని-బ్రాహ్మణులను
జూడఁగోరినఁ బోవలె-సుంకికిపుడు
కోవిదులు, దాతలొ వైది-కులను గాంచ
వలసినప్పుడు కాకట-పట్టునకును:

౨

వివిధ నగర ప్రశంసలు

1. సికిందరాబాదు

శ్లో॥ యత్ర యత్ర యథా వాఞ్ఞం
తత్ర తగ్ర తథా సరః
మిదం గంధర్వపురీ
కింవా కింసర పట్టణమ్॥

సీ॥ చల్లగాలుల దిడ్డి-చదువు బందెలదొడ్డి
మేలిపెట్టునకు జేజేల గిడ్డి
పాడిపంటల కిక్క - పగట కెదురుచుక్క
చదలకాపుల యింటి-సగము ముక్క
మిన్నముట్టిన పేరు-వెలలేని బాజారు
వెల్లదొరల దొడు - విడిదియూరు

* మంకి = శ్రీకాకుళ మండలములోని యొక అగ్రహారము.

వసతుల పై మెట్టు-వలసీమ తలకట్టు
మేటి తెగలకెల్ల-నాటపట్టు

జంట యేలుబడుల సందు-కంటివిందు
దాపురంబు మంచికిఁ జౌక-కాపురంబు
ఆలుమగల కూరిమితార్పు-పూలకూర్పు
చెల్లరె! సికిందరాబాదు-సిరులపాదు.

2. విజయనగరము

సీ॥ తఱుచుగ నల్లి తామరతంపరగఁ జివు
రించెడి విద్యల మించు నెద్ది
సమద గజేంద్రదాశ్వ సంపద నలరారి
విజయరామ విభూతిఁ బెంచు నెద్ది
సతతము రత్నకాంచన సమృద్ధుల మీఱి
నెఱి నలకారేఖ-నించు నెద్ది
ఆనందపరవశం-బై జగన్నాథ వీ
క్షణమున నభివృద్ధి-గాంచు నెద్ది
కోటపేటలకున్ బూవుదోటలకును
నీటుబోటుల కతిచిత్ర నాటకముల
కాటపాటల కుద్యోగి కూటములకు
ఆటపట్టెద్ది శ్రీ విజయనగ రిద్ది॥

ఉపనిషద్విహారమందిరము

బంతి॥ పాడియాడుచు నెల్ల వారు పెండ్లిదోప
మలఁగుటకై పెరుమాళ్ళకుఁగాని
చలివిందలకుఁ గాని సంతకుఁ గాని
యెల్ల వారికి బువ్వ నిడుటకుఁగాని

చొప్పరికిం గాని జోగికి గాని
 తెవులుగొంట్లకుఁ గాని తిరునాళ్ల కేగు
 నతనికిఁ గాని పుర్వాండ్రకుఁ గాని
 యిమ్ముల సమకూర్ప నిండ్లుకావలయు
 తెలిసియుఁ దెలియని దేబెలుకూడి
 యుబుసు పుచ్చుకొనుట కునికిపట్టెల
 వ్రాఁతలు బొమ్మలు వాయింపుపనులు
 తాటోటులేగాని తగువారుకనరు
 తనతల్లిదండ్రుల న్దాఁబోల్చలేని
 ద్రాబ మినుకలజోలి తలపెట్టఁజనదు
 కూడుగుడ్డలు కుంటిగుడ్డల కిచ్చి
 పిన్నలనెబ్బదల న్బెంచఁ దివురక
 డాబుసలుపుచు నడ్డాదొడ్డి నుడులఁ
 జదువరివలెఁ దగ సాఁగెడు పెంకె
 కొంటెల కిటు కొల్వకూటంబులిడుట
 పాముల కిరవులు పన్నుట కాదె
 పుట్టుకతోఁ దెల్వి పాడమెడు నోజ
 వేపితోఁక నిలుప నేరి తరంబు
 మిడియలు వల్లించి మిడిసినయంత
 నాలిముచ్చలకు మేల్నడత లెట్లబ్బు
 పనసల తలత్రిప్ప పరువడికాదు
 కొలువుచావడియని కూర్చుండిపేరు
 పేరుపెంపుల మించి పెక్కేండ్లు మన్ను
 మార్మి నంబెరుమాళ్ల మలపట్టి కావ
 నా మాటలకు మాఱు నాటుతెలుఁగున
 నెవరైన నిందున్న యెడఁ బల్క వలయు॥

....

....

....

మహారాజావారి కాలేజి

ఆ॥ ఐ॥ వేంకటాద్రి వలన-నంకురించిన బడి
పల్లవించె నరుణ-పర్వతమున
పూచికాచెఁ జంద్ర-భూషుచే, రామాను
జన్ముచేతఁ గల్ప-శాఖ యయ్యె.

గీ॥ ఆంధ్ర గీర్వాణ హూణ భా-షాళి చేపు
బహులవిద్యార్థి నోముల-పంటకాపు
శ్రీమదానందగజపతి-చేతి ప్రాపు
విజయనగరము కాలేజి-వెల్లుచూపు.

భారతీ తీర్థ సభ

శ్లో॥ శ్రీ భారతీ తీర్థ సభ
జేవతా పరిషన్నిభా
దిగంత సిద్ధ ప్రతిభా
పండితేతర దుర్లభా.

కం॥ ఒకఁడు త్రివిక్రమదేవుం
ఁడొకఁడు స్వయ మాదిశేషుఁ ఁడొకఁడు నృసింహుం
డిక నేమి చెప్పవలయున్
బ్రకటితముగ భారతీ స-భా విభవంబున్.

పుర ప్రముఖులు

శ్లో॥ అల్కనారాయణగజ పతిరాజాఽఽత్మజోత్తమ
మూర్ధాఽభిషిక్తో భూత్వాత్వం రాజ్యం శాధి చిరం ప్రభా.

శ్లో॥ చక్రవర్తి ప్రతినిధి రామకృష్ణాఖ్య దంపతీ
విద్వాంసౌ గుణసంపన్నౌ భూయాస్తాం చిరజీవినౌ.

శ్లో॥ త్రత్ర కలక్త్ ద్విజయ నగరా స్థానపాలకః
అనంత నారాయణోయం జీయా దాచంద్రతారకమ్.

శ్లో॥ నృసింహాచారీ సంస్కృతః పాఠశాలాఽధిపః సుధీః
శ్రీమా నుదారచరితః శ్చిరం జీవ్యా ద్యథా సుఖమ్.

శ్లో॥ శేష సీతారామస్వామిః పరదా నుజమూర్తయః
రాజంతే విద్యాపూర్తయః॥ సన్నత స్థిరకీర్తయః॥

....

పెద్ద చెఱువు

సీ॥ పొట్టిబాతుల కడు-పులు విర్భయంబుగ
నెద్దాని మధ్యమం-దీదులాడు
ప్రతి భానువారమం-దతిమాత్రముగ జేసి
చక్కటి నృశువుల-సంతగూడు
ఎద్దాని పడమర-కేగి చూచిన నిరు
వైపులఁ గల పురి-వన్నెవీడు
వలదెస నెయ్యది-వరిపొలముల కెల్ల
నూరిదొ ముఱుగుడు-నీరుతోఁడు

పరఁగు నెద్దాని దరి రాచ-బండ్ల తెర్వు
స్థిరముగా నెద్ది కాపాడు-జేప పర్వు
కడచు నెద్దానికడ బయ-కాండ దర్వు
వెలయ మెట్టుసుంకపు టిర్వు-పెద్దచెఱువు॥

....

అయ్యకో నేఱు

సీ॥ కపురము రాసిన-కై వడి నెద్దాని
యొడ్డున గాలి చేయు నృచారు
పున్నమ నడిరేయి-పెన్నెల న్నాకర
వనసి నల్లెద్ది శ-నర్పు సారు

పట్టురుమాటు న-ల్లట్టుల మొగ్గంచు
వలె వెల్లయిండ్లటఁ-జెలుపుమీఱు

ఎద్దాని తూర్పున-నేనుంగుగున్నల
మిన్నలై మించెడు-న్నెట్టబారు
అయ్యకోనేఱు ము తైపుం-దియ్యనీరు
అయ్యకోనేఱు జిలిబిలి-యలలసారు
అయ్యకోనేఱు చేప స-య్యాటగోరు
అయ్యకోనేఱు లెక్కింప-నాఱునూఱు॥

3. కాకినాడ

గీ॥ ఓడ వర్తకమున కెల్ల నున్నిపట్టు
ఘనవదాన్యులౌ వైశ్యుల కాపురంబు
నాగరకతకుఁ బుట్టి ల్లనదల పాలి
కల్పవృక్షంబు నీడ యాకాకినాడ.

సీ॥ ఒకవైపు తన సంపదున్నతిఁ దెల్పుచు
రత్నాకరంబు పరంగుచుండ
తక్కిన దెసల గోదావరి కాల్యలు
సర్వ సస్యసమృద్ధి సలుపుచుండ
తనదు వైభవ మిరుతట్టుల ధూమనౌ
కలు పొగబండి లోకమునఁజాట
నున్నని వెడలుపు తిన్నని వీధులు.
నిరత మారోగ్యము నెఱపుచుండ
శ్రీ నిరంతరమున్ విహరించు జాడః
సకల విద్వాంసులకుఁ గల్పశాఖ నీడ

అలరుచుండెడు నిఖిలసౌఖ్యములతోడ
నాకపురికి సమానమై-కాకినాడ॥

4. రాజమహేంద్రవరము

సీ॥ పరమపావనులు నీప్రజలొడు రసంగ సుం
దరతరాఖండగాతమియె సాక్షి
నీ వాలవాలము-దైవభక్తి కనంగ,
శ్రీరామ నవమీ ప్రసిద్ధి సాక్షి
నీ నరు లేశాభిమాను లనుటకు వం
దేమాతరం బను తెంపె సాక్షి
దిక్కుమాలిన వారి దిక్కు నీ వనుటకు
నార్తులఁ బెంచు గృహాభిసాక్షి
ఎల్ల చదువుల కీవె పుట్టిల్లనంగ
నఖిలదేశీయ విద్యాలయంబె సాక్షి
పుడమి లోపల నిన్బోలు పురము గలదె
ఎన్నఁదరమ నిన్ రాజమహేంద్రవరము॥

సీ॥ నగునోట నాలుగు తెగల మగలు మగ
నాండ్రు బిడ్డలు మాట లల్లువారు,
చదువరి మొనకాండ్రు సాటిగానని యీవి
కాండ్రు, పెన్నీయని గడుసుదొరలు,
కార్మాలు సల్పని తగవరు శ్రేర్చిన
పనుపరు శ్రీర్పరు ల్పాటకాండ్రు,
తడిపొడి తెర్వుల స్పడచు తేపలు బండ్లు,
కాపుర మలరింపఁగల వసతులు,
మేటియైపులఁ దొలగించు నేటియొడ్డు,
తిరుగఁ బెండ్లాడు పడుచుల కిరవుపట్టు

నేలయందెల్ల వీడుల మేలుతరము
హొచ్చు నికరము రాజమహేంద్రవరము॥

5. శ్రీకాకుళము

గీ॥ తనరు నాగావళి నదీ-తటమున నెది
అరసవల్లి సూర్యునికడ-నలరు నెద్ది
పాడిపంటల కెయ్యది-పట్టుకొమ్మ
ఆకర మది దాతలకు శ్రీ-కాకుళంబు॥

6. బందరు

గీ॥ అధిక భూసురసంఖ్య వి-ద్యారసికత
తమలపాకు పొగాకు వా-ర్తాకములును
తీయమామిడి మిగుల వి-స్తీర్ణగృహము
బందరం దటుమల్లె మ-తెందు లేదు॥

గీ॥ మచ్చరము లేక బహుమతు-లిచ్చు చోట
నెల్ల విద్దెల సారము-నెఱుగు పట్ల
తెలుగుదేశంబె జగతిలో-పలను లెస్స
బందరే యాంధ్రజనపద-మందు మేలు॥

7. నందిగామ

సీ॥ నీ జను ల్మిక్కిలి నిర్మలు లనుటకు
నీ దరి మునియేటి నీరె సాక్షి
ఆ స్తికు ల్ని ప్రజలనుటకు నీయందు
జరుగు ముక్కోటి యుత్సవమె సాక్షి
నీ కీర్త్యుండు సన్నిహితుఁ డనుటకు నీ
యందలి దేవాలయంబె సాక్షి

గానకవిత్వాభిమాని వీ వన నీ హ
రికథా పరీక్షా సభ కద సాక్షి

అవిరళప్రేమ విహితార్య యవనధామ!
శ్రిత బుధస్తోమ! భువన ప్రసిద్ధనామ!
అఖిల గ్రామలలామ! సగాభిరామ!
సుందర రసాల వనసీమ! నందిగ్రామ॥

శ్లో॥ ధిగ్ధిగాత్మమృచానన్యాన్
నా స్తికాన్, స్వ స్తిరస్తువః
హరేః కథాతిరసికా
నందిగ్రామ నివాసివః.

8. విశాఖపట్టణము

గీ॥ నీలగిరి మించు నెటఁజల్వ-వాలతేరు
రెండు రాజసంస్థానంబు-లుండు నెచట
ఎల్ల పొగయోడల న్గావ-నెద్ది రేవు
స్వర్గతుల్యంబు వై శాఖ-పట్టణంబు॥

9. గుంటూరు

గీ॥ ఆయురారోగ్యములతోడ-నఖిలజనులు
సకలసౌఖ్యంబుల స్మనఁ-జాలు తావు
సుస్వరంబుగ మాటాడు-చోటు నిశ్చ
యముగ గుంటూరుకన్న నెం-దైన తేదు॥

10. పీఠికాపురము

గీ॥ కుక్కు-టేశ్వర మాధవు-లోక-రక్ష లిడఁగ
నెచ్చటన్ రావుదొర లభివృద్ధిఁ గల్గుడు

తెలుపుఁ జిన్నిపూఁదేన జనులయెడనెట
కల్మికాపురమా వీరికాపురంబు!

[సంస్కృత పారసీకాంగ్లేయాంధ్ర చతుర్భాషాసీతము]

సీ॥ భాజతే కుక్కుటేశ్వర మాధవాలయా
భ్యాం నభశ్చుంబి సా-ధాంతరేణ
హాస్విల్లామీషజ-హాతాబ్జమూనబి
హిషస్తుసాఫీర్జి-హీరసాల
రావు సూర్యారాద్వి-రాజా బహదూర్ది
చారిటబిల్లాల్ పై-జంట్రురెవి
చదువుల పుట్టిల్లు-చల్లగాలి న్వద
జల్లుఁ బొగడ్త లి-వెల్లఁజెల్లు

మేటి పంటలకుంకి క-ల్మి మెడలంకి
బెస్టుకా ని న్గొడావరీ-యీస్తిసీతే
మర్జవీర్వజవాల్జవాల్-మీర్జనాన
వీరికాపుర మ స్తి త్రి-విష్టప మివ.

(19-5-1981)

11. సింహాచలము

సీ॥ నిర్ఘర మదధార నిగుడఁ బైపట్టుక
త్రళము వలె న్నేళు మలముకొనఁగ
పుత్తడి గోపురంబులతోడి దేవళం
బులు పైఁడిహొదాల చెలువుచూప
చెందిరము న్నూయు చందమునన్ గైరి
కాదిధాతువులు చెన్నారుచుండ
అమరవర బ్రాహ్మణార్చక తైర్ధిక
వినుత నృహర్యుపవిష్ట మగుచు

జానుగానుండు ఫలవృక్షసంకులంబు
 లలిత బహువిధ ఖగమృగ కలకలంబు
 పూర్వవేలా సమాప సముజ్జ్వలంబు
 అభిలషుషార్థకలిత సింహాచలంబు.

12. తుని

సీ॥ జనవందితో తమ క్షత్రియప్రభు పరి
 పాలనంబునఁ గీర్తి ప్రబలుచుండ
 ప్రథిత గోదావరీ వై శాఖమండలం
 బుల మొదలు తుదయె యలరుచుండ
 ఎడమవై పునఁ గొండకుడితట్టు మున్నేరు
 తన సంపద న్గావఁ దనరుచుండ
 బహుసమృద్ధిగఁ బాడిపంటల న్బొంపారఁ
 జేయు తాండవనది న్జలగుచుండ

బహుశ ధనధాన్య సకల సంపదలకు గని
 నలువ సృష్టి నెల్లను నెన్నఁదగిన పని
 మనసు కింపై నపండ్లకు నందనవని
 చెలువుగా వినికని తీరవలయును దుని.

(10-11-88)

13. పార్వతీపురము

సీ॥ వీనాదము*నకు మూఁడే నామడల దవ్వు
 వేలుపునగత్తోఁ గాలుదువ్వు
 పొలములు మివుల నిర్మలకుల నొప్పారు
 కారుదిన్నుల పంపకపు కొటారు

* వీనాదము = సముద్రతీరము.

పలురకంబుల నాటుపలుకులఁ దులకించుఁ
 బాడిపంటల బరాబరిక మించు
 పనయము వాసికెక్కిన చదువుల బుట్టి
 గుంపముక్కంటి పెన్నూర్ని పట్టి

దాపురం బీవి కీ పార్వతీపురమ్ము
 మూపురము మంచి కీ పార్వతీపురమ్ము
 గోపురము తెల్వి కీ పార్వతీపురమ్ము
 కాపురము కల్పి కీ పార్వతీపురమ్ము.

14. పాలకొండ.

అ॥వె॥ భూర కాననమునఁ - గుటిల పర్వతపంక్తి
 నొక్కప్రక్క నది మఱొక్కవైపు
 తనరు నడవినరుల తథ్యవాక్యంబులఁ
 జారనాగరకతఁ బాలకొండ.

15. ఏలూరు

గీ॥ శృంగ గోదావరియును జెఱియొక వైపు
 కాల్యల నభయకరముల కరణిఁ జాపి
 జీవనంబిడ నభివృద్ధి చెందుచున్న
 నగర మేలూ రది ధనధాన్యములకు గది.

కం॥ ఆల న్బల స్థలనిఁ
 కే లావునకైన నేల - నల్ల వేడుక నీ
 యేలూరు సాటిరాఁగల
 జేలూరే శ్రీలజ్జల - నేలలవాడన్.

16. తణుకు

సీ॥ ఈసున నిడ నీకుఁ - గాసైన నొకగవ్వ
 కలుములచెలువ నీ - కన్నయవ్వ
 ఈవికి సనుబోలు - టెట్టు వేలుపుత్రువ్వ
 పుట్టెన్న డెరుగవు - రట్టురవ్వ
 కుడిపెదు పేదకుఁ గడుపునిండగ బువ్వ
 విన్నంటిమోగు నీ - పేరుమువ్వ
 పెంకెవారలకు నీ-వే పేపరువ్వ నీ
 వైపుల నెదురగుఁ - బాలగువ్వ
 అన్ని తెవులు నీమాట - యన్నవణుకు
 నీయెడం బాడిపంటలు నిండితోణుకు
 చెలఁగి నీలోన నెరజాణ - పలుకుచెణుకు
 వీడులందున నెద్ది నీ - యీడు తణుకు.

17. సింగరేణి

అ.వె॥ మిగుల నేల క్రిందుమీఁదు లరయఁజాలు
 నాణెకాండ్రు సింగరేణి వారు
 వెడఁగు మాటకారి వీరలన్ మెప్పింపఁ
 గలఁడె వేల్పుతోడుఁ గానకున్న.

18. పెద్దాపురము

సీ॥ మన్నముదిన్నులు-మంచిబెల్లము పట్టు
 పంచెలు చౌకగాఁ-గట్టఁబెట్టు
 సత్తరపులఁ బెంప-జలివిందల న్నింపఁ
 బడిగుడు ల్పన్నింపఁ బట్టువట్టు

నలువగు మగవాండ్రు-నాడెమా నిల్లాండ్రు
 నన్ని తెగలలోన-నంటఁగట్టు
 కోటల యిరువులఁ-గొమ్ముల వాడల
 మేడల గోడల-న్నిన్నముట్టు
 ఆవు నలిసీపురమ్ము పెద్దాపురమ్ము
 చూపు గోమూపురమ్ము పెద్దాపురమ్ము
 కాపరుల దాపురమ్ము పెద్దాపురమ్ము
 కోపలరు కాపురమ్ము పెద్దాపురమ్ము॥

19. పాలకొల్లు

సీ॥ కాల్యలన్ జల్లనికరములుఁ జాచి గా
 తమి నీ జనచయ ప్రదాన మొసఁగు
 నీ యందె నెలకొని నిన్న పోషించు నీ
 శ్వరుఁ డని గొప్ప గోపురము చాటు
 మిన్నంటు తలలెత్తి యన్నార్థుల స్తంభు
 కూడి నీ కొబ్బరుల్ కోరి పిల్చు
 సిరియు సంపదయు రసికత నీ సొమ్మని
 నీ దివ్యభవనముల్ నెగడుచుండు
 బహుళ వాణిజ్యముల కీలు-పాలకోలు
 ఫలరసంబుల చవిదేలు-పాలకోలు
 పండితుల నెల్ల దయనేలు-పాలకోలు
 స్వర్గపురి కెన రాజులు-పాలకోలు.

20. మూలపేట

సీ॥ పవలుమాపు వృదు-వరుల *కిర్పుట్టువు
 మేటులు వడ్డించు-కూటిచేట

* కిర్పుట్టువు = ద్వితీయ (బ్రాహ్మణుడు)

నిగ్గుసరిగె నూలు - మగ్గము లల్లుచుఁ
 గొచుముట్టని నేత - కాండకోట
 *వనాడమున కేగి - *యెడవలన్గొని యాడు
 బలిజవారలు సల్పు - పరిగెవేట
 మఱుమా టనక తమ - మగలఁ గొల్చెడి నుంచి
 క్రొత్తదు లలరెడు - గొప్పబాట
 పోటుపాటుల జట్టుప్పు - తేటియూట
 దొడ్డ పెంకాయ సరుగుడు - దోటపాట
 నివ్వలులు కడలినుటుగు - నవ్వులాట
 గాలి ముద్దులమూట యీ - మూలపేట.

21. గొల్లలమామిడాడ

గీ॥ ఎన్న గొల్లలమామిడా - డ న్నెలకొను
 గొప్ప భూమంచిరెడ్డల - న్గోర్కెకొలది
 మిగుల నేటేట జాతర - ల్దగిలి యిడుచు
 నెపుడు నారాయణులు మువ్వు రేలుచుండు.
 గీ॥ దేవతా గో మహీసుర - దివ్యభక్తి
 సాధుల నేబ్బదల న్గాచు - సత్సత్సక్తి
 ఇండ్ల నాముదపు న్దివ్వె - లిడెడు రక్తి
 కృతయుగము నిల్పు భూమంచి - రెడ్లశక్తి.

22. ఎలమంచిలి

ఉ॥ కొంచెము గొప్పచేసికొని - కొల్పిన వీడుల నించుమించుగా
 మించిన పాడిపంట తెలమి న్బనిపాటలఁ బేరుపెంపుల
 న్గాంచిన వీన్న పెద్దలు గొ - నన్దగు కోరనికోర్కె తెంతయుం
 బంచి గడించి పెంచు నెల-మంచిలి మంచిఁ దలంచి యెంచెదన్.

* వనాడము = సముద్రతీరము ; ఎడవల = ఒకరకము, సరి.

23. నెల్లూరు

సీ॥ పెన్న నీట న్మగ్ని - వన్నెవాసులఁ గన్న
 పిన్న పెద్దలఁ బెంచి - పుపుమీఱు
 చేతికందిన మంచి - నూతనీకుల నట్టి
 తెవుళుల న్దవులక తెమ్మజేఱు
 ప్రానుడువులఁ దెల్లు-పల్కుల మేల్కొల్పు
 తీయని దర్వుల-నెల్లవాఱు
 పేదసాదల నెఱ-వాదిమిన్నలఁ గూర్మిఁ
 బ్రోచిన రెడ్ల కాపురము గోరు
 వీడులం దెల్లెడ న్గాంచు-వెడదపేరు
 పొగడఁదగు వేల్పుతోడ నె-ప్పుడలరారు
 అన్ని చదువుల నిగ్గుల-నారితీరు
 మిగుల నెల్లూరు జేజేల-నగరుగేరు॥

24. బొబ్బిలి

మంజరి॥ లాఠి పొతేళ్ళ ప-ట్లనెబ్బబ్బలి రొద
 కలిమికి మేల్మీబం-గరుగుబ్బలి తుద
 వ్రేతల వెన్నుఁ డూ-పిన ప్రబ్బలి పొద
 రంగరావుల కాపు-రము బొబ్బిలి కద.

25. ఉప్పాడ

సీ॥ పట్టుకోకలు కడలిమీ-ల్పొప్పుకాడ
 చెలఁగు నేయడఁ జల్లని-చెట్లనీడ
 కలిమి యీవుల దేవాంగు-లలరుమేడ
 నగడు నుప్పాడ మిక్కిలి-వీటుతోడ॥

26. క్రొత్తపేట

గీ॥ క్రొత్తపేట సారమ్మ జ - గత్తునందు -
శ్రీ హరికథాభివర్ధనీ - క్షేత్ర మగుట
ఉత్తములు క్రొత్తపేటవా - దుర్విలోన
హరికథామృత పానతత్పరులు గాన.

27. అకివీడు

గీ॥ అఖిల విద్యల నాటాడు - నాకివీడు
ఆర్యయవనానుల సయిదో - డాకివీడు
నాకసంపదల స్థూడు - నాకివీడు
అద్దిర తనకుఁదానె యీ - డాకివీడు.

28. చెన్నపట్టణము

శ్లో॥ సమసీతోష్ణస్థిత్యా
నిర్వాహిత సమధి కారసంగత్యా
అప్యతి ధనసంపత్త్యా
చెన్నపురీ రాజతే త్రిదివ భూత్యా॥

కం॥ కనుతెప్ప మూయనేరరు
మినుచక్కి న్గాని నేల-మీదఁ దిరుగలే
రనయము వేలుపు లీ చె
న్ననగరున నలరెడు మీ కె-న యగుదురొక్కో॥

సీ॥ లీలమై హీశెక్స-లెస్సె గవర్నరకృ
పన్నరి పాలించు-భవ్యపురము
రసికాగ్రగణ్యులు-రాజులు వర్తకు
శ్మేటి యుద్యోగులు-మెలఁగునగరు

సకల విద్యాపాఠ-శాలలు సర్వాధి
 కారస్థలంబులు-స్థాయిప్రోలు
 అన్ని మతములవా-రన్యోన్య మైత్రితో
 గలసిమెలసి హాయి-గాంచువీడు

అతివిశాలము సతత సౌ-ఖ్యాకరంబు
 వార్ధి తీర రమ్య మఖిల-వస్తుయుతము
 పలుకుఁ దెలుఁ గెక్కుపుగఁ జెన్నపత్తనంబు
 భరతవర్షపు భాగ్యదేవత మకుటము.

29. నీలగిరి

సీ॥ వేసవి యెండైనఁ బ్రియమగుచుండు ని
 ల్లాలి చూపుల పొలయల్క-మాడ్కి
 హితమయ్యెడు సకాల హిమసాతమయ్యు వి
 వాహ మందలి యుపనాసమట్లు
 పరుషప్రకృతి యయ్యు బహుఫలదం బగు
 ననవరతంబు పితృతాజ్ఞ కరణి
 అభ్యున్నతం బయ్యు నతిసులభం బగు
 సాధులన్ భగవత్ప్రసాదమువలె
 చెమటపట్టనితావు, సౌఖ్యములప్రోవు
 అలసటలగొట్టు, దొరలకు నాటపట్టు
 క్రూరజంతుల వేర్పిత్తు, తోడినత్తు
 కనుక నీ నీలగిరియె స్వర్గంబు తునుక॥

సీ॥ మూడువంతులు మిన్నముట్టితి మంచు మ
 బ్బుల నెగదన్న క-ప్పురపుచెట్లు.
 మా యన్నిరకములు-మఱి యెట న్లేవని
 వేడ్కఁబూచిన వింత-వింతపూలు

శ్రమకరంబయ్య నూ-ర్వగతియె స్వర్గము
 గొనునను నెక్కు-దు-నునుపుత్రోవ
 పున్నమి వెన్నెల-కన్న నింపయి తుద
 మొదలు జూపని నడు-ప్రొద్దుయెండ

గీ॥ మలయుచుం భాగవెల్పు కం-బముల గములు
 తెఱపి మఱపించి రేబవ-ల్లరియు వాన
 పంక మెఱుంగని పంటలం బండు నేల
 వేసవిన్ నీలగిరివాసమే సుఖంబు.

80. బెంగుళూరు

నీ॥ అలరుతేనియ లూరు, దలిరుల జగి మీరు
 విన్నఁ గఱపుదీరు, బెంగుళూరు
 చిఱుతమబ్బుల కారు, చెమటరాని మికారు
 వేడుక లింపారు బెంగుళూరు
 చెఱకు తీయని నీరు చేలపచ్చనిబారు
 వేల్పునగరుఁగేరు బెంగుళూరు
 అవుల పాలేరు తావుల వేమారు
 బిలువఁదగిన పేరు బెంగుళూరు
 వింత నగనాణెముల నారు బెంగుళూరు
 కను తెవులులకు మందువే ర్బెంగుళూరు
 వెల్లదొరలను రాగోరు బెంగుళూరు
 వే నుడువులేల బంగారు బెంగుళూరు.

81. మైసూరు

శ్లో॥ వార్తాకో నాగవల్లీచ! వసభోజనవైభవం
 శ్రీ పాశశాలా గోజాతి॥ మైసూరీవ నకుతచిత్ ।

దండకం॥ జయ జయ జగతి శీతానిలోద్భూత రంగ త్తరంగావరీ
 రమ్య కాసారకేళీ చరన్మత్త శుండాల శుండోత్థి తాంభః
 కణాస్వాదనోత్పల్ల సూనాంచి తారామవల్లీనికుంజా;
 టులాయాసుర క్రూరసమ్మర్ద నాంఘ్రిద్వయస్ఫార
 దుర్గాలయాలంకృతా శేషభూమిధర భ్రాజతాగ్నేయభాగా;
 ముహుర్బాల సూర్యాంశుదీప్తాయుధస్తోమవేషా
 లసత్తైస్సనికాజ్ఞానుకూల ప్రచండప్లుతప్రాపిత స్వేద
 పూర్ణాభిషిక్తాంగ విభ్రాజమానాశ్వరింభా
 సముద్భూతధూళీ పరివ్యాప్త దిబ్బండలా;
 లోహయంత్రోజ్జ్వితస్కాదునీర ప్రపూర్ణస్ఫురత్కుంభ
 భాకోచ్ఛలన్మధ్య వక్షోజవేణీ నితంబాంచితాంభోరుహక్షీ
 కటాక్షేషు మూర్చ్ఛద్యువప్రాప్త వాతాయన
 ప్రోన్నతస్థితసాధాగ్ర సంభాసురా;
 పాతశాలా గతానేక బాలామణీవార సల్లాప
 మంజు ప్రతిధ్వానవత్కూజ దుత్కంఠశాలీ శుకీయుక్త
 నానావిధాలోల భూమిజ పంక్తి కనన్మార్గ
 పార్శ్వోరువీధీ మనోజ్ఞా రమావిష్ణు దాంపత్యశోభాయమాన
 ఊమాపాల చూడామణీ శ్రీమహా చామరాజేంద్ర
 వాణీ విలాసాధి వాసప్రియా;
 సర్వకర్ణాటదేశోత్తమాంగీకృతా
 రాజధానీ మహీశూర నామ్నీ.

౩౭. పుదుక్కోట

గీతి॥ భూలోక నాకవాటా

శ్యాత వర్ణ్య పరాస్త జనకూటా॥
 స్వాతవగండ భూపటా॥
 పురీకిశోరోఽచకాస్త పుదుక్కోటా॥

33. రవణ సముద్రము

శ్లో॥ రవణసముద్ర గ్రామ
స్సహ్యాది సముత్థిత సరిదభిరామః
పావన విప్రస్తోమ
స్సమస్త సంపూర్ణ వైభవోద్దామః

శ్లో॥ ఉత్తర పశ్చిమ దక్షిణ
దిశాసు సాంద్రాది సన్నిరుద్ధోపి
రవణసముద్ర గ్రామః
సమశీతోష్ణః కరోతి జనసౌఖ్యం.

శ్లో॥ రాజ్యాంగ నీలకంఠాది
వదాన్య బ్రాహ్మణోత్తమైః
సదా విభాతి రవణ
సముద్రగ్రామ తల్లజః

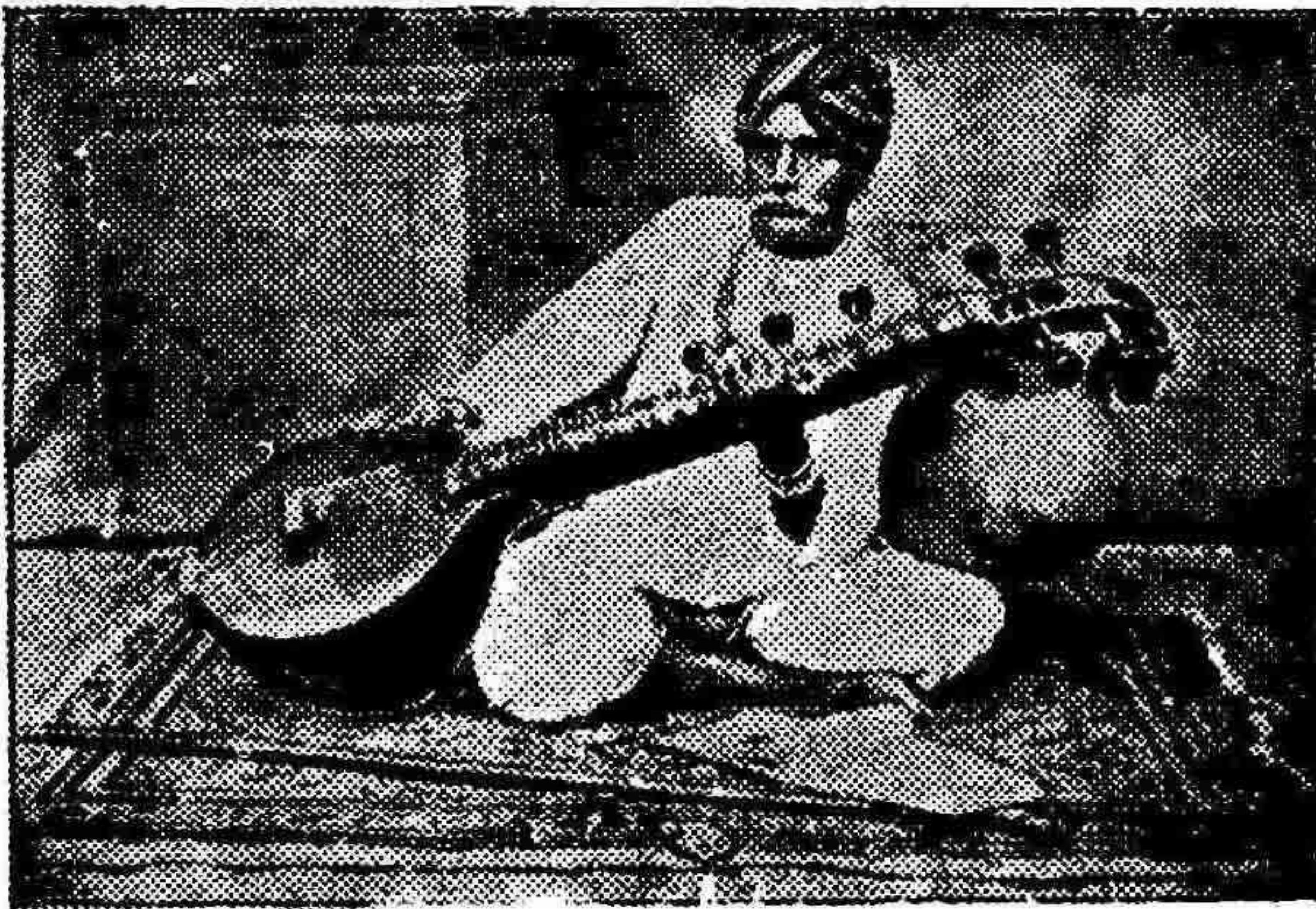
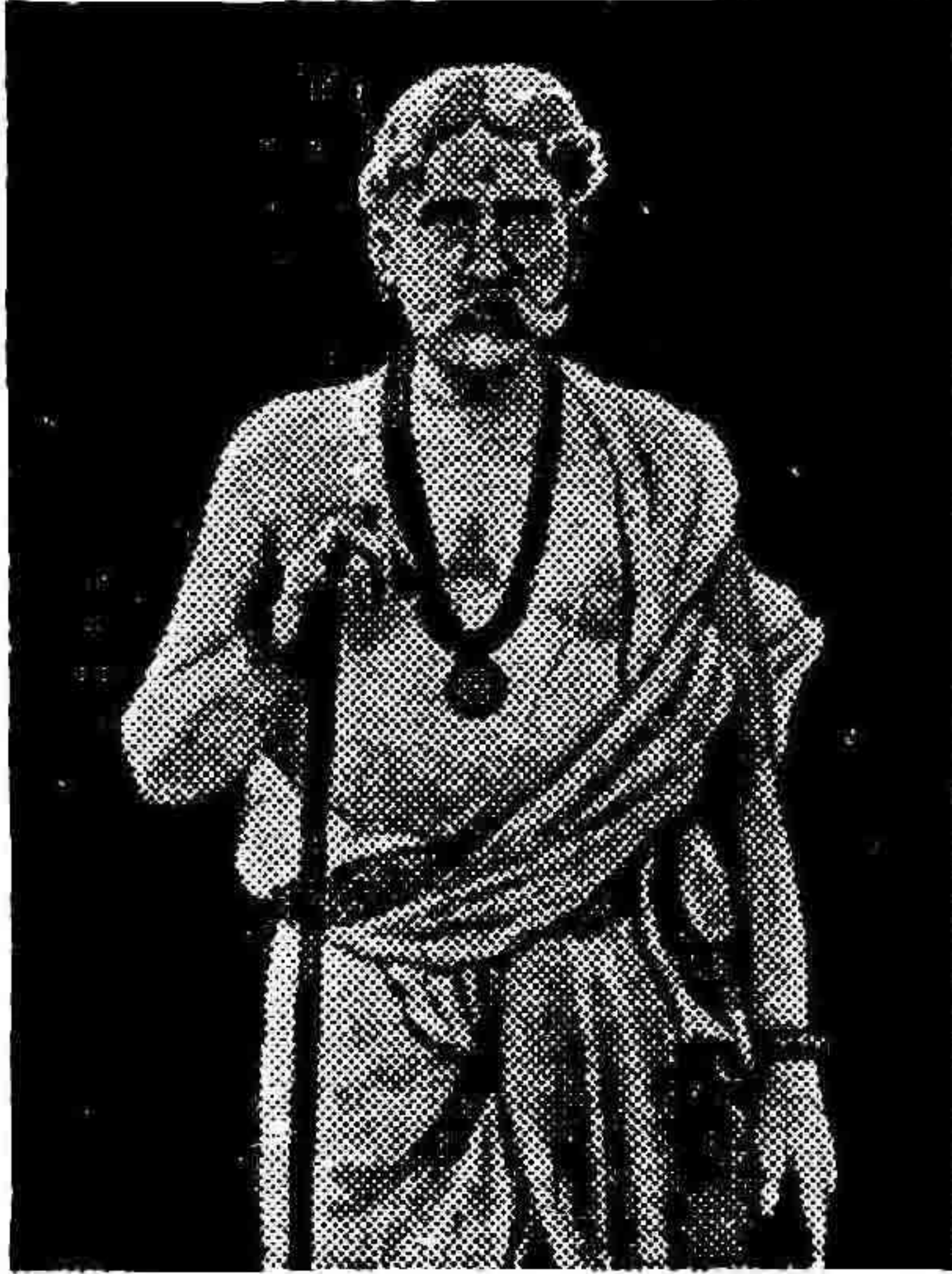
శ్లో॥ దూరస్థా విప్రవీధీతో
మేచ్ఛాంచ జనవాటికా
సమీచీనతయా ధూమ
శకటాధ్వ విరాజితా.

(16 - 8 - 38)

34. బళ్లారి

గీ॥ తెలుఁగు కన్నడముల నెద్ది కలుపు సంఘి
పెండ్లి కూతు సామెట్లెడై యెడి వీసెల కొల
లేదు పూలు ముడువని ముత్తైదు వెచట
అలరు బళ్లారి సరసుల కదియె చారి.

253

"వాగ్గళికృత సరస్వతి యెవ్వఁడనిన వీఁ
డను నాయకకుఁ దొడవైనవాఁడు." —యస్వీ.

Blank Page

VI సంగీత సాహిత్య ప్రబంధము

1. సంగీత ప్రశస్తి

నీసమాలిక॥

చక్రవర్తికిఁ గూడ-సంగీతకోవిదు

వకుఁ బుట్టు నానందజము కలుగదు,

విద్వాంసుఁ డెంతయున్-విధిగ నృత్యముచేయ

వలయు నతఁడె దాన-పాత్రమగును,

సిరిఁ గోరు నాతని-చెంగట మ్రోగించఁ

బడెడు వీణీయ యజ్ఞ-వాటమందు,

వాగ్గేయకారుల-బ్రాహ్మణక్షత్రియ

వైణికు ల్తప్పక-పాడవలయుఁ

దమ రచించిన సత్క-థలని శ్రుతులును; ద

క్షీణకర్ణమునఁ బుత్ర-శిష్యహితము

వలచి సప్తస్వరం-బుల నుపదేశింప

వలయు నాచార్యుఁ, డి-పస్వరమగు

నాశీర్వచో-క్షత-లశనిపాతంబు, లం

గుళులందు స్వరపద్ధ-తు లగుపర్చు

నతఁడె వేనాచార్యుఁ డనఁబడు, స్వరవై త

రీత్యముచేఁ జెడున్-వృత్తు పగిది

ననుచు వేదాంగముల్; స్వాధీనమగును సం

గీతవేత్తలకు ము-క్తి యని స్మృతులు;

అన్నవస్తువులు శిష్యాళి కుపాధ్యాయ

లకు నెలజీతముల్-సరిగనిచ్చి

నాట్యవేదమును భూ-నాయకుల్ నేర్పించ

వలయును, గానము-వలె మఱెదియు

గావింపఁజాలదు-దేవునకున్ దృష్టి

యని పురాణములు; తో-ర్యత్రకజ్ఞు

గాయనాధ్యక్షుగాఁ-జేయక తీరదు

రాజంచు నీతిశాస్త్రములు; మఱియు

సంగీతసాహిత్య-సారానభిజ్ఞుఁడు

కడు మొండి పశువని-కావ్యములును;

పలువిధంబులఁ జాటు-బయకాండ్రకు న్నెచ్చి

జను లాదరింతురు-సంతసమున.

చూపట్టుఁ దఱుచుగ-శ్రుత్యుక్త “గై” ధాతు

పునకు స్తవవ మర్థ-మనియును, మన

సోద్యాయతి యనుచో-నుల్లమున న్నెచ్చు

కొనుట మాత్రమెయని-యును, మనుజుల

సాముకై కూని దీర్ఘములుఁ గొనియాడు

వారలు మాత్ర మపాత్రులనుచుఁ

బల్కు శ్రుతులనియు-వర్ణ సంకరులకు

గాయకనటవిటా-ఖ్యలు స్మృతి యెఱ

సంజ్ఞ లనియు నెన్ని-సమ్మతి నాట్యప్ర

చారకులకు గొప్ప-సలుపుచుండ్రు

భక్తి నేటేట గానసభలను జరిపి

నృత్య గీత వాద్యంబుల రేబవల్లు

దైవసంకీర్తనమున గాంధర్వవిదుల

సత్కరింతురు మీవంటి సభ్యులెల్ల॥

2. వాగ్గేయకారుఁడు

గీ॥ స్వయముగాఁ బూర్వరాజర్షి-చరితముల్లి

పాడి యాడుచు వినిపించు-భాగవతుఁడు

విక్రమగు వండితుఁడు గాని-తక్కువాఁడు

చదువరివలె దంభముఁ జూపు-వదరుబోతు॥

గీ॥ ఆటపాటల నేర్పు త-నంత గలుగ
వలయుఁగాని చెదువుకొంట-వలన రాదు
వ్రాతకూతలు మంచివా-రలకుఁ జవక
కొంటెలకుఁ గొయ్యద్రిప్పుల-కుం బనుపడు॥

గీ॥ వారికథాగాన మొక విద్య-యా యటంచు
జ్ఞానలవ దుర్విదగ్ధుఁడు-చాటుచుండు
సహజ సంగీత కవితావి-శారదుఁ డగు
వాచకుని కన్న గొప్ప వి-ద్వాంసుఁడెవఁడు॥

గీ॥ ఆటపాటమాటల చేత--నఖలజనుల
భక్తిలో ముంచగల్గిన-శక్తి లేక
వారికథాగాయకులఁ జల్క-నాడుకొంటె
వ్రాతలం జాటు నల్పవి-ద్వాంసుఁడెపుడు॥

3. లయకాఁడు

[27 - 6 - 1931 తేదీని గుంటూరులో జరుపబడిన ఆంధ్ర
గాయక మహాజన సభలో అధ్యక్షోపన్యాసము]

అ॥వె॥ ఆట పాట మాట-మీటలఁ దననోటి
పాటినారిఁ గూర్చి-పాటుపడుచు
బ్రదుక నెంచు మేటి-చదువరి లయకాఁడు
పొందఁగలడు మంచి-యెందునైన॥

కం॥ కన నింపుకాని చాటా
విస సొంపొదవింపని గడ-చిడ యొక పాటా
తనివి న్బెంచుటకన్న
స్థనులకు మఱి లేనిపోని-పడికట్లేలా॥

సీ॥ తేటతీయని మంచి-తెలుఁ గల్లఁజెల్లని
 కట్టడి కలగూర-గంప పన్ను
 గొంతెత్తి యందము-ల్లరియింపఁ జాలని
 మోట యరవ దొడ-పాట పాడు
 మువ్వడి నొయ్యారముగ గుల్క-నేరని
 జేబ కక్కుర్తి తై-తెక్కలాడు
 తన పుట్టుతెల్వి చం-దము చూపలేని తా
 తో పెర్వుతెక్కల-గోటు చూపు
 మీట పాటాట మాటల-మెలపుతోడఁ
 గలుగవలయు నొగులు నేర్ప-వలనుగాదు
 అరుదు లయకాండ్లు నాడెకాం-డ్రంతకన్న
 మిగుల నబ్రము వేలు పె-ఱుఁగు నిజంబు॥

సీ॥ అటపాటల యెడ-నందరు నొక్కటే
 యొక్కొక్క పల్కున-కొక్కొక చవి
 ఎవరంత వారు పా-రెవ్వారి పడికట్లు
 వారి వొకరొకరి-దూరరాదు
 కుత్తుక విని నేర్పు-కొనవలయు న్నాట
 చెలువము కనిపట్ట-వలయునాట
 వ్రాఁతలు పనిముట్టు-మ్రోత లుసుఱుతెల్వి
 తేటల యందము-నైలుపలేవు
 తన్ను గన్నవారి-నెన్నఁ జాలక తన
 నాలుమాట సరిగ-ఁజాటలేక
 పిక్కపెట్టు నాల్గు-ముక్కల దెగనీల్గు
 కొంటె ములుచ బ్రతుకు-కూటిచేటు.

కం॥ దుడ్డు గడించుకొనుటకై
యడ్డడ్డగ వ్రాత గొలికి-యదనుకొలందిన్
దొడ్డలవలె దలలూపెడు
నెడ్డెల నాయాటపాట-లెటు మెప్పించున్ ।

నీ॥ ఎవని నడత చూచి-యెల్లవా రడకువ
కొందురో వానిదే-గొప్ప యాట
ఎవని కుత్తుక విన-నెంతురో యందలు
వానిదే కడులెస్స-యైన పాట
ఒరుల మేలున కెవ-డొడ లప్పగించునో
యావానిదే నిజ-మైన మాట
ఎవఁ డిర్లుపొర్లుల-నెల్ల మెప్పించునో
యవానిదే సుళు-వైన మీట

మాట పాటాట మీట లెచ్చోట నైనఁ
దెల్లముగ విని కనువారి-కెల్ల నెపుడు
పిన్న పెద్దలకు న్వేన-వేల కెవఁడు
సలుపునో హాయి యట్టివాఁ-డె లయకాఁడు॥

నీ॥ కుక్కతోఁకం బట్టి-గోద రీదినయట్లు
తడబడి మరగాళ్ళ-నడచినట్లు
పడుచు పెండ్లాముతో-బడుగు గూడినయట్లు
గుడ్డి *ముక్కద్దము-గొన్నయట్లు
బోసి కొండచెరుకు-ముక్క నమలినట్లు
చెవిటి తీగెలమీట-దివిరినట్లు
ప్రాణదువుల మూఁగ-వల్లె వేసినయట్లు
గొడ్రాలు నొప్పుల-గొల్పినట్లు

ముక్కద్దము = సుల్లిదనము.

గోటునకుఁ గాని కూటిక-కూర్తిఁ గాని
యొరులఁ జల్కనఁజేయుట-గుఱిచికాని
పాట మాటాట మీఁటల-పను లొనర్చు
వాఁడు నిక్కపు లయకాఁడు-కాఁడు కాఁడు॥

గీ॥ నెమలి బసవడు *చింబోతు-నీటికోడి
కోయిల *యరబ్బి యేనుంగు-కొదమల వలె
ఆటపాటలు హాయిగాఁ-జాట లేని
వాఁడు నిక్కపు లయకాఁడు-కాఁడు కాఁడు॥

కం॥ తప్పో యొప్పో చెప్పెద
నెప్పటి కే యాటపాట-లింపగునో యా
చొప్పెఱిగిన లయకాఁడే
పప్పునఁ గలిడక యడఁకు-న న్మొప్పందున్॥

కం॥ లేనిది రా దున్నది పో
దేనలవుల యాటపాట-నెప్పటి కవియే
మేనెఱుఁగని లయకాఁ డెటు
కానీ యవ్వాని కొడుల-కట్టడులేలా॥

నీ॥ ఆడఁజాలని వాఁడు-పాడుఁ బాడనేని
వాఁడు చదువుఁ జదు-వోడువాఁడు
మాటలు చెప్పెడు, మాటలు నేరని
వాఁడు మీటంబట్టి పనియొనర్చు,
కొలుపుగద్దెయ నెక్క-నలవి గాకున్నవాఁ
డందముల న్మొచ్చు, నదియుఁ జేత
కానివాఁడు తనకుఁ-గలకొలంది న్లయ
కాండ్రకు న్దగిన కా-నకల నొసంగు,

* చింబోతు = మేకపోతు. అరబ్బి = గుఱ్ఱము (అరేబియా జాతిది);

ఆటపాటల చవిలేని-మోటకొయ్య
కయ్యమునకు మున్నుండుగాఁ-గాలుదువ్వు
ఉబ్బర న్నెక్కి యందఱ-నుసురు పెట్టు
నెల్లరికి లేనితోని త-ప్పెన్నుచుండు॥

శీ॥ క్రొత్తగాఁ గవగూడు-కొన్న యాల్కగల నే
యాటకు మించిన యాటయేది
లేయీడున న్లోర్క-లేకయే వెలువడు
పాటకు మించిన-పాటయేది
తల్లిదండ్రుల యొడి-న్నిల్లల జలిబిలి
మాటకు మించిన-మాటయేది
కూటమి ముద్దుల-గుసగుస లీలల
మీఁటకు మించిన-మీఁటయేది

కూటికై దేవులాడెడు-కొంటెయాట
పాట లవియెల్ల వెలయాలి-వగల మాడ్కి
పూటకూళ్ళింటఁ గొసరిడు-బున్వలాగు
తోక్కము న్వచ్చపెట్టుఁ బ-ర్వుచెడఁగొట్టు॥

శీ॥ వలచిన పంటలు-పండించుకొని తిని
తోటివారల కిచ్చు-దొడ్డవాఁడు
వానగాలులకు లోఁ-బడని యిల్పన్ని రా
నుండి యొరుల నుంచు-నోర్చికాఁడు
మాటుగోరక మందు-ప్రమాఁకులనెల్ల తె
గుళ్ళు పోఁగొట్టెడు-గొప్పవాఁడు
ముందువెనకలు చూచి-ముప్పుతప్పించి యం
దటి తొందఱ న్నాన్పు-తగివ వాఁడు

ఏల వే పల్కు లెల్లరి-మేలుకొఱకుఁ
 బాటుపడి యెంతయు న్నాటి-వారిలోనఁ
 బాటికెక్కిన చదువరి-మాటకారి
 గట్టి లయకాఁడె కంటి క-గపడువేల్పు॥

గీ॥ తేలుకుట్టిన కుక్క గ-గ్గోలు మాడ్కి
 చిచ్చుగొక్కిన తిమ్మని-చిందులాగు
 కూటికకూర్చి నిడు మొట్ట-పాటకాదు
 గోటుచూపెడు త్రుళ్ళుపా-టాటకాదు॥

గీ॥ ఆటపాటలు మప్పట-కలవికాదు
 ముక్కు సెవులట్లు మేనితోఁ-బుట్టవలయు
 మొద్దురొద వాలకము తోలు-బొమ్మలాట
 పెక్కిరింపు లల్లరిమూఁక-వింతజోక॥

గీ॥ ఈవు దంచుము ప్రక్క లే-నెగురవైతు
 నన్న సామెతఁగాఁ బాడు-చున్నవారి
 కన్న నెక్కువ తలద్రిప్ప-కొన్న కల్ల
 మెప్పురుల నల్ల లయకాఁడు-తప్పనాఁడు॥

గీ॥ వ్రాలు నమలరాదు-వడి రవళుల తోఁడు
 తప్పరాదు నెత్తి-త్రిప్పరాదు
 చెప్పుకొన్న ముక్క-లప్పగించనాదు
 దుడ్డు కోరఁగూడ-దు లయకాదు॥

గీ॥ డొంగతన మెన్నఁడుఁ న్నేయఁ-డు లయకాఁడు
 వెలితి మాటాడఁ డెప్పుడై న లయకాఁడు
 తినఁడు సంజాడుఁ చంపఁడెద్ది లయకాఁడు
 గొప్ప చదువరిమిన్న యగు లయకాఁడు॥

జంట|| ఎదిరిపట్టు న్నను-టెట్లు నా కోడి
పదనుకొలంది నా-వాల్చాపువాడి
నాటుపల్కుల గుట్టు-నన్నిటవాడు
పాటెఱింగిన చదు-వరి లయకాడు||

గీ|| ఆటపాటల మరులుకొ-న్నట్టివారు
కాపురమునకుఁ గొఱగారు-కనుకఁ గోరి
మగువలకు మైకపు చదువు-మప్పరాదు
తెల్విఁజేటలు గల నాల్గు-తెగలమగలు||

గీ|| వ్రాల నర్వుల కొల్వొపై-వారికొఱకు
తలఁపు వేలుపునుడులతోఁ-దెలుపవలయు
వడిరవళు లింపుగాఁ దన-వారిపట్ల
నాటుమాటలతో నాట-పాటచాలు||

గీ|| ఆటపాటలు వెలయని-చోటు లేదు
తలఁపులకొలంది మంచిచె-డ్డలు వెలువడు
ఒరుల మేలోర్చి యడకువ-నొప్పువాడు
వెలితిచూపఁబోని చదువ-రి లయకాడు||

గీ|| గొంతు లేవదు మంచు మి-క్కుట మగునెడ
కడిది వేడి కుత్తుక నిలు-కడ నడంచు
పాళమా చలియెండల-స్పరఁగుఁ గనుకఁ
దెలుఁగునాటు దాపలిచోటు-పలుకునేటు||

గీ|| అందరికి మేలు సల్ప ముం-దంజ వేయు
నొప్పిదము నడిపింపఁ గే-లూతచేయు
పాటుబడి యెల్ల చదువుల-పర్వమోయు
తెనుఁగుపట్ల గుంటూరు పె-ట్టినదిపేరు||

కం॥ వ్రాసితి నా తోచినలులు
కోసితి గోతములు చెడ్డ-కో మేలునకో
దాసరితప్పులు దండము
తోసరి మన్నింప వేడు-దు న్జదువరులన్॥

4. ఆట పాట

సీ॥ ఆట కింపగు మేని-యందము, పాటకు
 నగిన కుత్తుకపాడి-దనరవలయుఁ
గాని నేరుచుకొన్న-కట్టుపాలులఁ దిన్నఁ
 గాకుండెడు స్వేపి-తోఁకకరణిఁ,
జాకలియే మేలు-చదువుకొన్న యతని
 కన్న ననెడు సుబ్బు-కల్లగాదు,
తెలివితేటలు మప్ప-వలనుపడదు, వెక్కి
 రింపు నిక్కమువలె-సొంపెటులగు,

అటవలలు నిక్కపుఁ దెలుగు-లటవనేల
ఎరవునగఁ దాల్చుఁ దనకున్న-పరువుపోవు
కొలఁదిసేపుండు నంటించు-కొన్నరంగు
కనుకఁ దగువాఁ డొరుల వాల-కముల గొనఁడు॥

తే॥గీ॥ ఆటపాటలు రాత్ర కొ-య్య *సలి సల్పి
యబ్బకార్త్రుడను *తెల్లించి-డబ్బులాగు
నాలిముచ్చ నంజుడుదిండి-చీలిప్రేగు
గీచు బయకాఁడు చదురు నె-క్కింపఁదగఁడు॥

ఆ॥వె॥ వేల్పునొడులఁ గాని-విడిగ నాలుతెనుంగు
నుడులుగాని కూర్పు-కడిమి లేమిఁ

బదరి మాటలల్లు-వాడు నేనే చదు
వరి నటంచుఁ గొంటె-వదరుచుండు॥

*కోయిల॥ పిన్న పాపల ముద్దుపల్కులు-పెక్కు దిక్కుల నమ్మపా
ర్శిన్నముట్టఁగ వేయు కేకలు-మించుభోదల గున్నులు
నన్నుగిల్పుల నవ్వుమాట లె-గాదిగ న్ననుకుల్కు లా
యన్నపిల్పుల కన్నమప్పిన-మాటపాటలు నేటుటా॥

*మూఁపు॥ చచ్చినవారల మెచ్చు
నచ్చిక బ్రతికున్నవారి-మఱుఁగునఁ బుచ్చున్
నచ్చి యవిటి యెరు పన్నిక
నచ్చొత్తింపించి తనదె-యనిచాటుకొనున్॥

తరువోజు॥ కులికి పరంగిప-ల్కుల వెల్లి నగుచుఁ-గొలుపుబానిసె
గోటు-కొనియాడుకొనుచు
తలఁదిప్పుకొంచునం-తయు నెట్లినలులఁ-దనకుఁజెల్ల నిగొప్పఁ-
దాఁ జెప్పుకొన్ను.
దులువల న్బొగడుచు-దొడ్డవారలకుఁ-దొసఁగులూరక
మోపి-దూఱుసలుపుచుఁ
దెలిసిన బెద్దల-దొగడుచు మించి-దిగనాడు చులిపి మెం-
తేఁ దెగనీల్లు॥

ఆ॥ అందమైన ఆవలి-మందికు త్తుకల లే
దలులఁ గాన నెమలి-యాలపోతు
చింజి, బాతు, మావి-చిగురుమేపరి, తేజి
యేన్లు గొంతుక లేడె-యెన్నవలసె॥

గీ॥ కూటికకూర్చి నాడిన-దాటకాదు
పాడినది పాట కా దెవో-చీడగాని

కోయిల = మత్తకోకిల; పరంగి = పాశ్చాత్యుడు, విజాతీయుడు. *మూఁపు = కంద
నద్యము (నం. వ్యంధము)

లాఠికి న్నొంగి కడుఁ దగు-లమునఁ జిక్కు
మందికన్న మిగులఁ గాఱు-పంది నయము॥

*బంగా॥ వెలుఁగులతేనికంటె మఱి-వేఱగు నేదియు లేదు కావున
స్తలఁపఁగ నెల్ల దిన్నులు ప-దంపడి వేలుపెయ్యంచుఁ బ్రాతప
ల్కులు కల వందువల్ల మన-లో మనకేమియు వాసి కానరా
దలమటమాని యందఱము-హాయిగనుందుము తన్ని నెప్పుడున్॥
(అడ్వర్ట్ యిజర్, 1-3-1944)

5 వీణీయ

పూలగుత్తి (మంజరీ ద్విపద)
-ప్రాబల్కుల న్జెప్పఁ-బడియెను వీణె
వాయించు చిద్దరు-బాపండు పాడ
బాఱుఁ దొకఁడు పాడ-వలయు నటంచు
కలిమిచెల్వగు వీనె-గావున నిద్ది
పుడమియేలిక చెంత-మ్రోగింపఁబడును
మువ్వదుల న్వీణె-మొరయించు దరువు
వెరవెఱిగిన గాణ-పెన్దోవ కరుగు
బల్క-వలయుఁ జదు-వరి మాటకారి
లయకాఁడు పాతర-ల న్దొక్కవలయు
నా యాటకానికే-యందఱు న్నూడు
గుడ్డ లొసఁగి కొల్చి-కొనియాడుచుండఁ
బాపనిచేఁ దప్ప-బై వానివలన
బాడించుకొనెడు జే-బలు కొఱగారు
చదువులకు న్దగు-జన్నిగట్టొకఁడె

* బంగారము = చంపకమాలావృత్తము. చంపకకల్పమొనకు సంస్కృతమొన
నిబంగారమనునర్థమున్నది.

కడమవారికి విద్వే-శావించు చేటు-
 అడుగుపుట్టువునుండి-యాటపాటలను-
 వీణెమీటులు గొన్న-వెంబడి-చెడును
 పరగు నాల్గు తెగల-వాదెము లెల్ల-
 గంట తాళము దొట్టి-గట్టు రకంబు
 చివరల న్సరిబిగి-చినతీ-గెదిమను
 చిల్లుల న్గాలిపో-సెడు పనిముట్లు
 దట్టపుతో లూసి-తట్టు జంతరము
 అన్ని వాయిదముల-కా వీణె రాజ-
 పట్టరాద దిక్కొండు-బాపండు దక్క-
 వీణెకుఁ బనస సం-పెగ్గ కట్ట లెస్స
 యతుకులేకున్న న-య్యది మ్రోయు సరిగ
 కుండకుఁ దగుదండె-కొనకు నాదోక
 వాటమై నెఱసరి-వాయి నొప్పారి
 హెచ్చుతగ్గు రవళి-నిరువదినాల్గు
 కంచుమె ట్లుక్కుతీ-గలు మూడు పిదప
 నిత్తడితివ్వ రహి నిర్బరడాల
 దొలకడుగుకడెము-దొండ్లు నాల్గింటఁ
 గొక్కెము కొండీల-కు నీసికట్టి
 ముడివైచి బాటుడు-పూస లమర్చి
 కుండమీఁద నీట-కుదురుగా నిల్చి-
 యద్దాన నుక్కురే-కమరించి మెట్ల
 పైనుండి మేరువ-పట్టియ స్వరుస
 వెడలించి తగునట్లు-విగియించవలయు-
 నొకదానికంటె నిం-కొక్కటి హెచ్చు
 తగ్గురవళితీగ-తరబడి నెసఁగు

ప్రక్కతీగెలు మూడు-^{*}వలము సన్నములు
 సుతి కటు కూటీల-జొప్పించి ప్రక్క
 వీటవాపున నిల్పు-పిడికట్టు శేష
 దాటించి కొండుల-నగిలించవలయు
 మేరువ కవ్వాల-బిరడాల కిరవు
 కావించు కుత్తుక-నగివెతో, గ్రాది
 జెజ్జముతోడి ని-రి గుబ్బకాయ
 అవిళి మాఝోగింప-అంపిల్లనలయు
 మయినంబు నీలిసార-బ్రాణి గుగ్గిలము
 కరిగి నీటనోసి-గట్టిగాఁ బిడిచి
 సెజ్జాపి దండెకుఁ-జెరివెపు గాఁది
 పూడిచి మెత్తని-మద్దపై మెట్లు
 రవళి యిర్వదినాల్గు-రకముల హెచ్చు
 తీరుగా పైనాల్గు-తీగెల నిల్పు
 కుటుచ తెడంబగు-గొప్పటా శేర్పు
 దరబడి న్దండె మొ-గన్విప్పు గనక
 లావుసన్నముల కొ-లతఁ బ్రక్కతివ్వ
 తిగమూడు బొగడల-దిండ్లాని యొళిగు
 ప్రక్కల న్దూసి వె-ల్వడు బిరడాల
 దొలకల బిగిసి సు-తుల జంట నిచ్చు
 దండియ కడ్చుపైఁ-దనరు తనాచి
 కిగువఁక మెట్లు మ-యినము మొదళ్ళ
 నాల్గుతీగెలు నంటి-నాటిఁ దిరముగ
 దండియ వెమరిరు-తట్టుల నిపిరి
 కావింతు వీణె డా-కడ్బయకాండ్రు

* ఎండు = (క్రికాకుళం మాందరికము) = మూలము, లావు.

చెలఁగు వీశియ మానిచే జేయబడుచు
 లాగుల వెదురునూ న్లగుపుల తెప్ప
 పదునాఱు అవళుల-నృగు దయలను
 లయకాఁడు మువ్వళు-ల న్దనరించు
 అందఱ నల్లెడన్-హాయి జొక్కించు
 నటనై న వీణెకాఁ-డే మగవాఁడు
 ఆలసాటలమేటి-యకా మాటకారి
 వీణెకాఁ డైనచో-విన్నాణ మెసఁగు
 ఏబదియేండ్లలో-పే విద్దెయైన
 బండియెల్లరకుమ-వ నీవులుకాదు
 పాటకొలఁది లోకు-వకు వచ్చు విద్దె
 పచ్చిపచ్చిగనుండుఁ బడుచువాయిదము
 నలువదియేండ్లక్రిందట నాకుఁ గట్టు
 మొసగె నీ వీణె మై-సూరేలు రాజ
 తడమిటుజోడ్పీటు-దాటులులాగు
 జంటక తైరమిటు-జార్చిముఠాట్టు
 విడుపులనడ్చునవీరున్ని వేళ్ళ
 డాపలచేతివే-ళ్లనోళ్ల పనులు
 ఏమతీగెలు గల్పు-నెక్కటిమిటు
 నలువేళ్ళ దీఁగెలు-నాల్గు నున్నెట్ల
 గీలించి రవళి ప-ల్కించెడునేర్పు
 పదివేళ్ళు గోళ్లతోఁబనిచేయఁదగిన
 వాద్దెము వీణె త-ప్ప మతేది కాదు
 వాద్దెము లన్నిటన్-బాదుసా వీణె
 నెఱవాది వీణెకానికి మించి లేదు
 అరచేతుల వెదలు-పాదోశ్రవేళ్ళు

గోళభింకము వీణె-కు న్బిన్ని-వచ్చు
 అన్ని మెట్ల రవళి-కందిన గొంతు
 కలవాఁ డొకఁడె వీణె-కాదు నిక్క-ముగ
 మెట్ల నన్నిట సుతి-మెలగింపలేని
 కొయ్యగొంతుక వీణె-కుం బిన్ని-రాదు
 అమ్మబ్బల నెఱుంగ-నట్టి యంభేద
 పొట్టిగిడన మూతి-ముద్దు సన్నాసి
 నిరుపేద చాకిరి-నీలుగుఁబోతు
 కోణంగి వెకలి వె-క్కురుపిల్ల కాయ
 సాట్టవా డడిబండ-సుద్దులమారి
 సుడిగోరుచాల్పు నం-జడుతినుకూళ
 డబ్బాసతోడ తం-టాల్పుడు కొంటె
 మెల్ల కనులవాఁడు-మిడ్డిగుడ్లవాఁడు-
 కొఱవినలుపు తిరు-గుడుగుడ్లవాఁడు
 దిబ్బవాఁడు న్దల-త్రిప్పెడు వాఁడు
 పోకిరి వీణెయ-న్మోగింపఁదగఁడు
 గట్టు వాదైములజే-గంటయే తేస్స
 చిల్లి వాయిదముల -న్జిందమే మేలు
 డప్పేనయంబు తో-ల్దాపు వాదైముల॥

6. దెబ్బకుదెబ్బ

గీ॥ తెలుఁగు కిట్టని యజవల-వెలి యొనర్చు
 వలయు నన్నిట నిగ్గున్న-తెలుఁగువాకు
 అద్దె యిచ్చి యేడ్పించెడు-నజవకొయ్య
 ద్రిప్పు దొడచాటకు దేట-తెనుఁగు పడదు॥

- గీ॥ ఆనిక రవంతయు న్నేని-యటవగోల
యేల మా తెలుఁగుదొర-లాలకింతు
ఎఱుకగలవారలయ్యుఁ దా-మివిపట్ల
దప్పు పట్టకుంట తెనుఁగు-గొప్పపాడి॥
- గీ॥ విక్కుచిట్టవల్లింపు త-బిబ్బబ్బపాట
పొసఁగ గొంతు తెఱవలేని-ముక్కుమాట
కంపుతీఁగ పరంగి వా-యింపుతాట
యనువుకాదు తెనుఁగుచోట-నఱవయాట॥
- గీ॥ రెండునాల్కల తైశ్వడ-గాండ్ర పాట
వారి చేచమురంటని-బాతుచేట
మనము తెలుగువార మిఁక నే-మఱక యటవ
బొల్లి యెకిరింత వాలక-మొల్లదగదు॥
- ఆ॥ వె॥ తెలుఁగుపాటలడ్డ-దిడ్డముగాఁ బాడి
యబ్బకాండ్రవలన-డబ్బలాగి
యిప్పును తెనుఁగువశాట-లేవగించెడు పాఁది
తిండిపోతు చెంత-నుండవలదు॥
- గీ॥ ఆటపాటలు తమయంత-నబ్బవలయుఁ
గజ్జమోతలు వ్రాతలు-కానిపనులు
పోతుతట్టువముగలాని-పొరుగునల్ల
యంటయటవలకుఁ దెలుఁగు-కంటసంబు॥
- గీ॥ పలుకు వ్రాతల పోలిక-నబ్బట్టి తెలుఁగు
కన్నడం బప్పచెల్లెండ్ర-కరణి గలసి
మేలుగా రెండు సీమలు-నేలవచ్చుఁ
గాని యటవలతోఁ బొత్తు-కానిమాట॥

కం॥ తెలుఁగు తమకు మప్పిన పం
తులు త్యాగయ యతని మంచి-మడుపుల దూఱ
న్దలకొన్న యటవపెయ్యెల
తొలంగఁదోలునది తెలుఁగు-దొర లిఁకమీఁదన్॥

గీ॥ దాటితివి నీ వఱవ తుక్కు-నోటి బోను
నలగవా తోరెనాగాండ్ర-నాల్కల నిఁక
నుండు మాయుంట నీ యుద్ధ-లొత్త వలయుఁ
జెలఁగి నేడెల్లి మా తెల్లు-పలుకుతల్లి॥

(అద్వైత యిజర్, 1-4-1942)

7. కుదురుచుక్క పేరు*

(“వాగ్దేయకార హర్యక్ష” శ్రీకట్టా అచ్చయ్యకవి ప్రణీత
శ్రీశృష్ణానందార భారత గ్రంథపీఠిక)

గీ॥ నన్నుఁ గొనియాడు నినుఁగాని నా యమగుల
నొత్తు బవరదాసుంగాని-మెత్తు నట్లు
నేటి చదువరులందు మీ-పాటి యాట
పాటమాటల నేర్పరు-ల్పరగు టరును॥

ఆ॥ తెన్నునాడు తెల్విజేటలు లేకున్న
తెలుఁగువాఁడు వేల్పుపలు కెఱుఁగఁడు
ఇంటి నాల్గుమూలలే తెలియని ముల్పు
యెటుల మింటి తెన్ను తెన్నుఁగలఁడు॥

గీ॥ ఏలఁ దనుదాన మెచ్చుకొం-చెల్ల వారు
నీయనెడు చిగికిచేఱు-చెత్త వ్రాఁత
బ్రమె పోతన్న పన్నని-బారతంబు
కొఱఁత నీతోడ నచ్చయా! కొంత తీతె॥

* కుదురు = పీఠిక; చుక్కపేరు = పక్షతమారిక.

అ॥ వె॥ ఆట పాట మాట-బండలు మెచ్చున
ట్లాడలి సాంపులేని-చెడుగు లెల్ల
వ్రాతకొయ్యమోత-వాలకంబులచేత
*నబ్బికాండ చెంత-నుబ్బుచుందు॥

అ॥ వె॥ ఒడలు వంచి పాటు-పడ కాటపాటలు
చేతఁగాక మీట-చేతఁ గొంటె
గొప్ప చదువరివలె-బొప్పండ చెంగటం
గూటికొఱకు డాబు-కొట్టుచుందు॥

అ॥ వె॥ ఓజ నలువనోట-నూడిపడిన పాటు
లేము వ్రాతఁకూత-లెఱుఁగుదుమని
అబ్బికాండ యొద్ద-డబ్బు లంకించెడు
కొయ్యఁ ద్రిప్పు బ్రతుకు-కూటిచేటు॥

గీ॥ ఆట రాకున్నవాని కెం-దైనఁబాట
వ్రాత చదువులు మంచి న-డ్వడులు లేవు
కడఁగి యాడిన పదప ము-క్కంటి డవిణ
వలన మ్రోగించె యబదునాల్గు-వ్రాలనూళ్లు॥

గీ॥ ఒడలు బింకముకా వాడ-కున్నయెడల
జెల్ల + దొఱపరికిగాని-చిందుపరిగ
తెలివితేటలుమైచెల్వు-కలుగఁజాల
పెంతనేర్చుకొన్న న్వేలు-పిడనియెడల॥

గీ॥ కలుగు నెన్నఁదో యే రెండు-కాళ్ళదొరకొ
యాటపాటలు మాటలు-నల్లు నేర్పు

* అబ్బికాండ = మూడుడు; † లంకించు = తేరగగైకొను; ‡ వదునాల్గువ్రాల
భాగ్య = చతుర్థక మాహేశ్వరసూత్రమాట; † ఒఱపరి = మందరవిగ్రహము.

ఎల్ల చదువులు సాగసు నూ-తేండ్ల బ్రతుకు
పేరుపెంపులు నేలపై - గోరనటులు॥

గీ॥ పంట సమకూర్చుకొను టిండ్లు-పన్నుకొనుట
వలిపెదుస్తు వేసికొనుట-వండుకొనుట
మందులెఱుఁగుట యదనుల-మార్పుఁగనుట
తోడివారలఁ బెంచుట-దొడ్డచదువు॥

గీ॥ ఒక్కొక్కని కొక్క నేర్పుపెం-పెక్కుచుండు
నొకని మించిన గొప్పవాఁడొక్కఁడు గలఁడు
తూలనాడఁ జెప్పనినై న-దొడ్డవాఁడు
వేలు పందట్టిపల-వెలయుఁ గాన॥

గీ॥ బారతము వేల్పునుడువులం-బట్టి తెలుఁగు
ముక్కకున్నుక్క దోపిరి-ముందు గాని
త్రొక్కఁజాలరు నీవలె-న్గొత్త తోవ
నచ్చయా! యట్టి నేను నీ కచ్చవచ్చె॥

గీ॥ నీ నుడుల కూరుచెంతయు-న్నే నరసితి
తెల్వికేటల నెవనికిం-దీసిపోవు
అందరు న్మెచ్చుకొనునట్టు-లాడి పాడి
చదివి వినిపింప నచ్చయా! చాలునద్ది॥

గీ॥ ఆటపాటలలోనివే-యరసి చూడ
నింగినేలల పనులెల్ల-నిక్కముగను
తీరుపేరులఁ జెందని-దినుసె లేదు
పలుకు లందములు న్వేల్పు-పల్లు గనక॥

కో॥ బెప్పు నీమపలుకులం
జెప్పంజాలరు కలుపక - జేతేనుదులన్

జప్పనయని తప్పెంతురు
-డొప్పచెవుల కన్ననాకొడుకు లంద టిసీ॥

గీ॥ వేల్పులం గొల్పుకొనుటకు-వీలుకాని
యాటపాట చదువు లెల్ల-బూటకములె
కూటికై దేవులాడుటా-టోటా టంకు
బొంకు టకటొంకు బడిముని-ముచ్చపనులె॥

గీ॥ ఆటపాటవలనఁగాని-మాటలల్లు
కొనుటచేఁగాని *దుడ్డుఁ గై-కొనెడువారు
యిట నటన్ రెంటఁ దాముచే-డుటయె గాక
తోడివారికి వేటువి-త్తు లగుచుండు॥

అ॥ వె॥ ఆటకాఁడు, కల్ల-మాటలల్లెడువాఁడు,
పాటకాఁడు, కొయ్య-మీటువాఁడు,
ఎఱుకఁజెప్పువాఁడు-చెఱపనిచేటలు
తంబళి బవినీఁడు-తార్పువాఁడు॥

కం॥ *ముడికాఁడు, సరిబివాడు-
నబ్బడుచులనమ్ముకొనువాఁడు, పలువ, పిసిడియున్
జెడుగులని చెప్పనేలా
పడిసేటు న్నన్నగొఁడు పారసివాఁడున్॥

కం॥ ఈ యుసురు లేని వ్రాతలు
వాయింపులు టవళికాండ్ర-పన్నిక లే వే
ల్పియక సుంతయు రాఁబో
వేయెడఁ దగు నాటపాట-లెవ్వరికైసన్॥

* దుడ్డు = రబ్బు; * ముడికాఁడు = తార్పుడుకాఁడు;

కం॥ ఆటపాటమాట-లందఱు న్నెచ్చంగ
 పెక్కు వేలమంది-క్రిక్కిరిసిన
 గొప్పకొలుపు చూరఁ-గొనువా డొకండె ని
 క్కముగ మేటి చదువ-రి మొనకాడు॥

గీ॥ రంకు రామాయణంబు, ఖా-రతము బొంకు
 చియ్యడిండి యనరుగుండె-యయ్యవార్లు
 తొలుచదువుల నిగ్గ ని తల-తోఁక లేని
 దబ్బుల స్టార్చి బొప్పండ-డబ్బుఁ గొంద్రు॥

సీ॥ చచ్చినవారల న్నెచ్చెడి తుంటరి
 తనగొప్పఁ దాఁ జాలు-కొనెడి తులువ
 పెంచెడివారల-న్ద్రొంచెడి యడిబండ
 నాసినోమునఁ దోచు-నాలిముచ్చ
 నేను చదువఁనిగా-నైన నామాట ని
 క్కువ మని తెగవాగు క్రొయ్యద్రవ్వు
 పాటలల్లెడు పని-పల్పన యని బోడి
 మాటలు కూర్పు టా-టోటుకాడు
 వ్రాతకూతల డబ్బు రాఁ-బట్టుకొనెడు
 మందికన్న నెన్నో రెట్లు-పంది నయము
 ఎఱుక గల మంచివాడు నో-రెత్త కెల్ల
 వారి మేలునకై పాలు-పడుచునుండు॥

ఆ॥వె॥ ఆట పాట మాట-మీటులు తోచిన
 టైల్ల సలుపవచ్చు-నెగ్గులేదు
 కోరి వేల్పుఁగొల్పు-కొనుపట్ల యదప్పులే
 యొప్పు లగుచునుండు-నోజకలిమి॥

కం॥ పాట కనదరం బగునే

యాట విన స్వీలుపడునె-యద్దిర యేమీ
బూటకపు వ్రాతకూతలఁ
డాటోలులు ॥ వెంబరలక-డ స్వీలుగుటలో॥

గీ॥ దొడ్డ చదువరి కన్నాకు-తోటిపాటి
వారి మేలునకై పాటు-పడుచునుండు
యిరుగుపొరుగులకు స్వంతు-సరిగ పంచి
యిచ్చి యడఁకువతోడ నూ-తేండ్లు బ్రతుకు॥

అ॥ వె॥ తోటివారికొరకు-పాటుపడెడివాఁడె
నిక్కమైన చదువు-నేర్చినాఁడు
ఒరులఁ జెఱచియైన-నొక్కడే కుడిచెడి
తిప్పకాయబ్రతుకు-తిండిచేటు॥

కం॥ *ఎంబన్న నిట్లు గూర్చిరి
నమ్మరొ ముక్కుమొన లేని-యలఁతి తెలుఁగు నీ
యెంబదవపడి న్నాయై
పుష్కన్నించిననుఁ గావు-మో యిలువేల్పా॥

8. తెలుఁగు గొండ్లి

(సంగీతము గొప్ప)

మంజరి॥ ఎలమిఁ బాటాట వాయింపుల కెల్ల
బోగాల జంగాల బుట్టించె నల్వ
కనుక వారల గొంతు-కై గాలినుల
నారెంత తన్నుకొ-న్న స్థక్కు తెగల
కెన్నఁడు రాఁబోవ-దిది నిక్కువంబు

॥ వెంబర = అవివేక; * ఎంబన్న = అసమర్థుఁడు.

సరిగ నా తెలిసిన-జంగాలలోనఁ
 గడఁగుకాల్గుంటి వేం-కటసామి పాట
 కోటయ్యదేవర-గొంతు, పిడేలు
 మావ్వాడ దమ్మని-మద్దెల సొగసు
 ముగ్గు నీలయ్య యిం-పులుగుల్కు మ్రోత
 యంపోలు తమ్మన్న-దో కుత్తుకుల్కు
 పాన్గంటి వీరేసు-పడిచాటుమీటు
 మాపొద్దుసుందరి-మాలిమిపాట
 సాలూరి చిన్నమ్మి-చౌకిమా కూత
 యల కోటిపల్లి సూ-రమ యంజచుఱుకు
 బొబ్బిలి మాలచ్చి-బుల్పుపోకడలు
 బావనారాయణ-ప్రన్నని పాట
 కలికి వంగోలు వేం-కటలచ్చి హొయలు
 నెరి మండపేట మా-నికము సోయగము
 మద్దెలవారు జం-పావారు సరిది
 వారు కొమరగిరి-వార్చేటపట్టు
 వారు, డెబ్బదియేండ్ల-పడి దెల్లుసీమ
 నేఁగన్నవాగు మ-తెండతో; ముసలి
 నాట మఱచిన నాల్గయై పోర్చవలయు
 నే చదువులనైన-నీ తెన్నువారి
 కన్నఁ గన్నాకు లె-క్కడనైన లేరు
 ఏలూరు రాగవు-నెక్కు బోచాలు
 బందరు సోమని-వరుస రెట్టింపు
 ఏనుగెక్కినవాని-యిరువైపు తట్టు
 బెడవాడ రత్తయ్య-పెనుపు తీరికలు
 భాస్కర్ల రత్తయ్య-చమసల పెంపు

అడి కుమారస్వామి-యానిక సొంపు
 బాస్సెకారుల బిగి-పన్నిక కోపు
 గడ్డిబొద్దుల బొట్టె-కడువడి యడుగు
 నిగుడు నురట్ల మా-ణిక్యము గొండ్లి
 రేపాల కొండనా-రీమణి హాయి
 మంచి చదల్వాడ-మధురము జిలుగు
 మావ్వాడ దమ్మని-మద్దెళ గొప్ప
 కోటయ్యదేవర-గొప్ప వాయింపు
 గిరుడాచలంబు బం-గారంపు రవళి
 ఈ తెల్గుసీమలో-నే గని విన్న
 లయకాండలోన మే-ల్బంతులౌ బోంట్లు
 పొందమ్మిత లొడ్డుపొడవునౌ మేను
 చిఱునగు సుప్పాణి-చేరు పల్చలు
 ముంగురు లుంగ్రాలు-ముద్దూరు నోరు
 డిల్లపో వెపుడు చా-డికోరు కావు
 చదువరులం దెల్ల-చావడులందు
 నన్మచ్చుచుండు పి-న్నవుకద నీవు
 నీ యింటికిచేరును నీ చేరు గొప్ప
 దొంకితివేల-బా-ధుగు రామమూర్తి॥

గీ॥ తెల్వి కేటల తోడుత-న్నెగ మీటు
 చెలువమెల్ల నీ తోడనే-చెల్లి పోయె
 ఇంక నీవలె వీనే వా-యించువాడు
 రచ్చ నగపడదోడ పొడ్డు-రేతుమూర్తి॥

9. "తదరనా" అను తిల్లానా

కన్నడరాగము. 40వ జాత్యేకతాళము.

ఉద్గాహము॥ పల్లవి॥

గమ్మరి సారినిరిస॥ నిద్దపమ పగామప ॥గ॥

తద్దిరి నారె దిరిన తానదిరి తదారిస ॥త॥

రిగ్రిగ మరి సనిరిస॥ పమ పనిధప సనిధప ॥గమ్మ॥

దిద్దిరి నత నదిరిన దిన తనరిన తదిరిన ॥తద్ది॥

మేలాపకము॥ అనుపల్లవి॥

పన్నిధపమగామప॥ సగ్రిగమరిసనిధప॥

దిద్దిరినతదారిస తద్దిరినతదిరితదన

మప్పమనిధపధమప॥ మధమపమగమరిసరి॥గమ్మ॥

తద్దిరినతనదిరిన తదనతరినతదిరిన ॥తద్ది॥

ఆభోగము॥

సాసససస పపపప పపసా సససససస॥

తద్దిరితననతతన దినదిర్దనరినదన

సారిస నీసని దానిధపా , , , , , , , ,

సనిధపనిధపమసానిధపమరిగరి సనిధమాధని సరిగామధపమ

ధిరుగుడు ధిరుగుడు తాటతక ధరిటతక ధేటతక ధోటతక

రీగరి సనిధని॥ సపాగమగమగ నిధానిసగరిసనిధమధనిస

ఝంఠరి టతక॥ ధళంగు తకడధి గిణతోంకిటతక ధళంతుతకధధి

రిగమా రిగారి సనిధ మపమరీ॥

గిణతోం ధళంగు తకడధిగిణతోం ॥గమ్మరిసా॥

॥తద్దినా॥

ధ్రువము||

పగమరీస నిసరిగమపా మానిధాపా||

విజయరామ గజపతి మహారాజ సంస్థా

మపధాప మాప సానిరిస నిధాపమాప ||గమ్మరి||

పితగాన పాత శాలవెల రామచంద్ర ||తద్దిరి||

ధ్రువాభోగము||

సరిరి పపగా మపపగా పగామ రిసని||

సరిగగ్గా మపని ధనిపధమధపధమ పస

నిసధని రిసరి సనిస ధనిద మపగ మరిస||

సన్నిధ నిద్ధవ ధప్పమ పమ్మగ+మరిస+

ధిర్గుడు ధిర్గుడు ధిర్గుడు ధిర్గుడు ధిర్గుడు

రీగమ నిధనిస రిగామ రిసపమ గమరీ|| గమ్మరి||

ఝంతరి టతక థళంగు తకదధి గిణతోం ||తద్దిరి||

[రచన : 19-7-1920]

10. చల్లవల్లి నువర్ణమంటాకంకణ కీర్తన

[ఈ కీర్తనను నేకరించిన శ్రీ గూడూరి నమళ్ళివాయగాడు దీనిగురించి యిట్లు వ్రాసిరి :
“చల్లవల్లి సంస్థానములో గండపెండేరము తొడిగించుకొన్న సమయమున అకువుగాచెప్పి
అభినయించారు శ్రీ దాసుగారు. చల్లవల్లి రాజావారు రాగము తాళము నిర్ణయించి తనపేద,
తార్యపేద, తన తండ్రిపేద, తిరుపేద రావారిని, వలసా అక్షరములు నిషిద్ధమని పాఠ
పాఠశాల అభినయించారని చిక్కునమస్యను ప్రతిపాదించి యివ్వగా దాసుగారు వెంటనే అకు
వుగా ఈ కీర్తనపాడి అభినయించి రాజావారిని నంకృప్తిపరిచారు. రాజావారు దాసుగారి
పాండిత్య ప్రాగల్భ్యానికి మెచ్చుకొని 24 నవరసులతో బంగారుతోట చేయించి రత్నాలు
భూడిగి దానికిదవైపుల బంగారుగంట లేర్పరచి కాది స్వయంగా తొడిగాడు.”

ఈ సన్మానము 1914 సం॥లో జరిగినట్లు తెలియవచ్చినది. అదే వత్సరమున బండ
రులో గూడ దామగారికి గండపెండేరపు సత్కారము జరిగినట్లు తెలియుచున్నది. సం.]

శేదారగౌళ రాగము-రూపకతాళము

అవరోహణ

సరిమ పనిస-సనిదప మగరిస

పల్లవి

మల్లికార్జున వ్రసాద! శ్రీమంతు రాజశేఖరా!
తల్లిమాడ్కి సంతోషములను దయతో పోషించె దీవు-

అనుపల్లవి

సల్లలిత యశోనిధివో-రిమాగరీ-విశాలాక్షి
వల్లభ! సరి మగ రిగరిస-చల్లపల్లి నగరిశా! మ॥

చరణము

కల్లగాదు-పసనిదప-చల్లగ-సరి-నీపే
రల్లగరిమ వెన్నెలవేళ గమప మిత్రము లెల్ల
రుల్లసిల్లు మాప పకోరము లగుదురోయి అహితు
లెల్ల ఘూకములొదురు-సారి-అంకినీడు పుత్ర!
తారితాండ ఝణు సరిమ పనిసరి ఝుంతరి
ఝణురిం రిసీదప మగరీ తహరి తహఝుం
రిసానిధ పమప ఝుంతరి కిటతక మపా నిధప
దధిగిణతోం దినిధపమ పామగరి దధిగిణతోం
సనిదపా మమగరి దధిగిణతోం ॥మల్లికా॥

11. కావ్యనక్షత్రమాలా

శ్లో॥ రాధామోహన రాజేంద్రదేవ ఏవ సభాపతిః
శతవర్షాణి కేకయాత్కవితా ప్రాణవల్లభః॥

శ్లో॥ సమస్త విద్యాకూపారాస్సభాస్తారాః కవీశ్వరాః
శృణ్వన్తు కృపయా కావ్యతత్వం వచ్చి యథామతి॥

శ్లో॥ కవి స్సాక్షాత్ త్రయీమూర్తిః కావ్య మేతచ్ఛరాచరమ్
న కశ్చిద్వస్తుతో భేదఃకార్యకారణయో స్తయోః॥

శ్లో॥ శబ్దార్థరూపకా కావ్యవిశేషా సంపదాయతః
రంజనాయ ప్రయుక్తాచేల్లోకస్యేతా సలక్షణా

శ్లో॥ దివ్యమర్త్య విభేదేన ద్విధా కావ్యం నిగద్యతే
దివ్యం ప్రకృతिसంసిద్ధం మర్త్యం భవతి కృత్రిమమ్॥

శ్లో॥ వైదికం లౌకిక మితి ద్విధా కావ్యం విభిద్యతే
వైదికం దేవతాస్తోత్రం లౌకికం మర్త్యవర్ణనమ్

శ్లో॥ సంస్కృతం ప్రాకృత మితి ద్వివిధం కావ్య ముచ్యతే.
సంస్కృతం పండితాలాపః ప్రాకృతం బాలభాషితమ్॥

శ్లో॥ కావ్యం త్రిధా చాఽందసార్వ భాషారూపేణ కీర్తితమ్
సామ శ్రీరామచరిత గీతగోవింద నామకమ్॥

శ్లో॥ లయాంతర ప్రయోగేణ రాగైరపి వివేచితం
నానారస సునిర్వాహ్యం కథం కావ్య మితిస్మృతం॥

శ్లో॥ తస్మాద్విద్వాన్ప్రేవ వచేత్ వీవస్వత్యే దితిశ్రుతిః
కవిస్సంగీతసాహిత్యో భయవేత్తైవనేతరః॥

శ్లో॥ సంగీతమపి సాహిత్యం కవిపండిత శబ్దవత్
పర్యాయ పదతాం యాతి కావ్యత్వముభయోర్యతః॥

శ్లో॥ సంగీతహీన సాహిత్యంక్లియఃప్రయోక్తుంయతేతచేత్
హాస్యాస్పదో భవేదన్ధ వన్నేత్రాభి నయోత్సుకః॥

శ్లో॥ స్వకృతే నై వకావ్యేన నృత్యన్తాయస్సభాసదః
న శక్యతే రంజయితుం కవినామ న సోఽర్హతి।

శ్లో॥ నృత్యన్తాయన్ స్వరచితం కావ్య మాలాపయన్కవిః
స్వయం తీర్త్వా తారయతి సంప్రదాయా త్పరానపి॥

శ్లో॥ యఃకోపి ప్రతిభాశాలీ కవిర్లోకే విశిష్యతే
మహీయతే నభస్యేక ఏవాయం లోకబాంధవః

శ్లో॥ సమస్త విద్యా నిపుణః కులీన స్సుందర శృచిః
ఘన గంభీర మధుర స్నిగ్ధకంఠః కవిర్భవేత్॥

శ్లో॥ క్రూరాశనః పరాధీనో నిస్త్రపోఽధోనిరీశ్వరః
బహిష్కృతో విగ్రహదో న కావ్యం సంప్రయోజయేత్॥

శ్లో॥ స్తుతమ్పరాణ మజ్జాతం కవిం జీవంత మాక్షిపన్
అత్యంతం పండితమ్మానీ వికత్థయతి మాదృశః॥

శ్లో॥ ధర్మార్థ కామ మోక్షాణాం కావ్యమేకైక సాధనమ్
ప్రత్యక్షో దేవతామూర్తిః కవిరేవన సంశయః॥

శ్లో॥ సంగీతం పుష్ప ముద్దిష్టం సాహిత్యం తద్రజః స్మృతమ్
ఆస్తికశ్చ ఫణం ప్రోక్తం కైవల్యం రస ఈరితమ్॥

శ్లో॥ లోకసామాన్య వేద్యం స్వ భావాలంకార శోభితమ్

....

శ్లో॥ కవిస్స ఏవయః కర్మ కరోతి జనరంజకం
నామరూపాత్మకం సర్వం కావ్యమేవన సంశయః

శ్లో॥ సరసం సుదర్శన శుద్ధ మపూర్వం లక్షణా నిర్వితమ్
సాహిత్యం సుప్రసన్నం స్యాత్ గుణాలంకార భూషితమ్॥

శ్లో॥ కావ్యం త్రిధా ప్రాకృతం సం స్కృతం వైకృత మిత్యపి
స్యాల్లోక రంజకం యచ్ఛే త్కృతం సహజ పండితైః॥

శ్లో॥ ఇంద్రస్వయం సభాధ్యక్షః ప్రధానోఽపి బృహస్పతిః
సామాజికాః సుమనసాః సుధర్మా భారతీసదః॥

శ్లో॥ కావ్యనక్షత్ర మాలేయం-కృతామందధియామయా
కవిప్రబోధాయ పాయా దపాయాన్మాం జనార్దనః॥

శ్లో॥ అద్యశ్రీ భారతీతీర్థ వసంతోత్సవ పోషకః
జగన్నాథ నృపాలోఽయం జేజీయాచ్ఛరదాం శతమ్॥

12. చదువులు - కవితలు

కం॥ పదునెనిమిది చదువుల నలు

వది నాలుగు నెప్పుల నెఱ-వాది యొకండే

చదువరి మొద్దులనైన

నదలించినపట్ల మాట-కారియనఁదగున్.

సీ॥ తెలుగు మొదలు నాటు-పలుకులు పడుచుల

లాగు పెన్నిటి పేరు-లాటఁ గనవు

*సోమిసానులు వేల్పు-సుద్దులు గడిపడి

కట్లకు లోనయి-పాట్లుపడును

పుట్టుతెనుఁగు దయ్య-పుంబెట్టు నుడుఁతో

నతుకఁడు తగుమాట-లల్లువాఁడు

తల్లినుడ్వెఱుఁగని-ద్రాబకు జేజేల

నుడి గ్రుడ్డి కద్దము-వడువగుఁగదా

తెల్లముగఁ దేటతీయని-తెల్లు గాని

చదువరికిఁ దెఱగంట్ల ము-చ్చటలు గాని

అచ్చముగ నెంచుకొన్నట్టు-లల్ల లేని

కడమవాఁడెల్ల నొక మాట-కారి కాఁడు॥

అ॥వె॥ వాతనుండి కాని-వాతవలనఁ గాని
తలపు సరిగఁ దెలుప-వలనుపడదు
మొండికెత్తి నన్ను-బోటి తెల్సితెల్వ
నట్టి వెడగు డాబు-కొట్టుచుండు॥

అ॥వె॥ కూటికొఱకుఁ గాని-గోటునకు న్గాని
కాక పెట్టి చేతఁ-గాని మాట
కారి పోలిక లయకాని తీరునఁ దెగ
నీలుచుంట మనిసి-నెత్తి వ్రాలు॥

అ॥వె॥ పాటలల్లువారు-కోటానకో ట్లాట
పాట మాట మీట-చాటువారు
చదువుపిచ్చి యిష్ట-ముదురుచున్నది కుక్క
మూడె పిందె లిట్లు-పుట్టె దుదకు॥

తరువోజ॥

తొల్లింటివారు చ-దువుకొనుటెల్ల-దోడిపారలకుఁ బెంద్రోవ
చూపుటకు
మళ్ళి పుట్టెను తెవు-ల్కొన్నించు మంచి-మందిచ్చి నిచ్చలుం-
బ్రతికించుకొఱకు
అల్లరిచేయుచి-ష్టజాతులెల్ల-సల్లి బిల్లిగమాట-లల్లువా రగుచుఁ
జల్లరమూఁదలం-జెల్ల లే! పొగడి-చిక్కించుకొని ధబ్బు-
చెలరేగుచుండు

పూగుత్తి*

అక్కగ తరువోజ-యాట పెలంది

* పూగుత్తి-గ్రంథమునందే వేటొకచో బంతి యని పేర్కొనఁబడినది.
మఱియొకచో "చెందు" అని "మంజరికి" కిని యన్నియు మారుపేర్లు.

సీసము కందము-చెండడుదోయి
 తేటగీతి రగడ-తెలుగు కూర్పులకు
 ననురెడు వడి తొలి-యక్కరమునకు
 రగడ కందం బక్క-ర యడుగుదోయి
 తప్పక వెండియున్-దరువోజ కెపుడు
 కాళ్ళ రెండవ వ్రాయి-కారాదు వేలు
 పూవుచెండే తొలి-పుట్టిన దరువు
 వళిగాని రెండవ-వ్రాయిరెట్టింపు
 గాని వాలాయము-నలుగు సామెతల
 ననువగు నేలయం-దచ్చ తెనుంగు
 *దయ్యపునుడువు మీ-ద న్నిద్దె లల్లు
 దిన్ననివా డచ్చ-తెలుగునఁ బల్కు-
 డక్కరి వేల్పుమా-టల డాబుచేయు॥

౮౧౭॥ మొలక శీతఱికము-తలిరుల నవకము
 మొగ్గ సాగతనము-పూవు తావి
 అలరుతేన తీపి-తెలుగునకే కాని
 మోట లాతి నాటు-మాటకేడి॥

అడ్డుదోయి*

ఎదిరిపట్టు నేరు-బెట్టు నాకోడి
 పడనుకొలంది నా-వాల్చూపు వాడి
 ఈ యడ్డుదోయిలా-గిం కొక్కదాని
 జేయఁజాలిన మాని-సే నల్వసాని॥

అడ్డుదోయి = ద్వీపద * జంబు యెన్నను నిచ్చె)

* దయ్యపు నుడువు = సంస్కృతకావ.

నడియక్క-రము||*

సరిగ నా తీర్మాకుఁ జూప-జాలు నద్దంబులు మీరు
పరికించి మీలోన నన్ను-బాగుగాఁ దెలిసికొన్నాఁడ
అరిది నేను స్లాడ మాట-లల్లువాఁ డనుకొని యుబ్బి
యిరఁకింతు మీ ప్రాపుచేత-నో చదువరి మిన్నలార!

సీ॥ కొలువునకే చదువులు పాటలాటలు

ప్రాతలు వాడైము ల్పనికివచ్చు
గావునఁ బదువరి-కడుపుకక్కుర్తితోఁ -
దొల్లి మానిసికొలు-వొల్ల కచ్చ
జేజేల నమ్మి కొ-ల్చి తన మంచిబతు కీ
జేజించుకొన నిప్పు-జేజి కాని

కూర్పు కుడిచి మూఁడు నాళ్ళ ముచ్చట కండ
కావరమునఁ గన్ను-గానలేక

విజ్ఞవీగుచుఁ బెద్దల-పేరు చెజిచి
వావివరుసలు కనని పా-పాలముద్ద
*విక్కపెట్టి వల్లించిన-వేల్పునుడుల
పబ్బకాండ్రఁ దలండ్రిప్పి-యుబ్బుచుండు

రగడ॥

అన్ని విద్యల-నారి తేరిన, జన్ని గట్టులు-సాటిగోరిన
తోంటిపెద్దల-దొడ్డ నడ్వడి, నంటుచుం ద్రన-యంబుమువ్వడి
కల్ల మెప్పులఁ గాచిపొంగకు, లొల్లెగాండ్రయి-లోనఁ గుంగకు
నంజుడున్దిని-నఱుకులాడరు, పుంజుపందెము-పోరుచూడరు

* విక్కపెట్ట = కంఠస్థముచేయు (సోదాబుద్ధి గోలివలె - ఇది శ్రీకావళి మాండలి
కము):

తప్పువట్టరు- తాల్మిదూలరు, తప్పనాడరు-తాగిసోలరు
కొల్పినన్నెయి- క్రొవ్వడంతురు, వేల్పుముచ్చట-వెల్లడింతురు
తగ్గిచీకటి తప్పుచేయరు, మగ్గితుంటరి-మన్నిదాయరు
పిల్లలంబెను-పేర్మిబిల్తురు, తల్లిదండ్రులఁ-నన్నికొల్తురు॥

సీ॥ కోటనో నాటనో-మాటకారి యొకండు

గాని యర్దుగఁ పాట-కాఁడు గాని
జగమంతయు న్మోచ్చ-సాగెడు న్మదిసిన
వఱకు ముందెంచేనిఁ-గొఱతలేక
ఇప్పు డూరూర నింటింటను కన్న నా
కొడ్కులు కూటిక-కూర్చి తోడ
వెలువడుచున్నారు-వేనవే లైక-సరు
ల్లాణలు చదువరు ర్వణైకాండు

బాపురె యవిటి కడవాడ-వాఁడు-చెవిటి
*క్రిక్కలై చదరునఁ బయి-కెక్కుచుండు
అచ్చు చవకయ్యె బొప్పండు*-మెచ్చుటయ్యె
ఎలపకకు నిద్దెలెల్ల గు-లాములయ్యె॥

తే॥గీ॥ రాదు వ్రాతకు నుడిగాని-రవళిగాని

ఎపుడుక కుత్తుక యందము-ల్నుడువలేదు
*అంకు లలరించు నిక్కము-లరయలేక
డబ్బు పెచ్చించి బొమ్మలా-టఁ గను పెడఁగు॥

కం॥ తొలుచదువుల వేల్పునుడి

ద్వైవిధ్యరికింప నారి-తీరినవాఁడే

* క్రిక్క = బట్టవాడు, వంది: * లవక = రసము; * రవళి = రాగము;
* ఎపుడుక = గరిటము, లేఖని: * అంకులు = దేవతలు; * బొప్పండు = మోర్తెరు.

౪ కొలువునఁ దన యూరినొడువు
పలుక సతని మాటకారి-పలుక నిలఁబడున్

తే॥గీ॥ తెల్లునాడనఁ దీయని-తేట తెనుఁగు
వేల్పునుడు లొందుచోటులఁ-దెల్పుచుండు
బిన్నబెద్ద తెల్లడఁ గడుఁ- *బిచ్చలింప
నాటపాటల మేటియా-మాటకారి॥

తే॥గీ॥ ఎల్ల సవరంతవారు నా-రెందునైన
నొక్కొకని కొక్క నేరుపు-దక్కియుండు
నిండుచూపునఁ గొటవడు-నీల్లుఁబోతు
తన్నుఁదా మెచ్చుకొనుచుండు-నన్నునలెను॥

తే॥గీ॥ ఎందుకో పెద్దలు *పడిక-ప్లేర్పటచిరి
యాటపాటలు కొల్వున-కనువగునటు
తెల్లముగనున్న నలిగిన-తెన్నుమాని
తొక్కుఁ బెడత్రోవ నావంటి-నిక్కుఁబోతు॥

సీ॥ పెద్దలంబేద లి-ష్ట తెల్వితేటలు
పెంపారు తటి కన్క-వింతవింత
త్రోవలు కనిపెట్టి-క్రొంగ్రొత్త చవుల వే
డ్కల నోలలాడమి-ములుచలేనము
వాడుకనుదులఁ గ-బృమూలఁ జొన్నరదేల
నన్ని తేగల వాని-నేన్న నేల
వారువీరసక యే-వారలైన న్జోడు
కూడి యొందొగు కూడు-కుడవరేల

౪ కొలువు = సఖి; * పిచ్చలింపు = ప్రశంసించు; * పడికట్లు = నమయములు,
పురియారలు.

పంచుకొని యాస్తి యందఱు-నృబతుక రేల
మనిసి కొండొరిమిక కంటె-మంచియేది
యనుచుఁ దోచినయల్లెల్ల-నటచు వెకలి
మింటి నెగదన్ను తీతువు-వంటిచెడుగు॥

గీ॥ అనుగు తలిదండ్రులు నృబద్ధ-లయ్యువార్లు
రాజులు నేర్పు లేర్పర్పు-నోజ నడుచు
నాటపాటల చదువరి మేటిమాట
కారికి న్నోర్కె లెల్లఁ జే-గూరుచుండు॥

గీ॥ ఇంతకు న్మానిసుల చేత-నెదియు లేదు
వేల్పుతలఁపుల మళ్ళింప-వీలుకాదు
తోడివారలతో నెదు-రాడరాదు
తెలియ మేమాదుమో యికెం-దేనిమీఁన॥

కం॥ తెలిసియుఁ దెలియక పెరమా
టల డాబులు కొట్టునట్టి-టాటోటులు న
వ్వులపాల్గారే తమతమ
నెలవుల వాఁడుకగు మాట-నే పల్కు-నెడన్॥

కం॥ చీట్లాటకుఁ దిట్లాటకుఁ
బోట్లాటకు బేరసార-ములకు న్గరిడి
పట్లకుఁ జీవాట్లకుఁ బడి
కట్టుడిగిన మాట వ్రాత-పనిగొనవలయున్॥

అ॥వె॥ ఆట పాట మాట-మీట చదువు పడి
కట్లఁబట్టి జఱుపఁ-గాదు వీలు
వేల్పుకొల్పునందు-వెల్లడిగాఁ దప్పు
లొప్పు లగుచు మేలె-యప్పతిల్లు॥

సీ॥ అంకుల కొల్పన-కంకింపకున్నచో
 నాటకా దది పేకు-లాటగాని
 జన్నపుడిందుల-నెన్నఁబోవనియెడఁ
 బాటకాదది *బంగి-పాటగాని
 వేల్పుల గొప్ప తో-పింపనేరని చోట
 మీటకాదది మోట-మీటగాని
 జేజేల నెపుడు కై-సేయని పట్టున
 మాటకాదది కాని-మాటగాని

మోలఁ దెలుగంట్ల రావింపఁ-జాలనపు
 చదువుకాదది నెఱి గ్రుడ్డి-చదువుగాని
 జియ్యల న్నది నెలకొల్పఁ-జెల్లనపుడు
 వ్రాతకాదది చెదపుర్వు-వ్రాతగాని॥

గీ॥ చదువరులకయి కబ్బము-లొదవుకాని
 సంతకము చేయలేని ము-ల్చలకుఁగాదు
 అట్లుకావుననే మాట-లల్లువాఁడు
 పద్దెములఁ గూర్చుకొల్లఁడు-పల్లెమాట॥

గీ॥ యుడియఁడ *న్దుక్కపేరు ని - మ్మాక్కిఁ జేసి
 నాఁడ నేఁగూడ నొక మొన - కాఁడ నగుచుఁ
 గనికరంబునఁ గైకొని - కావు నన్ను
 నేలనింగుల నేలు నా - పాలి వేల్పు.

చెండు॥ నా యాటపాటల - న్గారవించుటకు
 రప్పించితివి నన్ను - రాణతో నిటకు
 తెలివితేట లలరు - తిత్తి బ్రలామ

* బంగిపాట లేక భంగుపాట = భంగు నూరుకొను కాకి నన్నెకడ్లు.

‡ మడియఁడు = మూఁఁడు; * చుక్కపేరు = సక్షత్రమాల.

‡ చెండు = మంజరీద్వీపద (స్థలాంతరమున నిది 'బంతి' యని వ్యవహారము).

బ్రతుకు హాయిగఁ జదు - వరిచందమామ॥

బారువ * మేరువ-పల్కు-వీణియకు

బారువ ౪ సారువ- * పై డిశాణియకు

బారువ చేరువ-పాడిపంటలకు

బారువ పారువ-నాబగుగాఁబట్టు॥

తేటతీయని యచ్చ-తెలుఁగల్లువాఁడు

సాటిగానని కయి-సరి మొనకాఁడు

తియ్యని తెలుఁగన్న-దే పల్కు పెరపు

దయ్యపునుడ్వ గో-తాలోకయు తెరపు॥

13. కవిత్వము - కవులు

గీ॥ సాగి కమ్మెచ్చున న్వచ్చు-తీగ కరణి
సాలెపురుగు కడుపులోని-నూలువలెను
దబ్బున నొబ్లిరిపడు కొండ-ధారమాడ్కి
సహజకవిత బయల్పడి-సన్నుతిగను॥

ద్వీ॥ కొతికి యీదుపుకాళ్ళ గుట్టపుతట్టు
గతి-బల్మిలాగిన కవన ముండెడును॥

గీ॥ కావ్యదోషంబు లరసి జ-గదుపకృతిగ
నుల్లసము నీతి ప్రజ కుప్ప-తిల్లునట్లు
వింతవలెఁ బాఁతసంగతి-న్వెల్లడించు
వేడబము మాని సహజక-విత్వశాలి॥

కం॥ కనుపర్చు దైల్లముగాఁ

దన కావ్యాదర్శమునఁ బదార్థము లెల్లన్

* మేరువ = వీణాగ్రము: ౪ పారువ = దిబ్బ: * పైడి రాణియ = బంగారము లభించులావు:

జనములకు న్నశ్క-వి యా
తనివలె మేల్గుల్పుటకు నితరుల వశంబా,

గీ॥ అతుకు లుంచక పద్యము లల్లవలయు
యమకము జైప్పవలెను ర-సము చెఱపక
అనవసరముగఁ జొన్నరా-దాంధ్రకృతుల
రచనచేయు కవి తన గీ-ర్వాణమెల్ల.

కం॥ పదముల పొందికచే రస
మొదవించియు-శ క్తిచూపియు నసత్కా-వ్యం
బు దెలుపరాదేకవియున్
గదుకొని “తారాశశాంక” కారుని మాడ్కిన్.

గీ॥ చదివినానని ప్రాస విశ్రమము వ్యాక
రణము తప్పక యాశువి-రచన చేయుఁ
గలననుచు నీరసముగ నూ-కవలెఁ గబ్బ
మల్లి మూఢుల లోఁగొను-నతఁడు కవియె.

గీ॥ కాళిదాసుని రఘువంశకావ్యముఁ గను
గొనియు భవభూతినాటకమునుఁ జదివియు
బాణు గద్య మరసియుఁ గవనము చెప్ప
వెఱవఁడద్దిర నావంటి వెఱివాఁడు.

గీ॥ పూర్వకపు లందరున్ గడు పూజ్యు లందు
భాగవతులయి గోస్తనీపాకముగను
గృతులొనర్చు నధికుల సంస్కృతమున జయ
దేవుఁ దెనుఁగునఁ బోతనం దెలిసి యెంతు॥

నీ॥ పూర్వప్రబంధము పోల్కికై చచ్చిన
యీగ నంటించెడు హీను డొకడు

ప్రౌఢకల్పనలని పన్ని తనకుదానె
 యర్థం బెఱుంగ లేని వ్యర్థదొకడు
 కృతిని నిఘంటువు వెలకి ముదురు తాటి
 ముంజవలె నేయు మూర్ఖుఁ దొకఁడు
 తేటతెల్లంబని తెన్నబాసకు బట్ట
 తెరచి చూపించెడి దేబె యొకడు

కలివశంబున శాగద కలుషయయ్యె
 బిదపకాలంబున దలంపు పిచ్చియయ్యె
 అచ్చు చవకయ్యె మూఢులు మెచ్చుటయ్యె
 అహహ యెందుకు కవులైరి యాధునికులు॥

సీ॥ ఘనశంఖమో యన కంఠంబు పూరించి
 మేలుగా శ్రుతిలోన మేళవించి
 నియమము తప్పక నయఘనంబులఁ బెక్కు
 రాగభేదంబుల రక్తిసలిపి
 బంతు లెగిర్చిన పగిది గాలజ్ఞతన్
 జాతి మూర్ఖున లొప్ప స్వరముబాడి
 చక్కని నృత్యమున్ సర్వరసానుకూ
 లమ్ముగాగ నభినయమ్ము చేసి

స్వకృత మృదు యక్షగాన ప్రబంధసరణి
 వివిధదేశంబులన్ బిన్న పెద్దలు గల
 పలు సభల హరిభక్తి నుపన్యసింప
 లేని సంగీత కవితాభిమానమేల॥

ఉ. సంతసమొప్ప నాదికవి సన్నుతిసేసెద వేయిసారు ల
 ర్పింతును దేవభాష యను క్షీరసముద్రము త్రచ్చిత్రచ్చి శా

కుంతల నాటకామృతపుండ్రును దీసిన వాగ్విలాసు నా
శాంత యశోవికాసుని మహాకవి భాసునిఁ గాళిదాసునిన్.

14. సీమపల్కు

చెండు॥ వ్రాలు నాడైన్నిది - పగడలు సీమ
పలుకున శంకుల - వలె గొంతునొరసి
యయియు యె యెలు పొట్టి - వయిదు రెట్టించి
యైయాలతోడ నే-డాలు హ కలుప
నాల్కతో రెండేన్లు - నణటడ రదక
చగజయర అలశ - సల్పొమ్మిదేడు
పుట్టువ పబమలు - మోవిపై నాల్గు
నాటు మాటల కెందు - నన్దలపోయ
నులియైనఁ దెలుగంట్ల - నుడిఁ బోలిలేదు
కావున నాకుఁ ద - క్క నిఁకెవరైనఁ
జెప్పలేకుండి రీ - సీమ నొవుదుల
నిదివఱకేనియు - నీ మీఁదనైన
నే మాట లల్లువా - రెచ్చటఁ గలరు
మాటల కూర్పు సీ - మనుడులతోడఁ
జెప్పలేకున్న ని - స్సీ చదువేల॥

[మినెన్ ఎ. వి. ఎన్. కళాకలా ప్రియార్థి సంచికలో]

Vol. VII] Mid Term 1938-39 [No. 3.

15. నాటు తెలుగు

ఆ॥వె॥ తేట సీమ తెలుగు - మాటాడఁ జాలని
తెలుగువాఁడు వేల్పు - పలు కెఱుగఁడు
ఇంటి నాల్గు మూల - లే తెలియని ముల్పు
మిన్ను వెన్ను కొప్పు - నెన్నఁ గలఁడె॥

క॥ వెలయా లిల్లాలగు !
 యలుకులుకులకోడె యింటి-యాతండగునా?
 అలవాఁపు *వలంబగునా?
 కలగల్పు తెలుంగు వాడుక తెనుంగగునా?

సీ॥ తన కన్నవారు వీ-రని చెప్పఁజాలక
 *వలితండ్రి మిద్దెల - సలుపుకొంటె
 బ్రతికున్న గొప్పవా-రలఁ గొని యాడక
 *మిన్నేగు క్రిక్క-ల-నెచ్చుతులువ
 తన లోటుల న్నాటు-కొని తగువారల
 నూటక దూతెడు-నుడుకుఁ బోతు
 తేటతీయని సీమ-తెలుఁగు పలుకు కూర్పు
 కొఱకానిదని వాగు-౪కొయ్యదిప్పు
 ఆట పాట మాట-లం దాటితీరిన
 మేటియే చదువరి-మేలుబంతి
 కలుఁగఁ డట్టి *రెండు-కాళ్ళకన్నా కెందు
 నేనిఁ దెనుఁగునేల-యెడలఁ దప్ప॥

కం॥ వేలుపునుడులం బుట్టిన
 వే లాఁతి ౪విలాతిపలుకు-లెల్ల యనుచుఁ దా
 మేలాగో తొలిచదువరు
 లీలేత కలఁక తెలుంగు-నెన్నిరి తుదకున్॥

ఆ॥ వేల్పునుడులఁ దెలియ-వేలుపు న్నొడగన
 న్నాఁదరంబె రెండు-కాళ్ళమేటి

* వలము = లావు; స్థాయిము (శ్రీకాకుళము, విశాఖ మాండలికము); * వలి
 తండ్రి = గారి తండ్రి (తల్లికి ఉపభర్త); నలుపు = కాలము వెళ్లబుచ్చు. * మిన్నేగు =
 న్వర్ణస్తులగు; క్రిక్కి = వంది, బట్టు; ౪ కొయ్యదిప్పు = దుర్విదగ్ధుడు; * రెండు
 కాళ్ళ కన్నాకు = నరశ్రేష్ఠుడు; విలాతిపలుకులు = దేశ్యకల్పములు.

అందరాని పండ్ల-కట్టుసాపక తన
సీమతెలుగు పల్కె--చెప్పవలయు॥

అ॥ వె॥ మొలక లేతతీకము-తలిరు పిదపిదన
చెలగు తీగె చెలువ-మలరు తావి
తేనెతీపి సీమ-తెనుగునకే గాని
తవులబో దిక్కే ను-డువులకై న.

సీ॥ వాడిరి వేలుపు-పలుకులు తెనిగించు
నప్పుడు తొలి మాట-లల్లువారు
కాని తమంతట-న్గావించు కూర్పుల
నానాటికి నైల్లు ५నవురు గనుక
ననలు తాలు నేర్చు-పొనరించునటు తెన్ను
వేల్పునుడి బెడద-పెట్టు కొనిరి
చదువరు లేమని-చాటుకొంచుండిరి
గోటుతోడ నొప్పట్ట-కూటికొఱకు

అ॥ వె॥ అడలేనివాడు - పాడనేరడు పాడఁ
జవనివాడు మంచి-చదువెఱుగఁడు
చదువుకొననివాడు - కుదురుగాఁ బల్కఁడు
పల్కఁదగనివాడు-వ్రాయఁ గొంకు.

క॥ ముక్కంటి యాడి *దవిణ
న్గొక్కునఁ ५బదునాల్గు నూళ్ల-వ్రా ల్మొఱయించెన్
మిక్కిలి యాడక పాడక
నిక్కముగాఁ జదువ వ్రాయ-నేరఁ జెవందున్॥

అ॥ వె॥ అట పాట మాట-లా వ్రాతచదువులు
కూటికొఱకు నెఱుపు-కొంట చెడును

५ నవురు = మృదువైనది. * దవిణ = దమరుకము; ५బదునాల్గు మాళ్ళు = చక్క
ర్థమాపేర్వర సూత్రములు;

చదువరై నవాఁడు-జంజాట మొల్లఁడు
వేల్పుకొలుపునందె-వెలయుఁ గాని॥

తే॥గీ॥ వెలయునేలవఱకు బొడ్డు-తెలుఁగుసీమ
యెందునైనఁ దెలుంగున-కీడులేదు
తెనుఁగువారికిఁ దెల్వి-పెట్టని *హవణిక
నొక్క-చెప్పెద నిక్క-ము-నిక్క-మిద్ది॥

తే॥గీ॥ జతి తనర్పఁగఁ దెలుఁగుసా-మెతలయందు
గడియొ రెండవ వ్రావయ్యో-తొడగుచుండు
తెలుఁగుతోఁ బుట్టెఁ జెలువ మిం-పలరు నడిక
యెల్లడఁ దగుఁ దెనుఁగుమాట-లల్లువాఁడు.

తరువోజ॥ పలుకవచ్చు న్దోడి-వారితో, జాబు-వ్రాయునప్పుడు, పసి-
పాపల చెంత,
కలయికల, స్సంత-కము సల్పలేని-కాపులయెడ మల-
కలచెంత, సరకు
విలుచు తఱిన్, దిన్న-వెలకిచ్చునపుడు,-బేరకాండ్ర
యెడల,-బెనకువ పట్ల,
నలుకువ నెగతాళి,-నంగడిలోన,-నాపాటి యీపాటి-
యల్లరి తెలుఁగు॥

కం॥ పాడవలయుఁ బాటుఁడు తగ
నాడవలయుఁ జదువరి యని-యని తొలుఁబలుకుల్
పోడిమిగఁ జాటు మాటల
నాడుకొనెడు తెలుఁగువార-౪లడిబండలోకో॥

సీ॥ వడి గోరువెచ్చ గు-బ్బలఁ గ్రుమ్ము కాగిలి
బెట్టుగ మొనలంటఁ-బట్టు మోవి

* హవణిక = అలంకారము. ౪ అడిబండలు = పనికిమాలినవారు,

యనుచుఁ దీయని సీమ-తెనుఁ గల్గ లేనివా
 ని కెడమయదుగు పెం-డేర మేల
 తన నాటుమాటల-న్దాఁ గూర్చి వినుపని
 ద్రాబ కు త్తు త్త కి-తాబు లేల
 కూడుగుడ్డ లొసంగి-తోడివారలఁ బెంప
 జనని కొంటెకు వ్రాత-చదువు లేల

బ్రతుకు కొనసాగు వలనుల-వెళికికొంచుఁ
 బాడిపంట పెనుచు చిండ్లు-పన్నుకొనుచుఁ
 బాడుచాడుచు వేల్పుల-స్వేదుకొనుచు
 మనెడు హాయిగ నూతేండ్లు-మంచివాఁడు॥

ఆ॥పె॥ కొయ్యమ్రాత వ్రాత-కొటగాని టక్కరి
 పనులుగాని వేల్పు-పనుపుకాదు
 ఎఱుక కలుగువార-లీ టక్కులకు లొంగ
 రెన్నఁడైన నిక్క-మెన్నుచుండ్రు॥

౪౦॥ పనుపరియగు మగవాఁడున్
 గనిపెంచని యాఁడుది కొఱ-కా రెట్టనైనన్
 తెనుఁగు విలాతి న్దొలిచె
 ల్లిన యా చదువరులె *మూద-లిక నా నుడికిన్.

తే॥గీ॥ అదుగు కాపు, కోమటి తొడ, -యొడయఁ డెఱక,
 మూతి చారు, ఛండోరిమిక-నొదవి లాఁతి
 నాటువారలకన్నఁ గ-న్నాకు లగుచుఁ
 దెలుఁగు తల్లి నేల-పరుపు నిలుపవలయు॥

ఆ॥పె॥ కలవు తలలు కాళ్ళు-గాని జబ్బలు తొడలే
 కలికమునకు నైనఁ-గానరావు

* మూదలిక = తార్కాణం: ౪ ఛరిమిక = ఐకమత్యము.

పెంచె బెట్టు లీ య-విటిబిడ్డల న్గని

కరము నోమ తెలుగు-కన్నసీమ.

[విశాఖ ఎ. వి. యన్ కళాశాల షష్టిపూర్తి సంచిక సం - VII - సంఖ్య
1988 - 89]

(అనుశ్వాసము)

తిరిపం బెత్తికొనుచు సో

మరియై తినమరిగి క్రొవ్వి మతకరియై క

ల్లరియై చదువరి ననుకొను

బరికాయకు నాటుతెలుగు-పలు కెటులబ్బున్ ||

గీ॥ వదలుఁబోతునకే గాని-చదువు వ్రాత

బంక, నిక్కముగా మంచి-వానికేల

దొడ్డవాఁడు నోరెత్తక-తోటిపాటి

వారలకుఁ గూడుగుడ్డలు-పంచి పెట్టు||

గీ॥ నేలనెంతో తెనుగుదొర-లేలినారు

తెలుగువా రిద్వరు గవర్న-రు లయినారు

పాఁడిపంటలకు నెల్లు-నాడుతోడు

తెలుగుపలుకు నిక్కంబుగఁ-దేనలొల్కు||

VII వర్ణన స్తబకము

1. శృంగారచాటువులు - నమస్యలు

- ఉ॥ వీడిన రైకతో సగము వీడిన కొప్పున రాలు పూలతో
 బేడిసమీల కన్గవను వింతగు నిద్దురమబ్బు చొక్కుతో
 వీడిన నీవి నొక్క కయి వెల్లంగబట్టి మహానుభావనన్-
 “గూడుము ప్రాణము ల్నిలిపి గొబ్బునఁ బ్రోవుము చేడఁ జంపగాఁ
 గూడదటంచు నాడు పలుకున్వినవా యది నీవెఱుంగవా
 వేడి తమి న్బయింబడిన వెట్టగగూడినఁ బాపమున్నదా
 కూడు”మటంచు నన్ను మునుకొంగున లాగు నొయారమైన నీ
 జాడలు గంటిఁగాదె యిఁకఁ జాలదె స్వర్గము వేఱయున్నదే!
- ఉ॥ “చక్కని నవ్వుమోము, కడుసన్నపుఁ గౌను, పెడందరొమ్ము, బల్
 నొక్కులకొప్పు, సోగయగు నున్నని చామనచాయ మేను, పె
 న్నిక్కు బుజంబులుం, జివురునిగ్గుల మోచి, దయారసంబు నల్
 దిక్కులఁజొక్కు వాల్గనులు, తీయని మాటలు, మొల్క మీసముల్
 గ్రక్కునఁజాట్టిరా బవిరిగడ్డము దిద్దిన బవ్వనంబుతో
 నిక్కడి కేగుదెంచి నను నిట్టులమాటల బాటలం గడున్
 జొక్కఁగఁజేసి నా మనము జారఁగఁగొంటివి, భూసురేంద్ర! నే
 దక్కితి నీకు నన్నెదను దాలెచ్చొ మారుని కప్పగించెదో
 నిక్కము జెప్పమా యిపుడు నిన్ బ్రతిమాలెద” నంచు వేడు నా
 చక్కదనాలకుప్ప! నిను సంస్మరియించెద జీవితేశ్వరీ!
- చ॥ వలపుల మీరిమీరి నునుపాతెర-తేనియ లానియాని గు
 బ్బల నెద గ్రుమ్మిగ్రుమ్మి పలుభంగుల ముద్దులు వెట్టివెట్టి ‘నే
 వలచిన వన్నెకాడ యిక వద్దుర జా’గని పైకిలాగు నిన్
 దలచిన గుండె ఝల్లుమని తల్లడమందుగ చే తలోదరీ!

ఉ॥ సన్నపు మోటిక ల్లుగు చక్కని చన్నులఁ బైట జారఁగా
చెన్నగు వీణ మోపి శ్రుతిచేయుచు మెట్టులమర్చి తీగలన్
క్రొన్నెలవంక లొప్పు కొనగోళ్ళను మీటుచు నీదుచెంత నా
చిన్నన వాద్యగానముల సేత దఱంచెద భీమశంకరా!*

చ॥ క్రమ మెఱుంగంగలేని విధివ్రాత బలమ్మునఁ దమ్ము మోయు మ
ధ్యముపయి నీదుచన్ను లిసుమంతయు నక్కటికంబు మాని యు
బ్బి మదకతోరభావమున విస్తరమంది చలింపజేసి జృం
భము నటుజూపకున్న క్షుతమర్దనబాధలపాలుగావుగా,
అమితవిజృంభణమ్ము లబలా! తగునా! సుజనాళికెప్పుడున్.

సీ॥ వలిపపయ్యెదలోన నిలువక వలిగుబ్బి
చనుదోయి మెరుగులు చౌకళింప
పగడంపు వాతెరపై నొకించుక దాగి
మొగమునఁ జిలునవ్వు మొలకలెత్త
కొలఁకుల నునుగెంపు జలికించు క్రొవ్వాడి
దిట్టచూపులు తలచుట్టి రాగ
నునుకొప్పులో నునిచినయట్టి పువ్వుల
తావి పైకొని తుమ్మెదలను బిలువ
తొడపులకు నెల్లఁ దొడవైన యొడలితోడ
వలపులకు నెల్లఁ దనమేను వలపుదెలుప
చిన్నిపాటలతోడ చినన్న నిన్ను
వలచి కొల్చుట కన్నులపండ్లు వయ్యె.

* వీరు శ్రీ సోమంచి భీమశంకరకంగారు. రసికాగ్రేసర చక్రవర్తి; నాడు ఏలూరులోను, తదుపరి విశాఖతోను ప్రముఖన్యాయవాది. దాసుగారికి పరమాప్తులు. వీరి వలపుక తె పేరు 'చిన్నన'. ఈపద్యములన్నియు శంకరంగారి శృంగార కూరత్వ సంకీర్తనములే. కొన్ని శంకరంగారు చేయించిన అష్టావధానములలో నారాయణదాసుగారు పూరించిన సమస్యలు. కొన్ని పద్యములు, ఈహాలు శంకరంగారి పాత్రకు చెందునట్లున్నను అసలదంకయు నొక "శంకరనారాయణ దీక్షనరీ" సం.

మ॥ ధనమా రాదు, దురాశ పోదు, పరతత్వజ్ఞానమా లేదు, కృష్ణునియందా మది నిల్వఁబోదు, సుమఖాణు నోర్వగారాదు నిన్నెనయన్ లోకములోన వాదు, విరహం బిట్లుండగానీదు, వావనవంశంబు స్వతంత్ర మీదు చెలియా! వాంఛ ల్లుదల్కుట్టునే.

గీ॥ మరుఁడు క్రొవ్వాడి శరముల మనల రొప్పఁ
బ్రాణములు రాలిపోకుండఁ బట్టి నాశ
పువ్వులను గాలిచే రాలిపోవనీక
పట్టు*తాళికనలెఁ గాక బ్రతుకగలమె.

గీ॥ కెంబెదవి గంటువరపు నీతక్కుమలఁ గరపు
మయి గగుర్పాటుసేయు బైపయిని దాయు
రేయి జెలరేగు బవ లెడబాయ బాగు
జెలియ పోలిక జలియును దెలియ వెలయు.

గీ॥ చిగురుకెమ్మోవి తేనెలఁ జిందుదాన!
గునిసియాడెడు చక్కని కొప్పదాన!
గండుమీలనుబోలు వాల్గనులదాన!
మనసు నిన్నెడబాయదేమె నెఱజాణ!

గీ॥ ముద్దు గులికెడు చిన్నారి మోమా, గండు
మీలదల్కారు కన్నులు, పూలచెండ్లఁ
బోలు చన్నులు, తీయనిమోవి, చిన్న
నడుము గలదాన నిన్ను నే విడువగలన?

ఉ॥ కోరికదీరదాయె, నిను గొబ్బనజూడగ దూరమాయె, నీ
వారికి భారమాయె, సుమఖాణుని వైరము ఘోరమాయె, నీ
నేనుపు నేరమాయె, మరి నిందలు నారులునూరులాయె, నా
పేరున లోపమాయెగద భీతమ్మగాఁ యిఁకేమివ్రాయుదున్.

* తాళిక = పేరాకులుగల శ్రీతాళవృక్షము.

గీ॥ తొలుత నీ చూపు తూపులతోడఁ గ్రుమ్మి
కడగి యొయ్యారముగఁ గొన్ని యడుగు లరిగి
నిలచియున్నావ యని నన్ను నీవు తిరిగి
తిరిగి చూడగ నేలనే తీగెబోడి.

ఉ॥ నీ దయఁబొంది మారుని తృణీకృతు జేసిననాఁడు మెచ్చి రో
హో ధృతివంచు నిప్పుడొహోహో యని నవ్వెద రెంత వెఱ్ఱులో!
యే దురమం దనంగుని జయించుట లెట్లులు నిన్నుఁబాయగాఁ
గాదె క్షణంబు వత్సరముగాఁ బ్రకృతి నివృత్తు లెసలంగెడున్.

అ॥ట॥ పల్లెటూరి మాట లల్లువాఁ డొక్కఁడు
వానినట్టెఁ దిట్టువాఁ డిఁకొకఁడు
సిద్దెకొఱుక నొకఁడు చెప్పుగొఱుకు నోఁడు
వ్రాఁతకూఁత లిట్లు బూఁతులయ్యె॥

కం॥ తత్సమమా తద్భవమా
మత్సదృశు లికెవ్వరనుచు-మత్సతమతులై
యుత్సాహంబు చెఱచి విచి
కిత్స స్తుత్సితము వ్రాయఁ-గేలెటువచ్చెన్॥

శ్లో॥ చక్రభ్రమణకరత్వా త్కుదృష్టిభి ర్ద్వారం వర్జ్యమానత్వాత్
శ్రుత్యంతభేలనత్వాత్ మశక త్వమేవ మాధవం మన్యే.

శ్లో॥ రామేతి ద్వ్యక్షరం నామమానభంగః పినాకినః
గర్వభంగో భార్గవస్యశౌర్యభంగశ్చ వాలినః

శ్లో॥ అంగుళ్యాభరణం తే, చిత్రతర మమూల్య మిందువదన ఇదమ్
భవదీయ హృదయమివ మాం, రంజయతి రాగసంయు క్తమ్.

శ్లో॥ ఏతచ్చిత్రపటంభాతి, శాద్యలాభం సువిస్తరమ్
తస్మిన్ తనోపి భో విద్వాన్, ఫలవృక్ష ఇవోన్నతిమ్.

గీ॥ తల్లిదండ్రుల వలెను నా కెల్లగతుల
చేసి రా వారణాసి లక్ష్మీనృసింహుఁ
డాతనికి భార్య కామేశ్వరమ్మ గూడి
వారి చెంగట నున్నంతవఱకు సుఖుఁడ.

కం॥ గానకవితావధానని
ధావముల న్నాధుజనుల దయగొనువాఁడన్
నే నారాయణదాసుఁడ
నా నెగడిన యాదిభట్ల నారాయణుఁడన్.

[ఈ పద్యము లన్నియు అప్పుడప్పు డాశువుగా ఉర్లాము
ఒక్కలి, బందరు, ఏలూరు, రాజమహేంద్రవరము మొ॥ పలు రావు
లలో అష్టావధాన సందర్భములందుఁ జెప్పినవి]

2. వయ్యారిపిల్ల

(మాళవ - చతురస్ర)

ప॥ వారివా దొరికింది-వయ్యారిపిల్ల
నేరుపున దీనిదరి బేరమునకొల్ల
రారమ్మని కొట్టిందిరా పెంకెజెల్ల
కోరికోరనట్టు దాచుకొంది ముంతచల్ల॥

౧॥ దీని కనుదామరలు తేటి గనుకల్ల
ఆనవలె దీని మోవితేనియలు చెల్ల! వారె॥
మేనిహొంజాయ గల్వ మెరుపున కొల్ల
మానుమని మానదురా మాటకారిగుల్ల॥వారె॥

౨॥ ఆటచాటలకెల్ల యద్దే పుట్టిల్ల
తేటముగ దీనిపొందు దీవీ జరుపుల్ల
కూటమికి దీని గోరుకొందురే యెల్ల
కాటుకల దీని చూపు గాలాపుముల్ల॥వారె॥

3. వీరోత్సాహము

సీ॥ బ్రతుకుసుంకము లేని బలమె చాలును శర
భములకు వేతె కై వారమేల
కట్టుబా లెఱుంగని దిట్ట మొక్కటె చాలు
సింగంబులకు వేతె చిన్నేలేల
కష్టంబు లెఱుంగని ఘనత గల్గినఁజాలు
బెబ్బులులకు వేతె బిరుదులేల
పన్ను లెఱుంగని పరువొక్కటియె చాలు
వడిడేగలకు వేతె పదవు లేల!

వీర భరతభూమి స్వైరవిహారుల
పేరఁ బుట్టితి మను పెంపె చాలు
లాతికొలుపు గోటులాగేల యేనుఁగు
నెక్కి దిడ్డి దూర నేగునట్లు.

ఆ॥ వె॥ మనదు శక్తి యైకమత్యము బొందక
యలఁతి పగతునైన నడచు టెట్లు
లెన్నునందు బడక రెండుజాముల యెండ
కడఁగి దూదినైనఁ గాల్చుఁగలదె॥

గీ॥ మీసములు రోసములు^{జే}గల మేను మనది
ఇల్లు వాకిళ్ళు పైపోటు లెల్ల మనవి
ఆటలుం బాటలుం బలుగోటు మనవి
బలుపు పెనుదిండి సోమరిపాటు మనది
కాని మన తల్లి!దేశము కాదు మనది॥

ఆ॥ వె॥ పన్నుటొంప మెడకుఁ బై యేలుబడి పూజ
లరుతలందు మోయునట్టి మనల

నింగిలీషు కాపు లేమరి నప్పుడు
పగతుపులులు రేగి పట్టుకొనవె॥

గీ॥ తేనెపట్టగు నిండియా దేశమునకు
తెరవపగతురు వేమరు చురుకుఁజూప
నీగలట్టైనఁ బోలుల రేగఁబోక
కతుకుచున్నాము సోమరి యతుకుమెతుకు॥

కం॥ తలిదండ్రు లరణ మిడి కో
వెలచేతన్ గొన్న సొమ్ము వీరభరతల
క్మీలవముగ లాగుకొని కై
ట్టులు స్వచ్ఛందబిరుదు నెగడుదు రిచ్చోటన్॥

4. ఖరవత్సరపు కఱపు

సీ॥ మింటఁ బవలు బొల్లి - మేఘంబులున్ తాత్రి
తోఁకచుక్కయు నెప్పు - దోఁచుచుండె
వాన యొక్కిఁతయు-లేని కారణమున
నేళ్ళు చెర్వులు నూతు-లింకిపోయె
పోతనీటన్ జవి-వోయి కొంచెములగు
కూరగాయల వెల-గొప్పదయ్యె
నిలువచేసిన ధాన్య-ములు కొట్లలోనుండి
యంగళ్ళు చేరక-యణఁగియుండె

ధాన్యవర్తకు లడియాసఁ-దగులుచుండ
నగల వర్తకులకుఁ బెద్ద-దిగులుపుట్టె
పొలముకాపుల నాగళ్ళు-మూలపట్టె
పశువు లెంగిలియాకుల-పాలబడియె॥

కం॥ త్యాగము చెడఁ బేదలు కా
రాగృహము నిండికై చొ-ర న్లడఁగిరి బభ

తీగలు చెట్లు న్నాడెన్
క్రాగిన చమురువలె నెండ-కాయుచునుండెన్.

సీ॥ వారుణ జపములు-పలుమాటలు చేయించి
చేయించి తుదకు వి-సిగెడువారు
తాయి లింగము గాఁగ-వేయికుండల నీళ్ళు
వెలిపించి పెదవులు-విఱచుచువారు
భక్తితోడ విరాట-పర్వపారాయణం
బాచరించి నిరాశ-నందువారు
గొప్ప పిరంగులు-కొండకొండ నిమిష
గుటిపెట్టి పేల్చి వే-సరెడువారు

కలియుగాంతం విది యనుచు-దలకువారు
పాలకుల దోస మిది యని-పలుకువారు
రేగి సిద్ధాంతులను వెక్కి-రించు పాకు
నగుచు నన్నియెడల జన-మడరఁజొచ్చె.

అ॥ ప॥ పగలు డాగి రాత్రి-పడిన తోడన తోచు
చుక్కలవలె స్త్రీలు-సొంపుమీఱ
గములుగట్టి నీళ్ళ-కై బయల్పెడలుట
వయసువాండ్ర కన్ను-పండువయ్యె॥

కం॥ అంగనలకు శ్రమ యయ్యెన్
గంగాధరులకును మిగుల-గర్వంబయ్యెన్
రంగుచెడె స్నాననిష్ఠలు
ఎంగిలి భండముల శుద్ధి-యిసుకయె చేసెన్॥

* గంగాధరులు = నీళ్లకావిళ్ళుమోసి తీవించువారు.

సీ॥ తొమ్మిది నూతులు-తోడితిఁ గుండకు
 సగమైన గాదని-వగచు నొకతె
 తాటిచేదకు మడి-దక్కమిఁ జేనైతి
 ముంత మునుఁగ దంచు-మూల్గు నొకతె
 బిందె బోరగిలంగఁ-బెట్టి కూర్చుండి నీ
 రెప్పటి కూరు నం-చేడ్చు నొకతె
 ఇంత దూరము వచ్చి-యిఁక నెట్లు లూరక
 పోఁగలెద ననుచుఁ-బొగులు నొకతె
 కాలు జాతీయు బావిలోఁ-గూలకొడ్డుఁ
 బట్టి బ్రతికి వచ్చితి నని-వడఁకు నొకతె
 కడవ నడిదారిలోఁగ్రిందఁ-బడిచెడ శివ
 మెత్తినట్లార్చు చింటికి -నేగు నొకతె.

సీ॥ చీలు లంటించి పోషింపజాలక పసు
 లెచ్చటికై నఁ బోనిచ్చు వారు
 వర్తకుల్ నెత్తినో ర్బాదుకొనుచునుండ
 దొమ్మి ధాన్యపుకొట్లు దోచు వారు
 నీరయినను గడ్చునిండఁ ద్రావులకు లే
 కెండి వర్గయి పడియుండు వారు
 ఇదిగో వీసెడు పైడి యిండు చేరెడు జొన్న
 లై ననం చింటింట నడుగు వారు

అన్నపానములకు నేడ్చు సర్భకులను
 గాంచి యెంతయుఁ గన్నీరు గార్చు వారు
 మీకె బానిస లొదుము మాకు గంజి
 పోయఁడని వీధులందు వాపోవు వారు.

చ॥ తలుపులు మూసి లేవెచటఁ-దాళము పెట్టెకు వేసిలేదు, కు
క్కలయిన బంటులైన మఱి-కావలియుండుట గానరాదు, వీ
ధులఁ బడియుండిన స్థనము-దొంగిలఁబో రెవరైన సుంతయున్
భళిభళి రాజెవండు పరి-పాలనము న్గఱవట్లు చేసెడున్.

5. నందన వత్సరపు సువృష్టి

సీ॥ తొలి తెల్లకొండల వలెనున్న మొగిళులు
గొప్పలై నీలిరంగులఁదనర్చె
దూదిపింజెల లాగు దొడ్డ మబ్బుల నేకి
కరువలి పఱపులుగా నొనర్చె
వెండి చబుకు ద్రిప్పి వేసినయట్లులు
మెఱుము తోడుతఁబెద్ద యుఱుము పుట్ట
నేలఁ గమ్మని తావి నెగడించు చందంద
వలుదలై లెక్క చిన్నులు మొదలిడె
మింటికి న్మింటికిఁ దఱచుమీఱ వాన
ధార లను తీగెల బిగించి యాఱవ వడి
వీణె వాయించు నెఱజాణ గాణ మాడ్కి
నందముల గుప్పి గాలి పాడం దొడంగె.

సీ॥ పల్లంబు నంకఁ బ్రవర్తించె నీ ర్వీశే
వ్యము జాడఁజను విశేషణము భంగి
అడవి కార్చిచ్చుల కాదేశమై కొండ
వఱద యాగమ మయ్యెఁ జెఱుపులకును
గమిఁ బ్రకృతిప్రత్యయము లట్టు లనోన్య
మెడయ కేళ్లుం గాల్వ లేకమయ్యె
కర్మభావ ప్రయోగములందుఁ దప్పని
యాత్మనేపద మటు లలరెఁ గప్ప

వడి సలాకీక విగ్రహవాక్యము గతి
 గోతిలరవంబు వాడుక స్త్రీకయుండె
 పల్లవిత బహుప్రేహి సంపటల మగుచుఁ
 బ్రబలి వ్యాకరణము వలె వాన వెలిసె॥

ద్విపద॥ అంత నానందరా-జ్యాభిషేకంబు
 వింత తీరున సలి-పె ఘనలోకంబు
 నందనకొక క్రొత్త-నవకము దోచె
 పొందమ్ములుం గల్వ-పూవులు పూచె
 కాదుమబ్బుల చూలు-గనుపట్టె మింట
 నేరుపుతో నాడె-నెమలుల జంట
 పచ్చికబయలు తి-వాసి దలిర్చె
 మచ్చిక నావుల-మంద లెలర్చె
 సల్లలితముగ గొ-జ్జంగులు వీడె
 నెల్లెడల నేభిక-బృందము పాడె
 మొదట ము తెప్పుజల్లు-పువ్వులసోన
 పదపడి వడగళ్ళ-పటపుల వాన
 విదప నెంతయుఁ బొల్చె-వెలిసీటి డాలు
 ఎదిరి త్రుళ్ళింతల-నిడెఁ గ్రొత్త మీలు
 బింక మెడలి దుక్కి-పెల్లలు విచ్చె
 కుంకముపుర్వులు-గునగున వచ్చె
 కోరి తొల్కరిపండె-గోనేళ్ళు నిండె
 బేరులకు న్నుండె-బెదకుచునుండె
 కూరగాయలు చవి-గొని మెండుకొల్పె
 గౌరమ్మ జాతర-కడు వేడ్క-సల్పె
 ఆలుమగలఁ జలి-యంటఁగఁ జేసె
 సోలి బంగరువరి-చూలును మాసె.

శ్లో॥ జ్ఞానావలంబనాః కేచిత్ | కేచి త్కర్మావలంబనాః
వయంతు హరిదాసానాం | పాదరక్షావలంబనాః॥

శ్లో॥ శూద్రస్యచ శుచిత్వంచ | శిష్టోపద్రవ కారణమ్
ఉపాపితస్య వ్యాఘ్రస్య | పారణం పశుమారణమ్॥

సీ॥ ప్రీతిగా భోగవతీతరంగిణి! నీను

పిల్లతరంగ మంవించు మమ్మ!

గంగాభవాని! నీ కరుణకుఁ బాత్రులఁ

జేసి మమ్మెపుడు రక్షించు మమ్మ!

భూదేవతా! నీదు బాజ్జలోనున్న య

మృతముచే మమ్ముద్ధరించు మమ్మ!

జగదీశ్వరీ! దుర్గ! చయ్యన స్తోరిన

జీవన మిచ్చి పోషించుమమ్మ!

వరుణదేవుడ! త్వరగ మా బావిలోన

నీరు నులికించు నీకు జోహా రొనర్తు

గణపతీ! విఘ్నములఁ బాపి కడు బిరాన

సెలలు పుట్టించు మా నూతి చేరువుగను.

సీ॥ చాటుగా నుండియైన నీ పఖుని సేమ

మరయుచున్నావు హా ప్రేమకడ్డుగలదె!

మబ్బులో నుండి యైనఁ బద్మమాల మేలు

దెలుపఁజాలెడు సూర్యుని వలెను మిత్ర!

6. గోదావరీనది

సీ॥ ఏయెడఁ బెట్టని యెరువు వండునఁగ్రొవ్వు

చేనిలంకలఁ దనలోన నిల్చి

మొలనూలువలె సేతు పులియఁగ లేచి కా

ల్వలకేలు చాచి జీవనము లొసఁగి

సంసాగము న్గడ్పు స్వతరంగముల వంటి
పడవల న్దరులకుఁ బ్రజల నడిపి
పెరిగిన కొలఁది స-త్పురుష జీవిత మట్టు
లెల్ల ప్రాణుల కుపకృతిగఁ దిరిగి

దాతయటు లన్నిచోట్లఁ బ్రభాతీ వడసి
పండితునివలెఁ బూజ లెప్పట్లఁ గాంచి
ఆర్యుగతిఁ బూర్వమర్యాద ననుసరించి
సప్తఋషి పద్ధతుల గోద-జలధి నెనసె॥

7. కృష్ణానది

సీ॥ కుంభినీకాంతకు-గుబ్బిలౌ మెట్టల
నతుక గరుడపచ్చ-పతక మగుచు
తనపేరు దక్షిణో-త్తరదిక్కుల ప్రేబ
వభృ పాఱుచుఁ బొగ-బండి చాట
సతతము సేతువు-సందుల న్దోసిల్చి
రవికి మంత్రాన్వితార్ఘ్యంబు లిడుచు
ఎలనవ్వు నురుఁగుల-నల లను చేతులం
దాపంబు వాప జనములఁ బిలిచి

కనకదుర్గాంబకు నైలి-క తై పగిదిఁ
జల్లగాలులు వీచుచు-న్నానమాడు
ధన్యులకు నాయురారోగ్య-ధనము లొసఁగుఁ
దీయసిర్ జల్లి కృష్ణాన-దీమతల్లి.

8. త్రివేణి

సీ॥ ప్రాచికి యమున, యపాచికి గంగ, యు
దీచి సరస్వతి-యేగ్గుచెనసి

మప్పిరిజడ పోల్కి-మొనరుచోఁ బేరంది
తెలి నీలి రంగులఁ-గలసిమెలసి
నిత్యప్రయాగ కా-గ్నేయమున న్నాట
చెల్ల తీర్థములకుఁ-దల్లి యగుచు
పిన్ననాఁ డొనరించు-కొన్న పెండిలి దంప
తుల కాది తెచ్చి సం-తుష్టిమీఱ

మగలకడ నాండ్రకు నెఱుల-పొగరు దుల్చి
బలిమిఁ దనలోనఁ బడి ప్రాణ-ములు విడచిన
యార్తులకు శాశ్వతైశ్వర్య-మందఁజేసి
క్రాలుచుండు త్రివేణి ము-క్కంటిరాణి.

9. కాల్యలు

అ॥వె॥ పానగోష్ఠి నెమ్మి-వలెఁ గొన్ని కాల్యలు
వాన కురియునంత-నరకుఁదోఁచి
పంక శేషము లయి-యింకెడున్ మఱి కొన్ని
మన్నునపుడుసుజన-మైత్రివోలి॥

10. కొండధార

సీ॥ మీఁదుక్రిందుల దవ్వు మేరఁ ద్రుళ్ళిడుచోఁ జ
తుర్విధ వాద్యమాధురి వహించు
చెలఁగి చరాచర జీవులఁ బెంచుచో
సదయ బౌద్ధ ప్రశాసనము మించు
సుడిగొని త్రిప్పి వస్తువు ముంచి తేల్చుచో
దాఁగురుమూఁతలాట మఱపించు
పై కుబ్జి బండల బంతు లాడించుచో
గారడిని కరలాఘవముఁ గాంచు

• మొనరు = 2వ్వు.

నిగుడు కార్చిచ్చు పాటి నిధనతార
 తీరపుష్పిత సకల థాత్రీజవార
 కలితడిండిర నవమధు తులితనీర
 స్వచ్ఛముక్తా ప్రభాపూర యద్రిధార॥

11. నూతులు

ఉ॥ నూతులు కొన్ని సజ్జనమనోగతిఁ జేయుఁ బరోపకారముల
 ప్రీతిగఁ దీపులై, సులభరీతిగ జీవనదాయకంబులై
 యేతటినైనఁ; గొన్ని కడనేవగఁ, జేదుగ, నంటరాశ, దు
 ర్జాతులశాసనం బటు లెసంగెడు నప్పుల, గవ్వకారులై..

12. దిగంతరేఖ

గీ॥ అగపడు నిర్గుణం బయ్యు సగుణము వలె
 వై పరీత్యముగాఁ జూపు వస్తువులను
 కలదనుచుఁ గాని లేదని కాని చెప్ప
 నలవియే మాయమాడ్కి దిగంతరేఖ॥

13. కొండల వరుస

గీ॥ పిన్నచెద్ద లెనయు నేన్లు పిందు మాడ్కి,
 మేలి ముచ్చుల బారట్లు, మేఘపంక్తి
 వలెను, గన్నచ్చైదు న్గొండవరుస దవ్వ
 వలన వల్లగ, నున్నగఁ, గలసివట్లు॥

14. మైదానము

సీ॥ ఆలడెక్కల నంటి యాడెడి మిడతల
 వేటాడు గోరల ఘాటులకును

ఆఁబోతు మూపుల నలరు నేటింతల
వలన నూరెడు నీలపాటలకును
గూళ్ళలోఁ బరపులకొఱకు నాఁదోకల
వెంబడు కాకుల వేటలకును
చిరుజాలపై జలజలబారు సెలయేటి
నీటిపై లగుముకి చాటులకును

చెలఁగి యుబ్బుచు నిసుకతిన్నెలను గంతి
బరుగులిడుచుండు బసులకాపరులు గలిగి
చుట్టు చెట్టులు నొకవంక చిట్టివంక
బరగు పచ్చని వచ్చికబయలు గంటి.

[రాజమహేంద్రవర-అష్టావధాన సందర్భము]

15. అడవినేల

సీ నాగరులకు రవంతయుఁ బోల్ప శక్యము
కాని తీరు మృగఖగముల నిండి
దుక్కి గ త్తంబు లదును పదనులు లేక
వలసిన యెల్ల పంటలను బండి
అక్కడి కక్కడే-పెక్కు వంకల్కయెండ
వేడి తాఁకని యేళ్ళతోడ నిండి
స్వర్గనరకముల న్బరిహసించెడు మెట్టు
పల్లము లందెప్పు పోళ్ళ మండి
అలరెదో పాపతిమిర దవాగ్నికీల!
అఖలరోగఘ్న దివ్యౌషధాలవాల!
సంతత స్వైరసంచార సౌఖ్యమూల!
కడలి యుప్పెఱుఁగని కొండ యడవినేల!

16. వేగుఁ జుక్క

ఉ॥ 'వెన్నెల కాచికాచి నన-విల్తుని మామ చనంగ నీవు నీ
చిన్నెలఁ జూపనేల కడు-సిగ్గునుమాలినబేల!' యంచుఁ ద
న్మన్నన చేయరెవ్వ రని-మంచి చెలింబలె వేగుఁజుక్క హొం
జెన్నుల లేతయెండ యను-చిచ్చునఁ జొచ్చె ననంగఁ గ్రుంకెడిన్॥

17. శ్రావణమాసము

సీ॥ తేనెపట్టులవలె వానమబ్బులఁ గ్రమ్ముఁ
బైరుపంటల కెల్లఁ బ్రాపకమ్ము
జాజి చెంబేలి గొజ్జఁగి తావులం జిమ్ము
నేరెడు తాటి పండ్లూర రెమ్ము
వళ్ళఁజెర్వుల నీళ్ళ కెఱ్ఱరంగుల తీమ్ముఁ,
ద్రోవలందు నడంగఁద్రొక్కు దుమ్ము
నెఱయు నాఁగాఁకర నేతిదొండల కిమ్ము
మఱపించు ముసురుల మన్నుఁగ్రుమ్ము
చవక పచ్చికలుం, గ్రొత్త జన్నిదమ్ము,
వరి నుడుచు పాట, గుగ్గిళ్ళ వాయవమ్ము,
జాడలిడు వేట, క్రొవ్వెలచేడె సొమ్ము
పావకోళ్ళమ్ము హాయియతా శ్రావణమ్ము॥

18. శీతకాలము

శ్లో॥ నీరపిపాసాఽతిమితా॥ గతిరివశీతే కఠోరగర్భిణ్యాః
స్వప్నావస్థాబహుళా॥ సందర్భవిహీనకావ్యరచనేవ.
శ్లో॥ శ్యామాగాఢపరీరంభఁ॥ యూనాంహర్షాభివర్ధకమ్
నిర్మలా కారహైమంత॥ మహాశీతాంశుమర్మరమ్॥

“ఒక పండితోద్ధండు, దుర్దతుం దొక యోధు
ఒక మహాసమ్రాట్టు నొక మహర్షి” —యస్వీ.

Blank Page

VIII హితోపదేశ స్తబకము

1. విజ్ఞాపనమ్

శ్లో॥ కిం బ్రాహ్మణః శ్వవృత్తిస్థః॥ కిం రాజాఽఽజి పరాజ్ఞుఖః॥
కిం వైశ్య స్సంతతాఽలస్యః॥ కిం శూద్రో దానవర్జితః॥

శ్లో॥ కిం స్త్రీ సంస్కారరహితా॥ కిం కవి ర్గ్రంథతస్కరః॥
కిం దేశ స్తీర్థరహితః॥ కిం వపు ర్వాధిపీడితమ్॥

శ్లో॥ కిం గృహీ గతపత్నీకః॥ కిం సతీ ద్విర్వివాహితా॥
కిం యతి ర్విషయాఽఽసక్తః॥ కిం శిష్యో ధనలోలుపః॥

శ్లో॥ కిమాయు ర్యోగరహితం॥ కిన్న విశ్వాసఘాతకః॥
కిం దేవో భక్తవిముఖః॥ కిమహం దురహంకృతిః॥

శ్లో॥ సుకృతం కిం కలావ స్తి॥ దీనసంరక్షణం వినా
అతీంద్రియార్థ కథనం॥ గగనాంబుజ వర్ణనమ్॥

శ్లో॥ విష్ణుభాగవత స్సాధుః॥ శివభాగవతోఽధికః॥
దేవీభాగవతః పూజ్యో॥ వేదాంతీ విప్రలాపకః॥

శ్లో॥ జీవితేచ్ఛా యావద స్తి॥ తావ న్నాఽద్వైత వాసనా
సర్వే వృథా శ్రమారంభా॥ వినా కేశవకీర్తనమ్॥

శ్లో॥ నజ్ఞాయతే తథా బ్రహ్మ॥ యథా సూర్యో నదీప్యతే
తస్మాత్సర్వేషు యోగేషు॥ భక్తి రేవ గరియసి॥

శ్లో॥ మద్యం మాంసం త్యజేయశ్చే॥ ద్వదేయ స్సాన్యగం యది
అన్యోన్య మైత్రీం కుర్వన్తో॥ భజేయ స్సుఖినో జనాః॥

[ది ఆడ్వర్టైజర్, 1-6-1942]

2. విచారణ

శ్లో॥ పండితంమానిభిః క్రూరైః । రపి స్వాఽర్థపరాయణైః
మంత్రార్థః కథితో నూనం । పశుహింసా విధాయకః॥

శ్లో॥ సర్వ ప్రాణ్యుపకారాయ । దై నసృష్టిః ప్రవర్తతే
సదా స్వపరనాశాయ । నిర్మాణం జాయతే నృణామ్॥

శ్లో॥ స్వభావ ప్రతికూలం న । చరే త్తిర్యగపి స్వయమ్
కుర్యాదేవ జగద్ద్రోహం । సర్వ విద్యోఽపి మానవః॥

శ్లో॥ మాంసాశనం మద్యపానం । మృగయాఽపి దురోదరమ్
వృద్ధోద్వాహో వచోదండ । పారుష్యం నాశకారణమ్॥

శ్లో॥ వృథా శ్రౌత స్మార్త కర్మ । వ్యర్థం వేదాంతచింతనమ్
ఇతి మత్వా సహస్రాంశుం । నమస్యతి విచక్షణః॥

శ్లో॥ ఉల్లాఘో నభవే న్మర్త్యోః । వినౌషధ నిషేవణమ్
నానుకూలం భవేద్దైవ । మంత్రేణాఽపి పారుషమ్॥

శ్లో॥ ఈశ్వరధ్యాన విషయే । స్వతంత్రోఽఖిల ఏవనా
సర్వధర్మానపి త్యక్త్వా । నృభిర్ధ్యేయో దివాకరః॥

శ్లో॥ కిం రాజ్యేనాఽస్వతంత్రస్య । దుర్జనస్య కులేన కిం
కిం ధనేన కదర్యస్య । కులటాయా వ్రతేన్మకిమ్॥

శ్లో॥ స్యాదాస్తికో నాఽఽస్తికోవా । సర్వ లోకహితే రతః
యస్సేవ జగత్పూజ్యో । నాఽత్ర కార్యావిచారణా॥

[అడ్వైత్యుజర్, 1-7-1942]

3. దుః స్వభావః

(గ్రహమాలిక)

శ్లో॥ నక్తంచరప్రేత భూత । విశాచాంశ సముద్భవాః
సర్వేఽపి ప్రాణిన స్తేషు । నికృష్టా ఏవ మానవాః॥

- శ్లో॥ అత్యంతదుర్బలాః క్రూరాః ధూర్తాః కుటిలమానసాః
విద్యన్మన్యాః స్వార్థపరాః లోకోపద్రవకారిణాః॥
- శ్లో॥ భీరవ స్తస్మై-రా యుద్ధాః పరస్పర విరోధినః
గేహే శూరా జంబపూకా ఆత్మస్తవ పరాయణాః॥
- శ్లో॥ కృతఘ్నాః స్త్రీజితా మూర్ఖాః వృథాసంసారలంపటాః
కర్ణేజహ వైతణ్డికా అన్యోన్యకలహప్రియాః॥
- శ్లో॥ న బ్రాహ్మణా న రాజన్యాః న వై శ్యానాఽపి శూద్రకాః
సర్వేఽపి సంక్షరా ఆత్మాం భరయః కేవలం నరాః॥
- శ్లో॥ శ్రుతిస్మృతిచ్ఛలేనై వ వంచయంతే మిథో నరాః
నిష్కామతో దై వభక్త్యా నహి కోఽపి ప్రవ ర్తతే॥
- శ్లో॥ శుకోవా వామదేవోవా మర్త్యో దేవాంశశంభవః
జీవన్ముక్త స్తాద్భుతోఽపి నభూతో నభవిష్యతి॥
- శ్లో॥ పరోపకారార్థమేవాఽ వత్స్యచ్ఛేతోఽపి మానవః॥
స్వయంక్లిశ్యన్నపి ముహుః రభవిష్య జ్జితేంద్రియః॥
- శ్లో॥ కరబద్ధా అస్వతంత్రా నా స్తికా అపి యాచకాః
నిరర్థకా నరా ఏతాన్ సృష్ట్యా ధాతా కలంకితః॥

(అడ్వర్టైజర్, 1-9-1942)

4. దేశారిష్టమ్

- శ్లో॥ శ్వవృత్తి రపి శర్మణాం వర్మణా మస్వతంత్రతా
గుప్తానాం మఖదీక్షైవ దాసానాం తత్వచింతనమ్॥
- శ్లో॥ అధికార స్సంకరాణాం స్వైరతా కులయోషితః
కవిత్వ మవ్యుత్పన్నానాం బాలానాం రాజ్యపాలనమ్॥
- శ్లో॥ సంన్యాసోఽపి కిశోరాణాం యాజనం సర్వలింగినామ్
చైవజ్య ముబ్రాహ్మణానాం భిక్షూణాం దారసంగ్రహమ్॥

శ్లో॥ ఆర్యాణాం మైచ్చసాంగత్యంపునర్భా పాణిపీడనమ్
హీనజాతి నమస్కారఃకదర్య ధనసంచయః॥

శ్లో॥ మాంసాశనం మద్యపానంమఖేషు పశుమారణమ్
వరకన్యా విక్రయణంగో మహీసుర నిండనమ్॥

శ్లో॥ స్త్రీ పాతశాలా గమనంవాద్యచిత్రానురక్తతా
అధర్మ సం గామచర్యాసాధు దీనాఽఽర్త హేలనమ్॥

శ్లో॥ అత్యంత స్వార్థ పరతాసామరస్య విహీనతా
పరధర్మానుసరణంశిష్టాఽఽచార విదూషణమ్॥

శ్లో॥ అనార్యదేశ సంచారఃస్వబంధు పరివర్జనమ్
అపాత్రదానం నా స్తి క్యంవితండావాదచాతురీ॥

శ్లో॥ స్వవర్ణాఽఽశ్రమ సుత్యాగఃశుష్క గ్రంథావలోకనం
అనర్హోద్యోగాధిపత్యంపుణ్యాభూమి వినాశనమ్॥

(అడ్వర్ట్ యిజర్, 16 - 11 - 1942)

5. వై పరీత్యమ్

శ్లో॥ కయాఽపి క్రూరపద్ధత్యా బహ్మకర్మ వినాశితమ్
రజస్వలార్తవం కవ్యం పితృపాత్రే ప్రహరితమ్॥

శ్లో॥ స్వామిద్రోహీ గురుద్వేషీ కృతఘ్నః సాధునిందకః
ధర్మధ్వజే మాంసభోజీ మద్యపాయా విశిష్యతే॥

శ్లో॥ మైచ్చాచాగః పుణ్యాభూమ్యాం ద్విజై రప్యవలంబితః
అపాస్తం సంస్కృతం దాసీ పుత్రోఽప్యధ్యాపయత్స్వయమ్॥

శ్లో॥ వార్ధకేఽపి వ్యవాయేచ్ఛా సుభిక్షేఽప్యతిలుబ్ధతా
బాల్యేఽపి వేదాంతచర్చా సంన్యాసేఽప్యర్థసంగ్రహః॥

శ్లో॥ త్రయ్యాఃప్రాయః స్వాఽర్థపరైః । రపాఽర్థః ప్రతిపాదితః
దేవస్వమపి గో భూమి ర్ద్వై రాఽఽక్రమ్యతే జనైః ॥

శ్లో॥ కలికాలవశాదార్యావర్తే సర్వేఽపి సంకరాః
చాతుర్వర్ణ్య వ్యవస్థాఽపి మృషా శశవిషాణవత్ ॥

శ్లో॥ నవయావన ప్రమత్తాఃకృతా రాజ్యాఽధికారిణః
శ్రీ స్వాతంత్ర్యం ప్రతిజ్ఞాతంనష్టం భాగవతం మతమ్ ॥

శ్లో॥ ఉదరంభరయోఽల్పజ్ఞాఃకృతస్తవ పరాయణాః
స్వీయధర్మ పరిభ్రష్టాబ్రహ్మవర్తే ద్విజాతయః॥

శ్లో॥ యదాఽఽస్తికో జంజప్యతేనాఽఽస్తికోఽపి స్వభావతః
కిం వక్తవ్యా భారతీయబ్రహ్మలీకృత దుర్దశా॥

(అడ్వర్ట్ యిజర్, 15 - 1 - 1948)

6. నిర్ణయః

శ్లో॥ రజస్తమ స్స త్వగుణైః । క్షీడత్యాత్మా యథార్థతః
ముక్తోఽపి లీలయా బద్ధః ఇవ భోభూయతే స్వయమ్ ॥

గీతి॥ ఆత్మైవేదం సర్వం యద్యాతం యచ్చ భవ్యమితి శ్రుతయః
యతివిషయాః సంసారీ కథం తరతి న యది విష్ణుభాగవతః॥

1-9-48

వర్ణతేజవిరాసకానాం

7. సిద్ధాంతః

శ్లో॥ యదా శ్రౌతం స్మార్త కర్మ సర్వం సంత్యజ్యతే తదా
పరస్పరానురాగేణ భవేయుః సుఖినో జనాః॥

శ్లో॥ న మాత్సర్యం న విద్వేషో న స్వార్థపరతా భవేత్
యద్యత్సృజ్యతే మనుష్యై ర్నివాహోఽనర్థదాయకః॥

శ్లో॥ సమానభోగభాగ్యాః స్యుః। సంతుష్టాః స్వైరజీవనాః
జాతివ్యవస్థాం సంత్యజ్య। సదా సర్వత్ర మానవాః॥

శ్లో॥ వైధవ్యం న స్త్రియః క్వాపి పుంసో విధురతా నహి
ధూర్తైః స్వార్థపరై రేవం। సచార్థః కల్పితః శ్రుతేః॥

శ్లో॥ సంతుష్టిః స్వర్గసోపానం। వినయః కార్యసాధనమ్
అహింసా పరమోధర్మః। స్త్యాగః కై వల్యకారణమ్॥

శ్లో॥ భార్యా శత్రు ర్నానుకూలా। లుబ్ధ ఏవ నిరర్థకః
ఆలస్య మేవ వైయర్థ్యః। మశ్చద్దైవేహ పాతకమ్॥

శ్లో॥ అనాయాసేన మరణం। వినా దైన్యేన జీవనమ్
స్వర్గఃసోఽసా, వనాశోగ్యం। నరకో నాఽత్రసంశయః॥

శ్లో॥ ప్రత్యక్ష దేవతా మాతా। మిత్రం ప్రత్యక్ష దేవతా
ప్రత్యక్ష దేవతాఽఽచార్యః। సూర్యః ప్రత్యక్ష దేవతా.

శ్లో॥ పరోపకారః కర్తవ్యో। యావదాయుః సమాప్యతే
న దీర్ఘసూత్రతా కార్యా। ధర్మస్య త్వరితాగతిః
[అద్వైతయజుర్, 15-9-48]

8. వేదపాఠకః

శ్లో॥ త్రిష్ఠాయిత్ర స్తాలజ్ఞః। శ్చందో భాషా విశారదః
సుందరః ప్రతిభాశాలీ। బలవా న్యేదపాఠకః॥

శ్లో॥ అసభ్యోఽభాజనః క్రూరః। సమ్యగ్వేదం న యః పఠేత్
సాధ్యే పై న భవేన్నూనం। యా సూతే శ్రుతిపారగమ్॥

శ్లో॥ గాయ న్నృత్యే ద్వదే ద్విద్వా। నితి వేదే విధియతే
త్రయీం ప్రయోక్తుం శక్తశ్చే। ద్దాయకోపి కవిః స్వయమ్॥

శ్లో॥ దిగంత విశ్రాంత కీర్తిరబ్రహ్మతేజో విరాజితః
దయాంతఃకరణః సత్యః। వాగేవ శ్రుతిపండితః॥

శ్లో॥ సంతుష్టః సద్గుణగ్రాహీ | సర్వభూత దయాపరః
సర్వతంత్ర స్వతంత్రోయః | స ఏవ వామ్నాయకోవిదః॥

శ్లో॥ రంజకం కర్మ సంగీతం | సాహిత్యం తత్త్వయోజకమ్
గీత సాహిత్యోభయ | విత్స్వయం మంత్రం సముచ్చరేత్ |

శ్లో॥ వేదవిద్వా న్స్వయంతీర్ణః | పరాం స్తారయితుం ప్రభుః
దానపాత్రంబహ్మవిద్యః | శిష్టాచార పరాయణః॥

శ్లో॥ వేదాధ్యయన సంపన్న | సైవ మాతా పతివతా
యదృచ్ఛాలాభ సంతుష్టః | స ఏవ శ్రోత్రయోత్తమః॥

9. యథార్థకథనము

గీ॥ కూడు కూరుకు కూటమి-పాడిగనుక
నూపి రున్నంత కెవరై న-నాపలేరు
ఎదియు నక్క-అలేదను-వదరుబోతు
నింటిలోపలికి నొర-నివ్వరాదు॥

అ॥వె॥ ఆలుమగల పెండ్లి-యా స్త్రీఁ గొంటకు గాని
పడుచుచేత మాన్పఁ-బనికరాదు
అంద టొండొరిమిక-హాయిగా మనఁగల్గు
నాఁడు పు సైముడుపు-వేడబంటు॥

గీ॥ ఎపుడు కోమటులు స్నానపు-లే నికంటు
తక్కు రెండు తెగలవారు-తప్పకాయ
పాడిపంటలు సమకూర్పు-వారు దక్కఁ
దెల్లముగఁ గగుండగొయ్యలు-తిండిచేటు॥

* నికము = విక్కిము; తప్పకాయ = విత్తవట్టనికాయ, ౪ గుండగొయ్య = తువ్వడు.

గీ॥ కాని పగవారు తముఁబట్టి-కట్టిపెట్టి
యేమి చేసినఁగాని నో-రెత్తలేక
మేము పాటుండమం చెకి-మీండ మనుచు
సిగ్గు విడిచిన చెడుగొట్లు-చెప్పుకొందు॥

ఆ॥వె॥ మేలు కీడు, క్రిందు-మీందు, కలిమి లేమి,
వంత జోక, కలిసి-బ్రతుకు చెల్లు
చెప్పి తూచు దరమ-కప్పలతక్కెడ
తప్పు లొప్పు లెపుడు-తప్పకుండు

గీ॥ చెడ్డకుం జెడ్డ, మంచి మం-చికిఁ గలిగెడుఁ
గోరి తాఁ జే సికొన్నట్లు-కుడువవలయుఁ
గనుక నందఱియెడ మేలు-గా నడిచెడు
వాఁడు మిక్కిలి తన్వితో-బ్రతుకుచుండు॥

ఆ॥వె॥ వ్రాత చదువు మాట-పాట యాట లివెల్ల
కొయ్యదిప్పు తెవులు-గొంటుపనులు
హెచ్చు తగ్గు లెరచ-కెల్లరికి న్మేలు
కొలుపువాని తల్లి-క్రొత్తడి యగు॥

గీ॥ వేల్పుపన్నిక యంత కా-వించు మేలె
కోరి ముప్పు సలుపుకొందు-కొంతమంది
కలుపుఁగోలుతనము చవి-కంటు చిలుము
నెట్టన న్నిక్కు-వము తుద-కిట్టు తేలె॥

గీ॥ తెలిసియు దైల్యకే తప్పు-సలుపు మమ్ము
గావుమా వెలుఁగులతేడ-కన్నతండ్రి
అన్ముచుఁ బగటివేల్పు న్నొల్చు-నట్టివారు
పలసినన్నెండ్లు హాయిగా-బ్రతుకగల్గు॥

గీ॥ ఒకటి గల్గినవాని కింకొకటి లేదు-
రెండు కల్గినవానికి దిండిలేదు
ఇన్ని గల్గినవానికి యీవి లేదు
కవులకును గాయకుల కేటి గారవంబు.

గీ॥ మూఁక పుస్తకముల నాల్గు-మక్కలేర్చి
చచ్చిచెడి సున్నమై జ్ఞప్తి-తెచ్చుకొంచు
నిఖిల మెఱిగిన యట్టుల-నీల్లుచుండు
చెనఁటి తన కన్నవారలం-జెప్పఁగలఁడె॥

సీ॥ కూళజంతుల కెండ గాలివానలకు లో
గనియట్లు గృహములు కట్టవలయు
పసుల బాధింపక పను లన్నియున్ యంత్ర
ములచేత మాత్రమే సలుపవలయు
మనుజుల నే నెపముననైనఁ జంపరా
దెట్టి యిక్కట్టుల నెట్టరా
భోజనసామగ్రి పుష్కలంబుగఁ గూర్చ
వలయు నగలు నాణెములను మాని

మద్యమాంసము లెంతయు న్మానవలయు
వావివరుసలు తప్పక బ్రతుకవలయు
సకల లోకోపకారము సల్పు నీతి
కొలది నాచారములు మార్పుకొనవలయును.

సీ॥ రిష్టకర్తుం బోలి రెట్టిజేయును నై జ
మగు తెల్విదీపగటు నంటి విద్య

కష్టకాలంబునఁ గడు బీదతీకమున
 నుల్లము నోచార్చుచుండు విద్య
 దుర్వార దుర్మోహ గర్వాభిలో మున్లు
 నప్పుడు పైఁదేల్చు తేప్ప విద్య
 సర్వోపకారంబు సలుపఁగఁజాలెడు
 నెల్ల యంత్రముల పుట్టిల్లు విద్య

యట్టి విద్యలఁ బ్రతిఫల మడుగఁబోక
 బోధ చేయుచునుండు నీ మూగ గురుల
 పాత్రముల నిట్లు పబ్లికు సాత్తుగాగ
 నిచ్చు నాతని శ్రేష్ఠిగా మెచ్చరాదె॥

శ్లో॥ అన్నవస్త్రాది దానేభ్యః విద్యాదానం హి గౌరవమ్
 ప్రాప్నోతి విద్యాభివృద్ధిం నశ్యంత్యన్నదయః క్రమాత్॥

11. భాగవతుఁడు

గీ॥ ప్రణలు వినఁదగినది యొక్క భాగవతమే
 భాగవతునకు మించు పావనుఁడు లేఁడు
 భక్తియెడ నెవ్వఁ డెట్లైన-బలుకవచ్చు
 వితము కాదు పేదవ్యాస-మతమే యిది॥

గీ॥ పారవశ్యము కా దాడి-పాడకున్న
 భక్తివరవశుఁ డొక్కఁడే-భాగవతుఁడు
 ఋషికిఁ దప్ప శాస్త్రంబు ప్రా-కృతునకేల
 గొంతు లేకున్నవానికే-కొంగజపము॥

గీ॥ వేలకొలఁది జనులు రక్తి-నోలలాడఁ
 బాడియాడగ లేని ప్రా-ధ్యాకుఁడెల్ల

బోడిమాటల తోడుత-నొబ్బుపుచ్చి
దాబుచేయు దేబలకడ-దబ్బులాగి॥

గీ॥ బ్రాహ్మణుండ శిష్టాచార-పరుడ నంచు
తెలిసి తెలియని వేదాంత-ములఁ బలుకుచు
కూడుగుడ్డలకై దేవు-లాడుచుండుఁ
బోతరంబున నామాధ-భూతిగాఁడు॥

ఆ॥ వె॥ నెపముఁగొన కెవరి క-డువుమీఁదఁ గొట్టక
నంజు డెట్టులై న-నమలబోక
హెచ్చుతగ్గు లెన్న-కీశ్వరుదాసులై
పాడియాడువారె-భాగవతులు॥

నీ॥ సకల జనములకు-స్సంతోషకరముగా
నాటపాటలలోన-నారితీరి
నలుదెస ల్కధురకం-రథ్వని స్మాక్రొక్కఁ
గృష్ణ నామామృత-వృష్టి గురిసి
భామవేషమునఁ బుం-భావసరస్వతి
యనఁ జతుర్విధముల-నభినయించి
బృందగాయకుఁ డయి-యందంబు కాపాడు
కొనుటకై సాధువ-ర్తనము నెఱచి

అంగుదార్లు మద్దెలకాఁడు-హాస్యగాఁడు
తనకు బాసటయై నిల్వఁ-దన్నయుఁ డయి
జంకుగానక తెరమీఁద-జడను వేయు
భాగవతునకు మించు వి-ద్యారంసుఁ డెవఁడు॥

గీ॥ కొసరి సంగీత సాహిత్య-రసికులెల్ల
హాయి హాయి యనంగఁ దా-నాడి ఛాడి

అఖల దేశంబులందుఁ బ్ర-ఖ్యాతి గన్న
భాగవతుకన్న సమ్మాన-పాత్రుఁ డెవఁడు॥

గీ॥ పతిగ భావించి కృష్ణుని-భామవేష
మలరఁ దాల్చి సిద్ధేంద్రుఁడు-గొలిచెఁ దొల్లి
ఆ మహాయతి మతము తా-మనుసరించు
భాగవతు లెల్ల సమ్మాన-భాజనములు.

గీ॥ భామవేషముతో-విష్ణు-భాగవతుఁడు
పాడియాడఁగఁ బుణ్యంబు-ప్రజలౌకబ్బు
చూడఁదగిన దాడుది, మగ-వాఁడు కాఁడు
తరుణియై గాని హరి యమృ-త మిడినాఁడె.

గీ॥ పాడునది యాడవలయు వి-ద్వాంసుఁ డనుచుఁ
జాటు వేదవిధ్యుక్తుల-స్సరకుగొనక
బోడిమాటలతోఁ బ్రొద్దు-పుచ్చు నాలి
ముచ్చు సోమరి కెటువచ్చు-మెచ్చు పెచ్చు.

12. ఉగము నరయిక*

చెందు॥ ప్రొద్దుతోఁ గూడిన-గ్రుడ్డి సొట్టలును,
బగటివేలుపునకుఁ -బది పదకొండు

* టిప్పణి:- ఉగము=ఆయువు

ప్రొద్దు, వగటివేలుపు = రవి.

గ్రుడ్డి = కుక్కుడు. సొట్ట = శని.

నని = శని. కరి = రాహువు. తోక = కేతువు.

తొలిల్లి = చంద్రుడు. నేరిదిగ్గడు = కుజుడు.

నేరిపట్టి = ఐదుడు. వేలుపుటొజ్జ = గురుడు.

వడుచు = కన్య. ఎద్దు = వృషభము.

త్రాసు = కురి. కవగది = మిథునరాశి. గాము = గ్రహము, కయవలజేరు =

చంద్రుడు, మిన్నానికము = రవి. ఇయదొర = క్షేత్రాధిపతి.

మూఁ డాఱు రెండు తొ-మ్ముదుల యందున్న
 సనిచుక్క, తలతోఁక, -జాబిల్లి, నేల
 బిడ్డఁడు, నెలపట్టి, -వేలుపుటొజ్జ
 పందొమ్మిదిరువది, -పదునెన్నిదేండు
 పది, యేడు, పదునేడు, -పదియాఱువరుస
 నిడుదురు తమతమ-యేండ్ల యుసులులఁ;
 బడు, చెద్దు, త్రాసు, క--వగదుల నున్న
 యెల్ల గామాలు తమ-యేండ్ల నిచ్చెదరు;
 తలతోఁకలందుఁ దొ-ల్తనొకటి యిడినఁ
 దక్కినయది పోదు; - తక్కుగాములకుఁ
 గలుగ దిన్నాటీవి; -కలువలతేని
 యెదుటఁ బదింట, నా-ల్లింట, నొక్కంట
 నెసఁగు మిన్నానిక-మిడుఁ దనవంతు;
 తొడరు రాబడి యిలు-దొరఁ బట్టి కలిమి.
 వెలలేని బంగారు-వేకువరాణి
 వెల్లడించుతమిట్టి-వింత లెల్ల పుడు

13. పెండ్లిగోడు

పెండ్రోవకు న్దవ్వు-పెండిలిగోడు
 వేల్పుఁ గొలువలేరు--పెండ్లాడువారు
 పెరగొప్ప కోర్వడు-పెండిలి గొడవ
 పెండిలి వెలిచవి-నృంపు గావించు
 తనయిల్లు తనయాస్తి-తనయాలుబిడ్డ
 తా వేఱు తక్కునం-దటికంటె ననుచుఁ
 బెండ్లియాడినవాఁడు-పెడదారిఁ ద్రొక్కుఁ
 దోడివారలకుఁ దా-దొరగాఁ దలంచు

బెబ్బున నెక్కువ-తిని క్రొవ్వి నీల్లుఁ
 బొందుగ మూనాళ్ళ-ముచ్చట బ్రతుకు
 గడచు హాయిగఁ బెండ్లి-కట్టు లేకున్న
 మగ లాడువారికి-మగవార లెల్ల
 కోరిన కూటమి-కూడుగూరుకులు
 మానఁదరమ యెట్టి-మానిసికైన
 చెప్పన దొక్కటి-చేయున దొకటి
 యొడలితో మానిసి-కొదవెడు తెగులు
 మగువయో జగజాణ-మగవాఁడు మొద్దు
 మగవానిఁ దన యిచ్చ-మైఁ ద్రిప్పు నెలఁత
 వెంగలి మగవాఁడు-వెలదుక న్నమ్ముఁ
 జేయుఁ గుల్లాముగాఁ-జెలి మగవాని
 నాడుదానికి లొంగి-యబ్బకాఁ డెపుడు
 కానిగడ్డిఁ గఱచుఁ-గడు తెల్విమాలి
 పెండ్లియాడనివాఁడె-వెలఁదికి మగఁడు
 సమకూరు క్రొంగ్రొత్త-చవు లేవగించి
 ప్రాతతుక్కు న్వాడు-వాఁడు త్రదేబ
 పనికిరాని ముసలి-పల్కుల కులికి
 బ్రతుకుహాయి న్మాను-వాఁడు త్రదేబ
 మడికట్టుకొన్నట్లు-మగువలుతక్కి
 పొందు హాయి స్సబా-ముగ* మానుకొనరు.
 పెండ్లియైన న్గాని-వెట్టి కుదురదు
 వెట్టి మానక గాని-పెండ్లి కాఁబోదు
 వేదుతోజ నగు నొ-వ్వేయనవచ్చు
 కోరికోరి తగుల్చు-కొనుముప్పుపెండ్లి

* సభాము = స్వభావము.

నేర్పినవారు పెం-డిలి నాడఁబోరు
 ఆ స్తికొఱకుఁ బెండ్లి-యాడెడు నృనుచు
 పండినద్వఁగ మగ-వాఁడు పెండ్లాడు
 పెనిమిటి స్వాఁటిడి-వెలఁది కులికెడు
 మున్నెఱుక నృట్టి-పొగులుచునుండు
 కానిగడ్లు కఱచుఁ-గలికికై మగఁడు
 ఎఱైన మగఁ డాలి-కే లొంగవలయు
 మగున లావెక్కెడు-నృగవానిఁ గూడి
 పడఁతిఁ గవయు మగ-వాఁ డెండిపోవు
 *కాల్దొక్కు వేయి యి-క్కట్ల పుట్టిల్లు
 పెండ్లి లేకున్న నొ-ప్పి కడుఁ గొంచెంబు
 సీరాము లేమయ్య-సీదఁపైఁ దగిలి
 దమయంతి నలుఁగోరి-తల్లడపడదె
 ఎటు కుడ్చె గ్రోవది-యేవుర న్నూడి
 గౌరు జలందరుకారియ న్గొనదె
 యమి యన్ననే కవ-యఁ దివుర లేదె
 కూతురి న్గవకూడఁ-గోరఁడా నలువ
 పంతుల యాలినే-పయికొనండ నెల
 ఎనసె నహలైతో-నింతికౌపుంజు
 పెనఁగరా కొడ్కుతోఁ-బెరుమాళ్ళ యాండ్రు
 జమదగ్గి తనయాలిఁ-జంపించలేదె
 తన పెన్నిటి న్గాళి-తాఁ ద్రొక్కుకొనదె
 పెండ్లి యెవ్వరికై నఁ-బెట్టని చిలుము
 ఆటపాటల వేడ్క-నణఁగించుఁ బెండ్లి
 చిన్ననాటి చెలిమిఁ-జెడగొట్టుఁ బెండ్లి

* కాల్దొక్కు = పెండ్లి; 4 ఇంతికౌపుంజు = ఇంద్రుఁడు.

కొన కొరవలేమిఁ ద-గులువడుఁ బెండ్లి
 కాణాచి యెల్ల యి-క్కట్లకు నెప్పండ్లి
 కంటె బొట్టెఱుఁగని-కడమమిడుకలకుఁ
 గానరాదేమి యె-క్కడనైనఁ గొఱత
 ఓజగాఁ గ్రొంజపు-లూరించు నోరు
 తీట గోకుకొనక-తీట దెట్టెన
 ఆకలి వేసిన-యప్పు డేదేని
 మ్రొంగకుండఁ దరమ-మేనితాల్పులకు
 కనుక నొండొరులకుఁ-గ స్తి సలుపక
 కలసిమెలసి పొల్తు-కలు మగవాండ్రు
 కోరుకొన్నట్టుల-న్ఱూటమిదేలి
 హాయిగా మనుచుంట-యైపు కాదెపుడు
 సీదలే నికముగాఁ-జెలువ లందఱును
 మఱియు సీరాములే-మగవార లెల్ల
 ఒండొరువుల కయి-యొదవుచున్నార
 లింతులు న్మగవార-లెల్లరు న్నూడ
 పాడిమైఁ దోఁతెంచు-పను లాఁపరాదు
 వెలిచపు ల్గోరుట-వింత కాఁబోదు
 ఆకలి దప్పిక-లణఁపరానట్లు
 కలయికకోరిక-నట్ట వీల్కాదు
 ఎవ్వారి పెండ్లి వా-రేయాడుకొండ్రు
 నడుమఁ బైవారు సం-దడిపడ నేల
 కుదుపు కూటమి కూరు-కుల చేవ లేని
 బొప్పండ్రె యీ లేని-పోని చదువుల
 నుబుసుపుచ్చుకొనెద-రూర్కొనలేక
 లాతి మైతాలుపు-లకు లేని తెల్వి
 తేట లెవ్వారి కెం-దేనియు న్గలవె

గారిగాఁడు¹ న్నడ-గఁడు² పోలిగాఁడు³
 సాలీఁడు గిజగాడు-సన్నగాఁడై న⁴
 మనిసికంటె న్వేయి-మాటులు నయము
 తెఱవకు లేదు ము-దిమి యెన్నఁడై న
 ముప్పదేండ్ల కె తీసి-పోవు మగండు
 కూడు కూడిక కూరు-కుల యిమ్ము గొంట
 కంటె మేలేదియు-న్లాదీ బ్రతుకున-
 అతివకు మగఁడు పెం-డాడని వాఁడు
 నెలఁత మగల మార్చి-నెలతప్పవచ్చు
 ఆల్మగ ల్జతపడు-టరు దెందునైన
 ఆఁడువారలకుఁ ద-ప్పన్నది లేదు
 చేతకాని మగఁడు-చెలువ నెగ్గించు -
 పిల్లల న్గనుటయే-వెలఁదుల పాలు
 మందిని బెంచుటే-మగవారి వంతు
 కడమ పెండిలి వేడు-కలు బూటకములు
 ఆఁడువారలు మగ-లై దేండ్ల యీడు
 మొద లొఁడొరువులతోఁ-బొందు సల్పెదరు
 కీలారిపద్దుర కె-గేల్వట్టె నలువ
 యాకెయే గాయత్రి-యై వాసిగొనదె
 తొడుసులేక దదీచి-తొత్తు సుబద్ర
 పిప్పలాదు న్గని-పేరెక్కలేదె
 మాలని కూఁ తచ్చ-మాలరీ వసిష్టు
 నంటి యరుందతి-యై వాసిగొనదె -
 యెవరి పిల్ల నయిన-నేలొక్కనవచ్చు

1 గారిగాఁడు = గాదిద; 2 నడగఁడు = గొట్టము; 3 పోలిగాఁడు = వక్షివిశేషము.

4 సన్నగాఁడు = (సన్నఁకుఁ దగినట్లు వర్తించు కుక్కయని అర్థము గావచ్చు). 5 కీలారి = గొల్ల; 6 అచ్చమాల = అక్షమాల - ఇది అరుంధతికి మొదటిపేరు.

దాఁ గోరి వచ్చిన-దానికెగ్గడి
 దొడ్డవారికిఁ దెగ-తోఁ బనియేమి
 క్రొత్తడి యగుఁ బెండ్లి-గొడవయే లేక
 వలచిన చెలువ నె-వ్వఁడు కూడఁగలడు
 కూడుగుడ్డలఁ బంచు-కొనుచుందురేని
 చాటుమాటులు లేక-జరిగెదరేని
 డబ్బుకై యాట పా-ట చదువు వ్రాఁత
 బడికొల్పుబానిస-పని చేయరేని
 కొఱగాని నగలు తో-డ్డులు చాల్పరేని
 అదనుపదను లెర్గి-యర్గెదరేని
 ఒండొరిమికతోడ-నుండెదరేని
 పాడిపంటల కెల్ల-వా రొడ ల్వంచి
 పాటుపడెదరేని-బ్రతుకు లిమ్మగును
 తరమ యా కప్పల-త్రాసును ల్నిల్చి
 *తటి యోజమై సల్పు-తబ్బిబ్బు మాన్చ
 పాడితప్పింప నె-వ్వారితరంబు
 ఆఁడువారలు పెండ్లి-యాడకున్నపై
 మగవారలకు లొంగి-మన్ను చుండెదరు
 ఆఁడువారలకుఁ బ-దాతేడ్లు వాఁడి
 యీడగు, న్మగవాండ్ర-కిరువదొక్కేండ్లు
 కడ కాఁడు పోతు తె-గలు రెండె మిగులు
 పెండిలికట్టుట-స్థిగియింపఁజోక
 వదలుట నయమగు-నృదుచుల న్మగల
 వాడి నీదనుచుఁ దం-టా తెచ్చుకొనక
 కుట్టల న్గనిపెంచఁ-గోరువారెల్లఁ

* తటియోజమై = సమయానుకూలముగ.

తమ తెగ పదుగు ప-దవు లెన్నుకొనక
 యొండొరు కోర్కె-పై-నొప్పుగాఁ గవయు
 చుంటయే పాడిమై-నొడఁగూడు పెండ్లి;
 మగవారికంటె న-మ్మగువల కోర్కె
 యోజమై మెండుగా-నుండుటవలన
 గడిమీఱ *కుగ్గుడు-న్దాపాడుకొందు
 వెతకి కోరిన మంచి-పెనిమిటి న్దప్పఁ
 దిలకింపఁబోరు లాఁ-ఁగిమగవారలను
 వాకిట న్నిల్వక-బ్రతుచుండెదరు
 పెనిమిటి పోలిక-న్బిడ్డల న్గందు
 తమతమ తెగల సా-దరు నెలకొందు
 త్రొత్తడు లనుపేరఁ-గొమరారుచుందు
 రందందఁగొంద టి-ల్లాండుందురేమొ
 కాని నిండుమగండు-కలుగఁ డెందై న
 పడుచుతనము వడి-పరుగిడుచుండు-
 ముప్పదిరెండేండ్లు-ముగిసిన పిదప
 నలవాటుపైఁ బ్రాచు-లాడుచుండెదరు,
 ముదిసినకొలఁదిఁ జూ-పుల నుడ్లతోడ
 దేవులాడెదరు, బ్ర-తికినంతదాఁకఁ
 బడుచువారలపయి-బాళిగొనెదరు,
 వావివర్సలు కట్టు-పాట్లు తగవులు
 నగలు వగలు దుడ్డు-నయగార మెల్ల
 కలయికకు న్గొఱ-కాని పన్నుగడ
 ఎల్లప్పు డొకరితో-నే యేడ్వనేల!
 పండుగ నాడునుం-బాఁతమగండ!

* కుగ్గుడు = మరియూడ.

మూనాశ్శబ్రతుకున-ముచ్చటదీరఁ
 గ్రొంగ్రొత్త చవులెల్లఁ-గుడిచినవారె
 నేర్పరు ల్గాని పెం-డిలి కట్టుపాట్ల
 దురపిల్లు వారి బ్ర-తుకు తిండిచేటు
 నేల యందఱి తల్లి-నింగియే తండ్రి
 తక్కు వావుల యాక-తాయ పన్నికలు
 మైతాల్పునకు నడు-మన్దొడు సేల
 1 ఒండొరిమిక నూపి-రున్నంతదనుకఁ
 దమ హెచ్చుతగ్గుల-స్తలపోసికొనక
 కొఱగాని తొలుఁబలు-కుల జోలిఁగనక
 యెదిరించుకొని యూర-కే చనిపోక
 కూడుగుడ్డలు పంచు-కొను నెల్ల వార
 లెవరికి వారలే-యెక్కువ వారు
 హెచ్చుతగ్గు 2 లడిగొ-ట్లెంచుకొనెదరు
 కూడు కూటమి కూరు-కుల వసతికయి
 పాటుపడుచు నెల్ల-వారుండ్రుగాక!
 కొంటెతనము మాను-కొందురుగాక!
 శిలరుజుతినుట 3 కోపు-నానుటఁ దొఱఁగి
 యందఱు మందరు-లై మంద్రుగాక!
 కనికర మోర్పు ని-క్కము గంద్రుగాక!
 ఎండదొరకు మ్రొక్కు-చెంతేనిఁ దెల్పి
 మీఱఁ 4 బెంద్రోవలో-మెలఁగెదర్గాక!
 వాయింపు వ్రాతల-న్వదులుకోవలయు
 నాటపాటల వేడ్క-నానుకోవలయు

1 ఒండొరిమిక = పరస్పరైతిమత్యము: 2 అడిగొట్లు = కుత్సితులు; 3 అరుజు =
 మత్యము 4 కోపు = మద్యము. 5 పెంద్రోవ = మోక్షమార్గము.

నంద తొక్కే-మూట - నాడుకోతలయు
 బాదుపుగాఁ గాపుర - ము నేయవలయు
 తేకువమై నిట్లు-తేటతెల్లముగ
 నికరమా నాటుతె-నే తెల్పనంచి
 యెల్లవారలకు మే-లే సల్పఁగోరు
 నా కోర్కు లీడేర్చు-నా యిలువేల్పు॥

(అడ్వర్టయిజర్, 15-8-1944)

14. శిశునందక్షణము

[శ్రీ గవర్నమెంటువారి కోరికపై చెప్పినది]

వింహరి - త్ర్యక్షగరి

1. తల్లులార! కుల్లశ్రీమతల్లులార! వినుఁడి
 పాధని సరిగ రిసనిధా పాని ధాప మగ సారీగ
 పిల్లల మెలకువ తోడ న్బొంది మరిచిపే ర్గొనుడి
 పాధ పాపాప మగరి సాసరీరి గాపా
2. చూలు న్నాపాడుకొనెడు చొప్పు చూచుకొండి
 పాధ సరిగ సనిదపా ధరి సనీధ పాదా
 మేలి పదవి సుములకన్న మించిలేదు సుండి
 పనిధా పామగ రీసని ధాససారి గగపా
3. పరిసేవ న్గులకాంతకు వన్నెవాసు లలకు
 ధరిసగ రిస నిద పాధ సనిధ పాత గగధా
 సరీవరి సుతులె మొగంబుపథల నె త్రగలరు
 సానీధప మాగరీస సారిగాప ధనిపా
4. సంతోషము దైవభక్తి స్వచ్ఛమైన యాతువు
 ధాపధగా రీసని ధనిదా నిపా మగపథా

- ఇంతులకు స్తోరినటు ఫలింపంజేయు గడుపు.
ధాస నిదప మాగరీగ ధపామ గరిసాసా
5. గొడ్డుతనము వీగుకొన్న కులాంగనయె జాణ
నీపధ సారిగా పమగ పమగారి సధసా
అడ్డును గర్భరోగముల నల కస్తురివీణ
గాధా పామాగ రీగ పామగరి సారీ
6. సంతానం బిచ్చు నుగ్రషష్ఠి సేతుయాత్ర
సారిగా సధాస నీధ సరి ధపమ గరీసా
ఇంతి కత్తమీది భక్తి యెపుడు తామ్రపాత్ర
ధదపా మగపా మగరిగ ధాపను గారీగా
7. నెలతప్పిన యాపెకుఁ దగు నిత్యము సంతుష్టి
రిసరిగ రీసని ధాపా ధససనిధాప మధా
నలలిత గీత పురాణ శ్రవణ మన్న పుష్టి
రీసనీ ధపా మగారి సారి గాప ధాసా
8. మేను నీరువట్టి తల్కుమీఱ దృష్టితాకు
రీగారి మనీధపా ధరి సానీ ధాపమగాధ
పోనొప్పదు పైకిఁ బ్రాయపుం గ్రంజాలాండ్రు మీకు
పాధాపమ గారి సరిగ పామగరి సరీగ
9. సీమంతపు నాటి సాగసు చెప్పఁదరము కాదు
పాధసానిధనీ పధారి సనిధప ధారీ
వీమిటారియు నప్పు డింటింటఁ దిరుగరాదు
పధా సాని ధరీ సనిధప దప మగరిగాపా
10. మితాహార విహారముల మెలఁగవలయు మీరు
గపధసా నిధపదనీ పధాగరి సానిసా

కతుకరాదు పడనికూడు గర్భిణులౌ వారు
సనిదపా మాగరిగరి సనిధసా రిగాపా

11. కడుపుతో నుంటినునుచు కదలకుండరాదు
మగపథ సరిగా రిస నిధరీస నీధపాధా
బలువగు పని గూడదు తడిబట్ట వల్ల కాదు
సానిద పామగరి సని ధసారి గాప ధసీపా

12. అంతయు లోని శిశువులకు నబ్బుఁ గల్గి గుణము
మాగారి ససాగరి సరిసనిధపా మగదా
సంతానాభివృద్ధి యెడ జననియె కారణము
రీసనిధాపమా గరిస సారి గాపధా సనిధ

13. రేపవ లొంటి నుండకుండు రెండు జాములై నపుడు
రీగారీ సానిధ పదరీ నిదప మగ పాగరి
వీపీడై న న్నిము జడిపింపఁ జేయు నొకప్పుడు
గపథ సనిధ పామగారి గాపధాస నీధా

14. వలయును నియమంబు పాలుబడ్డ నాటినుండి
రిసగరిగప ధరినిధపా దాస నిధా పాధా
కలయఁదిరుగు శిశువునకు న్నవ్వుమగున్ జండి
ధాసనీ ధపమగరిసరి గాధపమగరి సా

15. కార ముప్పు పులుసు మిగుల గర్భిణి తినరాదు
రీసని ధాప మగా పధరి నీధ పమ గాధా
ఓరిమి లేమియె చూలున కుపద్రవము పాదు
సనిధపా ధపామగారి సా సరిగాగా పా

16. మునుగరాదు నీట నిందుప్రోద్దుల చూలాలు.
ధగరిసా నిధ నిపాధారి పాధగరిస నీధ

తనివిదీఱఁ బురిటివేళఁ బ్రావవలయుఁ బాలు
మాగప మాగారి సారిగారి గపా మదపా

17. నొప్పులకు న్నాశలేక నొక్కుకొనున్ గడుపు
ధాసని ధాపధా ధాప ధరిసా రిసనిధా
ఎప్పుడు నిందుచూలాలి కేకంబె చెడుపు
గపదస నిధరి నని దపా ధపా మదా పధా

18. కడుసాగసుగఁ బురిటి బలంకరించి యొపైని
రిసని దపద సానిధ నిపదారి సానిధాశీ
సలుపపలెఁ బ్రసూతికుఁ బరిచర్య మంత్రసాని
సానిధాప మగరి సారి గాపాధస నీదా

19. బొడ్డుకోసి తుడిచి వెచ్చపుట్టంబుల మూసి
రీసగరి సరి నిధప నిధ పధ నీధ పాద
బిడ్డనునిది కడుగవలయుఁ బిదప నూనరాసి
గాప మగరి సారి గధ పమాగ సా

20. పుట్టినపుడె గట్టినేలఁ బురిటిపిల్ల బెట్టి
ధాపధసరిగ సరిగమ ధసనిధ పాదా
బట్టకప్పకు డదిచిరము బ్రతుకదు చలిబట్టి
ధాపధా గధా పమగరి గాపమా గరీగా

21. నూనరాసియైన నొడలు నొవ్వఁ జోమరాదు
సారిగరిస నీదపాద రీని ధాప ధాశీ
పూని మిగులవేడి నీరు పోయ వల్ల కామ
పానిదాని పాధపామ గాపమ గాశీసా

22. మీన గోరు వెచ్చనీరు ముత్తని పొత్తిల్పు
సానిధా సనీధ పాధరీ రిస నీధా

- నూనెపూత తల్లి పాలునుం బిడ్డకు మేళు
ధాసనీ ధపా మగారి సారిగా ధపమ
23. తల్లి ముట్టుపాలె యామునంబుకన్న సయము
గాప పాధ ధాసని ధారీ నిధాపమా గపధరి
ఉల్లిపాయ కాటుక పోనూడ్చు కంటి రోగభయము
పానిధానీ పాధ పమగ పామరి రిసారీ
24. పోతపాలు చీకటిగది జాగ్గులకుంపట్లు
గారిసాని ధపదానిపధాగరి నిధారీ
రోతగాలి పసిపాపల రోగపు పనిముట్లు
పాధ పమాగ పామగారి సారిగాప ధాసా
25. గంటవలె ఆముదపు దివ్వె కాలుచుంటమేలు
రీసగరీ సగరీ సని ధాపాధాస నీధ సాధా
కంటికి రెప్పటు బిడ్డన్నాచు వైద్యురాలు
పదపా మాగా రీసరీ గాపధాస నిదపా
26. వలయు న్బాలెంతలకున్ బిభ్య మేటివలకు
మగపద సారిగ రిసనిదరీ సానిధపదరీ
బలపడు పాపకుఁ దన చనుబాలుండుటకొరకు
నీధపదా పమాగరిగ సామాగరి సారీ
27. ఏమరరాదు పిల్లల నొకింతేనియుఁ దల్లి
గారిసారి నిధ పాధని పాదా సనిధరీ
అమ తేదరమ పోయిన ప్రాణంబుల మల్కి
ధరిసనీ ధసానీ ధప ధానీ పధ పాపా
28. కనక బాలసూర్యోదయకన్నా రుల ప్రాపు
మగపధ సరిగారిస నీధప మగపా ధారీ

గను బుడుతల నంటవు రోగములు పవల్మాపు
సాని ధాపధా పమగ పామ గారి సాసా

29. బొడ్డు దేనితోడనైన మూయు పెగ్గుతెచ్చు
రీసగరిగ ధపమగారి గాపధాస రినిధపాధ
బిడ్డకనులు గడుగకున్న వేగ గ్రుడ్డితనము వచ్చు.
సారిగారీ గాపమగరి గపధసనీ ధాపా

30. పాలు రెండుగంటల కొకపరి పవలు, నేయి
మాగ పాద సానిధపద రిసరిగారి సనిధా
వేళ మూడుగంటల కొక విడుత గ్రోల హాయి
పధపధ నిపధ సనిధాపమాగ రీస రీగా

31. కడుపు సడలవలయు రేబగళ్ళు మూడుసార్లు
గపధసా నిధా రిసని ధప మగారి గాధా
కుడుపరాదు పా లేడ్చినకొలదిఁ బెక్కు-మార్లు
పధరిసాని ధాప మాగ పద సరిగరి సాసా

32. పగలురాతి రించు మించు పడుకొనునది బిడ్డ
రిరిగగ పపదా ధాసస రిరిసస నిని ధాధా
దిగవిడిచిన గాలి న్నెటి దిసమొల నగుఁజెడ్డ
సరిగా పధ సనిధా పామగరి సరిగ పాపా

33. జననీజనకులు సర్వేశ్వరకరుణ సతమ్ము
ధధప సనిధరీ నీదపదాస నీధపా ధా
తనయుఁ బెనుప నారాయణదాస దీవనమ్ము! రల్లు

15. చదువరి బాపయ్య

తేట నాటుపలు కు-తెల్పుట గాని
యచ్చ వేలుపుమాట-లల్లుట గాని

వేల్పుపొగడ్త కా-వింపంగఁజాలు
 కడిమి లేకున్ననా-కన్నకొడుకులు
 కడుపుకక్కుర్తితోఁ-గలగల్పు నుడుల
 బొల్లి కబ్బము వన్ని-బొప్పొడు మెచ్చ
 నీల్లుచున్నార లెం-తే సిగ్గుమాలి
 తొమ్మిదిరెట్టి చ-దువుల నన్నిఁబఁ
 జదుర గాని యతఁడు-చదువరి కాఁడు
 వెల్లడిగా నెల్ల-విద్వేలతోన
 నారితీరని బ్రతు-కన నెంతపాటి
 పెంచు పదెన్నిది-విద్వేల నేలఁ
 గలవాఁ డొకండె-నిక్కముగు బాపండు
 బాపనివలన నె-వ్వరికై న మేలు
 బాపఁ డొక్కడె చదు-వరి యనఁదగును
 ప్రానుడుల నేల్పు-పల్కుల న్లాని
 వేతె పదెన్నిది-విద్వేలు లేవు
 ప్రాఁజదువులు వేల్పు-పల్కులు రాని
 వాఁడు నిక్కముగ బా-పండు కాఁబోఁడు
 తెఱగంట్లనుడి నారి-తీరినవాడె
 పన్నఁగలడు నాటు-పల్కు కబ్బముల
 అన్ని విద్వేలు తన-యంత నేర్చుకొని
 నేరుపఁగల జాణ-నికపు బాపండు
 నేలవేల్పు తన ప-న్నికఁ దప్ప నొరుల
 యెంగిలిముక్క లెండే జాటుకొవఁడు
 నాల్గు తెగలు గల-నాడులది దెల్ల
 బాపఁడు వేల్పుల-ప్రాపని యొరులు
 మ్రొక్కుకొనుచు నుంట-మొదటి నాయంబు

బాపండపట్లఁ గ-ప్ప న్నాఁతివారిడ
 పజ్జఁ జదువుకొను-వా డెల్లఁ జెడును
 జన్నిగట్టులు తప్పఁ-జదువుకొరాదు
 ఆడువారలకు మ-అడుగుపుట్టులకు
 బాత్తిగానేచదు-పులు పన్ని-రావు
 తాము చెడుటగాక-తక్కి-నవారి
 చెఱుతురు విద్దె నే-ర్చిన నట్టివారు
 పెనిమిటి న్గొలుచుట-వెలఁదికిఁజదువు
 బాపండఁ బెంచుట-పై వారి చదువు
 చదువుసందెలు చెల్లు-జందెగట్టులకు
 తగ దాడువారికి-నక్కు-వారలకు
 నిక్కఁపుబాపఁ డెం-డేఁ గడు నరుదు
 జన్నిగ ట్టుసులుల-జంపనొల్లండు
 నంజుఁడు కలనైన-నమలఁ దలఁపఁడు
 ఎవరికైనఁ దనంత-నెగ్గు చేయండు
 నేర మొప్పుకొనెడు-నికపు బాపండు
 తోటివారికయి చ-దువరి పాటుపడు
 నేలవేలు పొకండె-నికపు చదువరి
 కడమవారి చదువు-కడు బూటకంబు
 కూటికై పాటుఁడు-కొలువఁజోఁ డొరుల
 బాపఁడు వేల్పుఁద-ప్ప న్నెడుకొనఁడు
 చదువు చెప్పవలయు-జన్నికట్టొకఁడె
 యొజ్జలు కాఁగూడ-దొరు లెన్నఁడై న
 డబ్బు బాపండు పొ-లచుతిండి కిడఁడు
 అరుజ మెక్కఁడు. విద్ది-యలు పన్ని-రావు
 అడువారికి ముఱి-యడుగుపుట్టులకు

జేటగు న్జదువులు-చెప్పుటవలన
 కోర్కెతో నొలులఁ దాఁ గొల్వొందుకాని
 యందఱు న్దనుగొల్వ-నలరుఁ బాపండు
 కల్ల లిచ్చకము పల్కఁడు నేలవేల్పు
 నికపు చదువరి మా-నిసికి లొంగండు
 నేలవే ల్పెల్ల మానిసులకు మేటి
 కల్లపుట్టువు జన్ని-గట్టు నెదుర్పు
 బాపని కగ్గికి-బడఁతి కెందేని
 నేరము లెన్నరు-నికపు మానినులు
 వాసి బంగరువంటి-వాఁడు బాపండు
 విఱుగు తఱుగులేక-వెలయు నెల్లపుడు
 పరగు విద్దియ లెల్ల-బాపని సొమ్ము
 బాపని నెగ్గించు వారు చెడెదరు
 వేల్పుముచ్చట నేల-వేలుపు దప్పఁ
 బాడియాడుచు విను-ప నొరుఁడు తగఁడు
 బాపఁడు వీణియఁ-బట్టనొఁ గాని
 తోలు వాయదము లం-దుట మంచి కాదు
 బాపనివలనఁ దప్ప న్వేల్పుకతల
 నాలించువా రిందు నందు చెడెదరు
 కనఁ గళ్ళు,వినఁగుత్తు-కలు మేలు గాన
 బొమ్మలాటలు కొయ్య-మ్రోతలు కీడు
 మంది నాడు తెగయు-మగ తెగ రెండె
 యైన వావివరుస-నరయుట తగవు
 చదువరిబాపఁ డిజ్జగమన మేటి
 తక్కుమానిసులయందఱిలోన నంచు
 చెప్పఁజాలినయట్లు-చేయలేకున్న
 నా తప్పుల న్గాచు-నా యిలువేల్పు.

16. కోమటి గొప్ప

(సింగరేణిలో హరికథా సందర్భమున చెప్పినవి.)

నీ విక్రమాదిత్య పృథ్వీపతికి న్నంత్ర
 మైనట్టి భట్టి వైశ్యప్రముఖుడు
 కాళిదాసుడు తన కావ్యము న్నొనియాడ
 సల్పు మాఘకవి వైశ్యప్రముఖుడు
 జన్మభూమికి స్వరాజ్యప్రాప్తి సమకూర్చ
 శ్రమపడు గాంధీ వైశ్యప్రముఖుడు
 పరమకారుణిక శేఖర నిరాడంబర
 స్వామ్యుపాసుండు వైశ్యప్రముఖుడు
 అద్దిరా! కుబేరుండు వైశ్యప్రముఖుడు
 చాగు! ఆంజనేయుండు వైశ్యప్రముఖుడు
 ఓర! నందనందనుడు వైశ్యప్రముఖుడు
 వైశ్యకుల ముత్తమము నాల్గువర్ణములకు.

కోరిన దినుసులఁ- గోటానఁగోట్లు
 పాటించి యొసఁగు సం-పాసారు1 లార
 అడుగుకొం పెఱుఁగని-యయ్యల్లలార!
 గొనబుగా బ్రతికెడు-కోమటులార!
 వాసికెక్కిన మేటి-వాసీఁడు2 లార!
 వగరున మెలఁగెడు-నాణెకాండ్రార!
 యలనల్ల నయ్యలా-రా! మీరు నాల్గు
 తెగలఁ గన్నాకులై-తిరి నిక్కముగను
 గొప్పయేలిక చంద్ర-గుప్త మీవాఁడు
 విక్రమార్కుని వడీ-ర్చెద్య మీవాఁడు

1. సంపాసారి = కోమటి. 2. వాసీఁడు = కుబేరుడు.

గురువు, చదువరి మా-గుండు మీవాడు
 పొగడందు శార్ఙ్గదే-వుండు మీవాడు
 గద్దటికాఁ డల్ల-గాంధి మీవాడు
 తెప్పమూయని శుద్ధు-తేడు మీవాడు
 జాబిలితాల్పు నే-స్తంబు మీవాడు
 వాడిమగడు గాలి-పట్టి మీవాడు
 మీ పిన్నపాప సా-మి న్నన్న తల్లి
 మఱి పెక్కు-లేలఁ బె-ర్మాళ్ళు మీవాడు
 పొదుపుగాఁ గాపుర-ము న్నల్పి కూడు
 కుడిచి మీ రొరువుల-కు న్బెట్టుచుండు
 సాదరు న్గాపాడఁ-జాలిన నేర్పు
 కలవారిలోఁ దల-కట్టులు మీరు
 మందిలో మీవంటి-మంచివా రేరి
 మేనితాల్పుల కెల్ల-మేల్బంతు లీరు
 తక్కువారెల్ల మీ-తరువాతి వారె
 తక్కినవార లం-దలు మిమ్ముఁ బట్టి
 బ్రతుకుచుందురు తొలుఁ-బలుకటు నమ్మ
 దగును “నారాయణ-దాసు”ని మాట।

(ఆధ్వర్తయిజర్, 1-5-1942)

17. కావు గొప్ప

- గీ॥ ఆడువుపుట్టువులకు మొక్కు లిడఁగవలయు
 దండ మంజలికే కాని-తలకుఁ గాదు
 ఉలికి మినువాఁకనైదోడు-లలఁకు లనుచు
 తిండిజోతులొ ద్రాబలు-తెగడఁజనదు॥
- గీ॥ పొడిపంటలకై తగు-పాటుపడక
 యెల్ల వారల కన్న దా-నెక్కువనుచు

ఊబవాడయి చదువుల-డాబుచేయు
నాలిముచ్చకంటె న్నడు-మేలుకాపు॥

కc॥ తమ యిరుగుపొరుగు పేదల
కు మేని చెమరూడ్చి మిగుల-కొదవలు తీఱన్
గమతములకుఁ దలకొని పె
క్కు మార్లు పని సల్పఁదగిన-కోపు లాఁపుల్॥

గీ॥ అన్ని రకముల యిమ్ముల-కాపు కాపు
తగిన యిటుఁబుట్టువుల మేలు-దాపు కాపు
పాడిపంటలు సమకూర్చు-చాపు కాపు
రేపుమాపుల సత్పఁ డే-యైపు కాపు॥

గీ॥ నలువ యిల్లాలు గొల్లది-నల్ల వేల్పుఁ
గలిసి కడతేరె గూను-బు-క్కాపడుచుది
వేడ్క ముక్కంటి తలకెక్కె-బెస్త జొట్టె
కడఁగి పెరుమాళ్ళు సాపడె-న్గాపు కూడు॥

తరువోజ :-

పలుచని కడుపులు-బటువులౌ తొడలు-వలుద మూపులు బిరి-
వడిన యెఱకలు

బలసిన తొమ్ములు-వడఁకు నడుములు-వంగని యెఱుతలు-

వాడి మోకాళ్ళు

మెలివడు మీసలు-మిలమిల చూడ్కి-మేటి ముక్కులు మేల్కి-

మించు మైదాలు

కలకల నగవు ల-గ్గలిక పరువులు-గల పంటకాపు మ-న్గడలె

మా బాగు॥

(ఆంధ్రపత్రిక సారస్వతానుబంధము)

18. మందలింపు

టంతి॥ వారక యొరుల కొంపలు దీయు చెడుగు
 దొంగ సంతకము ల-తుకు కల్లరీడు
 ఆస్తికై చుట్టాల-నంపించు చెనటి
 ప్రాజదువుల దూఱు-ప్రాచీనవిత్తు
 ఆలి విచ్చలవిడి-నరిగించు కొజ్జ
 పాఱుల నెగ్గించు బానిసకొడుకు
 చేసిన మేల్మఱ-చెడు కొయ్యద్రిప్పు
 కోతిపిడికిలి నె-కొను పిసినారి
 ఒరు వ్రాలు మార్చెడు-నులిపిరిగొట్టు
 నవ్వుచు గుత్తుక-ల్నటికెడు తులువ
 కూడని బిరుదుల-గొను దుక్కిముచ్చు
 చదువరివలె దెగ-సాగెడు పెంకె
 గొప్పకై మ్రొక్కించు-కొను దుండగీడు
 తగువాని పనిలాగు-తంటాలమారి
 తెలిసినయట్టుల-నైగనీల్లు గడుసు
 కొండెముల నైప్పు-కొని మను పలువ
 తగవరిలాగున-తలత్రిప్పు లండు
 పైవారి పెంపు సై-పని రాలుగాయ
 తెగవాసి కోర్చని-దేవురుగొట్టు
 ఒరువ్రాత తనదని-యిలిసెడు ములువ
 పంతుల పేర్కొందు-వలుకని యటవ
 తబ్బిబ్బు మాటాడు-తాటదమ్మండు
 వట్టి నేరము పన్ను-పాపాలముద్ద
 పగడి మేయుచు దీర్పు-వ్రాసెడు కొండె
 తగవులబెంచి వ-దరెడు తాటోటు

కడు ముదిసియుఁ గన్ను-కానని ద్రాఁబ
 తరుణము వేచి మం-దట సల్పు చిలిపి
 నోమించి కుత్తుక-నులిపెడు దుడుకు
 దోపుడు కావించి-దొరచుగు తూఁట
 మాటకూర్పరి వలె-మలసెడి గోపు
 కీడొనరించి తూఁ-గెడు నాలిముచ్చు
 తనతప్పు నొరుల మీఁ-ద న్రుద్దు పలుగు
 ప్రాడ్వాకులకుఁ దన-పస యిడు దేబ
 ఆడుది చెప్పిన-ట్లగు నపసంతి
 దొరప్రాపున న్గడు-ద్రుళ్యేడు పంద
 కడఁగి యెంగిలికూడు-కతికెడు లేఁకి
 కోరి గొప్పనైప్పు-కొను నీల్లుబోతు
 మేలు చేసిన వాని-మెచ్చని బండ
 తిన కీక దుడ్డు పా-తెడు పీతిముచ్చు
 తమ పాటు లిఁకనై న-దలపోసికొనుచు
 కైలాటము న్మాని-కడ తేటవలయు॥

19. నిరుకు

చెండు॥ కలవలెఁ గల్గ ని-క్కముగ నిదెల్ల
 నరసినకొలఁది మా-యమగు నోచెల్ల
 ఇది యిట్టులని తెల్పు-నెవరికిం దరమ
 యొండొరిమిక మను-చుండుట మేలు॥

IX అనువాద ప్రబంధము

1. "India's Glory"

PREFACE

When I heard the children of the Home School at Bangalore sang India's praise composed and set to music by Miss Robinson, its founder and teacher, my heart gave some extra beats and I decided to have it translated into Telugu and Sanskrit. To find one who could do this job was difficult. Prof. Narayana Das, the retired Principal of the Maharaja's Music Institution was the nearest approach to this task. The grand old Maharaja of Jeypore would have been the best, but I felt diffident to ask him for such a trifle. The old artist of Harikatha sang both his translations to us yesterday (16 Nov. 38). I wish we had a free system of notation to which his way of singing could be noted down. I asked my friends if they would say something about it. Then the revered old Pandit, 'Mahamahopadhyaya' Tata Subbaraya Sastry said "It is Narayanadas alone who can sing it like that"; such is the charm of the Telugu Harikatha performer's power.

Fort Vizianagram,
17th Nov. 1938

}

Lalita Kumari Devi.

INDIA'S GLORY

(Original Song)

Let us sing of India's glory
Of our native land
Let us hear her fame in story
India, Mother land !

Lofty are her walls and mountains
 Famous are her sons,
 Glorious are her river fountains
 Fair her story runs.

Refrain.

2. India, hear thy children's promise
 That they make to thee
 Help us keep our honour stainless,
 Make us great and free.
 All I have and am and can be,
 Life and strength are thine,
 All I offer to thy service
 Mother land of Mine !

3. Heroes who have gone before us,
 Strove and fought and died
 Counting not the pains they suffered
 for their country's pride.
 Valliantly they bore the burden
 Till their latest breath
 Seeking neither praise nor guerdon,
 Faithful unto death. (Refrain)

4. When we children have grown older
 To our task will bring
 Love that shall make all the greater,
 India's strengthening
 Hope our star, and truth, our glory
 Honour that endures,
 These shall send fair India's story
 Ringing down the years. (Refrain)

దాసుగారి సంస్కృతాంధ్ర గేయానువాదములు :

౧. హిందూ దేశ మహత్వమ్

[రాగిణి శైరవి - ఏకతాళం]

ఉద్ఘాతాః॥ గాయామ వయ మస్మదీయ జన్మ
భూమి హిందూ దేశ మాహత్వమ్॥

ధ్రువః॥ శృణువామ తస్యా యశశ్చరితే
భారతఖండం మాతృజనపదమ్॥

అభాగః॥ ఉన్నతా భి త్తయోఽపి పర్వతా-
స్తస్యా స్సతాః ప్రసిద్ధా భవన్తి॥

మేలాపకః॥ మహితా స్తదీయ నదీప్రసాతా
రమ్యమ్ తచ్ఛాచరిత్రమ్ ధావతి॥

॥హిందూ॥

చరణమ్॥ పుణ్యభూమే ప్రతిష్ఠామ శృణు త్వమ్
త్వదీయ ప్రజా స్వద్య యాం కుర్వన్తి॥
సాహినః, స్వచ్ఛక్తిర్మి స్థాపయ,
కుర్వస్మాన్నహత స్వచ్ఛందాన్॥
మమ సర్వమహః సాంప్రతం భావి
జీవనం బలమపి తవే వ సన్తి॥
దదామి తేఽఖిలం సపర్యాయై
మామకీన మాతృవిశ్వంభరే॥

॥హిందూ॥

౨. వీరా యేఽయాసిషుర్నః పురా
ప్రాయాసిషు రయుత్సత శర్మాస్థివత॥
నవిగణయ్య కష్టా న్యసహిషతా
ప్యాత్మీయ విషయాభిమానార్థమ్॥
దై ర్యేణాభ్యవత తేఽతిభారమ్

తేమా మన్త్యశ్వాసమ్ తావత్ ।
గవేషయన్తో నను కిమివా ప్రతి
ఫలం శ్రద్ధయా వ్యయపర్యంతమ్.

॥ హిందూ ॥

5

వయ మర్భకా యదై ధిష్ణహి వయ-
సా నేష్యామోఽస్మాకం కృత్యం!
ప్రియం కరిష్యతి సమం యదధికం
బ్రహ్మవరోత్సాహవర్ధకం॥
మనోరథోఽస్మద్యోగ్యతారాపి
సూన్యత మస్మదీయం మహత్త్వం!
హ్యేతాన్యద్యోషయన్తు సుందర
సుకర్మభూమివృత్తంవక్షేషు

॥ హిందూ ॥

2. ఇందూ విలాతి గొప్ప

నీమతెలుగు పాట

(దర్బాడు రవళి - వగడ దెబ్బకైముడి)

ఎత్తుగడ॥ ఇందు మాగాని గొప్ప పాడుదమ
యింపెసలార మన పుట్టుకనేల,

నిలుకడ॥ విందుమా దాని పే రుబుసునందు
వేడ్కమీఱ నిందూర్ తల్లి నీమ,

నిలజా॥ మందములు పొడుగు లాయా యలవలు
మలలు పేర్గనిరి దాని పాపంద్రు

మేళగింపు॥ నందే పొంగి పాటునేటి యూట
లెగసి పరుగిడు నద్దాని ముచ్చట

ఇందూ = హిందూ; విలాతి = దేశము; వగడ = ఒకటి, కైముడి = తాళము
(వగడ దెబ్బ కైముడి = ఏకతాళము) రవళి = రాగము.

౧ అదిగుగు|| వినుమ న లైగల యాణెమ నీకు నీ
బిడ్డలు కావించుకొనెడి మనవిన్,
మనుచు మమ్ముల, న్నాకుఁ దోడగుము-
మచ్చలేని మా పరువు నిల్పునూ,
యొనరుచు మెక్కువ విచ్చలవిడి నా
కున్నదెల్ల నేనుగాగల కలిమి
మనుగడ లావు నీవె నీకిడదం-
బా! కలయంతయునాకన్ననాడ!

ఇం.

౨ అంజ|| మాకు మునుముందు చనిన మొనశాండు!
మార్కొనిరి మగుడఁబోరిరి చెల్లిరి,
నేకువఁ, దమ యెఱుకకూరిమి న్గుఱు
తింపగ, తామార్చుకొన్న నొప్పులు;
వీఁకమీఱఁ దాళిరితమ కొసయూ-
వీరి వఱకు న్నారు తగని పూటము2
పోకడదనుక న్నమ్మికతోడన్
బొగడికఁగాని మాత్రై న వలయక.

ఇం.

౩ కాలు|| పిల్లల మీడున, మే మెదిగిన యెడ-
వెల్లడిగాఁ బనిపట్టించెద మీఁకఁ,
బెల్లుగ నాదట నాడిక చేవ
స్థంపలరింపన్ జాలు సరాగము
చెల్లఁగల కోర్కీ మా మేలుచుక్కరి
చెలువగు నిక్కంబు న్నా మెఱవడి,4
నల్లపు జేడాదుల మ్రోగించునిఁ-
కిందుమాగాణి మేల్పొలుపొంద.

ఇం.

1. అణెము = దేశము, 2. పూటము = భారము. 3. మేలుచుక్క = కేమతర.

4. మెఱవడి = అతిశయము, గౌరవము.

2. The Seven Ages of Man

— *Shakespeare*

All the world's a stage,

And all the men and women merely players;
They have their exits and their entrances;
And one man in his time plays many parts,
His acts being Seven ages. At first the infant,
Mewling and puking in the nurse's arms;
Then the whining School-boy, with his satchel
And shining morning face, creeping like snail
Unwillingly to school. And then the lover,
Sighing like furnace, with a woeful ballad
Made to his mistress' eyebrow. Then a Soldier,
Full of strange oaths, and bearded like the pard,
Jealous in honour, Sudden and quick in quarrel.
Seeking the bubble reputation
Even in the Cannon's mouth. And then the justice,
In fair round belly with good capon lin'd,
With eyes severe and beard of formal cut,
Full of wise saws and modern instances,
And so he plays his part. The sixth age shifts
Into the lean and Slipper'd pantaloon,
With spectacles on nose and pouch on side;
His youthful hose, Well sav'd, a world too wide
For his shrunk shank; and his big many voice,
Turning again toward childish treble, Pipes
And whistles in his sound. Last scene of all,
That ends this strange eventful history,
Is second childishness and mere oblivion;
Sans teeth, sans eyes, sans taste, sans everything.

[From 'As You Like It' - Act II - Scene VII]

అనువాదము :

మానవదశా సప్తకము

చంపకమాలిక :

అరయఁగ నాటకంబు జగమంతయు నందలి నాటకుల్ నరుల్
 పొరిఁబారి వారికిన్ గలవు పోకలు గాకలు నొక్కఁడొక్కఁ డి
 త్రైరఁగున నేడు వేషములు దెల్పెడు నాతని కాలమందు, |
 నైఱవక దాదిచేతులనో నెక్కొని యేడ్చెడి కందు ముందు పై
 మురియుచు లేతయెండఁబడి మోమునఁ జెన్నలరారఁ జంకలన్
 జరుపుచుఁ బుస్తకంబులిడి సాగని డేందముతోడ నత కా
 యరహిని బ్రాకుచుం బడికినేగెడు కుట్టఁడు; వెన్నఁగొల్మిపై
 నొరసినమాడ్కి వేండ్రుగు నూర్పులఁబుచ్చుచుఁ జొక్కిసొక్కియ
 త్తటి తనలేమ కన్నోమఁబదంబున పాడెడి వన్నెకాఁడు; పై
 దురమున గోరమీస మెగదువ్వుచు బల్బిరుదంద బాసలన్
 నెరపుచు నీటిబుగ్గవలె నగ్గెడు కీర్తిపిరంగి నోటిలో
 నటిముటి దేవులాడు మగ దాపయి మీదికి జూజ్జ లేచి బల్
 దఱచుగ వింతతీరు ముడతల్ నడ దిద్దినగడ్డ మొప్పఁగా
 విరివిగ గన్నులందున గభీరత మించఁగ మంచిపద్ధతు
 ల్గఱపుచు లక్ష్మముల్ దెలుపు న్యాయవిచారణకర్త యంతఁబెం
 పరి వద్దులై న నల్వతోడవాపయివేలఁగ ముక్కునందు డా
 లొరసి సులోచనంబు తిరవొందఁగఁ బక్కను సంచియండ న
 క్కఱమయి చిన్నినాట నిడు కాల్రొడ వొక్కెడ నొప్పుమీఱబొం
 గురుమగగొంతు సన్నవడి కుట్టతనంబున నుండుపోలికన్
 మటిమటి కీచుకీచునయి మాటఁగ నాటవవేషమేగు; నం
 త రయముతోడుతన్ పసితనంబు పదంపడివచ్చె నామయిం
 దొరగిన కన్నుపల్లుచవితో తుద కెవ్వియు లేక నెవ్వియున్

గుఱుతు లెఱుంగరాని యొక గొబ్బన నేడవ వేష మిట్టులం
దఱు కడువంతగా నన కథల్ నుడువంగ ముగింపుఁ బొందెడున్.

['ఆంధ్రభారతి' నుండి.

దీనికిముట్టారు కృష్ణారావుగారు సంపాదకులు. 2వ సంపుటము. 2వ సంచిక-జూలై, 1911.
ఇది శ్రీ గూడూరి నమశ్శివాయగారి నేకరణ. వారికి మా కృతజ్ఞత. సం.]

3. షేక్స్పియరు సొగసులు

[గీర్వాణాంధ్రములలో అనువాదము]

మూలము :

To guild refind gold, to paint the lily
To throw a perfume on the violet
To smooth the ice, or add another hue
unto the rain bow, or with taper-light
To seek the beauteous eye of heaven to garnish
Is wasteful and ridiculous excess :

౧. శ్లో॥ శా॥ స్వర్ణే హేమవిలేపనం సమధికే రక్తోత్పలే రంజనం
చాంపేయప్రసవే సుగంధకలనం హైమోపలే స్నేహావమ్
దేవేంద్రస్య శరాసనే సముదితే వర్ణాంతరప్రసాపణం
దీపే నారకరుచిప్రదీపన మతివ్యర్థమృహాసాస్పదమ్.

౨. ద్వి॥ బంగరుపూత మే-ల్బంగారమూనకుఁ,
జెంగలువకు రంగు-సేత, నెత్తావి
సురపున్న కెరవుతె-చ్చుట, మంచుగడ్డ
మఱి నున్నుసేయుట, -మరియొక రంగు
నగవైరి వింట నొ-నర్చుట, పట్ట
పగలు వెలింగెడు-భానుని కాంతి
హెచ్చింపఁ జేవ త్తి-నె త్తిపట్టుటయు
నచ్చపు నగుఁ బాటు-నధికము వృథయు.

B. He was a man, take him for all in all
I shall not look upon his like again.

(Hamlet-Act. 1. Sc. ii)

౧ శ్లో॥ సోఽభూత్పమా స్సర్వదైవ
సంపూర్ణ సుగుణాకరః
నాహం కదాపి వీక్షిష్యే
తస్య ప్రతినిధిం పునః

౨ ద్వి॥ పురుషుఁ డాతండు సం-పూర్ణగుణుండు
నరయఁ బోవ నిఁక నే-నతనికి సాటి.

C. O, She doth teach the torches to burn bright!
It seems she hangs upon the cheek of night
Like a rick jewel in an Ethiop's ear
Beauty too rich for use, for earth too dear!
So, shows a snowy dove trooping with crow
As yonder lady O'ur her fellows shows.

(Romeok Juliet - Act I-Sc.2)

౧ శ్లో॥ అత్యంతగ్రజ్వలితు మబలా శిక్షితేహాప్రదీపాన్
రాతౌ కాళీశ్రవణ విచలదత్నభూషేవ భాతి
సౌందర్యంచానుభవిత మతిశ్రేష్ఠ ముర్వ్యా అమూల్యం
నాయస్యోఘే చరతి వరటావ స్సఖమండలే సా.

౨ గీ॥ చిలుకలకొలికి దివిటీల - వెలుంగనేర్పుఁ
గలిగి వజ్రంబు పగిదిఁ జీ-కటిని మోలయు
నందమండ నత్యధికంబు-నవని కరుదు
కాకులం దంచ యది నోడి-గరితరిందు.

D. The world is grown so bad
That wrens make prey where eagles dare not perch.

Since every jack became a gentleman
There is many a gentle person made a Jack.

అను.గీ. జగము చెడె, జేగ వాలఁగ సాహసింప
కున్నచో జేనువ యెఱ తిన్నునుండె నెల్ల
నీచుఁడున్ ఘనుఁ డౌటచే నెరపఁబడిరి
తక్కువారుగఁ బల్వురు తగు మనుసులు.

....

4. కాళిదాసుని సొగసులు

[అంధ్రాంగమంఠో అనువాదము]

A మూలశ్లోకః॥

తస్య శ్యామా శిఖరిదళనా పక్వబింబాధరోష్ఠీ
మధ్యేక్షామా చకితహరిణీప్రేక్షణా నిమ్ననాభిః
| శోణీభారా దలసగమనా స్తోకనమ్రా స్తనాభ్యాం
యా తత్రాస్తే యువతివిషయే సృష్టిరాద్యేవ ధాతుః.

[మేఘ సందేశము - ఉ. భా. 21]

౧.నీ॥ పల్పని మైదీగఁ బరగెడు నెలనాగ,
నడుజవ్వనంబున న్దనరుచామ,
సూదివల్పాలున సొరపగు ముద్దియ,
నిండారఁ బండిన కొండపండు
నగెడు పాతెఱఁ గల ననఁబోడి, సన్నని
కాను కుల్కెడు మచ్చకంటి, బెదురు
లేడి చూపుల వన్నలాడి, లోతైన పొ
క్కిలిఁ గల్గు చిలుకలకొలికి, పిఱుదు

బరువుమై నచ్చు మెల్లన, వంగు సుంత
చన్నుఁగవ వ్రేఁగుతోడ నే యన్నుమిన్న
యలరుచుండెడుఁ జెలువల సలుపఁ దలఁచి
నలువ యొనరించు తొలిమిచ్చు నాఁగ నచట

౨. She who is there, a lovely and delicate woman of middle-age, sharp toothed, scarlet lipped, tender waisted, gazzle eyed, deep navelled, slow footed on account of heavy loins, slightly bent down by breasts, is like the first female creation of the Creator.

B శ్లో॥ ఆకారసదృశప్రజ్ఞః | ప్రజ్ఞయా సదృశాగమః
ఆగమై సదృశారంభః | ఆరంభసదృశోదయః॥

[రఘువంశము - I - 15]

౧.గీ॥ సాగసునకుఁ దగినట్టి తెల్విఁ గలవాఁడు
తెలివికిం దగు చదువుల వెలయువాఁడు
చదువులకుఁ దగిన పనిని సల్పువాఁడు
పనికిఁ దగినట్టి పెంపునఁ దనరువాఁడు.

౩. He is as intelligent as beautiful, as learned as intelligent, as engaged as learned, as famous as engaged.

C. శ్లో॥ ఆభరణస్యాభరణం ప్రసాధనవిధేః ప్రసాధనవిశేషః
ఉపమానస్యాపి సఖే ప్రత్యుపమానం వపుస్తస్యాః.

[విక్రమోర్వశీయము : II-3]

౧.కం॥ తొడవులకుఁ దొడవు, వేసం
బుల చందంబునకు వేసముల చందం బో
చెలికాఁడ! దాని యందం,
బలరారెడు రూపు ఫోల్కియ్యాఁ బోలికకున్,

Ornament of ornaments, decoration of decorations,
simile to simile, friend! her beauty is.

D.శ్లో॥ సితాంశుకా మంగళమాత్ర భూషణా
పవిత్ర దూర్వాంకుర లాంఛితాలకా
వ్రతాపదేశోజ్జిత గర్వవృత్తినా
మయి ప్రసన్నా వపుషేవ లక్ష్మ్యతే.

[విక్రమార్వశీయము : III-12]

అను.గీ॥ తెలివలువ యైదువతనంబుఁ దెల్పు తొడవు
గరికిపోచల నలరు ముంగురులు కల్గి
నోముకట్టున బింకము న్దొరగు మేన
కలఁక దేరినయటు నాకుఁ గానఁబడియె.

[గమనిక : ఈ షేక్స్పియరు కాళిదాసుల సౌగంధ్య మచ్చు లివి యేవో అవధాన సందర్భములందు దాసుగారు చెప్పినవి. ఆ మహాకవుల కావ్యనాటకముల అంతరంగ వైభవమును చతురస్రమైన అనువాదమున సమగ్రముగా దర్శింపవలె నన్నచో దాసుగారి "నవరస తరంగిణి" చిత్తగింపవలెను. హేమాదేవీల అనువాదములను దాసుగారి అనువాదములతో పోల్చిచూడగా దాసుగారి హస్తలాఘవము ఆమోఘమనిపించును. సంపాదకుడు].

5. రామాయణరత్నము

వాల్మీకి మూలశ్లోకః॥

నిత్యం తే బంధులుబ్ధస్య తిష్ఠతో భ్రాతృసాహృదే
ఆర్యమార్గం ప్రపన్నస్య నానుమన్యేత కః పుమాన్॥

అనువాదము :

అనయంబు చుట్టాల యందునఁ దగిలి
తోబుట్టుల స్మార్తితోఁ జూడఁగలిగి
తగువారి త్రోవఁ దిన్నఁగ నడ్చు నిన్ను
ఘృగణాధైర్యండు వెంటఁగ బోవకుండు,

6. భర్తృహరి శృంగార శతక శ్లోకము

మూలశ్లోకః॥ ఉరసి నిపతితానాం స్రస్త ధమ్మిల్ల కానాం
ముకుళిత నయనానాం కించి దున్మీలితానామ్
ఉపరి సురత భేదస్విన్న గండస్థలానా
మధరమధు వధూనాం భాగ్యవంతః పిబంతి॥

ఉ॥ అక్కున వ్రాలివ్రాలి బుజమందునఁ గ్రొమ్ముడి వీడి చిందులన్
ద్రొక్క సగంబు మోడ్చువడు తొంగలిరెప్పల విప్పి చెమ్మటల్
జెక్కులఁ గ్రమ్ముచుండ మగసేతలఁ జొక్కెడు తీగెబొండ్లలో
దక్కిన మోవిపానకము ద్రావెడువా రెటువంటి ధన్యులో!

X ఆశాసన స్తబకము

1. సభా శుభాశంసనము

కం. కేశుండు సురసరిదంబుజ

కాశ కరక చక్ర రూప కవి ఖగ వృషభా

ధీశాబ్జ దుగ్ధజలధి గి

రీశ నిభ దరాంకవాసుండిల మిముఁ బ్రోచున్.

2. శ్రీమదానందగజపతి మహారాజు

గీ. ఆశ్రితులపాలి దాక్షిణ్య మరుల యొద్ద

శౌర్యముం గోవిదులకడ సాత్త్వికతయు

నెసఁగు నేలినవారి కభీష్టజయము

లిచ్చుఁగావుత సంతత మీశ్వరుండు.

3. శ్రీ పప్పు సోమనుందరము

(చెన్నపట్టణము)

కం॥ నీ కూతురు నీ యల్లుండు

శ్రీ కృష్ణుని కరుణచేత—చిరజీవులుగా

ప్రాకట సంపద నలరుచు

జోకఁ గనుత! పప్పు సోమ—సుందరనామా!

శ్లో॥ తవ పుత్రీ జామాతా

భీష్ట సుఖై ర్నూత్నదంపతీ జీవ్యాస్తామ్!

శతవత్సర పర్యంతం

సుధీవినుత! పప్పుసోమసుందరశర్మన్!

4. శ్రీ కోట సన్యాసయ్య

(రాజమహేంద్రవరము)

మంజరి॥ కోట సన్యాసయ్య గుణనిధి రావు
సాహేబు బీరుదందు సరస్వతి డొనర్చె
స్వగృహంబున నృండ్లి జగముల్లసిల్ల
నార్యాపురంబున నతివైభవముగ
నూత్న వధూవరుల్ నూతేండ్లు సకల
సంపదల న్గొనసాగఁ దలంచి
హరిదాసు దీవననఖిల సుఖముల
శ్రీకృష్ణుఁ డితని రక్షించుఁగావుతను!

5. శ్రీ గొట్టెముక్కల జగన్నాథరాజు

(విశాఖపట్టణము)

గీతమాలిక॥

పగటితేఁడు, చాల్పేరిటి-పడఁతి మగడు1
రెంట్రతాగుడు తిండి మె-ట్టంటు వేల్పు2,
ఏడుకొండలవాఁడు కా-పాడుచుండ
సరిగ శ్రీ పూసపాటివా-ర్సాగివారు
సన్నిహిత బంధువులువియ్యము న్నెఱపఁగఁ
బ్రభమపుత్రిక సూర్యనా-రాయణమ్మ
రామచంద్రరాజునకు బా-ర్యగ నొనర్చె;
దన ద్వితీయ తనయ నప్ప-లనరసమ్మ
జలిపె వెంకటపతిరాజుసతిగ నొక్క
నాఁడె గొట్టెముక్కల జగ-న్నాథరాజు॥

1. శ్రీరాముఁడు. 2. సింహాద్రి అప్పన్న.

6. శ్రీ గరిమెళ్ళ అప్పయ్యపంతులు

(విజయనగరము)

గీ॥ అచ్చ తెనుఁగున దీవింతు-నలరుఁగాక!
 పెండ్లి కూతురు ముద్దుల పెండ్లి కొడుకు
 కోరినట్టుల సిరులెల్లఁ గుడిచి, హాయి
 బ్రతుకుదురుగాక! నూతేండ్ల వఱకు వీరు॥

7. పనివారలు

చెండు॥ పంటకాపులు పంట-వారు కోమటులు
 ఓడఁ గడపు వార-లుప్పమ్ము వారు
 బండి తోలెడువాండ్రు-పండ్లమ్ము వారు
 వడంగులు నిబ్బడ్లు-వానెడు వారు
 కైకాలవాండ్రు¹ లేఁ-గలఁ గాఁచు వాండ్రు
 చాకళ్ళు మంగళ్ళు-చచ్చడి²వాండ్రు
 పాటకాం³ డ్రాటర్లు-వాయింతువాండ్రు
 కొమ్ముకాండ్రు నూబ్బఁట-కూళ్ళిడువారు
 కంసాలవాం డ్రూరి-కావలివాండ్రు
 మొనకాండ్రు పలు రక-ముల కూలివాండ్రు
 కూడుగుడ్డలు సమ-కూర్చెడు పట్లఁ
 గోటివారల కెల్లఁ-దోడ్పడు వారు
 సులిమైన నెవ్వరి-న్నొప్పింప కెపుడు
 పొదుపుగాఁ గాపుర-ము న్నల్పువారు
 నుదుటి చెమట నూడ్చి-నూతేండ్ల వరకు
 హాయిగా నెందైన-నలరుచుండెదరు॥

1. కైకాలవాండ్రు - లేక - కైకోలవాండ్రు = ఒకానొక బట్టలనేకపనివాండ్రు తెగ;

2. చచ్చడి = చందాల జాతివిశేషము; 3. అటర్లు (అటరి-ఏ. వ.) = నర్తకులు.

8. దీవన

చెండు॥ ఇచ్చెద నని తుద-కివ్వని గడుసు
 ఎదుటఁబొగడి వెన్క-నెగ్గించు కొంట
 ఇల్లాండ్రకు న్దప్ప-లెంచెడు చెడుఁగు
 నమ్మించి కుత్తుక-ల్పఱకెడు చెనఁటి
 తలకు మించిన యప్పు-తాఁజేయు ద్రాబ
 చదువరివలె దెగ-సాఁగెడు పెంకె
 ఆటపాటలఁ జల్క-నాడెడు మంకు
 కోలనామము తో గ-గుడునాలిముచ్చ
 బొప్పండ చెంత డా-బులుగొట్టు బోడ
 తేరగా వచ్చు నా-స్తింద్రుల్లు తులువ
 కొఱమాలి జోగెత్తు-కొను లొల్లెగాఁడు
 దోఁపిడి కావించి-దొరయగు పలువ
 వేలుపు మాటాడు-వెంబరవిత్తు
 తగవరివలె నీల్లు-తంటాలమారి
 పగిడి మేయుచు నుల్కు-పార్పలై కాఁడు
 కుడువ కివ్వక డబ్బు-కూర్చెడు వీసిఁడి
 కందుల న్ముదుసళ్ళఁ-గారించ్చు పలుఁగు
 దొంగఱికము త్రాగు-డు న్నల్పు చిలిపి
 మగువలచాటున-మను పారుఁబోతు
 పదుపుదస్తున మను-బానిసకొడుకు
 ఏల్బడికయి పోర-నిలిగెడు వెడఁగు
 తొడుకుల న్నేల్మికై -దునుమాడు సుడియ
 మెయితాల్పుల న్జంపి-మెక్కెడు కఱటి
 తన పదుగు బడాయి-దాఁజాటు నులిపి
 వ్రాఁతవాయింపు కు-ట్రుల మను టంకు

మినుకులనోము ల-మ్మెడు జన్నిగట్టు
 గుబ్బెత న్నవఁగూడఁ-గోరెడు ముత్త
 తనతోడిపాటియం-దటి నెట్టులైనఁ
 గ స్తి పెట్టెడు దుడు-కం డెడఁకాఁడు
 ఒరులకుఁ జెప్పిన-ట్లుండని గొంటు
 మేల్కొని యిక్కనైన-మెలఁగెడున్నాక!
 నేనె ననిద్దుకొ-నెదఁగాక! యెప్పుడు
 నా నేరములఁగాఁచు - నాయిలు వేల్పు॥

9. గుంటూరు గానసభ

అమృతవాహిని-ఏకతాళః

- ఉ॥ సర్వ భారతీయాఅపి పర-స్పరమైత్ర్యా మోదంతామ్।
 ధ్రు॥ ఉర్వీమండలేనవరతం కృత-యుగధర్మే వర్తంతామ్।
 మే॥ వాగ్దేవీ కృపయా నితాంతమ్।
 చ॥ ప్రతివత్సర మీదృ గ్గానసభాః-పత్త నేషు జాయంతామ్।
 సతత మాసేతుశీతనగం స-త్సంగగుణా గీయంతామ్।
 వాగ్దేవీ కృపయా నితాంతమ్

XI స్వవిషయ స్తబకము

1. నా మాట-నా యెఱుక

చెందు : అజ్ఞాడ నా పుట్టి-నట్టి 1కుప్పమ్ము
 నా తలదండ్రులు-నరసమ్మ చేస్తు
 ఆదిభట్ల-టిపే-రయ్యవారేను
 పదువున2 కా బర-ద్వాజుడే మొదలు
 నాల్గేడ్ల యీడున-నాకెల్ల చదువు
 లబ్బె నమంత నే-నరసిన కొలది
 నే బుట్టులయకాడ-నే మాటకాడ
 నాట పాటల మేటి-ననిపించుకొంటి
 నా కెదుర్చేదికే-నాడల నైన
 వేవేల మందికి-వినుచు నాగొంతు
 గజ్జె విప్పెద రేయి-కడముట్ట బాడి
 యందగాండ్రలక-ట్టందురు నన్ను
 ఎకిమీండ్ర కానుక-లే గొన్నవాడ
 దోడాలు మైసూరు-దొర నాకు వేసె
 నా కంకినీడు పెం-దారమ్ము తొడిగె
 గైకొందు నెలకు రొక్కము నూలు విజయ
 నగరేలు గొప్పతేండ్ర నెనరువలన
 పారసి వేలుపుపలు కింగిలీసు
 తెలుగు వ్రాసి చదువు- తెలివి నాయాస్తి
 నాయన్న పేరన్న-నాచిన్ననాటి
 నుండియు న్గలిసి నే-ను న్బాడి యాడి

1. కుప్పము = గ్రామము; 2. పదువు = గోత్రము

యింతదాక న్నట్న-మెలమిఁ గొనెదము
 పదునాలు గేండ్లపై -బడి యింగిలీసు
 మొదలిడి నే ఎప్పె-ముగియించినాడ
 కదునెన్నిదేండ్ల ప-ర్వము మొద లాట
 పాట మాటలఁ బట్టి-బ్రతుకుచున్నాఁడ
 కన్యాకుమారి క-ల్క-త్తాల వరకుఁ
 నఱవ కన్నడి మల-యాలి బంగాలి
 తెలుఁగుసీమల మెప్పు-తెచ్చుకొన్నాఁడ
 ఈవికాండ న్దప్ప-నెవ్వరినేని
 చీరికి న్గొన మంచి-చెప్పెడి పట్ల
 నాయంత నేర్చితి-న్జదువుల నెల్ల
 నాయడ్లు లొత్తి వం-దలు మనుచుండ్రు
 ఇంచుమించిపుడెన్న-దేండ్లు నాయీడు
 గాని యిప్పటికి నే-గట్టెద న్గజ్జె
 నలు మాటలల్లు వా-డ న్నాటి మీఱ
 హరికథామృతము, కై-యాము, తారకము
 కలగల్పు తెనుఁగుగా-కాళిదా సేక్కిన్ని
 యరుల యందములు, ప్ర-హ్లాద మొదలుగ
 బదకొండు హరికథల్, -బాటసా, రూస్సర్య,
 సత్యవ్రతి, ముకుంద-సతకము ల్కూఁడు
 సారంగనాటి, క-చ్చ తెలుఁగుతోడ
 నూర్గంటి, వేలుపునుడి-పెరుమాళ్ళ
 వెయిపేర్ల విసకరి, -పెద్దమొక్కు-బడి
 విడిసీమ తెలుఁగున-వేలుపువంద
 గారుపెండిలి యుమ-ర్క-య్య చౌకట్లు
 గృహముకొలది నా-దబ్బు లెన్నెన్నో॥

కలిగితి 1 నెత్తురు-గంటి యేడాది
 2 తూపుచుక్క నెల యం-దున విబూదెరేయి
 4 పదికంగులకు 5 నెల-పట్టితో యమున
 నేపదుపులనై న-నీ తెన్నువారి
 కన్నఁ గన్నాకు-లెక్కడ నైన లేరు
 తనుదాఁ బొగడుకొంట-తన్ను కొన్నట్లై
 ఊపిరిపై దీపి-యున్నంతవరకు
 నా తలవంపుల-న్జాటుకో లేను
 నా రిలయైపుల న్గాచు-నా యిలు వేల్పు॥

....

మగయాడు పెండ్లిండ్లు-మానుకో వలయు
 నంజుడు త్రాగుడు-న్మానుకో వలయు
 వేలుపునుడుపుల-న్విడనాడవలయు
 పొత్తుగా నెల్ల రి-మ్ముగ మనవలయు
 వాయింపు వ్రాఁతలు-వదులుకో వలయు
 కడఁకతోఁ దమసీమఁ-గాపాడవలయు
 మైవంచి యందఱుంబొట్టడవలయు
 ముది పిన్నయ లిటులఁ-బోవఁగావలయు
 నా మాటలివ్వి వి-న్న న్నేలుకలుగు॥

....

నన్ను నే నగపర్చ-నా తరమాన
 నాకన్న వేఱు ది-నస్సులేనపు
 నన్ను గాంచెడు వారు-నాకన్న నెవరు

1. నెత్తురుగంటియేడాది = రక్తాక్షిసంత్పరము; 2. తూపుచుక్కనెల = శ్రావణ మాసము; 3. బూదెరేయి = పూర్వరాత్రము; 4. పదికంగులకు = పదిగడియలకు; 5. నెలపట్టితోయము = బుధవారము; 6. ఐపు = తప్పు.

తనకన్న వేలుపు-తఱచిన న్నేడు
 నింగి నేల లివెల్ల-నికముగఁ దానె
 కనుఁ దన్ను దాఁ గూర్కు-కల మెలఁకువల
 నోజమై లేనిది-స్పన్నట్టు లుల్కు
 మేని తాలుపు కల-మెలఁకువలందు
 పసిపాపవలె నీడ-పట్టు చాటాడు
 దగులమున నిక్కి-తలడిల్లుచుండు
 నుబునునకై పొంగు-నుత్తుత్తఁ గ్రుంగు
 నాతోనె పవళించు-నాతోనె లేచు
 నాకంటె వేలు ది-నసులే హుళిక్కి
 నా కల మెలఁకువ-ల్నా యున్నిఁ దెలుపుఁ
 గాని నే నన నేమొ-కనఁ జాలకుంటి
 నన్ను నేనే కన్గొ-నన్నేని వెట్టి
 నాకు వే ర్కలదని-నమ్మ వీల్కాదు
 కల్లనికాని, ని-క్కంబని గాని
 యేదియు న్దెలియక-యే మనుచుంటిఁ
 ద్రావినవాని క-రణి యే దెఱైన
 నే లేని పట్ల నా-కేదియు న్నేడు
 కనుకనే నే నిట్లు-గాంచున దెల్ల
 నేనె న న్నినింగి-నేలల పోల్కి
 నరయుచు నిట్టుల-నాటాడుకొనెద
 నాజోక నావంత-నా బ్రతుకెల్ల
 నా యాటప ట్టిదె-న్నఁగ నుత్తకల్ల
 నే నాయొడలు చూపు-నేర్పరి న్గాని
 నాకు నా తెల్వికి-న్వాసియే లేదు
 ఎఱుకువ మఱుకువ-యెప్పు డొండొంటఁ

దెమల కుండుట నాకు-దీరని పాడి
వేఱేదియు న్నాకు-వెదకిన స్లేదు
తెలిసికొంటిని నన్ను-దెలివి నా చెలువు
విన్నునలె న్దలు-విలులు లేక
యే నుంటి హాయి నా-కింకే కొఱంతె॥

2. యథార్థరామాయణము

సీ॥ నాయొనర్చు యథార్థ రామాయణంబు
పీఠికాపురమందు విన్పించినాడ
కుక్కు-తేశ్వర మాధవు లోక్కెక్కదీర్ప
నాఱు రాత్రులు నన్నొరు లాదరింప.

3. నందిగామ హరికథాభివర్ధనీ సభాప్రసంగము

సీ॥ ఆదరమున నన్ను నందల మెక్కించి
యూరేగు వేళ మీ కున్న వేడ్క
కథకులు రుక్మిణీ కల్యాణ మైదుగు
ర్వినివింప మీ తన్వి గొనని ప్రేమ
వలసిన యుపచారముల నెల్ల హరిదాస
వరులకు మీచేయు వైభవంబు
ఏక దీక్షగ బదునెన్నిది దినములఁ
బ్రబలు మీ కార్య నిర్వహణ శక్తి
మిగుల మీ నందిగామకు మీరు తెచ్చి
నట్టి సత్కీర్తి యింతన నలవి యగునె
శ్రీ హరికథా పరీక్షా విశేష కృత్య
మాచరించెడి యో సభాధ్యక్షులార!

సీ॥ న న్గారవించిన సరపాలురం దేక
పన్నీవ్రతులు, భాగవతులు, సకల

విద్యా రసజ్ఞులు, విశ్రుత కీర్తులు,
 గో విప్ర భక్తులు, భావవిదులు
 పావన చరితులు, పాలన దక్షులు,
 శతజీవి యొడ్డె నిశ్శంకవిభుఁడు
 వేంకటాచలపతి వెల్పాటి నియోగి
 ప్రస్తుతంబున కృష్ణ రాజోడయరు
 మేటిసంగమపురి కసింకోట నూజి
 వీడు మైసూరుల న్గొనియాడఁ దగిన
 రాణివాసంబుల న్గాపురంబు సల్పు
 వారు కృతయుగపురుషులవలె. నలుపురు.

4. భంగుపాట*

మాలచ్చి భంగుపాట-నీ-ర్పచ్చుకున్న పూట-కడు
 హెచ్చునాదుపాట-జగ-మెల్ల నాకొకఝాట ||మా||
 చెలువై న నోటిచుట్ట-యొక-చేత పొడుముచిట్ట
 తొలుదొల్తనన్నపుటొడ్డు-తెలవారేదాకలడ్డు ||మా||

5. ముకుంద వందనము

కం. పొందుగ నిన్నుం బాడుట
 కుం దప్ప మఱెట్టివృత్తిఁ గొల్పింపకు న
 న్నుం దయతో నారాయణ!
 కందళితానంద! మూలకంద! ముకుందా!

* "భంగుపాట - అనగా భంగు నూరుకొను కాశీసన్నెకల్లు. పొడుగు మహాలక్ష్మి
 యనెడు నొక వేశ్యాంగనయింట పలువురు సంగీతజ్ఞులు కలుసుకొని భంగు తయారుచేసి
 నేవించుటయు. ఆ నిషామత్తుతో నొకరినిమించి యొకరు పట్టుపంతములాడి తమతమ గాన
 విద్యాకౌశల మగవర్చుకొనుచు పాడుచుండుటయు నిందు చిత్రితము. ఈ భంగునిషా సుమారు
 1908 సం॥వరకు దాసుగారు నేయుచుండిరి". — నారాయణదాస జీవితచరిత్రము.

కం. ముం దెట్టులనో! పసితన
మందే నీభ క్తి పొడమె బాగుగ నది ని
ల్పం దగురా నారాయణ!
కందళితానంద! మూలకంద! ముకుందా!

కం. మందులమారివి నీదెస
డెంద మిటుల భ్రమముఁ జెందెడిన్ విడువక ప్రో
వందగురా నారాయణ!
కందళితానంద! మూలకంద! ముకుందా!

కం. ఇందలి తాకిక దంభము
లందున నా మనసు నిల్ప కనవరతము నిన్
జెందింపుము నారాయణ!
కందళితానంద! మూలకంద! ముకుందా!

కం. డెంద మెఱుంగని కొఱత గల
దందుకు గుండెదను దెల్పు మదియేదో గో
విందా! హరి! నారాయణ!
కందళితానంద! మూలకంద! ముకుందా!

గమని :- దాసుగారు 'ముకుందశతకము' రచించినట్లు వారి మేనల్లుడు శ్రీ మరు
వాడ వేంకటచయనులుగారు తమ నారాయణదాస జీవితచరిత్రమున ఉటంకించిరి. కాని యా
శతకము నేడుపరిబ్రమగునలేదు - ఈ అయిదుపద్యములు తప్ప

....

6. పరిదేవనము

గీ॥ కొర్నిదుక్కి కొల్వు గుదిబందము ల్పడ
నచ్చువిడుచు కోడె నైతి నేను
విజయనగర హూణ విద్యార్థు లందు నా
రాయణుంధ హరి ఫరాయణుంధ,

ఉ॥ ఎక్కడనుండి వచ్చితిని? ఎందుల నుండితి తొల్లి బామునం?
దిక్కడ కేల వచ్చితిని? ఎవ్వడ నే నిక నెందు బోయెదన్?
నిక్కము జక్కగాఁ దెలియ నేరనుగా మది నెంత జూచినన్
మ్రొక్కెద నీకు నా కిని సమూలముగా వినిపింపు మోహరీ!

ఉ॥ స్నానము సున్నఁ జెట్టితిని, సందెకుఁ బెట్టితి పెద్ద నామమున్,
మాన తపో వ్రతంబులకు నాకును త్రోసెడు దూర, మెంతసే
పైనను వన్నెలాండ్ర వలలందున నెమ్మది చిక్కుగాని నీ
ధ్యానము తెన్నెఱుంగ నకటా నను నెట్టులఁ గాతువో హరీ!

గీ॥ నాకుఁ గల శక్తికొలఁది యీలోకమందు
గలుగు చోద్యంబు లెల్లను గంటిఁ గాని
యెందునైనను నిర్మలానంద మొదవ
దేమిహేతువో తెలుపుమయ్యా ముకుంద!

కం॥ తేనెవలె మొగము మొత్తదు
మేనికి సరిపడకపోదు మితి గనపడఁబో
దానందంబున నీపయి
గానంబునుబోలు చవిని గానను గృష్ణా!

7. స్వాంతసాంత్యనము

కం॥ ఔరా లే దీలోకము
నారాయణుఁ డీవు నీగుణం బిటు నానా
కారములఁ గాంచుచుంట వి
చారింపకు వేదశాస్త్రసారంబిదియే.

శ్లో॥ మా శోచ స్త్వం వృథా జీవ
మృషైవ స్వప్నవ జ్జగత్
ఆత్మేత్థం మ్రదితోఽప్యేవ
లీలయా క్షీడతి ప్రభుః.

కం॥ నను గని పెంచిన తల్లి
నెన రోరుపు నీకు సొమ్ము నీనేర్పిన తె
న్నున నడిచి చెడని సిరులన్
గొనుచుంటి న్యైతివడక-గ్రుమ్మరు చుంటిన్.

8. వింతకల

గీ॥ ఆంజనేయాలయము నొద్ద-హరికథకయి
సిద్ధముగఁ జెప్పనుంటి ని-శ్చింత నపుడు
నాకు పాయస మిడె నంగ-నాచి పెద్ద
యొక్క డపుడందు వేవేగ-డొక్క-నొచ్చి॥

కం॥ మిగుల విరేచన బాధన్
దగిలి కడున్లుందుచున్న-తరి నద్దారిన్
సొగసై న యందలంబున
నగణితముగ నొక్క-రాజు-నరుగుచునుండెన్॥

రా॥ ఆరాజన్యని ముందువెన్న-లను ఖడ్గాలంకృతుల్ కొందరున్
భూరిస్ఫారధనుశ్శరంబులను స-మ్మోదంబుగా కొందరున్
ఘోరంబై న తుపాకి చేతనమరన్-గొందర్ హయారూఢులై
బారుల్ దీరిచి యేగుచుండి రట యబ్రంబెంతయో దోచగన్॥

సీ॥ అంతట నద్దారి నరుగుచుఁగొందరి
తోడ వేంకటపతి త్రోణివిభుఁడు
“బాబ్బిలి వెలమ లిప్పురిలోన మా త్రోవ
మలగవలయు కూతమాని మాస
వారి మోయించగవలయు నుత్తమరాజు
సరస మీకీ గోటు జన”దనంగ

ఊచలు స్తండ్లు ప్రయోగింపు చవ్వారు
వెంటాడ మనరాజు వెరచి పార

అతనితోఁగూడ నేను జీ-వేచ్చ నపుడు
పరువుబెట్టుచునుంటి న-ప్పట్ల నన్ని
మూలలం దాగి యొదిగినన్ -గోలవాటు
తప్ప కీ రాజు పరిజను-ల్గరణిఁగూల॥

కం॥ కట్టెషధమునకై రా
పట్టి ననుసరించి నేను-బర్విడుచుండన్
నెట్టన దనయింటిదరిన్
ముట్టి విభుఁడు కోలదాకి-బోరగిలపడెన్॥

ఉ॥ అప్పుడు రమ్యవేషులు జయోత్తవీరరసానుభాషులున్
దెప్పున యామ్యదిక్కరుగుదెంచెడు నాథుని వెంట శంఖముల్
మెప్పుగబట్టుచున్ బగర మేకలపోల్కి బిరానఁ జంపుచున్
గుప్పున నబ్బిటో త్తముల క్రోల్పులులట్టుల నాకుఁదోఁచఁగాన్॥

ఆ॥వె॥ వెరపుచెందు నన్నుఁగరుణించి వారిలో
నొకఁడు చంపఁదగ దొహలో విడుపుఁడు
దేవదాసు డితని-తెన్నేగవల దని
తెలిపి భటులతో న-దృశ్యుఁడైన.

కం॥ అబ్బురము వెరపుఁబెనఁగొన
గొబ్బున నే నొషధంబు-కొఱకై మన దు
ర్గబ్బ యిలు వెదకుచేగన్
దబ్బున నద్దారి తప్పఁ-దగనాయెదుటన్॥

ఆ॥వె॥ బెండకాయ బొట్ల-గండుపిల్లలు కొండ
రేగుదెంచి వినయ-మెలయ పాడు

మనుచుఁగోరి యెటులొ-ననుగూడి యడవిలో
నేటికాల్వలఁబడి-యీదుచుఁజన॥

సీ॥ అవుడు గోదావరి యానకట్టు మొదల
లోతైన ఖానాల రీతి పొడవు
టొడ్డు లందగరా కహో బోవుటకు నేల
దారి గల్గక మితిమీరి నీట
నిండిన కాల్వ లనేకముల్ గనఁబడ
నెద్దియుఁదోఁచక యింటికేగు
తొందరతో నొక్క దొడ్డికాలువఁబసి
నే బారలవైచి యీదుచుండ

మిగుల నిరకటమయి నన్ను-మెదలనీక
గచ్చుగోడలతో నున్న కాల్వయందు
నొకఁడు నన్నెట్టులో పట్టి యొక్క పంజ
రంబునందుంచి యింద్రజాలంబుఁ జూప.

సీ॥ ఎటువైపు జూచిన నింతులు మువ్వరు
గుంపందు నిరుపమకోమలాంగి
తాళక త్తియ యొక్క తరుణి, మద్దెలకతై
యసమానసుందరి, యాటకతై
యింకొకరితై యిట్టులెల్లరసంబుల
హావభావప్రౌఢి యలరుచుండ
నలుప్రక్కలందున్న నిలువుటద్దంబులఁ
బలు ప్రతిచ్ఛాయల పగిది వేరు
వేరు వేషంబున నివృంతవింత గీత
ములను నా చూడ్కి మనసు లద్భుత విమోద

వార్ధి ముంచిరి నాపయి వలపుఁదెలుపు
సొలపు కన్నెగ బేడిసతళుకు మెరయ॥

క॥ అప్పుడు నా యధికారియు
జప్పున నన్నయట దోలు సమయంబున నా
గొప్ప తమాసకు నామా
లప్పలు సుంకంబుగట్టి యరుగుచునుండన్ ॥

ఉ॥ హాయిగ బంజగంబెడలి యట్టిటు స్వేచ్ఛగఁ దారుచున్న న
న్నాయతబాహు లున్నతులు-నదృతభీకరమూర్తు లప్పుడెం
తో యదలిగిచి దీర్ఘ పటు-దుర్భరపాశనిబద్ధుఁజేసి యి
స్సీయని యీసడించి తమ యిర్వునకై కొని పోవుచుండగాన్ ॥

గీ॥ వారితోడ మంచి-వాడొండు నన్నట్లు
గనికరించి నాదు-కవిత వొగడి
వినుఁడు మనదు తురక-వేదంబులో నిట్టి
వాఁడు పూజ్యుఁడనుచు-వదిలిపించె॥

క॥ తిరిగి ముదంబున నిటునటు
దిరిగెడు నాచెంత నంత దివిజాకారు
ల్బరువడిఁ బెంజెడదారుల్
తేరువునఁ గానంగఁబడిరి-తీక్షణిరాగుల్ ॥

సీ॥ వారినిఁగని భయ-భక్తుల నేఁ జెంత
జేర వా ర్థాయమెఘైరొ! యంత
పిడికుచ్చులం బోలి-పిన్నవయస్సున
భూషణంబులు లేని-మోటయోగి
నులు కొంద రగుపడి-కలకల కిన్నెరుల్
వాయించుచుం బాడి-పోయి దవుల

వేయిరీదుల నెలపాయంపు టొప్పల
 కుప్పలు వయ్యారి-గొల్లబోంట్లు
 వన్నెకాడ నిన్ను వలచినామని తీయ
 పాట సోయగంపు మాట లలర
 పదములొత్తి నన్ను బ్రతిమాలి కృష్ణ కృ
 ప్తా యటంచుఁ బూజసేయఁ గంటి॥

మ॥ మరి యందొక్క తె నాదు వెంటఁబడి శుంభద్రూపలావణ్య సుం
 దర పద్మాస్య కురంగ నేత్ర విలసత్తారుణ్యసంయుక్త నన్
 “సరియా! ధర్మమ! నాథ! యేలుకొన కీచందాన వై రాగ్యమున్
 బరువెత్తంగఁ గతంబుఁజెప్పు” మని నిర్బంధింప నే నంతటన్॥

ఆ॥ వె॥ ఆపెతోడ నంటి నో పిశవాణి! నన్
 బల్మిపర్వఃబోకు వట్టి భ్రాంతి
 స్త్రీలపాండు చేసిచేసి విసికితి నీ
 జాడఁబొమ్ము బోడు కూడ దింక॥

కవిరాజ విరాజితము :

అనుచు విదల్చి విరాగత నొందినయప్పుడు నన్గని చూపరు తె
 ల్లను భళిరా యని స్తోత్రము చేయఁజెలంగిరి యంతట నే నొక దా
 రినిబడి పోవుచు నొక్కటఁ బెన్గజబ్బందముననబడి చిక్కుకొనన్
 ఘనముగఁ గాచిన నిర్గుణతత్త్వముకై మొరవెట్టితి నిప్పగిదిన్॥

యదుపల కాంభోజి - మిత్ర

ప॥ అన్నా! వెన్నఁడ! నన్ను నీ-యందుంచు
 అన్నిట మూర్ఖుడ నా మొ-రాలకించు

౧॥ చోద్యము గజ మిప్పటికిశూన్యమయ్యె
 ఆద్యంతరహితా! నీ ధ్యానమె మిగులయ్యె॥

కం॥ అని పాడుచు నంతట మేల్

కొని యద్భుతమంది కలను గూర్చి యిటున వ్రా

సిన నారాయణ దాసుడ

ఘనులీభావంబుఁ దెలుపఁ-గల రెట్టిదియో॥

....

గమనిక : ఈ “వింతకల” పరమార్థమును “వేదాంతపారీణ” శ్రీ ఓరుగంటి నీల కంఠశాస్త్రిగా రిట్లు వివరించియున్నారు.

— సంపాదకుడు

“శ్రీ దాసుగారు ఇరువది పద్యములలో తమ “వింతకల”ను వివరించి తుదిని “ఘనులీ భావంబు దెలుపగల రెట్టిదియో” యని యనుటచే నీ వింతకల ఘనభావమును దెలుపునట్లు సూచించిరి. ఇట్టి నిగూఢ భావములను అన్యూప దేశము లుగా దెలుపుట శ్రీ దాసుగారి రచనల యందచ్చటచ్చట నగపడును. దానినిబట్టి గాంచినచో—

పూర్వ సంస్కార విశేష వశమున జీవుడు పరమేశ్వరస్తుతి జేయగోరుట, జీవునికి హితమువలె దోచు విఘ్నము లద్దానికి గలుగ నారంభించుట, అంత హార్ద ములగు సుగుణ దుర్గుణములకు పరస్పర సంఘర్షణము, తుదకు సంస్కృతుడగు జీవుడు గావున ఆతని సుగుణశక్తులకే విజయము లభించుట, అద్దానిచే పరమేశ్వర స్తుతికి అనువగు మార్గము ఏర్పడుట, కాని ఈశ్వరానుగ్రహమునకు ద్వైతరూపమగు కర్మాశ్రయణము వలన (మధ్య బాలుర ప్రేరణము) దరి గానని మహానదియగు సంసారమున (గోదావరి) బడి ఈదుకొనుచు సంసార సుఖమను పంజరమున గదలుచుకుకూడ నవకాశము లేని విధమున బంధింపబడుట, ఆ సంసారము స్త్రీ సుఖ వ్రధానమనియును త్రిగుణాత్మకమగు ప్రకృతి సంగతిచేతనే పురుషునికి సంసార ప్రాప్తియగుననియు సూచించునట్లు మువ్వరు స్త్రీలు ఈ భక్తజీవునికి ప్రత్యక్షమై శర్వరసములను బ్రదర్శించుట, త్రిగుణాత్మకము (త్రికోణాత్మకము) అగు ప్రకృతియే బహుభావములనందు ననెడి ఔపనిషద సిద్ధాంతము దోప ఆ మువ్వరి స్త్రీల దర్పణ ప్రతిబింబములా యనునట్లనంత స్త్రీ స్వరూపము లగపడుట, అందు జీవుడు ముగ్ధుడగుట, అంత తన యధికారియనగా పరమేశ్వర రూపుడగు గురువు తన్నీ

సంసారమునుండి యుద్ధరింపనెంచుట (పంజరమునుండి వేడలుట), అప్పటికిని ప్రకృతి తామసశక్తులు జీవుని తమవశమున నుంచఁ బ్రయత్నించుట, ప్రకృతిగత సాత్త్వికశక్తి తామసశక్తులనుండి తన్ను విడిపించుట, అంత సాత్త్వికాతిశయముచే వైరాగ్యమునందుట (జడదారులు వైరాగ్యమునకు గుఱుతు), అట్టి స్థితిలోగూడ జీవుని సంసార సుఖములు (ప్రకృతిశక్తులు—గొల్లపడుచులు మొ॥) మోహపెట్ట నెంచుట, అనంతరము భక్తజీవుడు గుర్వనుగ్రహముచే గల్గిన సంపూర్ణవైరాగ్యముచే (బల్మి పర్చబోకు వట్టి భ్రాంతి, త్రీలపొందుచే విసిగితి) సంసారమును విదల్చికొని, సత్పురుషస్తుత్యుడై యుండియు సత్పురుషస్తుతిచే గర్వితుడగుట (గజ బృందమునఁ బడుట), అయినను తన బలీయమగు జ్ఞానదృష్టిచే గర్వమును నశింపజేసికొని పరమేశ్వరుని ధ్యానించుకొని వివేకియై తుదకు సంపూర్ణముగ సంసారమునుండి విముక్తి నందుట, అనగా మోక్షమునందుట, అదియే మేల్కాంచుట అని యాహింపదగు. ఇట్టిభావమే శ్రీ దాసుగారి హృదయమగునని తోచెడిని”.

9. హరికీర్తనము

ప॥ దేవా నీ చిన్నెల, భావమెరిగి చాల-విద్యామోదము గొంటిరా
మేల్కొంటిరా

అ॥ గ్రీవమున కౌస్తుభము కాల్చుట-కేవలము నిర్లభే పమె యగు, గు
ణావలంబితమైన యీ జగదాత్మ గలిగితివనుటగాదా॥

౧॥ ఉరమున శ్రీవత్స మున్నదనగ నిన్ను-స్థిరమై ప్రధానము
జెందెననుటకాదా

కరమొప్పు బుద్ధి పెన్గదయైయున్నదికాదా-యరయ భూతము
లిండ్రి

యాదు లనెడిరెండు; రెండుతెరంగు లయిన యహంకార, ము
రాజులగ

శంఖశార్ఙ్గరూపములు గాగ నీదు-కరంబులను భరింపలేదా ॥దేవా॥

౨॥ అలరు చక్రము చేతనందితి వన నతి
చలమై గాలికి జవమున మీరి పెం

పలరు మనంబునఁ జెలఁగితివని కాదా
పలు భూతకారణము లయిన పంచభూత

మిత్ర॥ ముల మాలవై జయంతిగ నీ
కలరుగాదె భూతాత్మక
ములు బుద్ధ్యాత్మకము లనెడు పెక్కు లింద్రియములు నీ
శరములుగాదా ॥ దేవా॥

XII మణిపవాళ స్తవకము

౩౫)

[ఈ మేలుబంతి ముద్రణ పూర్తి యగు సరికి చాసుగారి అనిబద్ధ రచనములు కొన్ని మా దృష్టికి వచ్చినవి. ఈ గ్రంథమెట్లును చాటు-ప్రబంధము గావున వాని నీ సంపుటియం దుటంకించుట మంచిదని యట్లు చేసితిమి-సంపాదకుడు.]

1. రాధారుక్మిణీ సంవాదము

తెంజోటి-చతురస్రగతి

రాధ - మిరమిర చూడ్కుల నా సా-మికిన్ దిష్టిపెట్టకే
హరిదరి నే నున్నయప్పు-డతివ! నీ పప్పుడుకదే ||మిర||

రుక్మిణి - పరమపురుషుఁ జూడకున్న-వారి కన్ను లెందుకే
అరయఁగ దేవుని పెండ్లికి-నక్క! యందరు పెద్దలే ||పరమ||

రాధ - చక్కని చిన్నదాన వని-చాల విష్టవీఁగకే
నక్కయని నన్వేషిరించి-తక్కులాడి! నిక్కకే ||మిర||

రుక్మిణి - మిక్కిలి హరిభక్తిలేని-మేని సాగసు లెందుకే
అక్కవైతి వమ్మవైన-నందుకే నేమందునే ||పరమ||

రాధ - కడుం గయ్యాళిగంప-గడుసుమాట లాడకే
సడిసడి నీకును నాకున్-సంబంధం బెట్టులే ||మిర||

రుక్మిణి - వడిగ మేనల్లు నత్త-వలచి ముద్దరాలగు నే
కడలియుప్పు నడవియుసిరి-కాయ చందమామనే ||పరమ||

రాధ - మేరమీరి పిన్నపెద్ద-తారితమ్య మెఱుఁగవే
కారు రాచదాన! చెంప-కాయ లిప్పుడు తిందువే ||మిర||

రుక్మిణి - మీరు గొల్లవారు గాన - మేరమీరు టుచితమే
నారాయణదాసుల కె-న్నడును భయము కల్గదే ||పరమ||

(రీవా సర్కార్ శ్రీరాణి అప్పలకొండయాంబగారి సమక్షమున రుక్మిణి కల్యాణము హరికథ చెప్పుచున్నప్పుడలవోకగా ఆశువుగా

దాసుగా రీ కీర్తన పాడిరట. తత్త్వలందరు నాశ్చర్యచకితులైరట. అది అచ్చయిన వారి రుక్మిణీకల్యాణమునందు లేదు. అసలు రాధా రుక్మిణుల సమావేశ మొక అపూర్వసన్నివేశము. దాసుగారి కీ ముచ్చట యెందుకు పుట్టినదో మరి !)

2. బాల రామాయణ కీర్తన

[చిన్నపిల్లలయందు సైతము శ్రీహరిని దర్శించు దాసుగారు వారికోసము పట్కండల రామాయణకథను సంగ్రహించి పది పండ్లెందు చరణముల పాటగావ్రాసి పసివారిచే పాడించి పరవశించెడి వారట. అందుండి దొరకిన రెండుచరణముల నిట పొందుపరిచితిని. సం.]

౧॥ ఆడుదమా గుమ్మి-యాడుదమా-మంచి
కోడె కత్తియ లెల్ల-గూడుదమా
పాడి మీరగ పాట-పాడుదమా-భక్తి
తోడుత రాముని వేడుదమా॥

౨॥ దశరథ నృపతికి పుట్టినాడె, అల్ల
కుశిక సుతుని వెంట బెట్టినాడె
నిశాచరుల నెల్ల గొట్టినాడె తపసి
నెలత శాపమును బోగొట్టినాడె॥

3. పసిపాప

ఆ॥వె॥ వెక్కి వెక్కి యేడ్పు వెంటనే చిలునవ్వు
నడుమ నడుమ బుస్సలిడుట, పాల
గ్రుక్క మ్రొంగినంత గునగున లాడెడు
వేడ్క తెలిసి యనుభవించనై తి.

(దాసుగారికి 39వ యేట లేక లేక యొక్క ఆడపిల్ల పుట్టినది. అతః పూర్వము, తదుపరి కూడ వారికి పిల్లలన్న కడు ప్రీతి. బాలల దరహాసమున బ్రహ్మాండమును దర్శింతురు. బ్రహ్మానంద మనుభవింతురు, గంటలకొలది పురిటింటి పసికందులను కంటి రెప్పలార్పక పరికించుట

వారి కొక పరిపాటి. అట్టి యొకానొక సందర్భమున వారి మనసు ప్రసవించిన భావమిది.

4. వేసవి

[ఈ పద్యము 1921 ప్రాంతమున దాసుగారిచే రచింపబడిన దంభ పుర ప్రహసనము అను పద్య రూపకములోనిది. ఇందలి పాత్ర లానాటి కతిపయ విజయనగర పురప్రముఖులకు ప్రతీకలట. అచ్చయిన దని వినికీడి. గ్రంథ మలబ్ధము. ఎట్లో యీ యొక్క పద్యము మాత్రము దొరికినది. సం.]

ఉ॥ కాలువ కంపులన్ బరగు గాడుపు తెల్లెడఁ, దేళ్ళు కుట్టి గ
గ్గోలుగ నేడ్చు నేడుపులు, కుక్కల వేటలు, దోమకాటులున్,
ప్రేలెడి సాదె బూచులును, రేగు విశూచులు, పొక్కు పుండ్లునున్
గాలెడి నిండ్లు గల్గి నరకంబయి వేసవి వచ్చె నిచ్చటన్.

5. శ్రీ జయంతి కామేశం పంతులు

[పంతులుగారు బరంపురములో ప్రఖ్యాత న్యాయవాది. వదాన్య మూర్ధన్యుడు, మంచి పండితుడు. కళాసురభిళ హృదయుడు. సహృదయ సమాట్ట. బాల్యము నుండియు దాసుగారి యెడ బద్ధప్రణయులు. వీరి ప్రశంస మేలుబంతిలో స్థలాంతరమున ప్రసక్త మైనది. ఇవి మరి రెండు పద్యములు. సం.]

కం॥ పొడ వాటడుగులు మేల్మీ ప
సిఁడి మేను వెడంద తొమ్ము చిక్కని నడుమున్
జడు పెఱుఁగని వాల్చూపులు
కడపుట్టులు మా జయంతి కామేశునకున్.

కం॥ తన పెనుదోసిలి తోడన్
వెను చూడక పంచిపెట్టె వేసారులు కో
రినవారి కెల్ల రూకలు
కనలే మెన మా జయంతి కామేశునకున్.

సీ॥ *పరమ భాగవతశేఖర! శ్రీజయంతి కా
 మేశ్వర పండిత ఋషభ! భూమి
 దేవతాచక్రవర్తి! దాతృమూర్ధన్య!
 వెలనాటి వైదికకుల వశంస!
 కవిసార్వభౌమ! నిష్కపటాంతరంగ! స
 ర్వస్వతంత్రా! పంచబాణరూప!
 సంతతతారక మంత్రాక్షరద్వయా
 భ్యాస లోలాంగుళి పద్మరాగ!
 ప్రథిత సత్కీర్తి! నవరసరసికమాళి!
 సమద పంచాసనబల! ఆజానుబాహ!
 న్యాయవాది ప్రధాన! ఇహపరవేది!
 ఆగమజ్ఞా! వినుము త్యాగభోగరాయ!

6. కాళింగాంగన

శా॥ నాళీకంబులఁగేరు కన్నుగవ సన్నల్ చెల్లువాటింపఁగా
 శ్రీలింతేసివ సందె చూతనుచు నైన్నారు చందోయివై
 గాలింబయ్యెద దూలఁగా జనులు దన్తాంక్షించి వీక్షింపఁగాఁ
 గాళింగాంగన చెర్వుఁజేరు హొయలుంగంటిన్ మనోజ్ఞంబుగా.

(ఇది దాసుగారి స్వీయచరిత్రమునందలి పద్యము. అందు దీని
 నుదాహరించుచు వా రిట్లు వ్రాసిరి :- “కోటిపిల్లి యనుగ్రామమున
 పంతులు - అనగా పై జయంతి కామేశ్వరంగారు - నేను గలిసి యేబది
 గంటములకు చెరియొక పాదము చొప్పున నేబది పద్యములు కవిత్వము
 చెప్పితి మందులో నొక పద్య ముదాహరించెద.”

ఈ స్వీయ చరిత్ర మింకను గ్రంథరూపమున ప్రకటితము
 కాలేదు. త్వరలో కావచ్చును. దీని వ్రాతప్రతి శ్రీ కర్కా ఈశ్వర
 రావుగారి కడనున్నది. సం.)

(* ఈ పద్యము 1884 సం॥లో అనగా దాసుగారు తమ ఇరువదియవయేట బరంపుర
 ములో పంతులుగారి లోగిలిలో చెప్పినది. స్వీయచరిత్రములోనిది. పంతులుగారు దాసుగారి
 ప్రథమ దశాబ్ది జీవితచర్య నాశువుగా తెలిపినానగోరుట సందర్భము. పంతులుగారే దాసుగారి
 స్వీయచరిత్రకు ప్రథమ శ్రోత. అసలు తద్రచనకు సంకల్ప ప్రదాత. సం.)

7. 'ఆంధ్రభీష్మ' శ్రీ న్యాపతి సుబ్బారావు పంతులు

[ఆంధ్రభీష్మ బిరుదాంచితు లీ పంతులుగా రానాడు రాజ మహేంద్రవరమునకు మకుటములేని మహారాజు. నిండైన గుండె గల వారు. పండిత పక్షపాతి. వృత్తిచేత న్యాయవాదియయ్యు ప్రవృత్తిచే పరమధార్మిక పట్టభద్రులు. తమ యింట వసురాయ వీరేశలింగ ప్రముఖులతో నొకనాడు పండిత పరిషత్తు తీర్చి దాసుగారిచేత అష్టావధానము చేయించి వారి అఖండ ప్రతిభ కాశ్చర్యచకితులై ఘనసన్మానము చేసి బహుధా గౌరవించిరి. వీరి ప్రశంసయు మేలుబంతిలో వేరొకచో గలదు. ఇది మరియొక పద్యము. సం.]

సీ॥ నవనాగరికుల సంఘంబున నుండియు

పితృపంథ నెడయని చతురుఁ డెవఁడొ
కలియుగం బిట్టుల చెలరేగినన్ సాధు

వృత్తిని విడువని విబుధుఁ డెవఁడొ
దుష్టులచేత సాధుక్షోభ కల్గిన

పట్టున నెదిరించు దిట్ట యెవఁడొ
పిన్న పెద్దల నెల్లఁ బ్రియమారఁగాఁ జూచు
ధీరుఁ డెవఁడొ కర్మవీరుఁ డెవఁడొ

నిరత మన్యోన్య మైతితో నెగడె నెవఁడొ

జాతినీతులు తప్పక జరిపె నెవఁడొ

పరువు మర్యాదలకు పాటుపడె నెవఁడొ

సుగుణముల ప్రోవు న్యాపతి సుబ్బారావు.

(పంతులుగారు దివంగతులై నప్పుడు 'వీరుడు పోయెను. రాజ మండ్రెలో నిక నేమున్నది?' అని విచారించిన దాసుగారు ఆ వీరుని లక్షణ మిట్లు నక్కాణించిరి) :-

క్రూరులచేత సాధులకు ఖోభ లభించిన యపు దక్క న

వీరుఁ డొకింతయేని తడివెట్టుడు కంట నిజాపదర్శమై

....

....

....

....

8. కీ॥ శే॥ బొడ్డు వెంకటేశము

[వీరికి నాడు విజయనగరములో కమ్మదొరగా రని పేరట. పరోప
కార పాఠీలు. దానధర్మదయాగుణ సంస్థానము వీరి హృదయము.
దాసుగారికి బాల్యమిత్రులు. సహాధ్యేత. ఆయన నాజన్మాంతము
దేవునివలె కొలిచినవారు. వీరు పరమపదించినపుడు దాసుగారి హృద
యమునుండి దాసుకొని వచ్చిన వీ పద్యములు. సం.]

గీ॥ హితుల వర్జించి బంధుల నెల్ల విడిచి
యాశ్రితుల దుఃఖవారాశి యందుఁ ద్రోసి
యిహసుఖానుభవమ్ముల నేవగించి
నిష్కళంక జీవితమును నెఱయ నెరపి
వెడలితివె ముక్తిపై నాశ వేంకటేశ!

గీ॥ కాదనవు నీవలన నుపకార మున్న
పొమ్మనవు యాచకులకోర్కె వమ్ము చేసి
జీవితంబెల్ల మానవసేవ సలిపి
వెడలితివ ముక్తిపై నాశ వేంకటేశ!

గీ॥ నీ కుటుంబము వృద్ధియై నెగడుఁగాక!
కడఁగి నీ యాత్మకున్ శాంతి కల్గుఁగాక!
నీ యశము శాశ్వతంబుగ నిల్చుఁగాక!
అమల గుణధుర్య! వేంకటేశార్యవర్య!

9. పప్పు వెంకన్నగారి పాట

[వీరు విజయనగరము ఆనందగజపతి ప్రభువుల ఆస్థాన మలంక
రించిన గాయకగ్రామణి. (వీరి తమ్ముడు అయ్యవారు దాసుగారిశిష్యుడు)
తాను గురుకుల క్లిష్టుడై సంగీత శాస్త్ర పాఠోరాశి పారదృశ్యుడగుట
వలన వెంకన్నగారు గురుశుశ్రూష లేక స్వయంకృషివల్ల సాధించు
కొన్న దాసుగారి సంగీతము నంత మెచ్చకుండెను. కాని యొకపరి

భాసింకోట జమిందారు నింట కల్యాణ సందర్భమున ఆయన కచేరీ, ఈయన హరికథయు జరిగెను. దాసుగారి హరికథలో వెనుకపాటకు నాడు వెంకన్నగారే నియుక్తులైరి. రాగము, తానము, పల్లవి, స్వరము, ముక్తాయి - ఒకటేమిటి అన్నిటను ఇరువురు నహమహమికచూపిరి. పప్పువారి పట్టుకంటెను ఆదిభట్ల వారిదే పైచేయి అయినది. హరికథా నాతరము తిరుపతి వెంకటకవులు దాసుగారి కాశుకవితాభినందనచందన మలదిరి. వెంకన్నగారును తన కన్న వయసున పిన్నయగు దాసుగారిని కౌగిలించుకొని - “నాయనా ! నీవు గురు శుశ్రూషవల్ల నేర్చుకొననక్కరలేకుండ సరస్వతి నీ నోట తాండవించిన”దని ప్రశంసించిరి. అప్పుడో మరెప్పుడోగాని దాసుగారు వెంకన్నగారిపాట కిట్లు ఏటి కోల్లైతిరి - సం.]

సీ॥ ఒకసారి పావుర మొదిగి వచ్చినయట్లు
వానకోయిల పిట్ట పలికినట్లు
ఒకపరి మేల్పటా నొడిసి పట్టినయట్లు
మించుతో మబ్బు గర్జించునట్లు
ఒకమారు వెన్నెల లొలికి కాసిన యట్లు
కొలనిలో జలకేళి సలుపునట్లు
ఒక తూరి గవ్వ గిలకరించినట్లులు
చేడతో పూల చెండ్లాడునట్లు
చిన్ని నా యన్న నీ పాట వెన్నముద్ద
లేసినట్లులు జవ్వల నెగచినట్లు
సన్న చెంబేలి జాజులు జల్లినట్లు
చిన్నపూదేనె పై పయి చిందునట్లు.

10. లోకముపోకడ

ఆ॥ వె॥ ఎట్టచీరఁ జూచి వెట్టి యెనలు బెట్టి
ధరుగు లిడుచు నార్చు బట్టె వోలె

ప్రతిభ జూచి యోర్పు ప్రాజ్ఞతలేమి వై
కుబ్బి శక్తిహీను లుల్కుచుందు.

గీ॥ తా నెఱుంగుదు ననెడు విద్యలకు మేర
అల దిగంతపురేఖ హద్దల్లు కో-చుఁ
గాన సంపూర్ణ పాండిత్యమూఁగి తనుచుఁ
గులికి సభనాడుటలు పిచ్చికళలు గావె.

ఆ॥వె॥ కాకిజాతి తెలుపు, కడు లంచగొండికి
న్యాయమందుఁ దలపు, నాస్తికునకు
పాప మందు జడుపు, పడుచు బోగపు తొత్తు
కొకని యందు వలపు నుండు టరుదు.

కం॥ కులశైలంబులు దలఁకిన
జలనిధు లింకినను సూర్యచంద్రుల సన్మం
డలములు నేల దొరంగిన
పలుకఁ డబద్ధంబు సత్యవాది గుణనిధి!

ఉ॥ సానుల యొద్ద నిచ్చకము సల్పుచు లొంగుచునుంట కర్హమా
దానము సేయకుంటకు వృథా దినముల్ సరిపుచ్చుచుంటకున్
జ్ఞానియు జాణయైన తన నాథుని గన్గొనునప్పు భార్యకున్
మానము లజ్జ ప్రిమయును మాటికిఁబోరఁగ ప్రితిమీరెడున్.

[ఈ పద్యము లన్నియును దాసుగారు తీరికూర్చుండి కోరిచెప్పి
నవికావు. వారి జీవిత సంఘటనలు కొన్ని వీని యుత్పత్తికి కారణ
ములు నుద్బోధకములు నైనవి. అందుకోసము శ్రీమరువాడ వెంకట
చయనులు గారి “శ్రీమదజ్ఞాడాది భట్టనారాయణదాస జీవిత చరి
త్రము చూడఁదగును. చివరి పద్యము ఆనందగజపతి మహారాజుగా
రిచ్చిన సమస్యకు దాసుగారి పూరణము - సంపాదకుడు.]

శ్రీ దాస వాఙ్మయ ప్రచురణ సంవర్ధకులు

శ్రీశ్రీశ్రీ పి. వి. జి. రాజుగారు

[Raja Saheb of Vizianagaram]

శ్రీ కరా ఈశ్వరరావుగారు	గుంటూరు
శ్రీ సిహెచ్. రామలింగేశ్వరరావుగారు	..
శ్రీ కె శ్రీనివాసరావుగారు	..
శ్రీ జి. యస్. చయనులుగారు	హైదరాబాదు
శ్రీ కరా జగన్నాథరావుగారు	..
శ్రీ పి. ఏ. గుప్తాగారు	గుంటూరు
శ్రీ చేబ్రోలు రామయ్యగారు	..
శ్రీ మల్లావరపు ఎన్నయ్యగారు	..
శ్రీ చేగు కృష్ణమూర్తిగారు	..
శ్రీ వడ్లమాని ఉమామహేశ్వరరావుగారు	..
[Rotary Governor, Dt. 315]	
శ్రీ భొమ్మిడాల భానుమూర్తిగారు	..
శ్రీ నాశం నరసింహారావుగారు	..
శ్రీ జాగర్ల మూడి చంద్రమౌళిగారు	..
శ్రీ పి. ఆర్. పార్థసారథిగారు	..
శ్రీ వై. కే. యస్. ప్రకాశరావుగారు	..
శ్రీ యస్. ఎన్. జయంతిగారు	కలకత్తా
శ్రీ జె. వి. రమణగారు	మదరాసు

శ్రీ ఆర్. భాస్కరరావుగారు	బొంబాయి
శ్రీ కె. వి. నరసింహారావుగారు	కొవ్వూరు
శ్రీ ఎన్. ఎన్. ఆర్. పంతులుగారు	గుంటూరు
శ్రీ ఎన్. రామారావుగారు	చిలకలూరిపేట
శ్రీ జి. యన్. రావుగారు	బొంబాయి
శ్రీ బెండ్రూడి లక్ష్మీపతిగారు	కలకత్తా
శ్రీ వి. యన్. తేడ్డిగారు	గుంటూరు
శ్రీ కొల్లూరి వెంకటేశ్వర్లుగారు	"
శ్రీ తడవర్తి జనవయ్యగారు	"

ఈ వదాన్యశేఖరు లండనికి

మా కృతజ్ఞతాభివందనములు

-ప్రకాశకుడు

Blank Page

259